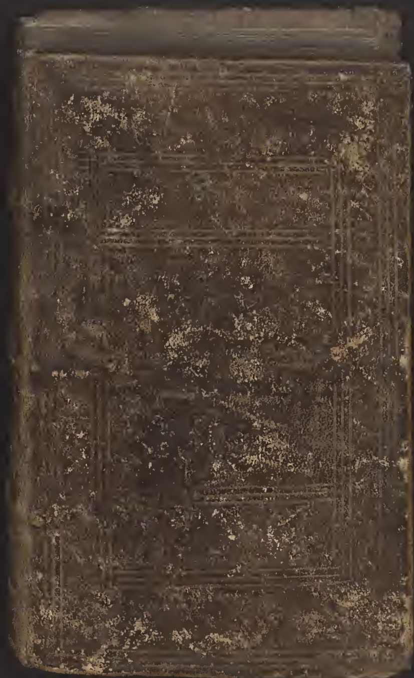

MOMENTUM XIV.

DE FIDEI PROBATIONE.

SUMMARIUM.

THESIS I.

Probare. *Fidei exercitium* cumprimis erga ipsum habentem *in probatione*, erga Deum *in precatione*, erga alios *in confessione* conspicitur.

II. *Probationis* notanda *Onomatologia*, & τὸ ὅτι.

III. *Causa efficiens*, ipse credens cum & per gratiam.

IV. *Materia circa quam*, fides, non historica, vel miraculorum, sed salvifica cujusque propria.

V. *Forma*, est judicium juxta normam verbi Dei ad [illegible] applicatam, [illegible] a falso in quæstione, *an quis sit in fide.*

VI. *Finis*, infallibilis [illegible], quod quis sit in fide &

2. Cor. XIII. 5.

VI. Finis infallibilis ... qvod qvis sit ... fide &

2. Cor. XIII. 5.

Dictum CCCXLV. *Vosmetipsos tentate, an sitis in fide, vosmetipsos probate: annon cognoscitis vosmetipsos, qvia Christus Jesus in vobis est, nisi forte reprobi estis.*

EXEGESIS.

§. I.

Ides consideratur *h.l.* in qvantum est *habitus*, & exercitium habet. Qvod vel *internum*, vel *externum* esse potest. Magis autem iste triplex respectus placet, scil. *erga seipsum, Deum & alios.*

§. II. Vox δοκιμασίας in Scripturis etiam alibi habetur, & nihil aliud est, qvam πειράζειν, *explorare, experimen-*

profectò in post
m foret. Alioqvia
exterorum comm

§. VIII. Ad istam vero perfectionem in altera demum vita perveniemus: in hac enim vita semper admittit gradus, ut licet perfecta appelletur, comparative saltem intelligendum sit, *Phil. III.12.* cum propter infirmitatem carnis oriantur tenebræ. Et cum Scriptura testetur, hanc perfectionem in nullo homine dari, ideo in hac vita impossibilis est. In altera autem vita mysteria & omnia & plene agnoscemus, atqve tum erit perfecta. Dicitur qvidem. *1.Cor.XIII.8. fidem & spem finienda esse in altera vita*, sed id non simpliciter accipiendum, sed secundum qvid: nempe qvoad fidem respectu relationis, & in qvantum est ἐκ τῶν μὴ βλεπομένων, sed qvatenus continet actum notitiæ, assensus & fiduciæ non tolletur, sed perficietur; *ratione finis* implebitur.

Heilagar
Hugvek-
IUR/

Þienande til þess,

Að orva og upptendra þañ Jñra Mañ-
eñ, til sañarlegrar Gudrækne
og Goods Sidferdis,

Samañskrifadar Fyrst i Latinu, Af Þeim
Virduglega og Hæ-Lærda Doctore
Heilagrar Skriftar,

Johañe Ger-
HARDI/

Eñ ä Islendsku wtlagdar, Af Þeim
Virduglega Herra,

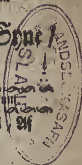
H. Thorlake Skwla Syne/

Byskupe Hoola Stiftis.

EDITIO VIII

Seliast Alment Jñbundnar 24. Fiskum.

Þryckt a Hoolum i Hialta-Dal, Af
Halldore Erikssyne, Anno 1753.

1. Pet. 1. v. 3. 4. 5.

Blessadur sie Gud og Fader Drottens vors JEsu Christi, sem oss epter sine mikellre Myskunseme hefur Endurfædt, til lifande Vonar, fyrer Upprisu JEsu Christi fra Daudum, til eirnrar O-forgeingelegrar, O-fleckadrar, og O-umskiptelegrar Arfleifdar, sem vardveitest ydur a Himnum, þier sem af Guds Magt fyrer Trwna vardveitter verded til Saaluhiaalpar, þeirrar sem tilreidd er, þad hun openber verde a sijdustu Tijmum.

Fyrsta Hugvekia / Um riett og sana Peckìng Syndaña.

O Pu Heilage HErra og Riettlaate Doomare. Mier eru alltijd fyrer Hugskots Sioonum mijnar Synder. Og eg hugsa a hvørium Deige, um þiñ straunga Riettlætis Doom, Pvi Daudeñ hænger mier yfer Høfde, jafnañ a hvørre Stundu. Eg huxa um þañ straunga Riettlætis Doom, a hvøriũ Deige, Pvi ad Meñ munu verda ad standa Reikningskap, af øllu þvi sem þeir hafa adhafst a hvøriũ Deige. Pegar eg ransaka mitt Lijferne og Framferde, þa fiñ eg i Sañleika, ad þad er añadhvørt Onijtt edur og so Ogudlegt. Ongvu nijtar eru margar mijnar Synder og Athafner, þo eru eñ flest re mijn Ord og Muñ-Rædur øngvu nijtar, Eñ allra flest er øngvu nijtt af mijnum Pønkum og Hugreñingum. Jaa, mitt

Lijferne og Framferde (so sem eg strax sagde) er ecke alleinasta øngvu nytt, helldur og eirneñ Illt og Ogudlegt. J þvi fiñ eg eckert Gott, Þviad þo so sie, ad þar i meige fiñast nockud Gott, þa er þad þo i Raun og Sañleika hvørke Gott nie Fullkomlegt, Þviad þad er allt fleckad og fordiarfad, af Saurgun Uppruna Syndareñar, og spilltrar Naatturu. Eg Ottadest þvi øll mijn Verk, ad eg visse þu þyrmder ecke þeim sem syndga, sagde hiñ H. Job. Nu ef sa Riettlaate Guds Madur klagar svo, hvad skyllde eg þa Ogudlegur meiga klaga, yfer mijnum Verkum og Framferde? Allt vort Riettlæte, er so sem saurugt Klæde Bloodsiwkrar Kvinu. Nu ef Riettlæte vort er ei odruvijs haattad, og þad er svo Andstyggelegt og Ohreint, Hvad meinar þu þa Christeñ Saal, ad mune vera vort Ranglæte og Synder? Þott þier giørdud allt þad sem ydur er boded, seiger vor Endurlausnare, Þa seiged: Vier erum Onijter Þrælar. Nu ef vier erum Onijter i þvi, þa vier berum oss ad hlijda Drott ne, Hvad munum vier þa vera Svijvirdeleger þegar vier yfertrodum og forocktum

hañs

hañs Bod og Bifalningar? Pad fyrst eg er þier skylldugur mñ Lijf og Saal, og alla Dijrkan, sem þad hvortveggia kañ þier ad giallda, og i frañe ad lææta, Hvad hef eg þa epter, þad eg kuñe þier ad betala fyrer mijnar Synder? Paug vor Verk sem fyrer vorum Doome sijnast ad vera Riettlææt, þau eru ei añad eñ Synd ad reikna, skylldu þau berast samañ vid Guds Riettlæte. Eitt Elldlegt Lioos, sijnest skiært liooma i Myrkrunum, Eñ ef þad er wtbored i Soolareñar Geisla, þa misser þad allañ siñ Liooma, og svo sem Formyrkvast. Opt sijnest þad Trie, ad vera Keypriett, sem epteraa sañproofast bæde ad vera boged og Hlyckiott, þegar Mæle-Praadureñ er vid þad boreñ. So eins lijka sijnest eiñ Smijdis-Gripur opt Fullkomeñ fyrer þeirra Augum sem hañ skoda, þar þo Smidureñ sier vel, ad hañ er i morgu Ofullkomeñ og Obweñ. Eins lijka er þad margt Einkisverdt fyrer riettu Allite þess ædsta Doomarans, sem Meñ siaalfer virda mi og heilaglegt Verk ad vera. Pvtad Guds Doomar og Mañaña eru miog Olijker.

Mier stendur Ogn af morgum Synd-

 um,

um, sem eg man mig hafa giort: Eñ þo eru hinar adrar eñ þo laangtum fleyre, til hvørra eg eckert man, og af hvorium eg eckert veit. Hvør kañ ad kañast vid þad, hvørsu opt hañ Syndgar? Af mijnum Heimuglegum og Ovitanlegum Syndum, frelsa þu mig DRottiñ! Eg þore ecke ad upplypta mijnum Augum til Himensins, af þvi ad eg hefe stygt þañ sem aa Himnum bijr og drottnar. Eg fiñ eckert Skiool nie Hæle hier aa Jørduñe, þvi ecke er Von neirnrar Vinaattu nie Skiools hiaa Skiepnunum, Pad fyrst ad Skiepnaña HErra og DRottiñ er af mier stygdur og moodgadur. Miñ Ovinur Diøfulleñ klagar mig fyrer Gude aa þeñañ Haatt, seigiande: Þu Riettlaataste Doomare, Dæmdu hañ ad vera mijna Eign, epter siñe Verdskulldan, med þvi hañ villde ecke vera þijn Eign, epter þiñe frambodeñe Raad og Myskun. Hañ hefur þier aadur tilheyrt, vegna þess þu hefur hañ skapad, Eñ mier heyrer hañ nu til, vegna þess hañ hefur laated sier þocknast ad fremia mijn Verk. Hañ var þiñ, Þvi þu Endurkeypter hañ med þijnum Dauda og

Pijnu,

Piinu, Eñ minñ er hañ nu ordeñ, af þvi hañ hefur mier hlijdugre vered eñ þier. Hañ fieck af þier Riettlætesins og Sakleisesins Skrwda, eñ hønum hefur hañ i burt kastad, og teked i Stadeñ af mier þessa svijvirdelega Flijk Ogudlegs Frañferdis; Siaadu hañ kiemur ecke frañ fyrer þig i þeim fagra Skrwda, sem þu hefur hønum feinged, Þar fyrer er Riettvijsast, þu dæmer hañ mier til Handa, og til eilijfra Kvala med mier og ødrum Forløpudum.

Hier ad auk aaklaga mig allar Høfud-Skiepnurnar. Himeneñ seiger; Eg hefe lijst þier, svo þu hefur maatt hafa þijna Unun þar af. Lopted seiger; Eg hefe giefed þier allra handa slags Fugla, sem þier skylldu þiena. Vatned og Siooreñ seiger; Eg hefe giefed þier allra Handa Fiska-Kyn þier til Fædis. Jordeñ seiger; Eg hefe giefed þier Korn og Vijn, Mat og Dryck, þier til Atviñu og Foostyrs; Eñ allt þetta hefur þu brwkad til Forøcktunar vid vorn Skapara; Þar fyrer skyllde allur sa Goode sem þu hefur af oss þeiged, snwast þier til Straffs og Kvala. Ellduren seiger; Eg

vil þig uppbreida. Vatned seiger; Eg vil þier dreckia.

Mig aaklaga Heilager Einglar, sem Gud hefur mier giefed til Pioonustu i þessu Lijfe, og til Sambwdar og Elskulegrar Umgeingne, i þvi Okomna Lijfenu. Þvi ad eg hefe med mijnum Syndum broted af mier, bæde þeirra Pioonustu hier i þessu Lijfe, svo og lijka þa Von sem eg hafde til þeirra Samveru og Umgeingne i þvi Okomna Lijfenu.

Mig aaklagar hier ofan aa Eigenlegt siaalfs lifanda Guds Ord, sem ad er hans Heilaga Logmaal, hvort ad wtheimter, ad eg skule aanadhvort, allt þad giora, sem þar inne stendur skrifad, edur og so fyrerfarast ad eylijfu. Nu er mier Omogulegt Logmaaled upp ad fylla, en Obærelegt ad eylijfu ad glatast. Mig aaklagar loksins siaalfur Gud saa straangaste Doomare, hvor ad sijnu Logmaale hid allra alvarlegasta og streingelegasta framfylger. Þenan Doomaran kan eg ecke ad viela med neirnre Fegrun mina Maalefna, þvi han er siaalfur Vijsdoomuren. Undan hans Dooms Alyktan kan eg hvorge ad flya, þvi han er

þad

þad Almættis Velldc, sem rijker i øllum Attum.

Hvort skal eg þa flya? Hvort skal eg Skiools og Hælis leita? Til þijn alleina þu astwdlege og Giæskufulle JEsu, miñ Einaste Endurlausnare og Saaluhiaalpare. Miklar og stoorar eru mijnar Synder, og þad er vijst, Eñ miklu stærre er siw Boot, sem þu vanst a þeim, med þiñe Forþienustu. Miked er ad søñu mitt Raangløte, eñ laangtum stærra er þitt Riettlæte. Vid þetta mitt Raanglæte kañast eg, vyrdst þu þess þvi ecke vid mig ad miñast. Eg dyl þad ecke, Þar fyrer lat þad fyrer þijnu Auglite faled. J hiaa mier finst eckert añad eñ þad sem mig kañ ad fordæma: J hia þier finst eckert añad eñ þad sem mig kañ Saaluhoolpeñ ad giøra. Margt hefe eg þad framed, hvar fyrer eg mætte med øllum Riette vera fordæmdur; Eñ samt hefur þu ecke þar fyrer mist þa Naad og Giæsku, wt af hvørre þu kuñer mig aptur hoolpeñ ad giøra.

J Salomonis Lofkvæde stendur, ad eg skule fela mig i Biargskorunum. Þu siaalfur ert þetta Hellu-Biarg, eñ Biargskorurnar eru þijn Saar og Under, J þeim skal eg fela mig fyrer Akløgun allra Skiepna. Mijnar Synder

 hroop-

hroopa viist upp i Himeniñ, Eñ læangtum hærra hroopar þitt Heilaga Blood sem wt er hellt fyrer mijnar Synder. Krøptugar eru mijnar Synder til ad ǽklaga mig fyrer Gude, Eñ Puſundſiñum krøptugre er þijn ſaara og bitra Pijna til ad affaka mig i hañs Auglite. Miked Megn heſur mijn Jlſkufull Breitne, til ad fordæma, Eñ miklu meir orkar þo þitt allra Heilagaſta Framſerde, til ad giøra mig Sæluhoolpeñ. Eg appellera mitt Maal fraa Riettlætis Doom-Stoolnum, og iñ fyrer Naadar-Stooleñ, og ecke vil eg añars fyrer Doomenum ſtanda, utañ eg-meige þar þijna Forþienuſtu og Fullnægiu fyrer mig bera.

Aūnur Hugvekia.

Uppvakning til Yðrunar wt af Umþeinkingu og Jhugan Christi Pijnu.

Hugleid og athuga Saala mijn, þær bitru og beiſku Kvaler þijns Endurlauſnara, ſem fyrer þig a Kroſsenum pijneſt. Athuga hañs ſundurfløcktu Saar, Þar hañ hææнger, og hañs Ofraun, þar hañ Ondena uppgiefur. Þad Signada Høfuded, fyrer hvøriu ſig audmykia og lijtelæcka þeir Volldugu Himneſku Andar, verdur i ſundur-rifed og kraſſad med Þyrnaña Broddum. Þad Signada Andlited, ſem ber Frijdleik lææнgt yfer alla adra Maña Sonu, verdur med Frææкum Ogudlegra Skaalka ſaurgad og ſvijvirdt. Þaug Bleſſudu Auguñ, ſem

ſkiærare

skiærare eru eñ Sooleñ, Formyrkvast og missa sijna Sioon i Andlaatenu... Þaug Allra helgustu Eyruñ, sem hlijda eiga til Einglaña Packargiørda og Lofsaungva, verda ad heyra uppaa Ogudlegra Syndara Spott og Bryxl-Yrde. Sa signade Muñureñ sem predikar wt af Guds Leyndardoomum, og Einglunum kieñer, verdur hier ad drecka Gallog Edik. Þeir Blessudu Fæturner; Fyrer hvørra Foot-Skør vier frañføllum, og giørum vorar Bæner, Þeir verda med Nøglum nidur fester. Þær Blessudu Hendurnar, Sem hafa Himnana wtþaned, verda aa Krossenum wtþander. Sa allra Hellagaste Lijkame, sem er þad allra hreinasta og Ofleckadasta Herberge og Bwstadur Guddoomsins, verdur med Svipum fleigeñ, og med Spioote i giegnum lagdur. Jaa, hañ gat ecke hrært neirn Lid eda Lim, utañ alleinasta sijna blessada Tungu, med hvørre hañ bad fyrer þeim sem hañ Krossfestu.

Hañ sem med Fødurnum stioornar og rijker, hañ er aa Krossenum miøg hørmulega wtleikeñ af Syndugum Møñum. Gud lijdur hier forsmaanarlega Pijnu.

Gud sialfur wthellet hier sijnu Bloode. Af Stærd þessa Bitalingsins maa raada, i hvorre og hvilijkre Hættu, ad vier aumar Mañeskiur hofum vered staddar. Af so dijrmætre og miked kostande Lækningu maa siaa, hvad hættelegur ad hafe vered vor Siwkdoomur. Stoor hafa þau Saareñ vered, sem ecke kuñu ad læknast, utañ med Saarum þess Lijfkrøptuga Hollldsins JEsu Christi. Pad hefur ad soñu ver ed þwngt Kraankdæme, vid hvørin eckert añad aatte, eñ alleinasta Daude Læknarans.

Athuga med þier, Pu Christieñ Saal, þa breñande Heiptar Reide Guds i giegn Syndeñe. Guds Eilijfur og Elskulegur Sonur bad Fødureñ fyrer ofs, epter þad vorer fyrstu Forelldrar høfdu syndgast; Ecke kuñe eñ þa ad riena hañs Reide. Sa hiñ same giørdest Medalgaangare vor hia Fodurnum, fyrer hvørn hañ hafde Himeneñ skapad; Eñ ecke kuñe þar med ad riena hañs Reide. Endurlausnareñ Jklæddest Mañdoomlegu Hollde, so ad hañ meddeillde þvi Guddoomsins Dijrd og Vegsemd, og uppaa þad ad su Mañdoomlega

Nattur-

Nattturañ helgadest þar af, og ad sw eyt-
rada Syndaña Soott wtdreifdest wr vo-
ru Hollde, med þeim sterka Læknisdoom
fyllelegs Riettlætis, Hvørt þa var orded
samteingt voru Hollde; Ecke kuñe eñ þa
þar med ad stillast Fodursins Reide. End-
urlausnareñ hlaut ad taka uppaa siaalfañ
sig allar vorar Synder, og so allt þad
Straff sem þær høfdu forskulldad; Þar
fyrer lætur hañ binda siñ Blessada Lijka-
ma, Hañ lætur slaa hañ, særa hañ, stijnga
hañ, Krossfesta, Deyda hañ og nidurlegg-
ia hañ i Grøfena. Blooded reñur, dynur
og drijpur, wt af øllum Lidum og Limum
HErrañs Christi, wt af Ofranu Pijnuñ-
ar. Hañs allra Helgasta Saal hryggest
wr Maata. Jaa, hun hryggest allt til
Dauda, og fiñur til Helvijtskra Kvala.
Sa eilijfe Sonur Guds verdur ad hroopa
og klaga þar yfer, ad hañ sie yfergiefeñ,
af sijnum Himneska Fodur. So aakaf-
lega sveittest hañ Bloodenu, og i so stoorre
Hiartans Angist og Hrellingu var hañ
staddur, ad hañ vard ad þiggia Styrk og
Huggun af einum Eingle, hñ sem þo Hug-
hreyster og styrker alla Eingla. Jaa, hañ
sem

sem ad øllum Lifande Skiepnum giefur Lijfed, verdur ad deya. Ef þetta skiedur vid þad græna Tried; Hvad mun þa skie vid þad visnada? Kome slijk Hefnd fram̃ vid þañ Heilaga og Riettlaata, hvad mun þa skie vid þañ Synduga? Hvad hart mun sa straffa þaa enn Raanglaatu, fyrer þeirra eigeñ Synder, sem svo hart tekur uppaa þañ Riettlaata fyrer añarlegar Misgiorder? Eda hvorneñ skylldе hañ kuña ad lijda þad vid Prælana, sem hañ straffar Soneñ fyrer so Vægdarlaust? Hvad meinar þu þa, þeir muni eiga fyrer Hondum sem hañ alldeilis fraa sier wtskwfar, þar sa lijdur so þwngar Kvaler, sem hañ hefur sier allra kiærastañ? Ef ad Christur slapp ecke fyrer utañ Straff, sem þo kom fyrer utañ Synd; Hvad mikels Straffs eru þa hiner verder, þeir sem koma med Syndeñe i Heimeñ, lifa i Syndeñe og deya burt i Syndeñe? O! hvad stoor Heimska er þad, ad Prælleñ er Of-kaatur, þar ed Sonureñ lijdur hañs vegna so hardar Hefnder? Er þad tilheyrelegt, ad Prælleñ auke Synd aa Synd ofañ, og sem leike sier ad Raanglætenu, þar Synenum ver-

dur

dur so þwngsookt ad gieta mykt og stillt Fødursins Reide? O! hvad Oendanleg er hañs Bræde? O! hvad Oransakañlega stoort er hũs Riettlæte? Sa sem so hrædelega refsar sijnum Elskulegum Syne, ecke fyrer neina hañs eigeñ Sok; Helldur allei na þar fyrer, ad hũ vill frija Prælleñ; Hvad meinar þu hũ mune þa giøra vid Prælleñ, sem Uggalaust og Ottalaust, leikur sier ad sijnum Syndum og Illsku, og lætur ecke af? Vel være tilfalled, þo Prælleñ af Otta skylfe og titrade, og yrde hryggur, vegna sijña forþientu Launa, þar Sonureñ verdur so hart straffadur hũs vegna, hvor þo til einskis Ills hefur uñed. Vel er tilfalled þo Prælleñ skielfest og hrædest, sa sem ecke lætur af ad misgiøra; Þar Sonureñ lijdur so margt og miked fyrer Syndernar. Vel maa Prælleñ vera Ottasleigeñ og Uggande uñ sig, saa sem deydt hefur siñ eigeñ Herra. Vel maa saa Synduge og Oaudlege vera Ottasleigeñ, saa sem þañ Blessada og Heilaga so þiaade. Nu vel elskuleger Brædur, laatum oss heyra þad hañ til vor hroopar. Laatum oss giæta ad hvad hañ oss graatande seiger. Hug-

leid

leid þu Madur (seiger hñ) hvad eg lijd fyrer þig, og þiña vegna. Til þijn hroopa eg; þvi ad þiña vegna lijd eg. Sia þu þad Straff sem eg þole. Siaadu þa Nagla, med hvørium mitt Holld verdur i giegnum grafed: Mun nockur Pijsl so stoor, ad lijkiast meige vid þessa Pijnu sem eg lijd? Og þo ad siw ytre Kvøleñ ligge saart aa, þa liggur þo laangtum saarara a mier siw iñre Sorgeñ, sem kiemur þar af, ad eg fiñ og formerke, ad þu ert so Oþacklaatur fyrer allt þetta.

Myskuna þu oss, Myskuna þu oss hiñ Einaste Myskunsemdaña HErra, og snw þu vorum Stein-Hiørtum til þijn, AMEN.

Pridia Hugvekia.

Uñ Avøgst riettrar og sañrar Ydrunar.

Rjett og soñ Ydran, er Grundvøllur og Upphaf þess eilijfa Lijfs, Þvi ad hvar sem ad er soñ Ydran, þar er og Fyrergiefning Syndaña, Eñ þar sem er Fyrergiefning Syndaña, þar er Guds Vingan, Eñ þar sem Guds Vingan og Vinaatta er, þar er Christur, Þar sem Christur er, þar er hañs Forþienusta, Þar sem Christi Forþienusta er, þar er aanægianlegur Vitalingur fyrer Syndernar,

Þar

þar sem ad er fullnægiu Bitalingur fyrer Syndernar, Þar er Riettlæted, Þar sem Riettlæted er, þar er glod og roosom Samvitska, Þar sem er glod og roosom Samvitska, Þar er Heilagur Ande, Hvar Heilagur Ande er, Þar er su Guddoomlega Preñing, Þar su Blessada Guddoomsins Preñing er, Þar er og eirneñ eilijft Lijf. Hvar fyrer ad þar sem riett og soñ Jdran er, þar er og eirneñ eilijft Lijf. Þar þvert aa moote, Þar sem ecke er riett og soñ Jdran, þar er og ecke helldur Syndaña Fyrergiefning, Ecke Guds Vinaatta, Ecke siaalfur Christur, Ecke Christi Forþienusta, Ecke Fullnægia nein fyrer Syndernar, Ecke Riettlæted, Eige good nie Roosom Samvitska, Ecke H. Ande, Ecke Heilog Preñing, og ecke helldur eilijft Lijf. O! hvad blinder erum vier þa, ad vier drøgum undañ vora Ydran, þvi skulum vier skioota heñe aa Frest til Morguns? Hverke Morgun-Dagureñ, og ei helldur Ydraneñ er i voru Vallde, og þvi ættum vier ad taka þad hvortveggia medañ þad giefst. Þar kiemur, ad vier verdum fyrer Doomenum Reikningskap ad standa, ecke alleinasta

aſta fyrer Epterkomande Dageñ, edur Morgun-Dageñ, helldur og eirneñ fyrer þañ Dag ſem i Dag er. Ecke er neinum þad ſo vijſt, ad hañ mune til Morguns lifa, ſo ſem þad er vijſt, ad þeim Ogudlegu er Fyrerdæmingeñ fyrerbwen. Gud hefur fyrerheited þeim Syndaña Fyrergiefningu ſem ydruduſt, Eñ þad, ad þeir ſkylldu lifa til Morguns, Þvi hefur hañ þeim ecke fyrerheited. Ecke heyrer þeim til Chriſti Fullnægia, ſem ecke hafa ſañarlegt Angur og Trega i Hiartanu vegna Syndaña. Vorar Synder ſkilia aa mille Guds og vor (ſeiger hiñ heilage Eſajas Spaamadur) Eñ fyrer Ydranena ſnijr Mañeſkiañ aptur, og naalæger ſig Gude uppaa nijtt. Siaa til ad þu þecker þijna Synd, og laater þig hana af Hiarta aaugra, þa muntu viſſulega fiña, ad Gud er þier Naadugur fyrer Chriſtum.

Eg wtſkief edur wtſliette þijnar Synder, ſeiger DRotteñ. Þar af er ad merkia, ad þær hafa aadur vered uppſkrifadar i þeirre Himneſku Raadſtofuñe, Þad fyrſt þær verda wtdregnar edur ad nyu wtſkafnar. Snw þijnu Auglite fraa mij-

num

num Syndum, seiger Spaamadureñ Da vid, Þar af er ad merkia, ad Gud lijtur til Syndaña, og giefur Gaum ad þeim, so ad hañ straffe þær fyrer sijnu Auglite. Snwdu aptur til vor, seiger hiñ Heilage Moyses. Þar af er ad merkia, ad Synd-ernar snwa Gude fraa Moñunum, og skil-ia so ad Gud og Meñ. Vorar Synder andsværudu oss, seiger hiñ heilage Esajas: Þar af siaaum vær, ad þær klaga oss fyrer Riettlætis Doom-Stoole Guds lifanda. Hreinsa þu mig af mijnum Syndum, seiger David; þar af maa merkia, ad Syn-dernar eru sa andstyggelegaste Saurleike i Guds Auglite. Lækna þu mijna Ønd þvi ad eg hefe syndgad aa moote þier, seiger og David i odrum Stad. Hier af maa siaa, ad Syndeñ er eitt skadnæmt og þun-gt Kraankdæme Saalareñar. Hvorn sem syndgar i moote mier, þañ skal eg wtskafa af miñe Book, seiger Endurlausnareñ. Hier af er ad merkia, ad vegna Syndar-eñar verda Meñ wtskafner af Lijfs-Book-enne.

Utsnara mier ecke fra þijnu Auglite seig-er David, þar af maa siaa, ad Syndernar

faa þvi orkad, ad Madur verdur þeirra veg na wtskwfadur fraa Guds Auglite.

Tak ecke þiñ Heilaga Anda fraa mier, seiger David i sama Psalme, Hier wt af er ad merkia og skilia, ad med Syndunum verdur saa Heilage Ande wtrekeñ af voru Hiartans Herberge og Mustere. Jaa, Heilagur Ande verdur eins i burtstygdur med Syndunum, svo sem þad Bijflugurnar verda i burtu drifnar med Reyknum, og Dwfurnar med illum Daun.

Gief mier aptur Glede þijns Hiaalprædis, seiger David: Þar af siaaum vier, ad Syndernar giøra Hugskoted hrygt, og taka i burt alla Hiartans Hugsvølun. Landed er saurgad af þeim sem i þvi bwa, hvørier ed briota Guds Løgmaal, seiger Esajas Spaamadur: Þar af maa merkia, ad Synden er so sem eitt næmt Eytur, sem snarlega og hættelega kañ ad spilla og fordiarfa øllu þvi sem hana snerter. Af Diwpenu hroopa eg til þijn Drotteñ, seiger David: Med hvørium Ordum hañ vill kieña, ad Synder og Lester nidur søckve Mañeskiuñe allt til Helvijtis.

Vier vorum Fordum Dauder i vorum

Syndum, seiger Postulenn: Er þa ecke audskiled, af þeim Ordum, ad Syndenn er eirn Andlegur Daude Saalarennar? Med sialfviliuglegum Syndum, sem Madur giører hvert a mot Samvitskunne, þa missir hann Gud sinn Skapara. Nu er Gud Eilijfur og Oransakanlegur Goode, hvad er þa annad ad syndga, og missa þann Eilijfa Gooda, enn ad taka i Stadenn Eilijfa Oransakanlega Eymd og Ogiæfu? So sem Gud er sa allra beste og ægiætaste Hlutur, medal alls þess sem Nafn hefur, So er Syndenn saa allra veste og andstyggelegaste sem nefnast kann. Kross og Mootgaangur er ecke illur i sialfum sier, J Raun og Sannleika, þvi hann leider epter sig margt Gott. Ad Kross og Mootgaangur sie eirn goodur Hlutur, þad bevijsast þar af, ad hann kiemur fra DRottne, fra hvørium ecke kann ad koma nema Gott, Þvi hann sialfur er su ædsta Giæska og Goode. Kross og Mootgaangur ætte heima bia Christo so leinge sem hann minngieckst i þessu Lijfe, Nu er þad audvijst, ad eckert þad sem i Raun og Sann leika er i sialfu sier Jllt, kann ad eiga heima hia þeim besta HErranum, hvørium øll

Giæſka er Eigeñleg.

Kroſs og Mootgængur leider og eirneñ Maneñ til eilijfra Giæda, þad er til eilijfs Lijfs, Og þvi kañ hañ i Sañleika ecke illur ad kallaſt. Fyrer Kvøl og Pijnu, Edur ſo ſem i giegnum Kvøl og Pijnu, þa iñgieck Chriſtur i ſijna Dijrd. Eins lijka iñganga og þeir enn Chriſtnu til þeſs eilijfa Lijfſins i giegnum adſkilianlegar Eymder og Hørmungar. Þar fyrer er eingeñ Hlutur ſo illur og Vondur ſem Syndeñ, hvør ed dregur Mañeſkiuna fra þeim allra æðſta Gooda, ſem er fra heñar Gude og Skapara. Þeſs meir ſem þu næalgaſt Gud, þeſs leingra ertu burt fræ Syndeñe, Og þeſs nær ſem þu ert Syndeñe, Þeſs fiær ertu Gude.

O! hvad Heilſuſamlegur og ægiætur Hlutur er þar fyrer Idraneñ, hvør ed leider og dregur aptur fræ Syndeñe og til Guds lifanda? Syndeñ er i Raun ad reikna ſvo ſtoor ſem ſæ er, ſem hun er æ moote driigd og broteñ. Nu vituaſt ſo um̃ Gud, æ moote hvørium allar Synder verda framdar, ad Himen og Jørd, fære hañ ecke iñeluckteñ. Hvad Ognarleg mæ

þa

þa vera Stærd Syndareñar? Eñ allt um̃ þad, Þa er Ydraneñ so stoor, ad þa hun skygger aa Syndernar, þa kuña þær ecke ad verda siedar leingur af Gude.

Þañ hiñ Synduga aaklagar Samvitskañ, hvoria hañ hefur saurgad, Skapareñ, hvorn hañ hefur moodgad, Søkeñ, aa moote hvørre hañ kañ ecke ad præta, og Skiepnur Guds, med hvoriar hañ hefur illa og Oriettelega fared, jaa, Einglar Guds, sem hañ hefur fraa sier fælt so tijtt, og Diøfulleñ, hvørs Vilia og Aeggian hañ hefur hlijdt.

O! hvad Nytsamlegur, og Hellsusamlegur Hlutur er þa þar fyrer Ydraneñ, sem ad oss frijar fra so stoorum og hættelegum Kiæru-Maalum og Akløgunum? Kappkostum þar fyrer i JEsu Nafne, kappkostum ad naa so dijrmætum og kroptugum Læknisdoom, fyrer so skadnæmre og banvæñre Soott Syndareñar.

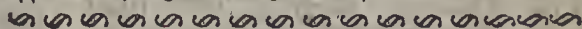
Hvør sem ecke giører fyrre Ydran, eñ i sialfum Daudanum, hañ yfergiefur ecke sialfur Syndena, helldur yfergiefur Syndeñ hañ, þvi hañ kañ valla leingur ad syndga þo villde.

Þar fiñst valla neitt Dæme, ad neirn hafe giørt saña Ydran, sem eige hefur teked sig til ad ydrast, fyrr eñ midt i sijnum Dauda og Andlaats-Stundu, utañ alleina Ræningians aa Krossenum. Eg hefe þienad þier i Fioortan Ar, og þvi er Tijmeñ tilkomeñ ad eg hugse fyrer siaalfum mier og mijnu Hwse, sagde hiñ heilage Jacob Forfader vid Maag siñ Laban.

Hafer þu nu þioonad þessum Heime i so laangañ Tijma, Edur kañ skie leingur, Mun þa ecke Raadlegt ad taka til ad hugsa nockud fraiñ i Veigeñ uñ Velferd Saalareñar? Vort Holld eykur sig i Syndunum Daglega, þvi være Þørf, ad Andeñ edur Jñre Madureñ afþvæge þær Daglega med Taarum Ydranareñar: Þaug Ydrunar-Taar faa siñ Krapt i Bloodenu Christi. Christur er þar uppaa daaeñ, ad Syndeñ skyllde i oss deya, skylldum vier þa vilia leifa heñe ad lifa i vorum Hiortum, hvørre ad Christur so alvarlega villde fyrermyna, ad lifa i oss, ad hañ wtgaf þar til sitt eiged Lijf i Daudañ? Guds Sonur geingur ecke iñ i þess Mañs Hiarta med Naadeñe, þar sem Johañes hefur ecke aad-

ur tilbwed hönum Veg med Ydraneñe: Gud deyder fyrst med Angrè og Trega, so hañ siidañ liifge med Huggun Heilags Anda. Hañ leider fyrst til Helvijtis med Tilfiñingu Guds Reide, so hañ leide aptur þadañ med Sætleiks Smeck Gudlegrar Nædar-Giæsku.

Esajas Spaamadur heyrde i siñe Vitran, fyrst koma eirn mikeñ og sterkañ Storm-Vind, sem uñ koll kastade Fiöllunum og sundurmolade Biörgeñ og Steinana, og epter þañ Storm-Vind, sioorañ Jardskiælsta, og epter Jardskiælftañ sæ hañ mikeñ Elld, eñ uñ siider fañ hañ ad kom eirn hægur og miwkur Vindblær: Fyrer Vindblæ þeñañ merkest Guds Astar Ilur, til hvørs Mañeskiañ kañ ecke ad fiña, utañ ædur hafe undañ fared Ogn, Skielfing, og saart svijdande Samvitska, vegna Syndareñar Þeckingar, Þvi sæ sem huggast skal, hañ verdur ædur ad vera ordeñ Hryggur. Sæ sem Sediast skal, hañ verdur ædur ad verda Hungradur. Gud læknar einskis þess Saar, sem ecke kañast vid þaug, og lætur sier þikia Raun ad þeim: Gud skiiler ecke Syndunum, utañ þu þær ædur vidurkieñer og drager af þeim Skiiluna: Hañ fyrergiefur ecke þa Synd, sem þu villt ei medkieña fyrer Synd: Hañ giører þig ecke Riettlætañ, utañ þu vidurkieñer og þig þecker ædur Rangslætañ: Hañ huggar þig ecke, utañ þu fiñer i hiæ sialfum þier øngva Huggun. Soddañ rietta og sañа Ydran, virdstu goode Gud med þijnum Heilaga Anda ad uppvekia i oss og vorum Hiørtum, Amen.

Fioorda Hugvekia.

Uñ þad Sæta JESU Nafn.

 O Þu

Hdu Goode JEsu! Vertu mier JEsus, þad er Frelsun og Hiaalp miñar Saalar, og Myskuna mier þu sem hefur þitt Nafn af Frelsun og Myskun. Do nu tt Lijferne fordæme mig, þa samt mun Nafned þitt JEsu, giøra mig Saaluhoolpeñ. Fyrer þetta þitt sæta Nafn, Bid eg þu giører vid mig, epter þvi sem þitt sæta Nafn hlioodar, Dad er ad þu frelser mig og hiaalper fraa Fordæminguñe. Med þvi þu ert sa saũe og milde Hiaalpar-Mañ, þa muntu og eirnñ þa til Naadar taka, sem saũarlega hafa miklar og stoorar Synder drygt.

Myskuna þu mier goode JEsu, a medañ Myskunar-Tijmeñ yferstendur, svo eg verde ecke af þier fordæmdur seirna meir, þegar Naadar-Tijmeñ er wte, og Tijme Doomsins og Riettlætesins tekur til, þott þu taker mig iñ i Faang og Skaut þiñar Myskunar, þa verdur þar eins miked Rwm handa ødrum, epter sem aadur, so eingeñ þarf þadañ fyrer mig wte ad lykiast. Do þu goode JEsu giefer mier Molana, af þiñe Giæsku og Myskun, þa mun eingeñ Durd a heñe siaast samt sem aadur.

Du

Nu ert miña vegna Fæddur, miña vegna Uñſkoreñ, miña vegna ertu og eirneñ JEſus ordeñ, Pad er, vor Hiaalpare og Frelſare. O! hvad ſætt og Hiartanlega Gledelegt er þetta Nafned? Hvad er JEſus añad eñ Saaluhiaalpare, hvad kañ þa þeim Saaluhoolpnu ad bera til Meina? Hvad er þad añad ſem vier kuñum ad gyrnaſt, Oſka oſs edur vænta, auk Saaluhiaalpareñar? Taktu mig O Drotteñ JEſu, iñ i Tolu þiña Elſkulegra Barna, ſvo eg kuñe aaſamt med þeim ad lofa og dijrka þitt Heilaga Lijfſkroptuga Nafn. Þoott eg hafe fyrt mig mijnu Riettlæte, ſem þu hafder mier giefed i Upphafe, þa hef eg ecke kuñad ad ſneida þig þiñe Myſkunſeme, ſem hvørke hefur Upphaf nie Enda. So hægt ſem mier hefur vered, ad ſteypa mier i Fyrerdæmingu og Daudañ, ſo hægt er þier ad frelſa mig.

Miñ Gud og O Drotteñ, giæt ei ſo frekt ad mijnum Miſgiørningum, ad þu gleymer þiñe Myſkunſeme.

Laat ecke ſo miked rijda mijnar Synder, ad þær kuñe upp ad vega þijna Forþienuſtu, og ſijnaſt þijngre eñ hun, i Meta-

Skaalum þijns Riettlætis. Siaa þu ecke so grant epter miñe Illsku, ad þu gleymer þiñe Giædsku, minstu ecke þiñar Reide vid mig sekañ, helldur minstu þiñar Myskunsemdar vid mig Aumañ, Þu sem mier hefur giefed þad Hiarta-Lag, ad eg kuñe ad laata mig laanga til þijn, af Hug og Hiarta. Muntu nockud vegna þiñar Hiarta-Giædsku, gieta faled þig fyrer þess are miñe Hiartans Gyrnd og Epterlaangan? Þu hefur fram̃ fyrer mig sett miñ Overdugleika og Synder, med hvørium eg hefe med riettu forþienad eylijfa-Fyrerdæming. Muntu nu gieta byrgt fyrer miñar Saalar Augum þijna Forþienustu og þitt Fyrerheit mier wtgiefed um̃ þad eilijfa Lijfed? Mitt Maalefne kiemur ad soñu under Doom aa Hiinnum, Eñ þad gledur mig ad i þeirre Himnesku Raad-Stofuñe, Þa var þier giefed þad Nafn, sem merker Frelse og Lausn, Þvi ad af Himnum ofañ kom Eingilleñ, med þad Signada JEsu Nafn til Mariu Meyar.

O! þu allra Myskunsamaste JESU, hvørium skalltu vera JEsus (þad er Frelsare) ef þu skyllder ecke vera þeim Aumu

Syndurum JEsus, sem leita sier Nꜳdar og Hiꜳlpar hiꜳ þier einum? Þeir sem treysta uppꜳ sitt eiged Riettlæte, þeir leita Frelsis og Sꜳluhiꜳlpar hia siꜳlfum sier: Eñ med þvi eg fiñ þad eckert i hiꜳ mier, med hvørin eg kuñe ad hafa forþienad eilijft Lijf, Þa flij eg til þijn þu goode Frelsare og Hiꜳlpar-Mañ. Hoolpeñ gior þu mig, sem fram̃ fyrer þig kiem Fordæmdur. Myskuna mier sem til þijn kiem, Syndunum hladeñ. Gior mig Riettlꜳtañ, sem til þijn kiem Oriettlꜳtur. Gief mier Sigur i mijnu Mꜳle, sem er þwnglega ꜳklagadur.

Þu O Drotteñ ert Sañleikureñ, og þvi er þitt Nafn i Sañleika þad hid sama sem þad þijder, Þar fyrer lꜳttu þad og eirneñ sañast a mier. Vertu mier og eirneñ JEsus, þad er Sꜳluhiꜳlpare og Heilsugiafare. Vertu mier JEsus i þessu Lijfe. Vertu mier JEsus a Daudastunduñe. Vertu mier JEsus ꜳ þeim ydsta Doome. Vertu mier JEsus i þvi eilijfa Lijfe. An Efa muntu mier ꜳ øllum þessum Tijmum, JEsus, þad er Frelsare og Hiꜳlpare reynast, þviad svo sem þu ert Oumbreytañleg.

aũlegur i þiñe Veru, So ertu Ouñbreytaũlegur og alltijd hiñ same i þiñe Myskunseme.

Ecke muntu mijns eins vegna, þo eg sie auñur Syndare, uñbreyta þijnu Nafne, helldur muntu og svo vera mier, JEsus, Frelsare, þvi þu wtrekur ongvañ þañ fraa þier, sem til þijn kiemur, þu sem mier hefur gjefed þad Siñe ad vilia koma til þijn, þu munt og eirneñ þad veita; ad þa eg kiem, þa verd eg eirneñ og medtekeñ, og ecke wtskwfadur, Þviad þijn Ord eru Lijf og Sañleike. Þar fyrer, þott ad Uppruna Syndeñ (hvorta eg hefe i Naatturuñe, og med Naatturuñe Erft epter mijna Fyrstu Forelldra) hun Fordæme mig, þa ertu þo samt miñ JEsus, sem mig fraa heñe frelsar.

Þott miñ Syndsamlegur Gietnadur fordæme mig, Þa ertu þo samt miñ JEsus. Þott mijn Saurug og Syndum spillta Fæding, sem er Bølvan Løgmaalsins under orpeñ, hun fordæme mig; Þa ertu þo samt miñ Saaluhiaalpare edur JEsus. Þott Synder mijns Ungdooms fordæme mig, Þa ertu þo samt miñ JEsus;

sus. Poott allt mitt Frafiferde sem hefur vered saurgad og fleckad alla mijna Lijf-Daga med hrædelegum Glæpum og Stoor-Syndum, þad fordæme mig, þa ertu samt og bliifur miñ JEsus. Poott Dauden, Hvør ad er forþient Laun muña Saka og Synda, hañ fordæme mig, Samt ertu miñ JEsus. J þiar mier er Synd, Overdugleike og Fordæming, Eñ i þijnu Nafne, er Riettlætingeñ, Utvalningeñ, og Saaluhiaalpeñ. J þijnu Nafne er eg skijrdur, A þitt Nafn trwe eg. J þijnu Nafne vil eg deya. J þijnu Nafne vil eg upprijsa. J þijnu Nafne fyrer Doomeñ koma.

J þessu Nafne eru oss aller gooder Hluter til Reidu, Og i þvi iñeluckter, svo sem i einum rijkuglegasta Fie-Siood. Þessum Fiesiood kañ eckert añad ad svoa edur eyda, eñ alleina mijn eigeñ Vantrw. Eñ ad þad meige ecke skie, Þess bid eg þig miñ Endurlausnare, fyrer þetta hid sama þitt Nafn, uppa þad, ad eg ecke af mijnum Sialfskaparvijtum, og Vantrw Fortapest, hvørn þu villt med þiñe dijrmætu Forþienustu, og med þijnu Heilsusamlega og Lijfkroptuga Nafne Hoolpeñ giøra, Amen.

Fimta Hugvekia.

Hvørneñ Madur skal i Andlaatenu, styrkia og Hughreysta sijna Trw, wt af Jhugan þeirrar Elsku, sem HErrañ Christur hefur synt Mañleau Kyne, Þar hañ þolde Dauda og Kvøl fyrer þad.

SJaa hvad stooraũ Oriett eg giøre þiñe Heilogu Pijnu sem þu hefur fyrer mig lided, O! HErra JEsu; Þar mitt Hiarta hryggest, og mijn Saala aangrast þar af, ad hun hefur eingeñ sijn eigeñ Verk edur Forþienustu fyrer sig ad bera, Laangtum meira ætte mijnu Hiarta og Saalu ad vera um̃hugad, um̃ þijna helgustu Pijnu, Þviad þijn Pijna er þad gooda Verked, sem eg maa alleina fyrer mig bera, og þijn Hlijdne alleinasta er mijn Forþienusta. Oriett giøre eg þa þiñe saaru Pijnu; Ef eg leitade vid ad setia uppaa hana Boot og Lappa miña goodra Verka, þar þijn Pijna og heñar Forþienusta hefur øngvañ Vrest, Eñ Lappar miñar eigeñ Forþienustu eru liooter, og til einkis fyrer þijnu Auglite.

Ef eg finde mig i siaalfum mier Riettferdugañ; Til hvørs ætte mier þa þitt Riettlæte? Edur hvar til skyllde eg þa þitt Riettlæte so freklega gyrnast? Vilie eg stoola uppaa Logmaalsins Verk þaug sem eg kañ ad giøra; Þa verd eg wt af Logmaalsins Alvcktan Fordæmdur; Eñ Gude sie Lof, sem mier kieñer þad ad þeckia, ad

eg

eg er ecke under Logmaalenu, helldur under Naadeñe. Eg hefe lifad Ogudlega, og syndgast i Himineñ, og fyrer þier, O! þu Allra Heilagaste HErra og Fader, so eg er nu ecke verdugur ad kallast þiñ Sonur.

Samt bid eg þu virdest ad kalla mig þiñ Præl. Laat mig ecke gaanga aa mis vid þijna Pijnu, nie heñar Heilsusamlegasta Avaxtar syniad verda. Laat ecke þitt hid Allra Helgasta wthellta Blood, verda so Okroptugt, ad þad giete ecke fært þañ Avoxt hiaa mier, ad mijn Saala verde i þvi Saaluhoolpeñ. Syndernar hafa alltijd hijngad til lifad i mijnu Hollde, Laattu þær nu Loksins meiga fyrer mitt Andlaat wt af deya. Mitt Holld hefur allt hijngad til haft Yfer-Raad yfer mijnum Anda, Laattu nu þar fyrer Andañ miñ sijder meiga Yfer-Hond hafa, og Signr viña aa Holldenu. Laat þañ ytra Mañ eñ forrotna, og verda Orma og Madka Fædu, svo saa Iñre kuñe ad verda upphafeñ til Dijrdareñar.

Eg hefe allt hijngad til hlijdt Diofulsins Aeggian, og illum Iñblæstre; Eñ giefdu nu DRotteñ mier, ad saa Skadlege

Ovin, meige nu Lokſins Undertrodeñ verda, under mijnum Footum. Eg veit ad Diøfulleñ forſoomar ſig nu ecke; Og ad hañ er nu naalægur, og aaklagar mig nu fyrer hier, eñ hañ hefur eckert med mig ad giøra. Daudans Ognarleg Aſynd ſkielfer mig, eñ þad Hughreyſter mig þar a moot, ad Daude þeſſe mune giøra Enda a mijnum Synda Athøfnum, og mune vera ſo ſem Upphaf og Iñgaangur til eins heilags Frañferdes. Nu Lokſins hiedan af, mun eg gieta fyllelega þocknaſt þier, miñ Drott eñ, nu Lokſins mun eg i þvi Gooda, ſo ſtyrk ur verda, ad eg alldrei hiedan af hneygeſt nie teygeſt til nockrar Illſku. Diøfulleñ og Daudeñ hræda mig med mijnum Syn dum, Eñ eg vil viſa þeim til ad aaklaga þañ, ſem uppaa ſig took allañ miñ Vanmaatt, hvørn og DRotteñ ſloo Søkum miña Synda. Mijn Skulld er ad ſoñu miøg ſtoor, og af heñe kañ eg ecke hid minſta ad betala, eñ ſa ſem i Borgun hefur fyrer mig geinged, hañ er ſo rijkur og Giæſkufullur, ad hañ bæde kañ og vill mig kvittañ giøra, og þvi er allt mitt Trauſt a hønum alleina, og aa hañs Hiarta-Giæſku.

Vitale

Vitale sa fyrer mig, sem fyrer mig hefur i Borgun geinged, Svare sai til miña Misverka, sem mijna Sok hefur ad sier teked. Eg hefe ad sönu syndgad, O Rottest Gud, og mijnar Synder eru Oteliañlega margar, og Ouñrædelega stoorar, eñ samt skal eg ecke vera sekur i þeirre hrædelegustu Synd og Jllgiörd, ad eg væne þig Lijge, edur villie þier ei trwa, hvor ed vottar bæde med Ordum og Verkum, Jaa, og eirneñ med þijnum dijra Eide, ad fylleleg Boot og Vitalingur, Sie komeñ fyrer mijnar Synder. So hrædest eg nu ecke mijnar Synder, þvi þu ert mitt Riettlæte. Eg hrædest ecke mijna Heimsku og Faavitsku, þvi þu ert miñ Vijsdoomur og Speke. Eg hrædest ecke Daudañ, þvi þu ert mitt Lijf. Eg hrædest øngva Villu, þviad þu ert miñ Sañleiks Vegur. Eg hrædest ecke Forrotnunena, þviad þu ert mijn Upprisa. Eg hrædest ecke Daudans Harmkvæle, þvi þu ert mijn Hiartans Glede og Giedfroove. Eg hrædest ecke þañ straanga og sijdasta Doom, þviad þu ert mitt Riettlæte. Laattu wtflioota og reña, til miñar þyrstrar og uppþornadrar Saalar, Bokva þiñar Lijf-

kroptugu Nædar og Huggunar. Miñ Ande hiadnar nu, og ſvo ſem uppþornar, eñ iñañ ſkams mun hañ i mier Endurkvikna og Gladvær verda.

Mitt Holld fer nu hnygnande til Forrotnunar, Eñ iñañ ſkams mun þad aptur bloomgaſt. Eg verd nu ad rotna og foreydaſt, Eñ tvr þeſſare Rotnan og Foreydingu, muntu mig frelſa, þu ſem hefur mig frelſad, fra ollu Illu, þu hefur ſkapad mig, Hvorneñ kañ Verk þiña Handa ad forgaanga? Þu hefur keypt mig frij fra ollum mijnum Ovinum, hvorneñ kañ Daud eñ þa ad hafa Valld yfer mier? Þu hefur tilkoſtad þijnum Lijkama og Bloode, Lijfe og Ædum, Jaa, ſiaalfum þier, til þeſs ad kaupa mig aptur i Frid og Frelſan, og ad giora mig aptur Saaluhoolpeñ. Med hvorium Riette ſkyllde þa Daudeñ meiga halda þvi ſem þu hefur med ſo dijrmætu Verde keypt og til þijn leyſt? Þu DRotteñ JEſu ert ſiaalft Riettlæted, þvi munu Synder mijnar ecke kuña ad megna aa moote þier. Þu ert ſiaalft Lijfed og Uppriſañ, og þvi mun miñ Daude verda undañ ad laata. Þu ert ſañur Gud, þvi mun

Dioſ-

Diøfulleñ eckert meiga ſier ꝏ moote þier. Þu hefur giefed mier þiñ Hellaga Anda, til eins Pants, uppꝏ allt þad Gott, ſem þu hefur mier Fyrerheited. Vid þeñañ Pant une eg mier, Vid hañ gled eg mig, af hønum hrooſa eg mier, Trwande þvi Stadfaſtlega og ꝏn alls Efa, ad eg mune iñleiddur verda til Brwdkaups þeſs bleſsada Lambſins.

Þa verdur þu mitt Brwdkaups-Klæde miñ Hiartanlegaſte Brwdgume, þvi ad i Skijrneñe Jklæddeſt eg þier; Þu munt þvi fullkomlega dylia mitt Klædleyſe, med Fegurdar-Skrwda þijns Signada Riettlætes. Vid þeñañ fegurſta Riettlætes-Skrwda, vil eg ongvañveigeñ feſta þa liootu Leppa og Totra mijns Eigeñlegs Riettlætes, edur miña goodra Verka. Hvad er Riettlæte vorra eigeñ Verka, añad ad reikna, eñ ſaurugur Dwkur eirnrar Blodfallsſiwkrar Kviñu? Hvørneñ ſkyllde eg dyrfaſt ad feſta þañ andſtyggelegaſta Klwt, uppa þad allra Dijrmætaſta Riettlæteſins Klæde Herrans Chriſti. J þeſſum þijnum dijrmæta Riettlætes Skrwda, ſkal eg framkoma a Efſta Deige, fyr-

er þitt Auglite, þegar þu dæmer Heims-Krijngluna med Riettvijse, og Sañgyrne. J þessum Skrwda skal eg koma fram̃ fyrer þitt Auglit i Dijrd þijns Himneska Rijkis ad eilijfu. Þesse fagre og dijrmæte Skrwdiñ mun hylia mijna Blygdun, og mitt Bryxle, svo ad þess verde alldrei framar meir minst um̃ alla Eilijfd. Þar mun eg byrtast og sk[?]ærast Dijrdlegur og heilagur fyrer þijnu Auglite, og þetta mitt Holld, og þesse miñ Lijkame, mun þa Jklædast eilijfre Dijrd og Vegsemdar-Lioma, Jaa, þeirre Dijrd og Vegsemdar Lioma, sem alldrei dvijn og alldrei þverrar, um̃ Eilijfd allra Allda.

Kom þu snarlega HErra JEsu, aller þeir sem þig af Hiarta Elska, segia: kom þu snarlega og dvel ecke leingur.

Siøtta Hugvekia.

Huggun eirnrar Ydrande Saalar, Sem heñe stendur af Pijnuñe Christi, wtdreigeñ af Ordum hins H. Anshelmi Læresødurs.

Aull Vegsemd og Hroosan Christiña Mañа, Er komeñ under Forsmaan og Fyrerlitningu HErrans Christi, og hañs Pijnu. Øll þeirra Hægd og Roosemd, stendur þeim wt af Saarum og Benium Endurlausnarans. Vo-

rt Lijf er faled i hañs Dauda, vor Vegsemd i hañs Upphafningu. O! hvad mikel er þijn Myskunseme, þu Himneske Fader, og Almaattuge goode Gud? Ad styggia þig, þad kuñe eg ad gieta giørt af mijnum Krapte, Eñ hitt, ad sætta mig aptur vid þig, Þvi kuñe eg ecke ad faa orkad af mijnum Krapte, Þar fyrer gieckstu til, og komst mier aptur i Saatt vid sialfañ þig, med Pijnu og Dauda þijns Sonar.

Hugleid nu þar fyrer, þu Heilage HErra Gud, Þa furdañlegu Sameinginga mijna vid þig, þar þiñ eigeñ Son er ordeñ Holld af mijnu Hollde, og Blood af mijnu Bloode, Og fyrergief mier þess vegna þa Synd og Saurgan, sem eg ber i mijnu Hollde. Alijttu þad sem þiñ goode Sonur hefur lided, og fyrergief þess vegna, þad sem þiñ illur Þræll hefur broted. Mitt synduga Holld og Blood hefur reitt þig til Reide, eñ þijns Sonar Allra Heilagasta Holld og Blood stiller þig aptur til Frids vid mig. Miked Illt hefur mijn Illska og Ohlijdne forskulldad, eñ laangtum meira Gott hefur Giæska og Hlijdne mijns Endurlausnara forþienad.

Miked og ſtoort er mitt Oriettlæte, Eñ miklu meira og ſtærra er þo mijns Endurlauſnara Riettlæte. Hvlad ſo mikla Yferburde, ſem Gud hefur yfir Synduga Mañeſkiu, So miked hefur og Giæſkañ HErrans Chriſti yfer mijna Illſku, Allt þad eg er, er þitt og þier undergiefed, Laat þad og eirneñ vera allt af þier elſkad.

Þu ſem giefur mier þa Naad, ad eg giete þig beded, Veittu mier eirneñ þa Naad, ad eg verde Bænheyrdur uñ þad eg bid. Þu veiter mier þa Naad, ad eg leita þijn, Veittu mier og eirneñ þa Myſkun, ad eg faae þig funded. Þu kieñer mier ad knya aa Naadar-Dyrnar, Liwk þar fyrer upp fyrer mier, þa eg aakny. Þu hefur giefed mier ad gyrnaſt þijna Naad, Gief þu mier og ad ødlaſt hana. Þu hefur giefed mier Viliañ til þeſs Gooda, Gief mier og eirneñ þad ſama ad gieta framkvæmt.

Þu Heilage HErra Gud og Riettferduge Doomare, Sie ſvo eg dylie mijnum Syndum, Þa eru þær Olæknañlegar, Eñ ef eg Opeñbera þær, Þa eru þær Vidurſtyggelegar. Þær ſæra mig i Hiartanu, og ſkielfa mig i Samvitſkuñe. Halltu nu

þar

þar fyrer ecke iñe þiñe stooru Naad Drottenñ, med þvi þu fiñur i hiaa mier so stoora Eymd: Mikla og stoora Synd fiñur þu hier i hiaa mier, Laattu þar fyrer þess stærre og yfergnæfañlegre vera Naadena. O! Himneske Fader, wthelltu ecke þiñe Reide yfer mig, med þvi þu hefur aadur sleiged þiñ Hiartans Son, vegna miña Synda. Goode JEsu! Fridadu mig fraa Guds Reide, þu sem hana barst siaalfur miña vegna aa Krossenum.

Þu H. Verduge Ande! Skijl þu mier med þiñe Huggun fyrer Guds Reide, Þu sem i Gudspiallsins Fyrerheitum, bodar ollum þeim Naad og Myskun, sem hafa Ydrande Saal og sundurknosadañ Anda.

O! þu Hellage Gud og Riettlaate Doomare, Ecke veit eg þañ Stad, i hvørn eg kuñe ad flya undañ þiñe Reide, Fare eg upp i Himeneñ, þa ertu þar, Fare eg nidur til Helvijtis, sie, þa ertu þar naalægur. Þott eg take uppaa mig Vænge Morgunn Byrtuñar, og bwe hiaa ydstu Hafsins Endemørkum, þa leider þijn Hønd mig þadañ, og þijn hægre Hønd nær mier þar.

Þar fyrer skal eg flya til Christum, og

 sela

fela mig i hañs Saarum.

O! þu Myſkunſame Fader, aalijttu Lijkama þijns Sonar, hvørſu hañ var allur ſundurflacktur i Saarum, og lijttu ecke aa mijn Synda-Saar, Þijns Sonar Blood þvoe og hreinſe mig af øllum Saur og Ohreinendum miña Synda. Heyrdu þær heitu og alvarlegu Bæner þijns Hiartans Sonar, Hvørium hañ wthellter fyrer þier, uñ Saaluhiaalp þeirra Utvoldu.

O! Heilage HErra Gud, og Riettferduge Doomare, Mitt Lijferne og Framferde, giører mig Ottaſleigeñ, þvi ef þad er iñvirdelega yferſkodad og ranſakad, þa er þar eckert añad ad fiña, eñ añadhvort Synd edur Avaxtarleyſe, og þo þar meige ſijnaſt ad vera nockur goodur Avoxtur, þa er hañ þo añadhvort med Hræſne meingadur, edur af einhvørium ødrum Ofullkomlegleika ſpilltur og fordiarfadur, ſo ad hañ þar fyrer añadhvort kañ ecke ad þocknaſt eda og ſvo hañ ſtoorlega misþocknaſt i þijnu Auglite. Ad ſoñu, þa er allt mitt Framferde, añadhvort Fordæmañlegt, vegna Syndareñar, edur Foracktanlegt, vegna Avaxtareleyſeſins, Jaa, þad er ecke

all-

alleinasta vegna Avaxtarleysesins for-acktanlegt, helldur og eirneñ i Raun og Sañleika Fordæmañlegt. Þvi ad hvørt þad Trie sem ecke færer goodañ Avøxt, skal upphøggvast og i Elldiñ kastast.

Ecke er alleinasta þvi Trienu i Elldeñ kastad, sem færer af sier illa Averte, helldur og eirneñ hinu, sem øngva Averte fær-er. Eg skielf af þeirre Umþeinkingu, þegar eg huxa uñ, hvørsu þeir siñ a vinstre Hønd Doomarans standa æ effta Deige verda Fordæmder, alleinasta þar fyrer, ad þeir høfdu ecke giørt neitt af þvi Gooda sem Gude þocknadest. Þeir høfdu ecke giefed Hwngrudum ad eta, og ecke Þyrstum ad drecka, Ecke vitiad þeirra Siwku, og ecke klædt þaa Noktu.

O! þu Visna og Avaxtarlausa Trie, sem hefur forþient ad kastast i eilijfañ Elld. Hvøriu villtu svara, Edur hvad villtu fyrer þig bera æ þeim Deige, þegar af þier verdur heimtur Reikningskapur þar af, hvad þu hefur giørt a øllum þeim Tijma, sem þu hefur lifad hier i Heime? Þa mun verda giætt ad hvøriu Høfud Haare, og þar mun ecke skiootast uñ eitt Augna-

Blik Tijmans. O! hvad hart mun þa adþreyngia a allar Sijdur, þegar ødrumeigeñ standa Syndernar med siñe hardre Akløgun, eñ ødrumeigeñ Guds straanga Riettlæte med siñe skielfelegre Ognan. Þegar nidur under eru uppspertar þær hrædelegu Kverkar og Gin Helvijtis, Eñ upp yfer reidur og bystur Doomare, Jñañ fyrer nagande Samvitska, Utan til Verøllldeñ i einum Loga? Nu ef sa Riettlaate verdur þa Naumlega Hiaalplegur, Hvad skal þa verda uñ þañ Ogudlega, sem so er staddur og aa sig komeñ? Hønum er Obærelegt i Guds Auglite ad standast, eñ ad skijla sier er Omøgulegt. Hvadañ skal þa Saalu miñe koma Frelse? Hvadañ skal heñe koma Raad edur Urræde? Hvør er saa sem heiter Eingill hins mikla Raads? JEsus er sa hiñ same, J millum hañs Handa er eg skiaalfande og tytrande. Hughreyst þig nu aptur Sala mijn, og ørvæntu hier ei Raadar nie Myskunar, Vonadu uppa þañ sem þu hrædest. Flijdu aptur til hañs, fraa hvørium þu ert aadur flwen.

O JEsu Christe! Fyrer þitt Sæta og Huggunarsama Nafn, sem merker Frelsan, þa giør vid mig epter þessu þijnu Nafne. Alijttu mig Aumañ og Vesalañ, sem

aakallar,

ækallar þitt Nafn, Poott þu taker mig iñ i þitt stoora og wtbreidda Skaut þiñar Myskunar, Pa verdur þar jafn miked Rwm, epter sem ædur, Og þar þreyngest eingeñ wt þar fyrer, Pad er viist satt, miñ DRotteñ, ad mijn Samvitska hefur forþient eiliisa Glotun, og mier er ecke mogulegt siælfum, þar fyrer ad bæta. Eñ hier æ moote er þad Obrygdañlega satt, ad þijn Myskun er Þusundsiñum stærre eñ nockurt Brot eda Misgiørd kañ ad vera.

J þier DRotteñ er øll mijn Von, Og þvi mun eg ecke til Skañar verda Æfeñlega.

Siounda Hugvekia.

Uñ Avørt Pijnuñar Christi.

SO opt sem eg þeinke uñ Pijnuna Christi, þa kañ eg ecke añars eñ ad vera sterkustu Vonar, uñ Guds Elsku vid mig, og miña Synda Fyrergiefning. Hañ hneyger nidur Høfuded i siñe Blessudu Pijnu, til ad kyssa oss. Hañ wtbreider bæda Arma til ad Fadma oss. Hañ uppliikur Høndunum til ad wtdeila oss siinum Gæfum. Hañ lætur opna sijna Sijdu, til þess ad sijna oss iñ i þad heita Elsku Hiartad sitt, sñ hañ hefur til vor. Hañ lætur upphefia sig fra Jørduñe uppa Krossseñ, svo hañ drage alla upp i Hæder-nar med sier. Hañs Sær eru blæ af Ofrauneñe, eñ Lioomande af Elskuñe.

Gaungum þvi iñ uñ hañs opnudu

Saar, og skodum hañs Hiartalag, sem hañ hefur til vor. Ad söñu er þar Gnægd Endurlausnareñar hiaa hönum; Þviad þar draup ecke ad eins eirn Blood-Drope af hañs signada Lijkama, helldur wtstreymde hañs allra Heilagaste Dreyre, so sem nockurskonar Flood, edur Fossar af hañs Fiñ Lijkamans Limum; Höndum Footum og Sijdu. Jaa, so sem Vijn-Bered i Vijn-Prwguñe sundurspreingest, af þeim ofur Þwnga sem a þvi liggur, og wtgiefur þvi siñ Løg aa allar Sijdur; Eins gieck þad til i Pijnuñe Herrans Christi, Hañs blessadur Lijkame pressadest under ofur Þwnga vorra Synda og Gudlegrar Reide, og wthellte þvi a allar Sijdur, þeim signada Løg sijns Raudlitada Bloods. Þegar Abraham villde offra sijnum Syne i Breñefoorn; Þa sagde Gud til Abrahams: Nu merke eg i Sañleika, ad þu elskar mig. Mætte þu vær þa ecke miklu framar, þeckia Elsku-Þel Guds, vid oss þar af, ad hañ villde frañselia siñ elskulegañ Son i Daudañ fyrer oss, og laata hañ verda eina Fridþægingar Foorn fyrer vorar Synder? Drottiñ vor Elskade oss, þegar vier

vorum hañs Oviner; Hvorneñ skal hañ þa ecke elska oss, þa vier vorum sætter vid hañ? Meinar þu þa, ad Fadereñ kuñe nock urn Tijma, ad gleyma so dijrmætu Bloode sijns Sonar, þar hañ þo gleymer ecke Tarum Gudhræddra, helldur telur þaug øll og samañreiknar? Skyllde Christur, þar hañ er nu lifande, gieta gleymt þeim, hvoria hañ so heitt elskade allt i Daudañ? Skyllde hañ nu gieta gleymt þeim i siñe Dijrd og Vegsemd, hvorra vegna hañ leid so forsmanarlega Kvøl og Vansemd?

Yfervegadu nu Saala mijn, þad margfallda Gagn og Gooda, sem Pijnañ Herrans Jesu Christi fær er þier. Christur sveittest fyrer þig Bloodugum Sveita, so ad sa kallde Daudans Sveite skyllde ecke ofbiooda þier i þijnu Andlate. Hañ strijdde vid Daudañ, so ad vier feingium lijka vel stadest i sialfum Daudanum. Hañs Saal var hrygg og kvaldest allt i Daudañ; So ad þu feinger þa eilijfu Gledena a Himnum. Hañ villde lata svijkia sig med Kosse, hvør ad er Teikn Elsku og Vinattu; So Syndeñ yrde afmad og wtslockt, til hvør sar Diofulleñ hafde tælt vora Fyrstu For-

eldra

elldra med Yfervarpe siñar Vingunar. Hañ villde af Gydingunum faangadur verda, og bundeñ, uppa þad, hañ leyste oss, sem i Syndaña Fiotrum bundner laaum, og aattum ad wtkastast i eilijfa Fordæming. Hañ villde i Grasgardenum skylldе sijn Kvøl og Pijna byriast, so hañ bætte fyrer Syndena sem i Paradijsar Allden-Garde took sitt Upphaf. Hañ villde huggast af einum Eingle so ad hañ giørde oss Samlags Brædur Englaña a Himnum. Hañ verdur forlaateñ og yfergiefeñ af øllum sijnum Læresveinum, so hañ hiell de oss þess fastara vid sig, hvørier ad høfdum falled fraa Gude og yfergiefed vorn Skapara. Hañ var aaklagadur fyrer Raadenu, med Lijwgvotta Vitnisburde; So ad vier kyñum ecke ad verda aaklagader af Dioflenum med Løgmaalsins stranngum Sañleika. Hañ var Fordæmdur hier aa Iorduñe; So ad vier yrdum saklauser wrskurdader a Himnum. Hañ þagde, þegar hønum var uñ Syndena bryxlad, Hvør þo aldrei Synd giørde; So ad vier skylldum ecke þurfa ad þagna, þegar vorar Synder koma fram fyrer Guds

Døom-

Doomſtool, helldur meiga bera fyrer oſs Chriſti Forþienuſtu, ſem fyrer þær hefur bætt og borgad. Hañ liet ſig med Knefum ſlaa i ſitt bleſſada Andlit, ſo ad vier yrdum frij fraa Slogum Dioful ſins, og illrar Samvitſku. Hañ villde liida Spott og Bryxl, ſvo vier mættum ſpotta Dioffuleñ ſem hlackar til vorra Ofara. Þar verdur byrgt fyrer hañs Aſioonu, ſo fraa oſs takeſt Dula og Skijla Syndareñar, hvør ed byrger fyrer vor Saalar Augu, ſo vier kuñum ecke ad ſiaa Gud; og færer oſs ſo i fordæmanlega Blindne Andlegrar Heimſku. Hañ villde verda Afklæddur ſijnum Klædum, ſo ad vier feingium aptur þad rietta Klæded ſakleyſeſins, ſem vier høfdum miſt fyrer Syndena. Hañ var ſærdur og ſtung eñ med Þyrne-Broddum, ſo ad hañ Lækna de allt þad ſem ſtijngur og aangrar, ſkier og ſærer vort Hiara og vora Samvitſku.

Hañ bar þañ þwnga Kroſs aa ſijnum Herdum, So hañ tæke þar med fraa oſs. Þwnga þeſs eilijfa Straffſins. Hañ klagar yfer ad hañ ſie yfergiefeñ af Gude, ſvo oſſ yrde þad ecke tilreiknad, ad vier yfergaafum ſiaalfañ Gud, og ſo vier ſkylldum

af

af vorum Gude alldrei verda yfergiefner
nie wtsnarader. Hañ leid Porsta at
Krossenum, so ad hañ wtvegade oss þañ
sæta Svala-Dryck Gudlegrar Naadar,
og svo ad vier skylldum ecke tortijnast i ei-
lijfum Porsta. Hañ villde steykiast i Of-
ur-Hita og Baale Gudlegrar Reide, svo
ad hañ þar med keypte oss frya fraa þvi
Helvijtska Kvalaña Baale. Hañ var
dæmdur, so hañ frijade oss fraa Guds
strauuga Doome. Hañ var Sakfelld-
ur, so ad vier sem seker erum, skylldum dæ-
mast saklauser. Hañ var sleigeñ af Hønd-
um Ogudlegra Maña, so hañ tæke oss und-
añ Høggum og Sløgum Diøfulsins.
Hañ hroopade og stunde haatt, af þeim O-
bærelegum Kvølum, sem hañ leid, svo ad
vier skylldum ei Æfeñlega Væla og Em-
ia i þeim Helvijtsku Kvølum. Hañ griet
og wthellte sijnum Taarum, svo hañ þur-
kade øll Hrygdar-Taareñ af vorum Aug-
um. Hañ er daaeñ, svo vier skylldum lifa.
Hañ hefur kient til þeirra Helvijtsku Kva-
laña, so þær skylldu oss alldrei snerta.

Hañ lijtelæckadest, so ad vier feingium
Boot aa vorre gomlu Drambseme. Pyr-
ne-

ne-Coronu var þreingt ad hans Høfde, svo hann wtvegade oss, þa Himnesku Dijrdarennar Koronu. Hann var pijndur og plaagadur af øllum, so ad hann wtvegade øllum Saaluhiaalpena. Hans Augu døpruduſt og formyrkvuduſt i Daudanum, svo ad vier mættum lifa i þvi skiæra Liooſe eilijfs Lijfs, og Himneſkrar Dijrdar. Hann heyrde Mijnkunar Ord, Spott og Bryxle, so ad vier mættum i Stadenn heyra aa Himnum, þa føgru og sætu Einglanna Lofsaungva.

Laat þar fyrer alla Orvænting fara, Og vert med hraustu Giede, Pu Triwada Saal, Pit Riett-Christenn Manneskia. Poott saa eilijfe Gud sie med Syndenne styggdur, þa er þar þo komenn aptur eilijfur Bitalingur fyrer. Ecke verdur þu nu framar meir dæmd, vegna þinna Synda, þviad Guds Sonur var til Kvala og Dauda fordæmdur, fyrer allar Veralldarennar Synder, Sem hann uppaa sig took. Pijnar Synder hafa ad sønnu Straffed forþienad, enn þad Straff er Gud bwenn alla Reidu ad leggia uppaa sinn Hiartans Son. Sieu þijn Synda-Saar mikel, þa vit þu ad Christi Blood er svo krøptugt Unnsal, ad þad kann þau hæglega ad græda. Poott Moyses i Løgmaals-Bookenne aalyktade, ad þu siert Bølvud, Med þvi þu hefur ecke hallded allt þad sem skrifad stendur i Guds Løgmaale, Pa þarftu ecke ad Ottast, Pviad Christur er þinna vegna ordenn Bølvan. Sw Handskrift sem var aa moote þier, og var skrifud i þvi Himneska Pijng-Hwsenn, hun verdur ecke leingur lesenn, þvi yfer hana er nu dreiged med Blode Guds Sonar, JEsu Christi, svo skal nu þa þijn Pijna og Daude, minn sæte

JEsu, Vera mitt allra Traustiasta Huggunar Athvarf, J Lijfe og Dauda, AMEN.

Attunda Hugvekia.

Um̃ þad, Hvørsu fast og Obifanlega vor Sꝍluhiꝍlp er bygd og Grundvøllud.

Vertu ecke hrygg Sꝍala mijn, og efa i øngvan̄ Mꝍata nu framar meir um̃ Guds Myskunseme. Rendu þijnum Þaunkum uppi Himeneñ til þijns Skapara, hvør ed þig skapade aan þiñar Umsorgunar, hvør ed myndade þiñ Lijkama i Leyndum, hvør ed tilbioo Herberge þijns Lijkama, diwpt i Jardareñar Fylsnum. Sa sem nu liet sier vera um̃hugad um̃ þig, þegar þu varst eingeñ; Skyllde hønum nu ecke um̃ þig hugad, þar hañ er hveñ ad skapa þig epter siñe eigeñ Mynd? Eg er Guds skøpud Skiepna, og þvi vil eg vꝍnta mier goods af Skaparanum; Og þo ad mijn Nꝍattura sie fleckud og fordiørfud af Diøflunum, og sꝍrd af Rꝍningiunum, (þad er, Syndum og Jllsku Verkum) Þa lifer þo samt miñ Skapare; Hañ sem gat skapad mig i Fyrstu, hañ kañ og so ad Endurskapa mig, (þad er) ad giøra mig aptur ad sijnu Barne fyrer Nꝍad-

ena,

ena, sem af mier til var Diøfulsins Barn ordeñ fyrer Syndena: Saa sem mig skapade can alls Synda-Flecks og Saurgunar, hañ kañ og so hæglega ad taka i burtu fra mier alla Synd og Saurgun og alla Illsku, sem sier hefur iñsmeigt hiaa mier, vegna Diøfulsins Aegginunar, Adams Yfertrodslu, og miña eigeñ Misverka, Og hefur sier so wtdreift, um̃ alla Krapta miñar Saalar, og mijns Lijkama.

Alla þessa Illsku kañ hañ ad taka i burt fraa mier aptur, og giora mig svo sem ad eitnre nijrre Skiepnu, ef hañ vill, nu vill hañ þad Efunarlaust, þviad hvor er sa sem hatar eigenlegt Verk siña Handa? Erum vier ecke fyrer Gude so sem Leyreñ i Høndum Leyrpotta Smidsins? Hefde hañ haft Hatur edur Andstygd a mier, þa hefde hañ vissulega ecke skapad mig þa eg var eingeñ. Nu þoott þad være ad soñu mikel Furda og Daasemd Elskuñar, ad Gud synde i þvi þa hañ skapade mig, Þa siest þo eñ meire Furda og Daasemd i þvi, þegar hañ Endurleyste mig. Alldrei hefur Guds Elska vid oss Meñena kuñad svo glogglega ad siaast, So sem i Pijnuñe HErrans JEsu

 Christi

Christi og aa hans Saarum og Undum.

Hvørnen er møgulegt, ad sa sie ei i Raun og Sannleika elskadur, vegna hvørs ad saa Eingietne Sonuren er af Fødursins Skaute wtsendur? Være svo ad þu hefder ecke gyrnst mijna Saaluhiaalp HErra JEsu, hvad skyllde hier þa gaanga þar til, ad vilia nidurstijga af Himnum, Jaa, ad nidurstijga i Eymdena, Kvølena og Daud an? Þar til kostade Gud sijnum eigen Syne, ad Endurleysa Prælen fraa Glotunene. Ad sonu er þad mikel Elska sem Gud hefur til Mannkynsins, þar hann vegna Mannskiepnunnar Saaluhiaalpar, eilijfrar Velferdar og Endurlausnar, wtgaf sinn Hiartans Son, under Eymdena, under Daudan og under þa saaru og Forsmaanarlegu Krossens Kvøl. Med harla dijrmætu Verde erum vier Endurleyster, og aptur i Frid keypter vid Gud. Harla dijrmæt og stoor er þar fyrer Myskunseme vors Endurlausnara. Þad synest so sem Gud elske sijn Oska-Børn jafn heitt, so sem sinn elskulegan Eingieten Son, þvi þad sem vier kaupum, Kan ecke ad vera oss Okiærara nie Ogiedþeckara, en þad sem vier giefum

um fyrer, aũars giordum vier alldrei þad Kaup. Nu wtgaf Gud siñ Natturlegañ Son sem er eitt med hønum, og Sameigenlegrar Veru med hønum siaalfum, til þess hañ feinge oss Meñena til siña Arfleidinga og Oska-Barna. Ecke skal mig þvi furda, þott hañ hafe tilbwed oss Vistarveru i þvi Himneska Hwse og Herberge, med þvi hañ hefur ecke sparad ad giefa wt fyrer oss siñ Hiartans Son, i hvorium ad bijr øll Fylling Guddoomsins. Ad søñu, þar sem er øll Uppfylling Guddoomsins, þar er og Uppfylling þess eilijfa Lijfsins og þeirrar eilijfu Vegsemdar, Pvi þar sem Guddoomureñ er, þar fylger hønum eilijft Lijf og Vegsemd. Nu ef Gud gaf oss i Christo alla Uppfylling eilijfs Lijfs, hvorneñ skal hañ þa synia oss eins lijtels Parts þar af, edur svo mykellrar Hlutdelldar, sem hvørium einum af oss nægest? Vissulega elskar Sonureñ oss miøg iñelega og heitt, þar hañ kostade siaalfum sier og sijnu Lijfe til vorrar Velferdar. Hañ leid þa stærstu Fatækt og Orbyrgd, svo ad hañ giørde oss Rijka, Pvi so stendur uñ hañ skrifad, ad hañ hafe ecke haft þad, hañ kyñe Høfde sij-

 nu

nu ad ad halla. Hañ fæddest Madur, svo ad hañ giørde oss ad Guds Børnum, Jaa, Hañ gleymer oss eñ nu ecke, þo hañ sie bwveñ ad framkvæma og fullgiøra vora Endurlausn, helldur bidur hañ fyrer oss jafnlega, þar hañ nu situr til Guds Fodurs hægre Handar. Þvi skyllde eg efast þar uñ, hvørt hñ mune vilia veita mier og wtvega þad sem til miñar Saaluhiaalpar þienar, Med þvi hañ hefur siaalfañ sig wtgiefed þar til, ad wtvega mier Saaluhiaalpena? Hvad er þad sem Fadereñ skyllde ecke vilia veita Synenum, hvør ed hønum var svo Hlijdeñ allt til Daudans, Jaa, allt til Krossens Dauda? Hvad er þad ad Fadereñ skyllde ecke veita Synenum, þar hañ er bweñ ad medtaka af hønum so miked Verd, fyrer vora Saaluhialp, so sem Fadereñ hefur laated sier vel lynda og lijka? Þar fyrer, Þott Synder mijnar aaklage mig nu, Þa treyste eg samt uppaa þeñañ miñ Medalgaungu Mañ, Þvi hañ er laangtum meira verdur, og betur heyrdur, helldur eñ mijner Aklagendur Þott miñ Veikleike giøre mig hræddañ, Þa hroosa eg mier samt af hañs Styrkleika.

Hvad

Hvad skal eg siña þar uñ, þoott Diofulleñ æklage mig, Og mijn eigeñ Jllsku Verk fordæme mig, og bevijse mier Søkena æt Hendur? Samt sem ædur æneger mier þad, ad Skapare Himens og Jardar, og siælft Riettlæted bidur fyrer mig.

Mier ænæger, þegar eg hefe hañs Sætt og Vingan, vid hvørn eg hefe alleina syndgad og misbroted. Hvad sem hañ vill ecke reikna vid mig, mier til Avirdingar, Pad er so sem þad hefde alldrei skied nie giørt vered. Nu þo eg hafe drygt stoorar og margar Synder, og hafe opt i somu Synder og Løstu falled, hvad uñ þad? Eg þyrste og ecke ad gyrnast Christi mijns Endurlausnara Riettlæte, være eg ecke þiædur under Syndaña Pwnga. Være eg Osiwkur, þa þyrste eg ei Læknarans vid, Hañ er Læknareñ, Hañ er Frelsareñ, Hañ er Riettlæted, Hañ kañ ecke ad neita siælfum sier. Eg er sa hiñ Siwke, Eg er sa hiñ Fordæmde, Eg er sa Synduge, Eg kañ ecke ad neita siælfum mier. Myskuna þu mier þar fyrer O! þu goode Læknare, O! þu millde Frelsare, O! þu saña Riettlæte, Amen.

Nijunda Hugvekia.

Hvørneñ vier eigum Gud alleina ad elska.

NIJs upp Christeñ Sæl fræ Elsku Jardneskra Hluta, og tak þier fyrer Hendur, ad elska hier epter þañ Ypparsta og Ædsta Gooda, J hvørium eru faleñ og foolgeñ øll Giæde, Og æn hvørs ecke mæ neirn Hlutur Riettelega goodur kallast. Eingeñ skøpud Skiepna,

epna, kañ ad fullnægia so Gyrnd og Glede voru, ad vier eckert framar gyrnunst, ad heñe feingeñe, og kiemur þad so til, ad eingeñ Skiepna er af sialfre sier til good, helld ur þad Gooda sem hun hefur med sier og i sier, Þad hefur hun añarstadar adþeiged. Þar reña ad søñu og wtflioota fra Skaparanum til Skiepnuñar, so sem nockurs-konar Lækir og Kvijsler Giæskuñar, Eñ Uppsprettañ sialf er i eilijfum Gude.

Þvi skylldum vier þa hallda svo miked af þessum Lækiunum, ad vier gleymum þar fyrer Uppsprettuñe sialfre? Allt þad Gott sem finst i hia Sklepnuñe, þad er so sem Skugge, Eptermyndan, Lijking edur Svipur ad eins, þess Fullkomlega Gooda, Sem ad er Gud sialfur. Þvi skylldum vier þa hallda so miked af þessum Skugganum þess Gooda, ad vier þess vegna gleymum þvi hinu Gooda sialfu?

Um Dwfuna sem wt var slept af Noa Ork stendur skrifad, ad hun hafe hvørge kuñad ad fiña þañ Stad, edur þad Plaatz, i þvi Okyrra og Ostøduga Vatnaña Floode, þar hun hafe kuñad ad hvijla siñ Foot a; Eins kañ og so vor Saal ecke þad neitt

ad fiña i Bland allra Jardneskra Hluta, sem hun kuñe sitt Gied og Gyrnd, til Leingdar a ad hvijla, vegna Ostadfestu og Forgeingelegleika þessara Jardneskra Hluta. Mætte ecke reiknast, ad sa giørde sialfum sier mijnkun, sem elskade nockurn þañ Hlut, sem ecke sæmde hañs Tign og Burdum? Nu er Saaleñ vor Tygnare og Ypparlegre, eñ nockur oñur Skiepna, med þvi ad hun er Endurkeypt med Guds Sonar Pijnu og Dauda; Þvi skyllde hun þa vilja Skiepnurnar elska? Er þad ecke so sem þvert aa moote þeirre Hæatign, og Dijrdarlegum Heidre, til hvørs ad Gud hefur hana upphafed? Allt hvad sem hellst vier elskum, þad elskum vier, añadhvørt fyrer Bolldugleika, edur fyrer Speke, edur fyrer Frijdleiks Saker: Eñ hvad er Bolldugra eñ Gud sialfur? Edur hvad er Bijsdoomsfullara eñ hañ? Hvad Frijdara og Fegra eñ hañ? Allt vellde og Magt Veralldlegra Konga og Herra, er af hønum giefed og lijtur under hañs Balld. Allur Mañlegur Bijsdoomur og Speke er ecke añad, eñ Heimska og Faafræde, hiaa hañs Bijsdoome ad reikna. Øll Fegurd og

Frijdleike Skiepnaña, er Liootleike ad reikna, hiaa hañs Fegurdar-Lioотna.

Ef ad eirn Volldugur og Tignarrijkur Kongur, Bidlade til eirnrar Faatækrar og uñkomulijtellrar Stwlku, og sende sijna Pienara med þau Erende til heñar, Munde ecke heñar Heimsku vidbrugded, ef hun gleymde Kongsins Teingdum, og gyrntest helldur ad eiga hañs Præla og Pienara, sem til heñar være sender? Miklu meire Heimska er þad, ef Saaleñ vor elskar framar Skiepnurnar, sem oss eru sendar til Pienustu, helldur eñ þañ blessada Brwdguma siñ JEsum Christum, sem hefur elskad hana svo heitt, og so miked til þessuñed, ad hañ mætte faa hana sier til Egta, ad hañ wtgaf sig i Kvøl og Dauda.

Sialfar Skiepnurnar afraada vorum Saalum ad hafa þvilijka Heimsku, seigiande: Pvi villie þier hallda ydur so fastlega vid oss? Pvi gyrnest þier ecke þad sem laangtum ædra er eñ vær? Vær kuñum ydur øngvañveigeñ eilijflega ad aanægia; Fared þvi til ydar og vors Skapara og elsked hañ. Skiepnunum er svo haattad, þo vier elskum þær, Pa kuña þær øngva

Elsku

Elſku oſs aptur ad ſijna, og ecke hafa þær oſs helldur elſkad ad fyrra Bragde. Eñ Gud ſa ſem er ſiaalfur Kiærleikureñ, hañ kañ ecke añars eñ ad elſka þa aptur a m ot, ſem hañ elſka. Jaa, hañ vard fyrre til ad veita oſs vora Hiartans Gyrnd, Eñ vier kuñum hañ ad bidia, og fyrre vard hañ til ad elſka oſs, eñ vier hañ. Hvad ïñelega bæ- re oſſ nu þa ad elſka hañ aptur a moote, ſem ſvo ïñelega hefur oſs elſkad ad fyrra Brag- de? Hañ elſkade oſs, Þegar vier vorum øngver; Þviad Elſku Verk Guds var þad, ad hañ liet oſs myndaſt i Moodur-Lijfe og fædaſt i þeñañ Heim. Hañ elſkade oſs þa vier vorum hañs Oviner; Þviad Elſku-Verk og Myſkunar-Verk Guds lïfanda var þad, ad hañ ſende oſs ſïñ Son til End- urlauſnar. Hañ elſkar oſs, þar vier erum fallner i Syndena; Þviad Myſkunar og Elſku-Verk Guds er þad, ad hañ ecke ofur- ſelur oſs i Daudañ, Jafnſnart ſem vier ſyndgunſt, helldur bijdur hañ epter vorre Yran og Yferboot. Elſku-Verk Guds er þad, ad hañ aan vorrar Verdſkulldun- ar, Jaa, þvert a moote vorre Verdſkulld- an, ïñleider oſs i þa eilijfu Dijrdar-Veru

ad Himnum. Hefde ecke Elska Drottēs vered, þa hefdum vier alldrei feinged Gud ad þeckia oss til Saaluhiaalpar. Hefde ecke Elska DRottēs vered, þa hefde allur vor Vijsdoomur og Þecking vered einskis verd og skadnæm.

Hvornen̄ kiemur þad til, ad Kiærleikuren̄ er ypparlegre en̄ Þecking allra Leyndardooma? Þad kiemur so til, ad Þecking Leyndardoomaña finst lijka vel hiaa Dioflunum, En̄ Kiærleikuren̄ ecke utan̄ hiaa Guds Børnum alleina. Hvad velldur þeirre stærstu O-farsælld Dioflaña? Þad, þeir kuña ecke ad elska þañ ædsta og ypparsta Gooda, sem er Gud sialfur.

Hier þvert a moote; Hvad kiemur þar til, ad Gud er sa allra Farsællegaste i Bland allra Hluta? Þad, ad Gud elskar øll sijn Verk, og hefur eina Hiartanlega Unun og Jn̄dæle af þeim. Hvar fyrer verdur ecke vor Elska til Guds fullkomen̄ i þessu Lijfe? Þad kiemur svo til, ad epter þvi sem vier þeckium hvørn Hlut, epter þvi elskum vier hañ og so? Nu þeckium vier Gud og hañs Myskun Ofullkomlega, og so sem i Raadgaatu, Þar fyrer elskum vier Gud

ecke fullkomlega sem skylldum. Eñ i þvi eilijfa Lijfenu munum vier fullkomlega farsæler verda, Þvi vier munum þa fullkomlega Gud elska; Eñ fullkomlega munum vier hañ þvi þar elska, ad vier munum fullkomlega þeckia hañ. Eingeñ kañ sa ad vænta sier ad hañ mune fullkomlega elska Gud i ødrum Heime, sa sem ecke tekur til ad elska hañ i þessum Heime. Guds Rijke ꝏ ad uppbyriast hier i þessu Lijfe, i Mañaña Hiortum, añars fullkomnast þad ecke i þvi epterkomanda eilijfa Lijfenu. Hvar sem ecke er Elska Guds, Þar er og eingeñ Epterlangan til þess Eilijfa Lijfsins. Hvorneñ kañ sa þa ad hafa Not af þeim Hædsta Gooda, sem ecke elskar hañ, ecke leitar epter honum, Og eige gyrnest hañ? Eins lijka Tegundar sem þijn Elska er, eins verdur þu og so; Þviad þijn Elska umbreiter þier epter siñe Naatturu.

Elskañ er su sterkasta Samteinging edur Samband, þvi sa sem elskar eirn Hlut, hañ verdur Eitt med honum.

Hvad samteingde hañ Riettlaata Gud aptur vid syndugar og tapadar Mañeskiur, ꝏ millum hvorra þo var hin mesta

Fiar-

Fiarlægd orden? Pad giørde su ædsta og stærsta Elska. En uppa þad, ad Riettlæte Guds stæde Oraskanlegt, þa vard þar ad koma til sa Hædste og dijrmætaste Betalingur Pijnunar Christi. Hvad samteinger en nu i Dag, þessa tvo mioeg Olijka Hlute, Trwada Saal Mannsins, sem er skøpud Skiepna, vid Gud sinn Skapara? Elskan. J þvi ellijfa Lijfenu, mun verda su allra Naakvæmlegasta, og Jnnelegasta Samteinging i millum Guds og vor? Hvørnen kiemur þad til? Pad kiemur so til, ad vier munum faa hid allra Jnnelegast og Naakvæmlegast Gud elskad. Elskan hefur þa Naatturu, ad hun ummbreyter þeim sem elskar, og giører hann ummskiptelegann; Par fyrer, Hvør sem elskar þad Holldlega, hann verdur Holldlegur, sa sem elskar Verølldena, hann verdur Veralldlegur. Nu er þad audvijst, ad Holld og Blood kann ecke ad ødlast nie eignast Guds Rijke. Elskan til Guds er lijk þinn Vagne, i hvørium Elias Spaamadur var fluttur til Himins. Guds Elska er og Unan Hiartans, og Lystelegur Alldengardur Saalarennar. Hun wtelykur af Hiarta Manns

sins

ſins Heimeñ og yferviñur Diøfuleñ. Hun apturlæſer Helvijte; Eñ upplijkur Hiñnarijke.

Elſkañ til Guds, er þad Teikn, med hvøriu Gud teiknar þa Trwudu og Utvøldu. Ongvañ þañ mun Gud a efſta Deige þeckia fyrer ſitt Barn, ſem ecke hefur þetta Teikned aa ſier, Þviad Trweñ, med hvørre alleina vier medtøkum Riettlæted og Saaluhiaalpena, er ecke riett nie ſoñ, utañ hun hafe i ſier ſtødugt Trauſt. Stødugt Trauſt kañ hvørge ad vera, þar ſem ecke er Elſkañ til Guds, Þvi hvørneñ kañtu ad treyſta Goods til hañs, ſem þu elſkar ecke? Eingeñ kañaſt ſaa Riettelega vid Velgiørningana, ſiñ ecke þackar fyrerþaa.

Nu þackar eingeñ þeim, ſem hañ elſkar ecke: Hvar fyrer, Ef þu hefur rietta og ſaña Trw, þa mun hun kañaſt vid þañ ædſta Velgiørningeñ Endurlauſnarans. Jaa, hun mun ecke alleinaſta kañaſt vid hañ, helldur og þacka fyrer hañ, Ecke alleinaſta þacka fyrer hañ, helldur og eirneñ elſka þañ ſem hañ hefur giefed og veitt. Guds Elſka, hun er Lijf og Nooſemd vorrar Saalar. Þegar Onden edur Saaleñ wtfer af Mañſins Lijkama fyrer Daudañ, þa er wte og endad Lijf Lijkamans. Eins er þad og ſvo, Þegar Gud ſtyggeſt: og i burt vijkur fraa Mañſins Saalu vegna Syndaña, þa er og Lijf Saalareñar wte og endad. Gud bijr og bygger i vorum Hiørtum fyrer Trwna, og i vorum Saalum fyrer Elſkuna. Þviad Elſka Guds fram̃ flijtur af Hiørtum þeirra

ra Utvøldu, fyrer Heilágs Anda Verkan. Par kañ eingeñ Stilling nie Roosemd ad vera i Mañsins Saalu, sie hun fyrer utañ Guds Elsku, Pviad svo sem Heimureñ og Disfulleñ er heñar stærsta Sturlan og Onaadan, So er Gud heñar mesta Hægd og Roosemd. Par er eingeñ Fridur Samvitskuñar, utañ alleina hiaa þeim sem wt af Trwñe eru ordner Riettlaater, Par er og eingeñ søñ Elska til Guds, utañ alleina hiaa þeim sem hafa Sonarlegt Trwnadar-Traust aa Gude.

Deydum þar fyrer i vorum Hiørtum ofmikla Elsku til vors eigeñ Hollds, Elsku til Veralldarcñar, og Elsku til Skiepnaña, so ad þar meige lifa i Stadeñ Elska til Guds, Hvør ad byriast hier i Heime, eñ fullkomnast i eilijfu Lijfe, AMEN.

Tijunda Hugvekia.

Um̃ þad, Hvørneñ vier sieum komner i Saatt og Vingan vid Gud aptur.

SAñarlega bar JEsus vorn Veikleika, og vorum Orkumslum hlood hañ uppaa sig: O! HErra JEsu, Hvad mikel er þesse Giæska, ad þu tekur af oss Syndernar, med hvørium vier høfum forskulldad eilijfar Kvaler og Pijnu, og leggur þær þier aa Herdar. Pañ Punga, sem oss hefde añars nidurþryckt allt til Helvijtis; Hañ tookst þu uppaa þig, Jaa, Pu ert Særdur fyrer vorra Misgiørda Saker, og fyrer vorra GlæpaSaker Lemstradur, fyrer þijnar Beniar erum vier Heilbrygder ordner, Pviad Gud DRott-

eñ lagdt allar vorar Synder uppaa þig.
Furdanleg eru þesse Bijte, þar þu tekur ad
þier vorar Synder, eñ giefur oss i Stadiñ
þitt Riettlæte; Daudañ sem vier hofdum
forskulldad, tekur þu til þijn, eñ giefur oss
i Stadeñ Lijfed. Þar fyrer kañ eg nu
aungvañveigeñ ad efast um̃ þijna Naad-
ar-Giæsku, edur ad ørvænta mier Naad-
ar vegna miña Synda. Þu hefur uppaa
þig teked þad allra Versta og Svijvirde-
legasta, sem vier til hofdum̃ i vorre Natt-
uru, (þad er Syndena) Hvørneñ skyllder
þu þa kuña ad forsmaa þad besta, sem vier
til hofum, og er Verk þiña Handa, Þad er
Ond vora og Lijkama.

Þu munt ecke eptirskilia Saalu mijna
i Helvijte, og þu munt ecke lijda, ad þiñ eñ
Heilage siaae Forrotnanena, Riettelega
maa sa Heilagur kallast, hvørs Synder
ad eru af Naadeñe burtteknar. Sæll
er sa, hvørium Misgiørdernar eru fyrer-
giefnar, og hañ sem DRotteñ tilreiknar
ecke Syndernar. Hvørneñ skyllde Drott-
eñ meiga tilreikna oss Syndernar, Þad
fyrst hañ er bwñ ad tilreikna þær ødrum?
Hañ sloo Soneñ fyrer Synder og Afbrot

 sijns

sijns Foolks. Þar fyrer mun Sonureñ með siñe Þeckingu marga Riettlæta giøra, og þeirra Raanglæte mun hañ sialfur bera. Hvørneñ giører hañ þa sijna Riettlæta? Þad kañu ad heyra hier Saala mijn: Með siñe Þeckingu, stendur hier, ad hañ giøre þa Riettlæta, Þad skiedur æ þañ Hætt, ad vier sem Riettlæter verdum, Lærum fyrst ad þeckia þa Naad og Myskun og Vægd, sem oss er wtvegud hiaa Gude, fyrer JEsu Forþienustu. Þar næst, ad vier forlætum oss aldeilis, með stadføstu Trwnadar Trauste, uppaa þa sømu Naadena, sem vier svo siaaum og þeckium oss ad vera, fyrer JEsu Pijnu og Dauda wtvegada. Þetta er su sæta Þeckingeñ, sem oss giører Riettlæta og Saaluhoolpna, so sem þar stendur skrifad: Þad er þad eilijfa Lijf, ad þeir þecke þig alleina sañañ Gud, og þiñ Eingieteñ Son JEsum Christum, sem þu hefur wtsendt. Þar fyrer, hvør sem vidurkieñer HErrañ JEsum, með Muñenum, og trwer i Hiartanu, ad Gud hefur uppvaked hañ fra Daudum, sa skal vera Saaluhoolpeñ. Trwañ Mañsins tekur ad sier

og eignast, allañ hañ Fullnægiu Bitaling, sem HErrañ Christur wtlagde fyrer vorar Synder, og ber hañ fyrer sig, so sem sitt Eigenlegt Riettlæte, Pviad Christur bar Misgiorder siins Foolks, og uppaa sig blood Raanglæte margra, og bad fyrer þeim Syndugu. Sañarlega munde hñ hafa haft faaa Riettlaata, utañ hañ hefde teked þa Syndugu aptur i Saatt til Naadareñar: Ecke være marger þijner enn Riettlaatu, O! HErra JEsu Christe, utañ þu fyrergiæfer þeim enu Raanglaatu Syndernar. Hvørneñ er þad møgulegt, ad Christur dæme oss med straangasta Riette, fyrer þær Synder, sem hañ hefur ad sier og uppaa sig sialfañ teked? Hvørneñ er þad møgulegt, ad hañ fordæme oss, þott vær sieum sæker i Syndunum, þar hañ er sialfur giørdur ad Synd vorra vegna, Skyllde hañ villa fordæma þa sem hañ kallar siina Vine? Skyllde hañ villa fordæma þa sem hañ bidur fyrer? Skyllde hañ villa fordæma þa sem hañ leid Daudañ fyrer? Vertu nu med goodu Giede Saala miin, og gleym þijnum Syndum, þad fyrst DRotteñ hefur þeim gleymt,

mt, og vill þeirra ecke framar meir miñast.

Eingeñ hefur Riett til ad hefna a þier fyrer þijnar Synder, utañ sa same Drotteñ sem siaalfur bitalade fyrer allar þijnar Synder. Hefde nockur añar wtlagt Bitaling fyrer mijnar Synder, Þa mætte eg ad søñu vera uggande þar uñ, hvørt þesse straange Doomareñ villde laata sier aanægia med þañ Bitaling edur ei. Hefde eirn Einfalldur Madur, edur eirn Eingell bitalad fyrer mijnar Synder, þa være þar nockur Ordsøk til ad eg mætte Efa uñ hvørt sa Bitalingur være aanægianlegur og fyllelegur, edur ei, eñ nu kañ þar eingeñ Efe a ad vera, med þvi þad hefur giørt siaalfur Gud DRotteñ. Hvørneñ er møgulegt, ad hañ skyllde ecke laata sier lijka og aanægia þañ Bitalingeñ og þad Verded, sem siaalfur hañ hefur luckt sijnum Himneska Fødur, fyrer oss? Edur hvørneñ skyllde þad vera Ofullkomlegt, sem komed er af Hende eilijfs Guds Sonar? Ottast þar fyrer ecke leingur Saala mijn, aller Veiger DRotteñs eru Myskun og Sañleikur, þar til er og so Drotteñ Riettlaatur og Riettferdugur, og aller hañs Doomar.

Ottast

Ottast ecke leingur Saala mijn, hugga þig vid Guds Myskun, Hugga þig og so vid hañs Riettlæte; Þvi fyrst Gud er Riettlaatur, þa heimter hañ ecke Betaling af Tveimur, fyrer eirn og hiñ sama Hlut. Nu er hañ bweñ aanægelega ad slaa Soneñ fyrer Synder Veralldareñar, Hvørn Riett skyilde hañ þa nu hafa til ad slaa oss Prælana fyrer þær? Laangt sie þad fraa Guds Riettlæte, ad hañ hefne nu aptur ad nyju Syndareñar aa oss, Þar hañ er bweñ ad hefna heñar aadur nooglega aa sijnum Syne.

Hier ad auke er þier til Huggunar Guds Sañleike, sem alldrei kañ ad bregdast um̃ alla Eilijfd, Eñ hvad er þad þa, sem þesse Sañleikureñ seiger? Hañ seiger hia Spaamañenum: Ad so Sañarlega sem DRotteñ lifer, þa vilie hañ ecke Syndugs Mañs Dauda, helldur ad hañ snwe sier og life Æfeñlega. Item, seiger Endurlausnareñ hia Gudspiallamañenum: Komed til mijn aller sem erfidid og erud þwnga þiaader, Eg vil Endurnæra ydur. Hvør vill efa um̃ Sañleika þessara Orda, Edur væna DRotteñ Lijge, og hallda ad þwnge vorra Synda, giete nidurþryckt Gudlegre Myskunseme? Þad, ad væna DRotteñ Gud Lijge, Edur mistreysta hañs Myskun, er stærre Synd, eñ allar adrar alls Heimsins Synder: Hvar fyrer Judas syndgade meir og framar, med þvi ad hañ örvænte sier Guds Naadar, eñ Gydingarner, i þvi, þa þeir Krossfestu Christum. Vitum þar fyrer, ad þar sem Synden yfergnæfer, þar yfergnæfer Naadeñ miklu framar, Þvi hun er

 Þusund-

Þusundfiium þijngre i Meta-Skaal DRotteńs, eń allar vorar Synder. Syndernar eru Verk Mańsins, Eń Myskuneń Verk Guds. Syndernar eru Tijmańlegar, Eń Naad DRotteńs fraa Eilijfd til Eilijfdar. Fyrer Syndernar er komeń fyllelegur Bitalingur og Naad Guds er med Dauda JEsu Christi wtvegud, og uḿ Allder og ad Eilijfu stadfest, og Orastanleg giørd. Til þessarar Naadareńar, flij eg þvi med ińelegre Lotningu og Audmykt, AMEN.

Ellefta Hugvekia.

Uḿ þad Verd og Fyllnægin Bitaling sem komeń er fyrer vorar Synder.

KOmed til mijn, þier sem Erfided, og Þwnga erud þiaader, Eg vil Endurnæra ydur, seiger Endurlausnariń. Þar til svara eg þier, miń sæte JEsu: Ad sańarlega er eg med Ofmiklum Syndareńar Þwnga nidurþrycktur, svo eg Andvarpa under þessare Obærelegre Byrde, Hvørs vegna eg vil giarnań koma til þijn, Þu sem ert Bruńur þess Lifanda Vatnsins. Kom til mijn DRotteń JEsu, svo eg giete komed til þijn. Eg kiem þvi til þijn, ad þu hefur ad Fyrrabragde komed til mijn! Eg kiem til þijn DRottiń JEsu, og hef Hiartanlegań Þorsta og Epterlaungan epter þińe Naad, Þviad i hiaa mier fiń eg eckert gott; Være so, ad eg

finde

finde nockud Gott: hiaa sialfum mier, þa hefde eg ei so stooraň Þorsta epter þiňe Naad. Vissulega HErra JEsu þa ervida eg og er Þwnga þiaadur, Jaa, so miklum Synda-Þwnga er eg þiaadur, sem eg meina, ad varla mune nockur aňar vered hafa af þijnum Utvoldum, utaň kaň skie Næringeň aa Krossenum. Myskuna þig yfer mig, O! HErra JEsu Christe, þu sem ecke syniader Næringianum aa Krossenum þiňar Myskunar.

Eg hefe illa og sviþvirdelega hegdad mier, i mijnu Lijferne, samt gyrnest eg nu heilaglega og riettferduglega ad deya. Nu er saňur Heilagleike og Riettlæted laangt i burt fraa sialfum mier; Þess vegna flij eg nu til þijns Heilagleika. Kome mier nu til Hiaalpar þijn allra Helgasta Saal; O! HErra JEsu, Hvoria þu gafst til Endurlausnar Verks, og Bitalings fyrer marga. Kome mier til Hiaalpar þiň allra Helgaste Lijkame, sem miňa vegna var med Hwdstrijkingum, Hraakum, Knefa-Slogum, og hvossum Þyrne-Broddum plijndur og plaagadur. Kome mier til Hiaalpar O! HErra JEsu Christe, þitt

allra Helgasta og dijrmætasta Blood, sem wt flaut af þiñe Signudu Sijdu, þa þu varst fyrer mig Pijndur og Deyddur, þvi ad sa Dreyreñ hreinsar oss af ollum vorum Syndum. Kome mier til Hiaalpar og Adstodar, under þessum mijnum Synda Þwnga og Samvitsku Byrde, Þiñ allra Helgaste Guddoomur, sem vid Magt hiellt og styrkte þijna Mañdoomlega Naatturu i Kvøleñe og Pijnuñe, so hun fieck stadest, og alla Feykn Kvalaña yferuñ ed; Hvør þiñ Guddoomur, so sem hvijldest og hiellt kyrru sijnu Almætte, so hañ hindrade ecke Kvølena og Pijnuna, eda burt vike heñe fraa þeim Signada Lijkama, vid hvorn hũ var þo samteingdur, uppaa þad, ad Endurlausnar-Verked mætte þess helldur framkvæmast. Þesse Guddoomureñ þiñ, bwande i þijnum Mañdoome, giørde Pijnuna þijna O! HErra JEsu Oseiganlega kroptuga og dijrmæta, Þvi hvad kañ Ædra ad þeinkiast, edur Daaasamlegra ad talast, eñ þad, ad Gud Endurkeypte mig med sijnu Bloode? Kome mier til Hiaalpar og Styrktar þijn Blessudu Saar og Under, i hvørium ad er faleñ og foolgeñ oll

mijn

mijn Læfning og Heilſugiøf. Kome mier til Hiaalpar þijn Forþienuſta, ſem er mitt einka Athvarf, og Læknisdoomur a moote Syndeñe, Þviad þad þu leidſt, þad leidſtu miña vegna, hvar fyrer, þad ſem þu hefur med þiñe Pijnu og Lijdingu forþienad, þad hefur þu miña vegna forþienad: Þar fyrer Prijſar Gud ſiñ Kiærleika til vor, og beviijſar hañ med þeim Vitnisburde, ſem geingur laangt yfer Skilning allra Maña; Jaa, og lijka vel Einglaña; Eñ þeſſe er ſa Vitnisburdur hañs Kiærleika vid oſs, ad Chriſtur er daaeñ fyrer oſs, þa þegar vier vorum hañs Oviner. Hvør ſkyllde ecke laata ſig forundra hier uppaa? Hvor ſkyllde ecke ſtoorlega daaſt hier ad, ſaa Myſkunſamaſte og Giæſkurijkaſte Guds Sonur bidur Fødureñ fyrer þeim, ſem hñ ecke þar um̃ baadu: Jaa, fyrer þeim ſem ecke allein aſta ecke baadu hañ ad bidia fyrer ſig, helldur og eirneñ fyrer þeim ſem høtudu hañ, og voru hañs Oviner? Jaa, Hañ bidur ecke alleinaſta fyrer Syndurunum og ſijn um Ovinum Obedeñ, helldur þa bitalade hañ fyrer þeirra Synder og Yfertrodſlur Obedeñ, og Fullnægiu giører Guds ſtr-

ænga Riettlæte þeirra vegna, med siñe Fædingu, med sijnu allra Heilagasta Frañferde og Lijferne, med siñe beisku Pijnu, og sijnum bitra Dauda.

O! HErra JEsu Christe, þu sem fyrer mig badst og leidst Pijnu og Dauda ædur eñ eg kuñe ad gyrnast þessa þijna Velgiørninga, edur þig uñ þær ad bidia, Muntu nu kuña ad synia mier Avaxtarens allra þessara Velgiørninga, þar eg nu kalla af Diwpenu til þijn, og Oska med Græte og Andvarpan ad nioota Avaxtarens þiñar Forþienustu? Eg var Fordum af Syndnmspilltre Nætturu til þiñ Ovinur, þegar þu leidst Dauda fyrer mig, eñ nu er eg wt af Nædeñe ordeñ þiñ Vinur, þiñ Brooder, þitt Barn. Þu veitter Fordum þijnum Ovinum sem þig einkis bædu; Skylldер þu nu ecke villa veita þijnum Vin þad sem hañ Grætbæner þig uñ? Aungvañveigeñ mun þad so til gaanga, helldur so sem bad stendur skrifad, þa muntu øngvañ þañ fræ þier wtreka, nie wtelykia sem til þijn kiemur, þviad þijn Ord eru Sañleikur; Þu hefur talad vid oss i Anda og Sañleika, og vier høfdum medteked af þier Ord þess eillijfa Lijffins. At-

Athuga nu þetta Saala mijn, og vert med goodu Giede: Vid vorum ædur syndug af Nattúrunñe til, en nu erum vid Riettlaat wt af Naadenñe. Vid vorum ædur Guds Oviner, En nu erum vid hanns Viner og Teingda Maaungar. Adur vorum vid daud i ockar Syndum, En nu erum vid aptur Endurlijfgud i Christo. O! hvad Furdanlega og Yfergnæfanlega stoor er þesse Elskan, sem Gud hefur til vor. O! hvad yferstiootanlega mikell er Rijkdoomur Gudlegrar Naadar og Myskunar, sem oss upp aptur hafe, til þeirra Himnesku Haasætanna? O! þaug heitu Myskunar Ydur vors Guds; J hvorium hann vitiade vor, skyprunenn af Hædum? Med þvi nu ad Daudenn Christi hefur wtvegad oss aptur Riettlæted og Lijfed, Hver su mikels meinar þu, hanns Lijf saae þa orkad vorra vegna? Med þvi Endurlausnarenn var ad þeirre Jdiunne midt i Daudanum, ad bitala fyrer oss, og stilla sinn Fodur til Frids vid oss: Hvad meinar þu þa hann mune vera ad giora i sijnu lifanda Lijfe, þar hann framme stendur fyrer sijnum Himneska Fødur? Christur lifer þa, og bygger i voru Hiarta, ef i þvi vaker og varer Minning hans allra helgustu Forþienustu.

Leid þu mig og drag epter þier O! HErra JEsu, svo eg saae þad hid sama ad ødlast og eignast, i Obrygdugleika Medkienningarennar, Sem eg nu epter vænte, i Styrkleika Vonarennar. Laat þu DRottenn JEsu Præl þinn meiga vera i hiaa þier; Svo ad hann siaae þann Dijrdar-Lioomá, Sem Faderenn hefur þier giefed, og hann meige bwa og byggia i þeirre Vistarveru, sem þu hefur þar til bwed i þijns Fødurs Hwse. Sæler eru aller þeir sem bwa i þijnu Hwse DRottenn, þeir munu Lofa þig umm allar Allder Eilijfdarennar, AMEN.

Toolfta Hugvekia.

Umm Hiatt og Tegund riettrar og sannrar Trwar.

Hvervega þu Saala mijn, Krapt Trwarennar, og lærdu þar af, ad vera Packlaat Gude, sem so dijrmat-

añ Slut veiter og iñgiefur i þitt Hiarta. Trweñ alleina kiemur þvi til Leidar, ad vier kuñum aptur ad verda iñplantader Endurlausnaranum, Eins og þa lauser Kvister verda grædder vid Vijn-Tried.

Oviad so sem þvilijker Kvister, so groodsetter, fa og odlast wt af þvi, þess eiginlegañ Vøkva og Frioofgun, Sovdlunst vier af Christo Lijfed, Riettlæted og Saaluhiaalpena, þegar vier erum honum fyrer Trwna iñplantader.

Adam leidde yfer sig Guds Onaad og Ovinaattu, og miste Guds Mynd fyrer Saker siñar Vantrwar. Eñ Trweñ kiemur þvi til Leidar, ad vier verdum tekner aptur til Naadar, og þad, ad Guds Mynd, sem vær hofdum mist, tekur til ad færast aa oss aptur. Fyrer Trwna verdur Christur vor, og bijr og bygger i oss, Eñ hvar sem Christur er, þar er og eirneñ Naadeñ Guds, Eñ þar sem Naadeñ Guds er, þar er og eirneñ Arfur þess Eilijfa Lijfsins.

Fyrer Trwna vard Abels Foorn stærre og Gude þeckare, eñ Cains, So verda og vorar Andlegar Foorner, Pad er, A-

vortur vorra Vara, edur Bæneñ wt af Trwñe, Gude þeck og þacknæmeleg. Fyr er Trwna vard Enoch uppnumneñ til Himna, eins nemur Trweñ ofs upp frá Mañlegre Uñgeingne, allt i þa himnesku Vistarveruna, Lijka vel a medañ vier hiorum i þessu Stundlega Lijfe: Þvi ad nu alla Reidu bijr JEsus i ofs, Og nu alla Reidu uppbyriast þad eilijfa Lijf i ofs, Þott þad sie eñ nu huled.

Vegna þess Noe trwde, þa tilbioo hañ Orkena, so gøngum vier eirneñ fyrer Trwna iñ i Guds Christne, og hañs Barna Hoop, hvar ed Saalernar verda hoolpnar þott aller adrer Hluter forgange i þvi mikla Floode Verallðareñar Ostodugleika.

Fyrer Trwna ferdadest Abraham ut af þvi Lande, sem Skwrgodadyrkan var frameñ; So skilium vier ofs og so vid þeñañ Heim fyrer Trwna, Forlaatande Forelldra, Systkyn og Naaunga, og epterfilgiande Christo, þaangad sem hañ ofs kallar. Fyrer Trwna ferdadest Abraham uñ Framande Lønd, Og beid epter þvi Fyrerheitna Landenu: Eins bijdum vier med Trwñe, epter þeirre Himnesku Jerusalem,

rusalem, sem Gud hefur tilbwed as Himnum. Pvi vier erum Giester og Utlendingar i þessum Heime, og kieppustum med Trwñe til vors Rietta Fodur-Lands as Himnum.

Fyrer Trwna edur med Trwñe, medtook su Obyria Sara Krapt þañ, þad hun vard Friooffsom, og gat Isaach i sijnum Alldurdoome; Eins saum vier sem Andlega erum Dauder, þañ Krapt, ad Gieta Christum Andlega i vorum Hiortum og Saalum: Pvlad so sem Christur vard Eitt Siñ Gieteñ i Blessudum Kvide þeirrar Signudu Jomfrwr Mariu, so verdur hañ og eirneñ Dags-Daglega Andlega gieteñ i hvorre Riett-trwadre Saalu, sem fordar sier Saurgunarsamlegu Samlage Veralldareñar, og helldur sier fra Heim sins illum Gyrndum hreinferduglega, so sem oñur skijrlijf Mey fra Saurgan.

Fyrer Trwna, edur ut af Trwñe, offra de Abraham sijnum Syne Isaach; Eins Offrum vier Andlega i Trwñe, edur fyrer Trwna, vorum eigeñ Vilia, sem er sa kiæraste Sonur vorrar Saalar: Pvi hvør sem vill fylgia epter HErranum JEsu,

sii, hañ verdur ad afneita sialfum sier, Pad er, Hañ verdur ad leggia fraa sier i Valld DRottens, Siñ eigen Vilia, siñ Veg og Virding, og Elsku til sialfs sijns. Fyrer Trwna, edur ut af Trwñe, Blessade Isaach Jacob; So odlunst vier og medtokum fyrer Trwna, Edur med Trwñe, alla Blessan af Gude, hviad i Abrahams Sæde, Pad er i HErranum Christo, verda Blessadar allar Piooder.

Fyrer Trwna, edur i Trwñe, spaade Joseph, uiñ Utfør og Utleidslu Israels Foolks af Ægypta-Lande, og Raadstafade, ad padañ skyllde flytia Bein sijn og iñ i pad Fyrerheitna Landed; So væntum og bijdum vier med Trwñe, epter Utleidslu vorre ut af pessu Andlega Ægypta-Lande, pad er, ut af pessum Heime, og vonum epter peirre Farsællegu Upprisu vors Hollds.

Fyrer Trwna vard Moyse leint i Priaa Maanude; So leinge leyner og skyler oss og so Trwen fyrer Diøfulsins Vijskingskap, par til vier Loksins verdum iñleidder i pañ Himneska Dyrdar Sal, og verdum par utkiørner og kostner, til ad vera Andleger Kongar og Hofdingiar. Fyrer

Trwna utvalde Moyses helldur Eymd og Mootlætingar ad lijda med sijnu Foolke, eñ ad lifa i mikellre Vegsemd, Virdingu og Velgeingne hiaa þeim Egyptsku; So kiennur og so Trweñ oss, til ad forackta og einskis virda Stundlega Hefd, Vegsemd, Audæfe og añad Holldsins Epterlæte edur Vellystingar, Eñ uppkveiker i oss i Stadeñ Gyrnd og Epterlaangan til þess Himneska Dijrdareñar Rijkis, og þeirra Giæda og Audæfa sem þar uppe eru.

Jaa, Fyrer Trwna þa kioosum vier oss helldur Mynkun og Forsmaan ad lijda, med Christo, eñ ad eignast alla Fiaarsioodu þessarar Veralldar. Fyrer Trwna foor Moyses burtu ur Egypta-Lande, og ottadest ecke Kongsins Reide. So giorer Trweñ oss Diarfa og Hughrausta, so ad vier skielfunst ecke fyrer Heipt edur Ognan Ogudlegra Tyraña þessa Heims, helldur blijfum Oruggver og Stadfaster þar vid, ad giora epter Guds Vilia, og fylgia honum epter, hvad sem ødru lijdur. Fyrer Trwna neytte Israels Lijdur Paaska-Lambsins; So neytum vier vors Paaska-Lambs i Trwñe. Vort Paaska-Lamb

er Christur, sem er vorra vegna slaatradur, Hvørs Holld ad er sañarleg Fæda, og hvørs Blood ad er sañarlegur Dryckur.

Fyrer Trwna geingu Israels Syner yfer Hafed Rauda, So komunst vier fyrer Trwna Klaklaust yfer uñ Haf þessa Heims. Fyrer Trwna nidur hrundu Mwrar Borgareñar Jericho, So verda øll Hervirke og Vijgvielar Diøfulsins nidurbroteñ og Eydeløgd, af þeim Trwnu. Fyrer Trwna vard Rahab frelsud, So munum vier med Trwñe frelsader verda, ut af Fortøpuneñe, þegar Heimur þesse forgeingur. Fyrer Trwna hafa þeir Heiløgu Forfedur uñed Kongarijkeñ, aptursluckt Leonaña Kiapta og Kverkar, nidurslockt og deyft Magt Elldsins; J sama Maata yfervinum vier og so fyrer Trwna Diøfulsins Rijki, Komunstum undañ Grymd og Slægdum þess Helvijtska Leonsins, og frelsunst undañ Baale þess Helvijtska Elldsins.

Nu er þesse Trweñ, ecke einungis i þvi komeñ, ad vita af Gude og Endurlausnaranum HErranum Christo, edur ad kuña ad tala uñ Trwareñar Greiner, helldur

er hun þar i og þar underkomeñ, ad taka Andlega vid Christo, og allre hañs Forþienustu, sem øllum verdur i Guds Evangelio og Naadar Fyrerheitum frambodeñ, ad vita sier og vænta Obrigdañlega Guds Naad vissa, vegna Endurlausnarans, og ad hafa ut af þeirre Vissu Guddoomlegrar Naadar, Hægd og Roosemd Samvitskuñar.

Þesse Trweñ uppkveikest af Sæde Guds Orda. Andeñ og Trweñ eru eitt, eñ Orded er so sem Vagn, edur Ferla H. Anda, a hvørium hañ verdur iñsluttur og færdur i vor Hiortu. Trweñ er eirn Guddoomlegur Avøxtur, og þvi verdur til þessa Avaxtarens ad vera saad Guddoomlegu Sæde, þad er, Guds H. og Omeingudu Ord, Þviad eins Tegundar og Sæded er, Eins Tegundar er og so Avøxtureñ. So sem i Upphafe, Þegar Gud skapade Heimeñ, Þa uppraañ og framkom Liooſed af Guds Orde, Þvi Gud sagde: Verde Lioos, og þar vard Lioos, So kviknar og tendrast Trwareñar Lioos af Liooſe Guds Orda, so sem David seiger: J þijnu Liooſe siaaum vier Liooſed, þad er: J þijnu Orde,

de, edur fyrer þitt Ord verdum vier Trwader. Med þvi Trweñ samteinger oss vid Christum, og giører oss eitt med hønum, Þar fyrer er hun og so i voru Hiarta, Mooder allra Dygda og Mañkosta sem fyrer Gude skarta. Hvar sem Trweñ er, þar er Christur, Eñ hvar sem Christur er, þar er Heilagt Lijferne, Lijtelæte, Hoogværd og Kiærleike. Christur og Heilagur Ande verda ecke adskilder, Þar fyrer, hvar sem Heilagur Ande er, þar er sa riette Heilagleike. Og þar þvert a moote, Hvar sem ecke er Heilagt Lijferne, þar er ecke og sa Heilage Ande, Eñ þar sem ecke er sa Heilage Ande, þar er og ecke helldur Christur, Eñ hvar sem hellst ad Christur er ecke, þar er og ecke helldur Trweñ.

Hvør sw Grein eda Kvistur sem eige ad sier dregur Vøkvañ af Vijn-Trienu, og bloomgast af hønum, Hañ er ecke Riettelega sem duger Jñplantadur i Vijn-Tried, So erum vier ecke riettelega Samteingder Christo fyrer Trwna, utañ vær ødlusium af hønum nijtt Lijf og nija Frivoofgun. Trweñ Mañsins er so sem nockurskonar Andlegt Lioos, af hvøriu Hiørtuñ verda upplijst; Þar fyrer verdur þetta Lioosed ad wtstrioala Geyslum goodra Verka. Eñ þar sem ecke eru Geyslar þess Andlega Lijfsins, Þar er og ecke helldur eñ þa komed Trwareñar Lioos. Synder og Jllgiørder eru Myrkraña Verk, Eñ Trweñ er eitt lioomande Lioos, Eñ hvørn

Samfielagskap hefur Lioosed vid Myrkred ? Paug illu Verken eru Sæde Diøfulsins, Eñ Trwen er Sæde Christi, Eñ hvørt Samlag kañ Christur og Diøfulleñ, edur Diøfulsins Sæde og Christi Sæde ad hafa ? Hiørtun hreinsast þeð Jüra fyrer Trwna, Eñ hvørneñ kañ þar ad vera hreint hid Jñra, Sem Ohreinar Muñ-Rædur og Saurguuarsamleg Verk siaast og heyrast hid Ytra? Trwen er vor Sigurviñing, Hvørneñ kañ þa soñ Trw þar ad vera, Sem Holldleð yfervinur Andañ, Og so sem Herkekur hañ under sitt Valld ? Fyrer Trwna høfum vier Christum hiaa oss, Og i Christo þad eilijfa Lijf, Nu ødlast eingeñ þad eilijfa Lijfed, Sem i Ydrunarleyse og sijnum Syndum framgeingur. Hvørneñ er þa møgulegt, ad eirn Ydrunarlaus hafe Christum og Trwna i sier blijfande?

Uppvek þu Goode og Millde JESU, Lioos sañrar Trwar i oss, Svo ad vier med Trwñe ødlunst og medtøkum eilijfa Saaluhiaalp, AMEN.

Prettanda Hugvekia.

Uñ Andlegañ Ecktaskap millum Christum, og vorrar Saalar.

EG vil Trwlofa þig mier ad eilijfu, seiger Christur vid hvøria og eina Trwada Saal. Þess vegna villde Christur vera i Brwdkaupenu i Cana, ad hañ andsynde oss þar med, ad hañ være þar til i Heimeñ komeñ, ad hañ villde andlegañ Ecktaskap vid oss binda. Gled þig og fagna i DRottne Gude þijnum Saala mijn, hvør ed þig hefur Jklædt Hiaalpræðesins Skrwda, og fært þig i Riettlætesins Kyrtel,

tel, so sem eina Brwdur sem gloooar i sijnu Skarte. Gledstu og fagna yfer Vegsemd þijns Brwdguma. Gledstu og fagna ut af Frijdleika þijns Brwdguma. Gledstu og fagna wt af Elsku og Hiartalage þijns Brwdguma. Hañs Tign og Vegsemd er ollu ædre, þviad hañ er sañur Gud, Blessadur uñ alla Eilijfd. O! hvad mikel Tign veitest þa þessare Skiepnu Guds (Trwadre Saalu) Þar sialfur Skapareñ vill Trwlofa sig vid hana, og Ecktaskap vid hana binda? Hañs Frijdleike og Fegurd geingur yfer allañ Frijdleika, Þvi hañ er frijdur Alitum, læingt yfer alla adra Mañaña Sonu, Þviad Meñ sau hañs Dijrd; Jaa, soddañ Dijrd, sem Eingetens Guds Sonar. Hañs Asiaana lioomade so sem Sool og hañs Klæde urdu so hvijt sem Snioor, þar rañ og eirneñ wtflootande Naad af hañs Vorum, og hañ var kryndur med Dijrd og Vegsemd. O! hvad yfergnæfanlega stoor Myskunar Giæska er þa þetta, ad sa allra ædste Frijdleikans Lioome, virdtest ad wtvelia sier til Brwdar Saalena Mañsins, sem er lijtt og fleckud af Syndaña Kaaune og Saurgun? A

Brwdgumans Sijdu er ad siaa og fiña hina Edstu og stærstu Vegsemd og Haatign, Eñ aa Sijdu Brwdareñar var mesta Eymd og Volæde. Og þo samt sem aadur elskar þesse Brwdgumeñ so auma og uñkomulausa sijna Brwdur laangtum heitara eñ hun hañ.

Athuga nu og skoda vandlega Christeñ Saala, hañ Oseigianlega Kiærleika, og þad heitasta Elsku-Þel þijns Brwdguma, sem hañ hefur til þijn. Þesse heita Elskañ droo hañ ofañ af Himnum, og nidur a Jørdena til þijn; Þesse Elskañ batt hañ vid Stoolpañ under Hwdstrijkingena; Þesse Elskañ neglde hañ aa Krossen; Þesse Elskañ lagde hañ nidur i Grøfena; Þesse Elskañ droo hañ og lijka nidur til Helvijtis. Siaa, allt þetta giørde Ast og Elska sw sem JEsus þiñ Brwdgume hafde til þijn Christeñ Mañeskia: Þijngre meiga þar fyrer vor Hiørtu reiknast, eñ þaug þijngstu Biørg edur Blij, þar svo sterkt Astar Band, kañ ecke ad draga þaug upp til Guds i Hæder nar aptur, hvadañ þad hafde þo aadur dreiged Guds Son nidur til vor.

Brwdureñ þesse var Nakeñ, og kuñe

þvi

þvi ecke vegna þessa Klædleysesins, ad ver-da iñleidd i þañ Himneska Kongs Saleñ, Þetta athugade sa Elskurike Brwdgum-eñ, og færde hana þvi i þañ dijrmæta Skrwda Saaluhiaalpareñar og Riett-lætesins, Jaa, hañ færde hana wr svijvir-delegum Tøtrum Syndareñar, og þeim saurugu Flijkum Raangslætesins, og fær-de hana aptur i hreint og skijnande Syl-ke, (hvørt Sylke ad eru Riettlætingar Heilagra) Þetta Brwdkaups Klæded er eckert añad, eñ þad Riettlæte sem Christ-ur hefur siñe Christne wtvegad, med sijn-um eigeñ Dauda og Pijnu.

Jacob Forfader vañ þad til ad faa Ra-chel til Eckta-Kviñu, ad hañ þioonade La-ban i heil Fioortan Ar, Eñ Christur, hañ vañ so miked meira til þess, ad faa Trw-ada Saal sier til Eckta, ad hañ þess vegna nær upp i Priaatiju og Fiøgur Ar, leid Hwngur, Þorsta, Kulda, Faatækt, Fyr-erlitning, Bryxl, og med seinasta þa saa-ru Krossens Kvøl, og þañ Smaanarleg-asta Dauda. Samson foor ofañ til þeir-ra Philistea, hvøria Þiood Gud hafde aa-sett sier ad afmaa, og took sier til Eckta et-

na Jungfrw af þeirra Sleckte, Eins nidurstie Christur, af Hædum Himnaña, og wtvalde sier Brwdur, af þvi Fortapada, og i eilijfa Gløtun hrapada Mañkyne.

Brwdareñar øll Ætt og Slekte var i Ovinaattu vid Gud lifanda, eñ hañ siaalfur kom þvi aptur i Saatt og Vingan vid Gud, med siñe Beyskustu Pijnu. Brwdureñ laa nidursleigeñ til Jardar, velkt og kvolud i sijnu eigeñ Bloode, Eñ þesse Brwdgumeñ heñar, þvode hana i Skijrnar-Vatnenu, og hreinsade hana med þvi allra Helgasta Vatns-Bade, Jaa, hañ burtþurkade og hreinsade Brwdareñar Blood, med sijnu eigeñ Bloode, Þviad Blooded Guds Sonar, þad hreinsar oss af øllum Syndum. Brwdureñ þesse var Ohrein og Oaasiaaleg, eñ hañ smurde hana med Oleo, Þad er med Naad og Myskun. Brwdureñ þesse var miøg illa til Reika, Eñ hañ gaf heñe Gyllene Arm-Bønd, og Eyrna-Skart, þad er, hañ prijdde hana med adskilianlegum Dygdum og Astgiøfum Heilags Anda. Þesse Brwdureñ var so Faatæk, ad hun hafde eckert þad sem hun kyñe honum, ad giefa i Trygda

da Pant, Þar fyrer gaf hañ heñe Pant sijns Heilaga Anda, og took af heñe aptur heñar Holld, og hafde þad upp med sier i Himnana. Þesse Brwdurin̄ var hwngrud, Eñ hañ gaf heñe Similiu Braud, Hunaang og Vidsintør til Fædis, Þad er, Hañ fæder hana og uppfooſtrar til þeſs eilijfa Lijfſins, aa ſijnu Hollde og Bloode.

Þesse Brwdureñ er Ohlijdeñ ſijnum Brwdguma, og helldur hønum tijtt og opt ecke betur Trw eñ ſo, ad hun þijdeſt Heimeñ og Diøfuleñ, og ſamþyckeſt þeirra Gyrndum og Vilia: Eñ ſamt og aadur hefur þeſſe Brwdgumeñ ſo hreint Hiartalag til heñar, ad hañ tekur hana aptur i Saatt vid ſig, ſo opt og tijdum, ſem hun ſnijr ſier aptur til hañs med ſañarlegre Ydran og Yferboot.

Lærdu þar fyrer þu Trwada Saal, ad kañaſt vid ſo mørg og ſtoor Guds Sonar Elſku-Teikn. Lærdu ad elſka þa Elſkuna, ſem kom Guds Syne til ad ſtijga nidur i Jungfrwareñar Kvid þiña vegna. Þeim Mun meir er oſs ſkylldugt hañ ad elſka, framar eñ ſiaalfa oſs, ſem hañ er ædre eñ vier. Skyllda vor er ad ſtunda til ad lijkiaſt hønum, i øllu voru Framferde og Lijferne, ſem wt af Aſt og Elſku til vor, giørdeſt oſs i øllu lijkur, ad Syndeñe undañtekeñe. Sa verdur riettelega halldeñ fyrer eirn oþackláatañ Mañ, ſem ecke elſkar þañ aptur aa moote, ſem hañ elſkar fyrre; Hvad iñelega bære oſs þa ad elſka hañ aptur aa moot, ſem

 oſs

oss elskar so heitt, ad hañ (so ad seigia) yfergaf siina eigeñ Tign vorra vegna? O! hvad farsæl er sw Saal sem teingest vid Christum i hvilijkum Ecktaskap og Hiovnabande, huu maa Oefud sier eigna og ad sier taka, allt þad Gott sem Christur hefur heñe wtvegad, og forþienad i hiaa siinum Himneska Fødur med siñe Hlijdne og siñe Kvøl og Dauda. Þviad eins og Eckta-Kvinnuñe verdur sameigeñlegt allt þad Gotz og øll sw Tign og Æra sem heñar Eckta-Madur hefur; Eins verdur oss sameigeñlegur allur Riikdoomur Rettlætesins, og øll Tign Dijrdareñar med Christo, sem hønum sioalfum tilheyrer. Eñ til þessa Ecktaskaparens kuñum vier ecke ødruvijs ad komast eñ fyrer Trwna. Eg vil trwlofa þig mier med Trwñe, seiger Christur hiaa Spaa-Mañenum. Fyrer Trwna verdum vier iñplantader Christo; Eins so sem Kvisterner verda iñplantader i Vijn-Tried, so ad vier faaum af hønum allañ Vøkva Friovsgun og Lijfs-Krapt. Og lijka so sem þad, ad þær twær Persoonur sem i Hiovnabandenu edur i Ecktaskapnum lisa, verda eitt Holld til samans; So verda og þeir sem Christo samteingiast fyrer Trwna, eirn Ande med hønum; Þviad fyrer Trwna bygger Christur i vorum Hiørtum: Eñ sie Trweñ riett og søñ, þa audsyner hun sig og lætur i Lioose i Kiærleikanum. Lijka sem i Gamla Testamentenu aattu Kieñe-Meñerner ad gyptast alleina þeim Kveñmañs Persoonum, sem voru Ospilltar Meyar: So tekur og sa Himneske Kieñemadureñ sier til Andlegs Ecktaskapar alleinasta soddañ Saal, sem i fremsta Maata fordar sier ad saurgast af Heimenum, Dioflenum, Edur Vilia siins eigeñ Hollds.

Giør þu oss HErra JEsu verduga, ad vier uñ siider meigum verda Jüleidder i Lamsins Brwdkaup, Amen.

Fioortanda Hugvekia.

Uñ þaa Stooru Leyndardooma, Holldtekiuñar HErrañs Christi.

Atum oss uñ Stundar-Saker, Greña Huga vorum, fraa þessum

Jardneſku og Stundlegu Hlutum, og grunda og yfervega, þaa miklu Leyndar-Dooma Holldgunareñar, og Hijngad-Fædingareñar HErrañs JEſu Christi. Sonur Guds ſtie nidur af Himnum til vor, So vier yrdum Guds Oſka-Børn. Gud verdur Madur, ſo ad Madureñ verde Gudlegrar Naadar og Naatturu Hlutta-kande. A moote Kvøllde Heimſins villde Christur laata ſig fæddañ verda, ſvo ad hñ teiknade þar med, ad øll Not ſiñar Holld-gunar og Hijngadfædingar heyre meir og framar til þvi Epterkomanda eilijfa Lijfe-nu, eñ þeſſu Stundlega og Jardneſka.

A Døgum þeſs Fridſama Auguſti Key-ſara, villde Christur fædaſt, Þar med aud-ſynande, hañ kiæme þar til i Heimeñ, ad hañ giørde Frid, i millum Guds og Ma-ña. A þeim Tijma villde hañ hellſt i Heimeñ fædaſt, þegar Iſraels Foolk var komed under Þrældooms-Ok Framande Þiooda, til ad ſyna þar med, ad hañ være ſaa riette Naud-Hiaalpare og Frelſare ſijns Foolks. Under Stioornan añarlegs Yfervallds villde hañ og eirneñ laata ſig fæda, Þviad hañs Rijke var ecke af þeſſum

Heime,

Heime. Hañ fæddest af eirnre Oflecka-dre Meyu, so hañ kieñe oss þar med, ad hañ kuñe ecke Andlega ad verda gieteñ edr fæd-dur, utañ i þeirra Hiørtum, sem eru And-legar Meyar; Pad er, i þeirra Hiørtum, sem ecke þijdast Vilia Heimsins, Diofuls-sins nie Holldsins, Helldur samteingiast Gude i einunr hreinum og skljrum Anda. Hañ fæddest Heilagur og Syndlaus, so hañ helgade þar med vora saurúga og synd umspillta Fæding. Hañ fæddest af þeirre Meyu, sem var Trwlofud til Eckta einum Mañe, so ad hañ þar med giørde Hioona-Bandenu Æru og Virding, Med þvi sw Stiett er af sialfum Gude iñsett. Hañ fæddest aa myrkre Noottu, Pviad hañ var þad saña Lioos sem i Heimeñ kom, til ad upplioома allt Veralldareñar Myrkur. Hañ verdur lagdur nidur i Jotuna, til ad aavijsa og kieña, ad hañ sie þad rietta Food-ur vorra Saalna. Hañ verdur fæddur aa medal Uxa og Asna, so hañ sette Mañ-eskiuna aptur til siñar fyrre Tignar og Tegundar, Hvør ed fyrer Syndena var ordeñ lijk Skynlausum Skiepnum. Hañ verdur fæddur i Bethlehem, þad wtþijdest

i Brauds-

i Brand-Hwseim, Hvíad hañ er saa sem hijngad med sier færde þad sæta Braudet, og þær vel-sediande Fædslurnar Himneskra Velgiorninga. Hañ er Frumgietiñ og Eingieteñ Sonur siñar Moodur hier aa Jordune, So sem hañ var og epter siñe Guddoomlegre Naatturu Frumgietiñ og Eingietiñ Sonur Fodursins aa Himnum. Hañ fæddest i Faatækt og Orbyrgd, so hañ utvegade oss þar med þaug Himnesku Audæfeñ. Hañ fæddest i fyrerlitlegum Asna-Stalle, so hañ faae oss ifleidt i þañ Konglega Sal eilijfrar Vegsemdar aa Himnum.

Þar verdur utsendur eirn Himneskur Sendebode, til ad kuñgiora þeñañ allra stærsta Guds Velgiorning, Hvi þar faust eingeñ saa aa Jorduñe, sem kyñe ad skynia, hvad stoor hañ være og mikels verdur. Þad var og so vel tilheyrelegt, ad eirn Himneskur Utsendare, skyllde kuñgiora soddañ Himneskañ Velgiorning. So gledia sig nu Einglaña Hersveiter þar af, ad þær siaa og vita, ad vier munum fyrer Christi Holldgan og Hijngadfæding, odlast med sier þa Dyrd og Sælu, J hvørre þeir lifa.

Pesse Gledelegu Tijdindiñ verda fyrst bodud Hirdurunum, þviad sa sem nu var fæddur, Er sa saññe Saalnaña Hirder, sem komeñ er til þess, ad leida þær villtu Sauda Skiepnur, aptur a riettañ Veg. Fyrerlitnum og audvirdelegum Moñum verdur sa stoore Fognudurin̄ bodeñ, Pvi ad eingeñ kañ sa Gagn edur Nytsemd ad sa af þessum Bodskapnum, sem ecke er Lijtelmootlegur og audvirdelegur fyrer sialfs sijns Augum. Peim sem hielldu Nætur-Vøku yfer siñe Hiørd, verdur þesse Fæding Christi kuñgiørd, þviad þeir alleina fa Gagn og Nytseme af heñe, Sem hafa Hiørtun vakande til Guds, eñ hiner adrer ecke, sem i Syndunum sofa.

Sa Vollduge Flockur Himneskra Hersveita, Sijngur hatt Lof Gude med miklum Fognude, hvør ed adur var miøg hryggur, þegar su stoora Olucka fiell uppa fyrer vorum Fyrstu Forelldrum, ad þaug fiellu i Guds Reide og Oblijdu. Dyrdar-Liomeñ þessa Kongsins og HErrans siest a Himnum, hvør ed lijtelmootlegur og um̄komulijtell var halldeñ a Jørduñe. Eingelleñ seiger, ad Meñ skule ecke ottast,

þvi

þvi ſaa være fæddur, ſem þad allt ſkyllde i burttaka, ſem vera mætte Ordſøk og Efne til allskins Otta. Fognudureñ verdur af Himnum ofañ bodadur, Þviad nu er ſaa fæddur aa Jørduñe, ſem allañ Fognud med ſier fœrer. Einglarner biooda oſs ad fagna eñ Ottaſt ecke, af þvi, ad ſaa Ovinſkapur aa millum Guds og Mañа, Sem var Ordſøk og Efne alls Otta, være nu i burt-tekeñ. Nu verdur Dyrd tilſøgd og ſungeñ Gude i Hædunum, hvoria vorer Fyrſtu Forelldrar villdu ſvo ſem taka og ræna fraa Gude; þa þaug forøktudu hañs Bodord. Saa ſame Fridurfñ er nu aptur utvegadur i Fædinguñe og fyrer Fædingina Herrans Chriſti, Þvi aadur fyrre hofdum vier Gud og vora eigeñ Samvitſku aa moote oſs. Saa ſañe Fridureñ er nu utvegadur, Þvi hañ er nu yferuñeñ ſem oſs hafde Herteked og faangad.

Laatum oſs gaanga med Fiaarhirdurum um til Jotuñar þar ſem Chriſtur liggur, þad er til Guds Barna Samkundu, þar fiñum vier þetta Edla Barned i ſijnum Reifum, Þad er i Guds Heilaga Orde og Ritningunum. Laatum oſſ og eirneñ geyma

ma øll Ord þess stoora Leyndardooms, so sem ædur giørde su signada Mey Maria, og hafa þaug yfer Dags Daglega, so þaug falle ossecke ur Miñe. Tøkum under med Einglunum syngiande og seigiande Gude skylldugar Packer, fyrer so stooran Vel-giørning, Jaa, Lææatum oss syngia fagn-ande hæatt Lof Drottne med øllum Him-neskum Herskara, Þviad ef Einglarner hafa so stooran Hiartans Fognud hier af vorra vegna; Hvad miklu framar ætt-um vier þa ad fagna, hvørium ad þetta Barned er fædt og giefed? Ef Israels Syn er hroopudu upp af Føgnude, þegar þeir saau Sæattmaals-Ørkena til sijn borna, hvør Sæattmals Ørk ad var þo alleinasta ein Figura og Fyrermyndan, uppa Holld-ganena HErrans JEsu Christi; Hvad miklu meire Ordsøk høfum vier þa til ad Fagna og Glediast, þar sialfur DRottiñ er til vor komeñ, Iklæddur vorn Hollde? Hafe Abraham orded gladur þar af, ad hañ stæck ad siaa Guds Son, i þeirre Mañ-doomlegre Asynd, sem hañ hafde uppa sig teked, alleina um̃ stundarsaker; Hvad ætt-um eda mættum vier þa glediast miklu

framar,

framar, Þar hañ hefur med so stoorre Samteingingu, sier bunded og samteingt vora Náátturu, ad hun varer og sundurslitnar alldrei um̃ alla Eilijfd? Hier giefst oss Tilefne og Ordsøk, til ad forundrast uppa Guds Omælelega Myskun og Millde, þar hñ virdtest nidur ad stijga til vor, med þvi vier gaatum ecke uppstijged til hañs.

Hier giefst oss og eirueñ Orsøk og Tilefne til, ad vier forundrum oss uppa þad Ouum̃rædelega Guds Almætte, med hvoriu hañ þeim tveimur Ojøfnustu og Olijkustu Hlutum, sem er Guddoomlegre Náátturu og Mañdoomlegre, kuñe so samañ ad koma, ad nu er eirn og hiñ same bæde Gud og Madur. Oss giefst og eirueñ Orsøk þar til, ad forundra oss uppa þañ Omælelega Guds Vijsdoom og Speke, med hvørre hañ uppaa sañ þad Raad og þañ Meaata, hvornen vier yrdum i hañs Raad og Vingan aptur keypter, Hvørt Raad, hvørke kuñu ad uppþeynkia edur skynia, Meñ nie Einglar. Sa Omælañlege mikle og goode Gud, var med Syndeñe stygdur; Þvi þurfte þad ad vera Omælelega stoor Bitalingur, sem skyllde kaupa oss aptur i Frid. Mañeskiañ hafde syndgad a moote Gude, þar fyrer wtheimtest og so, ad Mañeskiañ skyllde fullu bitala Gude þad Brot. Nu var þvi so vared og haattad, Ad hvørke kuñe Mañeskiañ af sijnum Einunges Krapte, ad faa stadest þa Omælañlegu Kvøl og Pijnu, sem Syndeñ hafde forþienad; Eñ þo samt þa krafde Guds Riettlæte þessa Omælañlega stvora Bitalings endelega, ef þar skyllde Saatt takast a mille Guds og Mañа. Þar fyrer vard Gud Madur, so ad hañ i sijnum Mañdoome, bitalade fyrer Syndena, eñ Guddoomureñ sem i þessum Mañdoome Christi bygde, giørde Bitalingeñ annægiañlega dijrmætañ og fullnægiande. Vel meigum vier hier i þessu Guds Daasemdar Verke furda oss þar

 uppaa,

uppaa, hvorsu þvi stranngasta Guds Riettlæte, og hans gilra miwkustu Myskunseme, vard hier samankomed.

Þessa Tempran og Stilling Gudlegs Riettlætes og Myskunar, kuñe Eingeñ Skiepna ad upphuxa, fyrre eñ Gud sialfur hana Opeñberade, og ecke kañ helldur eñ nu nockur Skiepna hana fyllelega ad skilia, sijdañ hun var af Gude Opeñberud. Hier ad ber oss helldur ad dast eñ sniasmuglega ad Grenslast. Þetta ber oss med Trwareñar Augum giarnañ ad vilia skoda, þvott vier saaum þad i þessu Lijfe alldrei fullskodad nie skiled; Medkieñum helldur Weikleika og Vanmatt i vorum Skilnings Hætte; Eñ þad vier seigium neitt a moote Guds Almætte, Amen.

Fimtanda Hugvekia.

Um þaug Not sem vier hæfum þar af, ad Guds Sonur uppaa sig took vort Holld og Blood.

Eg boda ydur mikeñ Fognud, seiger Eingilleñ 'a Fædingar Tijma Lausnarans. Vissilega maa þad mikeñ Fognud kalla, þvi hañ yfergeingur allañ Mañlegañ Skilning. Þad var mikel Olucka og Eymd, þegar vier vorum komner under Valld og Herteknnig Diofulsins, og vorum fallner i eilijfañ Dauda, Eñ þo var þad eñ stærre Eymd, ad Meñ kiétu sier ecke par fiñast til þessarar Andlegu Olucku, og kuñu ecke ad þeckia nie kañast vid þa stooru Eymd: Þess vegna er þad hier þvert a moote, mikell Fognudur, þar oss verdur hier bodad, ad sa sie nu i Heimeñ

meñ fæddur, sem oß frije og frelse, frá allre aadurgreindre Synd og Olucku.

Par er komeñ Læknis Meistareñ til þeirra enn Siwku, Frelsareñ til þeirra Herteknu, Vegureñ til þeirra Villtu. Saaluhiaulpeñ til þeirra Fortøpudu.

Eins og þad Moyses var sendur af Gude Fordum, þeß Erendes, ad frelsa Israelis Lijd ut af Ægypta-Lands Prældoome: So er og Christur af Fødurnum sendur, til þeß ad Frelsa og Endurleysa allt Mañlegt Kyn ut af Diøfulsins Hertekningu og Prældooms Oke. So sem Dwfañ bar Olin-Vidar Kvist i Orkena, epter þad ad Jørduñe var upp aptur skoted ur Vatns-Floodenu, So kom og Christur i þeñañ Heim, til ad boda þañ Frid og þa Saatt siñ være komeñ a millum Guds og Maña. Par fyrer høfum vier nooga Ordsøk til ad glediast hier af, og meigum riett vel vona oß og vænta mikels goods af vorum Mykt unsama Gude og Fødur. Meinar þu ad sa sem elskade oß so heitt, ad hañ virdtest ad samteingia sijnum Guddoome vorn Mañdoom med einu Eilijfu og Osundurslijtanlegu Samteingingar Vande, þeg-

ar vier vorum hañs Oviner, hañ mune nu hiedañ af kuña oss nockurs Hlutar ad syna, þar vier erum ordner hañs Holld og Blood? Hvør hefur uñ Allder sitt eiged Holld hatad; Hvørneñ skyllde su hædsta og stærsta Myskunseme, gieta nu snarad oss ut fra sier, þar vier erum somu Nattúru og Tegundar og hun? Ecke er mogulegt nockrum Mañe, ad Ihuga edur yfervega Stærd og Mikeleik þessa Leyndardoomsins: Hvad miklu sijdur hañ med Ordum ad utskijra.

I Christi Holldgan samteingest hin hædsta Hattign, vidur þa Fyrerlitlegustu Læging: Sa hædste Styrkleiks Kraptur vid þañ veikasta Vanmatt; Pad Ædsta Vellde vid þad Vesælasta Volæde. Hvad er Tignarlegra eñ Gud, og Lijtelmootlegra eñ Mañeskiañ? Hvad er Styrkvara eñ Gud, og Veikara eñ Mañeskiañ? Hvad er Farsælara eñ Gud, og Vesællra eñ Mañeskiañ? Samt sañ Guds Speke og Almætte, hañ Midel og Matta, med hvørium ad þesser so harla Olijker og O-jafner Hluter, kyñe ad Samteingast, So ad Guds Riettlæte yrde þar med

stillt

stillt og sefad. Hvorneñ er nockrum Mañe mögulegt ad yferveya, hvad stoor ad sie þesse Leyndardoomur?

Omælanlega stoor Boot og Bitalingur utheimtest fyrer Mañskiepnuñar Brot og Avyrding, Þviad Mañskiepnañ hafde falled fra þeim Omælanlega mikla Gooda, þad er Gude, eñ hvar skyllde Mañskiepnañ so stooran Bitaling taka, sem samgyllde vid þa Obriootanlegu Guds Giæsku, sem stygd og moodgud var? Hañ var ecke hia Mañlegum Krapte ad fiña, og þess vegna þa tekur Gud þeñan Fullnægiu Bitalingeñ, so sem hia siaalfum sier, og af siaalfs siins Hende, Þar hañ siaalfur Skapareñ liidur Piinu og Dauda i siinu Hollde, ad vier Skiepnur hañs skylldum ecke piinast eiliiflega i voru Hollde. Þar var stygd og moodgud su Omælañlega stoora Giæska, Þviкuñe sa alleina ad utvega oss Saatt og Vinaattu aptur, sem siaalfur hafde Omælañlegañ Krapt og Almætte. Nu er sa eingeñ, ad Gude einum Undañteknum, sem so Omælañlegañ Krapt hafe. Þar fyrer sætte Gud siaalfur Heimeñ aptur vid siaalfañ sig, vard

siꜳlfur Medalgangare vor, og Endurlei-
ste siꜳlfur Mañkyned med sijnu Bloode.

Hvør kañ fyllelega ad grunda, skynia edur skilia, hvad stoor ad sie þesse Leyndardoomur? Sa ædste HErra og Skapare allra Hluta, var til Reide reittur og stygdur, og Skiepnañ sem hañ stygde, var sig i øngvu ad bliidka hañ aptur, Eda komast aptur i hañs Vingan, Hvar fyrer sa hiñ same sem stygdur var, og misgiørt var vid, hlaut ad taka uppꜳ sig Holld Skiepnuñar, og koma heñe so aptur i Sꜳtt vid sig. Mañskiepnañ var falleñ fra Gude, og hafde giefed sig til Dioffulsins, sem ad er Guds æfenlegur Ovinur; Eñ samt sem ꜳdur er Gud so trwr, vid þessa sijna Otrwu Skiepnu, og svo lætur hañ sier vera þar um̃ hugad, ad fꜳ hana aptur ur Flock Dioflaña, ad hañ siꜳlfur leitar epter heñe, og biidur heñe med allra Hugarlꜳtlegustu Ordum, ad koma til sijn aptur.

Er ecke sliikt Omælañleg Myskunseme, Hvør ed lꜳngt geingur yfer allañ Mañlegañ Þꜳnka og Skilning? Miklu framar er nu vor Nꜳttura priidd vegna Christi Holldtekiu, eñ þad hun var ꜳdur niidd vegna Adams Syndar: Meira ødlunst vier aptur fyrer Christum, eñ vier mistum fyrer Adam; Synden yfergnæfde, eñ nu yfergnæfer lꜳngtum framar Nꜳdeñ; Vier mistum i Adams Falle vort

Meinleyse, eñ feingum aptur fyrer Christum, fullkomed Riettlæte. Furdanlegt er ad sonu Guds Almætte, eñ þo er ecke sijdur furdanleg Guds Giæska og Goodgyrne. Þoott Skøpunar Verked sie miøg dasamur Hlutur, Þa er þo Endurlausnar Verked epter mijnum Doome eñ dasamlegra. Miked er þad, ad skapa Mañeñ þegar hañ var eingeñ, og kuñe þvi eckert ad hafa af Gude forskulldad; Eñ lꜳngtum meira er þad, ad Endurleysa hañ aptur, þegar hañ hafde Illt forskulldad, og taka uppꜳ sig hañs Søk og Synda-Gialld; Dasamleg Giæska Guds er þad, ad hañ virdtest ad skapa og mynda vort Holld og Bein, eñ þo er hin Giæskañ eñ þa Dasamlegre, ad sialfur Gud villde verda Bein af vorum Beinum, og Holld af voru eiged Hollde. O! þu Saala mijn, vertu þacklꜳt þijnum Gude, sem þig hefur skapad þegar þu varst eingeñ; Sem þig hefur Endurleyst, þegar þu varst vegna Syndañá Fordæmd; Sem þier hefur tilbwed þañ Himneska Føgnudeñ, ef þu med Trwñe helldur þier vid Christum, Amen.

Sextanda Hugvekia.

Um Andlega Sadning og Endurnæring þeirra Gudhræddu.

SA Millde og Myskunsame Gud hefur tilbwed miked Giestabod, eñ til þess eiga alleina ad koma Hwngrud Hiørtu. Sa kañ eingeñ ad seigia af Sætleika þessa Himneska Giestabodsins, sem þad smackar ecke, eñ sa smackar þad ecke, sem ecke hwngrar þar epter. Sa kiemur til Giestabodsins sem trwer a Christum, nu kañ eingeñ sa riettelega ad trwa, sem ecke kañast vid sijnar Misgiørd-

er, og giører saña Ydran og Yferboot. Pad sama Angur og Trege, sem Guds Børn hafa i Hiartanu, vegna siña Synda, bad er þetta Andlega Hwngred Saalareñar, Eñ Trweñ er sw Andlega Sadningeñ.

Gud gaf Fordum Israels Lyd i Eyde-Mørkeñe Himna-Mioled til Fædu, sem kallast Eingla-Braud; Eñ i þessu Giesta-Bode þess Nya Testamentesins giefur Gud laangtum betra Himna-Braud, Pad er, sijna Naad, Fyrergiefning Syndaña, Jaa, lijka eirneñ siaalfañ Soneñ siñ, Hvør ad er Einglaña HErra og DRottneñ. Christur er þad rietta og saña Braud, sem nidurstie af Himnum, so hñ giæfe Lijf allre Verølldeñe. Saa sem fullur er af Drafe Svijnaña (þad er af Vellystingum þessa Heims) hañ laangar ecke til Sætleika þessa Giestabodsins; Saa Ytre Madureñ skyniar ecke hvad þeim Iñra Mañenum er Heilsusamlegt, og vel smackande.

A Eydemørkuñe giefur Gud sitt Himna-Miøl, Pad er, þegar øll Jardnesk Fæda, øll Jardnesk Huggun kañ ecke ad hiaalpa. Peir sem gypter voru og høfdu sier

Konu keypta, villdu ei koma til Giestabodsins, Eñ skijrlijfar Meyar, Pad er þær Sæler, sem hvorke hafa bunded sig vid Heimeñ med Vellystinguñe, nie Dioful eñ med Syndeñe, þær koma til þessa Giestabodsins.

Eg hefe Trwlofad ydur so sem eina Oflleckada Mey, einum Mañe, seiger Postuliñ. Par fyrer ætte Sæl vor ad fordast ad drygia Andlegar Hooraner med Dioflenum, og staa til hun samþycke ecke hañs Villia, svo ad Guds Sonur giete teked hana sier til Eckta. Þeir sem lietu sier vera añt um ad skoda siñ Bwgard, villdu ecke koma: Eins skiedur þad og so eñ, Þeir sem elska Aud og Vellystingar þessa Heims, þeir læta sier all-lijted fiñast til þess Himneska Sætleikans. Gyrnd, Giedþocknan og Hugferde Hiartans, er so sem nockrer Fætur Sælareñar, æn hvorra hun kañ ecke ad komast til þess Andlega Giestabodsins. Sw Sæl sem er Of-sedd og mettud af Huggun Stundlegrar Velgeingne og Sælu, kañ ecke vel ad hafa Gyrnd nie Epterlængan epter Sætleika Himneskrar Farsælldar.

Þegar saa rijke Yngis-Madur, sem gietur i Gudspiallenu, heyrde þad, hañ munde verda ad yfergiefa sijn Audæfe vegna Christi, vid hvor hañ hafde fest sitt Hiarta, Þa vard hañ hryggur, og gieck i burt.

Christur vor Himneske Eliseus iñheller ecke fyrre Vidsiniore þess Himneska Sætleikans, eñ þad ad Kiereñ eru øll toom. Ecke er møgulegt ad Elskañ til Guds kuñe iñ ad gaanga i Hiarta Mañsins, utañ þvi ad eins, ad wt þadañ rijme aadur fyrre Elskañ til Veralldareñar, og til siaalfra vor. Hvar sem hellst ad er vor Fiesioodur, þar er og eirneñ vort Hiarta.

Elskañ hefur þañ Krapt med sier, ad hun samteinger Mañ vid þad sem hañ elskar, Þar fyrer, ef þu elskar Heimeñ, þa verdur þu eirn af Heimsins Limum.

Elskañ hefur og eirneñ þañ Krapt med sier, ad hun umbreyter þeim sem elska. Þar fyrer, ef þu elskar Verølldena, Þa verdur þu Veralldlegur, og elsker þu Himineñ, Þa verdur þu Himneskur.

Þeir sem ad Akneyte keyptu, og ofmiøg voru aastundunarsamer uppaa sijna Veralldlega Høndlan, komu ecke til Brwd-

kaupsins; Eins er þvi vared og hættad eñ nu, þeir sem festa sitt Hiarta vid Stund legañ-Aud og Rijkedæme, Peir fara Ogiarnañ miøg freklega leitande epter Himneskum Audæfum.

Veralldlegur Audur og Rijkedæme, vex Mañeskiuñe svo i Augum, ad heñe synest Goþ og Audur mune kuña ad ææregia sier til allra Parfa, og þess vegna lætur Mañskiepnañ sier þar mz ænægia, eñ leitar ei Guds siaalfs, sem alleina kañ Gyrnd Saalareñar ad fullnægia. Allur Veralldlegur Audur og Rijkedæme er iñefaleñ i skøpudum Skiepnum, so sem ad er i Sylfre, i Gulle, Hwsum edur Gørdum, i Føstu og Lausu Gotze, Eñ eingeñ þessara Skiepna kañ fyllelega ad sedia Gyrnd Saalareñar, Pviad hun er øllum ødrum Skiepnum Ædre og Ypparlegre, eñ aller adrer Hluter eru heñar vegna skapader, og heñe til Pienustu. Hvad vanmættugar allar skapadar Skiepnur sieu til þess, ad veita allt þad sem Saaliñ gyrnest, þad siest og sañast hellst i Daudanum, edur æ Dauda Stunduñe, þegar allar Skiepnur yfergiefa oss. Undur meiga þad vera, ad vier

hølldum

holldum oss so fast vid Skiepnurnar, þar þær hallda ecke fastara vid oss, eñ so.

Þegar ad Adam snere sijnu Hiarta fraa þeirre Unan, sem hañ skyllde hafa i Gude, og leitade sier Jñdæles af Skilnings-Trienu Goods og Jlls, Þa vard hañ strax wtrekeñ af Paradijs.

Eins geingur og so til fyrer vorre Saalu, ef hun snijr sier fraa Gude, og til Skiepnaña, þa fyrrer hun sig þar med Himneskre Huggun og verdur wtrekeñ fraa þvi rietta Lijfsins-Trie.

Eñ hvørs hafa þeir ad vænta sier, sem forsooma og forsmaa þetta Giestaboded? Heimureñ forgeingur og aller þeir sem festa Hug siñ og Hiarta aa honum. Skiepnurnar forgaanga og aller þeir sem setta Von sijna til þeirra. Saa Himneske Fadereñ hootar med Eide, ad eingeñ þeirra Maña skule smacka sijna Kvølldmaaltijd, sem sijn Naut, Bwgarda edur Egta-Kviñur, Þad er, nockurn Hlut Jardneskañ, virda meir og framar, eñ þad Himneska Giestaboded. Sie Kvølldmaal-Tijdeñ forsoomud, Þa er eingeñ Von aa nockre Maaltijd edur Bordhallde þar eptet;

er. Sie Christo gleymt i þessu Lijfe, þa er Vonarlaust nuñ nockra Huggun þadañ i fra. Þeir sem þetta Giestaboded forsmaa, skulu straffast med eilijfu Hwngre og eilijfnm Myrkrum. Þeir sem ecke vilia giegna þessu Bodenu Christi, þar hañ seiger: Komed til mijn aller, þier sem Erfided og erud Þwnga hlaader, þeir munu heyra þañ Ognarlega Urskurdeñ, þar hañ so seiger: Fared fraa mier Bølvader i Eilijfañ Elld.

Þeir i Borgeñe Sodoma, urdu þvi af Himneskum Ellde uppbrender, ad þeir forsmaadu Predikun Loths, i hvørre hañ baud þeim til þessa Giestabodsins, Eilijfur Guds Reide Elldur mun þa uppbreña, sem þetta Giestaboded forsmaa, þegar þeir eru med Heiløgu Evangelio til þess bodner og kallader.

Þær Faavijsu Jungfrwrnar sem ei høfdu Oleum i sijnum Lømpum, tøfdu ofleinge upp fra þvi Brwdgumeñ kom, og þvi var Dyrunum aa medañ apturlukt; Eins vill þad og so til gaanga, ad þeir sem ecke hafa Hiørtun full af Heiløgum Anda hier i Heime (hvør ad er þad Andlega

Vid-

Vidſinlored) þeim mun Chriſtur ecke leita iñ ad gaanga i ſiñ Fognud, helldur mun fyrer þeim verda apturlukt Dyrum Fyrergiefningareñar, Dyrum Myſkunareñar, Dyrum Huggunareñar, Dyrum Vonareñar, og Dyrum Ydranareñar.

Gud hefur eñ nu eirn Añañ Maata ad kalla til þeſſa Gieſtabodſins, Og þad ſkiedur hid Jñra i Hiartanu, Pegar Guds Sonur ſtær, Kallar og Klappar uppaa Dyr vors Hugſkots, Med Goodfwſre Gyrud Hiartans, Med audmiwkum Andvorpunum, Med Gudhræddum Paunkum, Sæll er ſaa ſem þa upplijkur Hiartanu fyrer Guds Syne med riettre Yferboot, Pegar hañ ſo kallar og uppaa klappar: Par fyrer, nær ſem þu fiñur eda formerker nockra Heilaga Gyrnd edur Goodfwſa Tilhneiging i þijnu Hiarta, Pa vit þu fyrer viſt, ad ſiaalfur Chriſtur klappar þar uppaa þitt Hiarta, Og vertu ſtrax til Reidu, ad lwka upp fyrer honum, aadur eñ hañ vijkur i burt aptur, So ad hañ apturlyke ecke epteraa ſeirna ſijnum Naadar-Dyrum fyrer þier. Nær ſem helſt þu fiñur nockurn goodañ Neyſta Gudhræddra Hugreñinga i þijnu Hiarta, Pa vit þu fyrer viſt, ad hañ mune vera uppkveiktur og komeñ af þeim breñande Loga Gudlegrar Elſku, (Pad er af H. Auda) Nærdu og aldu hañ Neyſta, So hañ vaxe og verde um̃ ſijder ad Ellre breñande Elſku. Mundu þig, ad þu wtſlockver ecke Andañ, og forhindrer ecke þad uppbyriada Guds Verk. Hvor ſem nidurbrijtur Guds Muſtere, mun verda fyrer hañs ſtraungum Doome. Vort Hiarta er Guds Muſtere, eñ ſa nidurbrijtur þad, ſem ecke vill giefa Heilogum Anda Rwm þar iñe, Pegar hañ kallar hid Jñra, Fyrer Ordſins Kieñing. J Gamla Teſtamentenu, heyrdu Meñ Gud tala hid Jñra i Vitnisburdar Tialldbwdeñe; J þvi Nija Teſtamentenu, fiña Riett-Trwader Guds Meñ til þvilijkra

lijkra Hræringa og Bendinga Heilags Anda hiþ Jkra, Sæler eru aller þeir sem þeim hlijda og epterfylgia, Am̃.

Sextianda Hugvekia.

Um̃ þad hvøria Avexte Skijrneñ med sier færer.

Miñstu Riett-trwud Saal a þa miklu og stooru Naad Guds, hvøria hañ hefur þier veitt i Skijrneñe. Skijrneñ er Endurgietningar Laug; Hvar fyrer sa sem Skijrdur er, verdur hreinsadur af Saurgun siñar Fyrre Fædingar, Edur siñar Holldlegu Fædingar, og er af Gude aptur ad niju fæddur, fyrer Vatn og Heilagañ Anda, og er þess vegna ordeñ Guds Sonur, Erfinge eilijfs Lijfs, og eilijfrar Sælu. So sem Gud Fader vottar um̃ Soneñ siñ, þar hañ var Skijrdur, ad þesse sie siñ Elskulegur Sonur, Svo tekur hañ alla þa sem trwa, og verda skijrder, sier til elskulegra Oska Barna. So sem þad het lagur Ande Openberadest i Dwfu-Lijking, þegar Christur var Skijrdur, so er hañ eñ nu naalægur i vorre Skijrn, ad giora hana kroptuga, Jaa, Heilagur Ande veitest i Skijrneñe øllum þeim sem trwa, og verkar þad i þeirra Hiørtum, ad þeir verda einfallder sem Dwfa, og forsiaaler sem Hoggormar.

ormar. So sem þad gieck til i Skøpuneñe, so geingur þad og eirneñ til i Endurfæduiguñe. J Fyrstu Skøpun allra Hluta, þa færdest Ande DRottens yfer Vøtneñ, og gaf þeim eina lifande Lijfs Hræring og Krapt; So færest og Heilagur Ande yfer Skijrnar-Vatned, og giører þad ad Heilsusamlegum Midel, og Verkfære vorrar Saaluhiaalpar. Endurlausnareñ vor JEsus Christus villde þess vegna siaalfur skijrast, ad hañ vitnade þar med, ad vier yrdum hañs Limer i Skijrneñe. Høfuded þott þad sie heilbrigdt, tekur opt Læknisdoomeñ til sijn, uppa þad, ad adrer Lijkamans Limer, Sem veiker eru, verde þar med heilbrygdader. Christur er vort Andlegt Høfud, þvi tekur hañ þeñañ Heilsusamlega Læknisdoom Skijrnareñar uppa sig, so ad vier sem erum Limer aa hañs Andlegum Lijkama, yrdum þar med Heilbrigdader. Lijka sem ad Gud batt siñ Saattmaala, aa Tijmum Gamla Testamentesins vid sitt Folk i Umskurneñe; So bindur hañ siñ Saattmaala nu vid oss, aa þessum Nija Testamentesins Tijmum i Skijrneñe; Þvi ad i Stadeñ Umskurnar-

eñar

eñar er Skijrneñ komeñ: Hvor sem nu er Jñteken i Guds Sacttmaala, Hañ þarf ei ad kvijda fyrer Aklögun Diofulsins. J Skijrneñe verda Meñ Jklædder Christo, hvar fyrer Ritningeñ so ad Orde kvedur, ad þeir Utvöldu og Heilögu, hafe þveiged og hvijt giört sijn Klæde i Lambsins Bloode. Pad fullkomna Guds Sonar Riettlæte er sa fagre Skrwdeñ; Hvor sem hönum er J-klæddur, hañ þarf ecke ad fella sier vegna Syndareñar Saurgunar.

Hiaa Jerusalem var eitt Dijke, i hvört Eingell Guds nidur stie a vissum Tijmum og upphrærde Vatned, so ad hvor sem nidur stie Fyrstur i þad Dijke, epter þa Vatnsins Hræring, hañ vard strax Læknadur, af hvoriu sem hellst Kraankdæme hañ hafde: Petta Dijked merker Skijrnar Saaren; Pviad Skijrnar-Vatned vort, Læknar oss af öllum vorum Synda-Kraanklei-ka; Pegar Heilagur Ande nidur stijgur i Skijrnar-Saaren, og samañ hrærer Vatned vid Guds Sonar Blood; Pviad eins og Blooded Fooruaña sem offradar voru i Jerusalem, var nidurþveiged i aadurnefndt Dijke, so þvæst og eirneñ allur Kr-

aptur Bloodsins Christi (hvør ed vard ein Heiløg Foorn, fyrer vorar Synder) ofañ i vort Skijrnar-Vatn, hvar af þad og lijka tekur allañ Krapt og allt sitt Heilnæme. Þar upp yfer sem Christur var skijrdur, Opnuduſt og upplukuſt Himnarner; Eins verdur og eirneñ Dyrum Himnarijkis upploked fyrer oſs i vorre Skijrn. Vid Skijrnena Christi var nœlæg øll Heiløg Þreñing; Eins er hun og eirneñ nœlæg i vorre Skijrn, ſo ad vier medtøkum med Trwñe i Skijrneñe, Arfleidſlu og Oſka-Barna Riett af Fødurnum, Frijun og Fullnægiu Frelſe af Synenum, og krøptuga Endurgietning af H. Anda. So sem i Hafenu Rauda dreckteſt Pharao og allur hañs Her; So dreckeſt og ſo i Skijrneñe vorre, ſa hiñ Gamle Adam med øllum Hoop og Her illra Laſta og Odygda, eñ aller Riett-trwader komaſt med heilu og hølldnu iñ til þetrrar fyrerheitnu Arfleifdar ſiñar i Himnarijke. Þar fyrer er Skijrneñ vor þad hid ſama Gler-Hafed, edur ſa Gler-Siooreñ sem Poſtuleñ Johañes ſaa i Anda, ſo sem þar uñ mꝏ leſa i hañs Openberingar Book, þviad i giegnum Skijrnar

nar-Vatned vort, so sem i giegnum an̄ad Gler, skijna þeir fogru Geislar Riettlæt-es Soolaren̄ar, Pad er, HErrans JEsu Christi, in̄ i vorar Sæler og Hiortu. Þet-ta Gler-Hafed var fram̄e fyrer Lambsins Velldis-Stoole. Lambsins Velldis Stoll er heiløg Guds Sonar Christne, hia hvør-re su heilaga Skijrnar-Laugen̄ æ alleinq heima. Spaaman̄enum Ezechiel vitrad-est eitt Vatn, sem fram̄flaut af Muster-enu, hvørt Vatn ad Lijfgade allt, og græd-de allar Meinsemder; Eins skiedur pad en̄ nu i Dag, ad i þvi Andlega Mustere, Pad er midt i Guds Barna Søfnude, uppspre-ttur en̄ nu i Dag, þad heilnæmasta Flood Skijrnar-Vatnsins, so ad i Olwp þess sa-ma Vatnsins, verdur søkt øllum vorum Syndum, og allt verdur þad læknad og endurlijfgad sem Straumur þvilijks Va-tns-Floods snerter og vidkiemur: Skijrn-en̄ er þad Andlega Vatns-Flood, i hvørin ad allt Holld Syndaren̄ar dreckest og dey-dest. Hrafnen̄, sem merker Diøfulen̄, flyg-ur i burtu, en̄ Dwfan̄, sem merker og þijd-er heilagan̄ Anda, flygur heim aptur þang ad, hvadan̄ hen̄e var burtsleppt i Falle vor-

ra fyrstu Forelldra, Þad er, iñ i vor Hiørtu, og ber þangad med sier Oliuvidar Laufblod, Þad er Frid og Roosemd Samvitskuñar. Miñstu þar fyrer, christeñ Saala, a þa allra sætustu Naad og Myskun, sem þier veitest i Skijrneñe, og siaa til ad endurgiallda Gude skylldugt Þacklæte. Eñ þess meire Naad og Myskun, sem ockur verdur veitt i Skijrneñe, þess vandlegar þurfum vid ad geima og forvara hana so feingna, so vier missum hana ei optur ad nyju; Þar til og þess vegna verdum vier grafner med Christo fyrer Skijrnena i Daudañ, ad so sem Christur er uppvakeñ fra Daudum fyrer Dijrd Fodursins, so eigum vier ad gaanga, J Endurnijung Lijfdagaña.

Vier erum i Skijrneñe Læknader af voru Andlegu Krankdæme, Þvi er oss Vandlega tilsiaande, ad vier syndgum ecke leingur, so ad oss hende ecke (kañ skie) añad verra. Vier høfum Eitt Siñ Jklædst Christi Riettlæte, sem er sa allra Dijrmætaste Skrwde; Þar fyrer ættum vier ad taka oss vel i Vakt, ad vier hañ ecke aa oss saurgum ne kvolum, med Syndareñar Saur og Ohreinleika. Vor gamle Madur er Krossfestur og daaeñ i Skijrneñe, þess vegna ætte saa nye Madureñ ad lifa i oss. Vier erum i Skijrneñe Endurgietner og Endurnyader i Anda vors Hugskots; Þess vegna ætte ecke Hollded ad hafa Yferraad yfer Andanum. Vier erum ordner Guds Børn i þeirre Andlegu Endurgietninguñe; Høgum oss þvi og hegdum svo sem riettum Børnum soddañ Fodurs vel hæfer og soomer. Vier erum

erum ordner Mustere H. Anda, Tilbwum þvi tilbærelegañ Sess og Sæte, handa so Virduglegum Gieste i voru Hiarta. Vier høfum svared Gude aptur ad nyu Trw og Hollustu, og erum so aptur iñtekner i hañs Saattmaala; Þvi er Ovidurkvæmelegt, ad vier hiedañ af, høllduṁ oss i Flock med Diøflenum, edur laatum siaa oss under hañs Merkium. Framkvæmdu þetta allt samañ i øllum oss; Þu allra Helgasta Þreñing og eine Gud, þu sem veiter oss ysergnæfañlega stoora Naad i Skijrneñe; Veittu oss og eirneñ, ad vier kyñum heñe stadfastlega ad behallda, og alldrei heñe ad sleppa ad Eilijfu, Amen.

Atianda Hugvekia.

Um þa Lijfkrøptugu og Heilsusamlegu Nautn og Medtekning Holldsins og Bloodsins Christi.

HVør hañ Etur mitt Holld, og Dreckur mitt Blood, saa lifer eilijflega, seiger Christur siaalfur. Þad var ad søñu eirn Daasamlegur og yfer Maata stoor Velgiørningur sem oss veittest, þegar Endurlausnareñ uppaa sig took vort Holld, og upphoof þad so til þeirrar Hædstu Haatignar i Himneska Dijrd; Eñ þo er þetta eñ Daasamlegra og Furdañlegra Millde-Verk, ad hañ fæder oss og foostrar aa sijnu Hollde og Bloode til eilijfs Lijfs. O! hvad Heilsusamlegar eru þessar Kræsingar Saalareñar? O! hvad æskelegt er þetta Giestabod? O! hvad sætt er þetta Eingla-Braud? Þo ad Einglarner hafe

mikla Gyrnd og Fyśn aa, ad ydka śig i Umþeynkingu þeśśa Leyndardoomśins, þa hefur þo Endurlauśnareñ ecke þeirra Naatturu, helldur Abrahams-Sæde, uppaa śig teked; Og er hañ þeśś vegna oś laangtum śkylldare og i Teingdum naanare, eñ śiaalfum Einglunum.

Þar af faaum vier ad þeckia hañs heitu Elśku til vor, ad hañ gaf oś af śijnum Anda, Jaa, ecke alleinaśta af śijnum Anda, helldur og eirneñ af śijnu Hollde og Bloode, Þviad śo śeiger Sañleikureñ um Brauded og Vijned śem wtdeileśt i Kvolld Maaltijdeñe, Ad þad śie śiñ Lijkame, og þad śie śitt Blood: Mun þa DRotteñ gleta gleymt þeim hinu śømu, śem hañ Endurleyśte med śijnu Hollde og Bloode, Og hañ fæder og śedur med śijnu Hollde og Bloode? Þvi śo śtendur śkrifad: Ad hañ śem etur Chriśti Holld, og dreckur hañs Blood, hañ blijfur i Chriśto, og Chriśtur i hønum. Stoorlega maa Madur śig forundra, uppaa þa naakvæmu Guds Myśkun, ad hañ hefur taled øll vor Hofud-Haar, og hañ hefur śkrifad oś uppaa śijnar eigeñ Hendur, og ber oś i śijnu eigeñ

Lijfe,

Lijfe, Eñ Puſundſiñum Furdañlegre Giæſka er þad, ad vor Endurlauſnare HErrañ Christur, fæder oſs og fooſtrar a ſijnu eigeñ Holide og Bloode. Mikel Virding veiteſt vorum Sælum, ſem fæddar og ſaddar verda aa þvi dijrmæta Verdkaupe, med hvøriu þær voru leyſtar og Endurkeyptar. Mikel Virding og Tign veiteſt vorum Lijkømum, hvørier ad Endurleyſter verda med Chriſti Lijkama, og fædaſt aa Chriſti Lijkama, og verda ſo Muſtere Heilags Anda, og Jbwd þeirrar allra Helguſtu Preñingar. Omøgulegt er, ad þeir blijfe Æfeñlega i Grøfeñe, þad fyrſt þeir eru aa ſo Lijfkroptugre Fædu fædder og uppfooſtrader i þeſſu Lijfe. Þetta er ſw dijrmæta Fædañ, Hvorrar þo vier neytum, þa umbreitum vier heñe ecke, helldur umbreiter hun oſs, og giører oſs ſier lijka, Jaa, hun giører oſs ad Lidum og Limum Chriſti Lijkama. Þetta er þad Brauded ſem af Himnum ofañ nidur ſtie, og giefur Lijfed Heimenum, Hvør ſem af þvi etur, hañ ſkal ecke hwngra ad Eilijfu. Þetta er Nædareñar og Myſkunareñar Braud, og hvør ſem etur af þvi,

hañ fær ad smacka og siaa hvad sætur ad DRotteñ er, af hvørs Uppfyllingu vier faaum Naad fyrer Naad. Þetta Braud er Lijfsins Braud, sem ad ecke alleinasta i siaalfu sier er Lifande, helldur og eirneñ adra af sier Lifande giører, hvar fyrer, hvør sem af þvi etur, hañ Lifer ad Eilijfu. Þetta Brauded er þad sama Braud, sem af Himnum ofañ stie, Og er þvi ecke alleinasta siaalft Himneskt, helldur og eirneñ giører alla þa Himneska sem af þvi neyta med Trwñe, þeir verda Himnesker sem af þvi neyta, Þviad þeir munu ecke deya, helldur munu þeir a efsta Deige verda upp vakter, Jaa, ecke uppvakter til Doomsins, Þviad hvør sem etur af þessu Braudenu, hañ kiemur ecke fyrer Doomeñ, Ecke verda þeir helldur uppvakter til Fyrerdæmingareñar, Þvi þar er eckert Fordæmañlegt aa þeim sem eru i Christo JEsu, helldur verda þeir uppvakter til eilijfs Lijfs og eilijfrar Sælu, Þviad, saa sem etur Holld Mañsins Sonar, og dreckur hañs Blood, hañ hefur Lijfed i sier blijfanda, og mun t þvi Lijfenu lifa Eilijflega.

Hollded Christi er sañarleg Fæda og

hañs

**hañs Blood sañarlegur Dryckur, Laat-
um oss þvi sediast, Ecke af vorra Verka
Forþienustu, helldur af þessare Fæduñe
sem Guds Sonur oss giefur; Laatum oss
verda druckna, ecke af Gnægd vors Hwss,
helldur af Gnægd Guds Hwss. Hier er
sa riette og sañe Lijfsins Bruñur, hvor sem
dreckur af hañs Vatne, af honum munu
Straumar frañreña til Eilijfs Lijfs.**

Komed hijngad aller þier sem þyrster erud til þessa Vatn-
sins, og þier sem ecke hafed Sylfur ad kaupa med, skunded
ydur hijngad, og kauped fyrer eckert, so þier saider verded.
Aller þeir enu þyrstu eru hijngad bodner: Pu ert ein i þeir-
ra Tølu Saala mijn, sem ert þiskud under Hita og Pwnga
Syndañа, Kom þar fyrer og tek ecke vid, og forsooma øng-
vañeigeñ þetta Naadar Boded; Pyke þier þig vanta Gialld
eda Sylfur þiñar eigeñ Forþienustu, þa vertu þess fwsare
til ad koma og tek þess sijdur vid, þvi hier er þier tilsagt, ad
þu maatt kaupa aan Gialld og Peninga. Hier hiaa þessu
Brand-Hwsenu er Sængur Herberge Christi, og Christeñ-
ar Saalar, og so sem þad ad Syndernar kuña ecke ad var-
na eirne Ydrande Saalu Jñgaungu i þetta Herberge; So
kañ og ecke helldur, Mañleg Forþienusta sier þar iñ od þre-
ingia med Saaluñe, helldur geingur Saaleñ Ohindrud og
einsømul, iñ til sijns Brwdguma. Hvad er vor eigeñleg
Forþienusta ad reikna? Þeir vega wt Sylfred, eñ þar verd
ur ecke Brand fyrer keypt, og Erfided, eñ þad wtvegar ecke
Sadningena, seiger Spaamadureñ: So sedia og ecke helld
ur vor eigeñleg Goodverk Samvitskuna, og ecke helldur gi-
etum vier keypt med Peningum vorrar eigeñ Pioonustu,
Guds Naad og Myskun. Giefdu þar fyrer Gaum ad þessu
Bodenu, Saala mijn, og neyt þess hins Gooda, sem hier

 veld

verdur a Bord bored, og forlyftadu þig af Feytleika þessa Giestabodsins. Þesse Ord eru Ande og Lijf; Ja, þetta er Ord eilijfs Lijfs, Kaleikureñ yfer hvørn vier bleſſum, er Hlutdeilid Bloodsins Christi, og Brauded sem vier briootum, er Utdeiling og Medtekning Holldsins Christi: So samteingiunst vier nu DRottne ecke alleinasta þar med, ad vier høfum sømu Tegundar Naatturn og hañ, helldur og eirneñ þar med, ad vier neytum hañs Hollds og Bloods; Þar fyrer vil eg ecke seigia med þeim Vantrwudn Gydingum: Hvørneñ kañ þesse ad giefa oss sitt Holld og Blood til Naunar? Helldur vil eg af Furdu og Forundran uppþroopa og seigia: O! hvad Daasamlegt Verk DRotteñs er þad, ad hañ giefur oss siñ Lijkama til Fædu, og sitt Blood til Dryckiar? J þessu Daasemdar Verke vil eg helldur daast ad Giæsku DRotteñs, eñ ad hnijsa i hañs Almætte. Eg vil helldur tilbidia hañs Giæsku sem i þessu Daasemdar Verke skiin, eñ ad grenslast nu hañs Almættes Krapt, hvørn eg sæ ecke skiled. Eg trwe fyrer vissañ Sañ, ad Holld og Bloode Christi, framreidest og medtakest i þessu Giestabode, eñ med hvørium Hætte þad er naalægt, kañ eg ecke ad vita, þo veit eg sw Naalægd er Obrygdañlega viss og stadfest. Vier erum Limer hañs Lijkama, Holld af hañs Hollde, og Bein af hañs Beinum: Hañ bijr i oss, og vier i hönum. J Afgruñ þessa Leyndardoomsins Gudlegrar Giæsku og Myskunar, gyrnest eg ad Saal mijn med sijnum Þonkum, mætte sem Diwpast nidursøckva, Amen.

Nijtianda Hugvekia.

Um Leyndardoom DRotteñlegrar Kvølldmaaltijdar.

Þessare Allra Helgustu Kvølldmaaltijd DRotteñs, verdur oss Mönnunum tiedur eirn Haaleitur og Dijrmætur Leyndardoomur, Hvør ed maa reiknast so sem nockurskonar Fie-

Sioodur, edur Audæfa-Hyrdsla allrar Guds Naadar og Myskunar.

Vier lesum, ad i Paradys hafe Lijfs-Tried plantad vered af Gude, Hvørs Avexter ættu ad hallda vorum Fyrstu Forelldrum, og þeirra Epterkomendum vid Magt i þeirre Odaudleikans Farsælld sem þeim var medfædd, og skøpud af Gude. Þar stood og so i Paradys Skilnings-Trie Goods og Ills, þeirrar Meiningar af Gude þar plantad, ad vorer Fyrstu Forelldrar skylldu ydka sijna Hlijdne vid siñ Skapara þar i, ad neyta ecke af Avexte þess sama Tries, Hvad þeim hefde vered hin mesta Farsælld, og mesta Æra, eñ sem siw auma Mañeskia hlijdde meir og framar Diøfulsins Slægdarfullre Aeggian, eñ Guds Fødurlegu Bode og Vilia, Þa vard þeim þad sama, sem Gud hafde þeim til Farsælldar og Æru sett og skapad, Tilefne til Dauda og Fyrerdæmingar. So er hier nu aptur ad nyu plantad þad rietta og saña Lijfsins-Trie, Þad Sæta og Heilnæma Tried, Hvørs Lauf-Blød eru til Lækningar, og Averterner til Heilsugiafar, Hvørs Sætleike i burt tek-

ur

ur alla Beyſkiu hvørſkins Mootlætis og Eymda, og lijka vel ſiaalfs Daudans.

Jſraels Sonum var Fordum giefed Himna-Mioled, ſo ad þeir urdu fædder af þeirre Himneſku Fædu: Hier er þad ri-etta Himna-Mioled, ſem af Himnum of-añ nidurſtie, ſo þad giæfe Lijf Heimenum, Þetta er þad Himneſka Braudeð, og ſu Einglaña Fæda, af hvorre ef nockur neyt-er, hañ mun alldrei hwngra.

Jſraels Lijdur hafde hiaa ſier Saatt-maals Orkena og Naadar-Stoolin̄, hvar þeir kun̄u ad heyra DRotten̄ vid ſig talan-da fraa Auglite til Auglitis; En̄ miklu ÆEdre Saattmaals-Ork er þo hiaa oſs og aa medal vor, Sem er ſaa Allra Helgaſte Lijkame Chriſti, i hvørium ad eru hulder og in̄eluckter aller Fieſiooder Vijsdoom-ſins, Þeckingareñar og Spekeñar: So er hier og eirnen̄ ſaa riette Naadar-Stooll-en̄, Þad er Forþienuſtan̄ Bloodſins JEſu Chriſti, Hvør ad þvi orkar, ad vier verdum elſkader i þeim Elſkan̄lega. Jaa, han̄ tal-ar ecke alleinaſta vid oſs hid in̄ra med Hug-gunen̄e, helldur bijr han̄, og ſo eirnen̄ ſiaalf-ur i oſs hid in̄ra. Han̄ fæder oſs ecke med

Himna-

Himna-Brandenu, helldur med sialfum sier. Hier er þad rietta Port Himnaña, og Stijge Einglaña. Saũlega er þetta eitt Ouũrædelega stoor Pantur vorrar Sælu hialpar. Gud hafde eckert aũad ædra eda ypparlegra oss ad giefa, eñ haũ gaf, Þvi hvad kaũ ad vera ædra og ypparlegra eñ haũ sialfur? Eda hvør Hlutur er hønum so naakvæmlega teingdur, sem haũs eiged Holld og Blood? Hvort haũs Holld og Blood er iũteked i Samfielagskap þeirrar blessudu Preñingar, og rædur yfer øllum Fesioodum Himneskra Audæfa. Med þessum Himneskum og Dijrmætum Fædslum, nærer haũ og foostrar oss auma Jardar-Madka, meddeilande oss so þar med sijna eigenlega Naatturu, hvørneñ skyllde haũ þa ecke Naadena under eins meddeila? Hvor hefur nockurn Tijma sitt eiged Holld hatad? Eñ hate ecke GudsSonur sitt eiged Holld, hvørneñ skyllde haũ þa hata edur forsmaa þaa sem haũ fæder med sijnu Hollde, og dryckiar med sijnu Bloode? Hvørneñ skyllde haũ gieta læted þa falla sier ur Miñe, Eda gleymt þeim sem haũ hefur giefed sitt eig-

enlegt Holld til Miñis-Pants? Hvorneñ er mogulegt, ad Diøfulliñ megne nockurn Hlut aa moote oss, sem erum fædder og uppalder aa þeirre Himneſku Fæduñe, og verdum þvi Oyferviñaňleger i Skijrneñe.

Heitt hefur Christur elskad oss, þar hañ keypte oss so dijrt, heitt hefur Christur elskad oss, med þvi hañ fæder oss aa so dijrmætre Fædu. Þesse Fædañ alleina er so dijrmætur Læknis-Doomur, ad hun wtdrijfur øll Andleg Mein og Sotter; Þeſse Fædañ er ſaa Læknisdoomur, ſem duger ecke aa moote Lijkamlegum, helldur eilijfum Dauda, og maa þvi med riettu kallaſt Odaudleikans Balſam, þviad hvør Synd kañ ad fiñaſt ſo ſtoor, ad Hollded Christi kuñe hana ecke ad græda? Hvad er ſo Ban vænlegt, ad Daude Guds Sonar kuñe þad ecke i burt ad taka? Hvar eru ſo Daudleg Skeyte Diøfulſins, ad þau orke aa Skiølld Gudlegrar Naadar? Hvar er ſo ſtoor Fleckun Samvitſkuñar, ad Blooded Guds Sonar kuñe hana ecke ad hreinſa?

DRotteñ var Fordum hiaa Iſraels Foolke i Skyenu og Elldenum, eñ hier er hañ oſſ naalægur i ſijnu eigeñ Hollde, ſo ad

þad

þad Skyed er nu i burt viked, og Soolen̄ Riettlætesins skijn oss Ohindrud, med ollum sijnum Liooma. Hier fin̄um vier ecke til Ellds nie ofur-Hita Gudlegrar Reide, helldur til þess hægasta og miwkasta Varma Gudlegrar Elsku; Þesse Naalægd DRottens, vijkur ecke fraa oss, so sin̄ Sky-Stoolpen̄ og Elld-Stoolpen̄, veik fraa Israels Foolke um̄ sijder; helldur blijfur hun hiaa oss Æfeñlega, Og in̄ til eilijfs Lijfs.

Vorer Fyrstu Forelldrar, voru in̄leidder i þan̄ Lystelega Aldengard (sem var Figura og Fyrermyndan uppa þa Himnesku Sæluna i Himnarijke) svo ad þeir skylldu þar med aaminter verda, um̄ Gudlega Giæsku og Velgiorninga, Sem han̄ þeim veitte, Og lærdu þar wt af, ad veita sijnum Skapara skylldu͡ga Hlijdne, En̄ hvad er Paradijsar Villysting ad reikna hiaa þessare Vellystingun̄e? Þar Skiepnan̄ verdur fædd og sødd med Skaparans Hollde, Þar Ydrande Samvitska verdur þvegen̄ og hreinsud med Guds Sonar Bloode, Þar Limerner Christi, Nærast af Hollde sijns Høfuds, Þad er sialfs HErrans Christi. Saa Allra Heilagaste Guds Sonar Lijkame, Hvørn Einglarner og Høfud-Einglarner Tigna og Tilbidia i Einingu Christi Persoonu, fyrer hvørium ad Magtarvollden̄ skialfa og hrædast; ad hvørium Kraptarner vaadst med Forundran og Lotningu, Saa hin̄ same Guds Sonar Lijkame verdur hier vor Andleg Fæda. Hier vid meiga glediast Himnarner og Jorden̄ fagna, En̄ þo laangtum framar ein Christen̄ Saal, hvørre so Dijrmætur og Haaleitur Hlutur verdur veittur.

* * * * * *
* * *

Tutt-

Tuttugasta Hugvekia.

Um̃ þad, hvørneñ Madur skal sig alvarlega tilbwa og tilreida, mædur eñ hañ geingur til þess Hæverduga Alltaresins Sacramentis.

ÞEgar vier gaungum til Guds Sonar Kvølldmæltijdar Sacramentis, þa skulum vier vita, ad vier gøngum þar ecke til nockurs Almeñelegs Giestabods, Eda nockrar Konglegrar Veitslu, helldur til þvilijks Bordhallds, i hvøriu ad fram̃reiddur og Handtieradur verdur sa Allra Heilagaste Leyndardoomur Hollds- sins og Bloodsins Christi, hvar fyrer oss byriade vandlega ad tilreida oss og bwa þar til, svo ad vier medtøkum ecke Daudañ fyrer Lijfed, og ecke Afellisdoom yfer oss, i Stadeñ fram̃bodeñar Myskunseme, sem hier er til Reidu af Guds Hende, øllum þeim þad verduglega medtaka.

Forfadereñ Abraham, hvørium ad hroosad verdur i Ritninguñe fram̃ yfer alla adra Meñ, vegna þess stoora Trwareñar Styrkleika, sem Gud hafde hañ med bijgæfad, hañ er samt so hræddur og Ottasleigeñ, þegar Guds Sonur Openberadest hønum i Mañlegre Lijkingu, og talar

vid

vid hñ um̃ Foreydslu Borgareñar Sodomæ og Gomorræ, ad hañ vidurkieñer sig Oſku og Dupt Jardar, og alldeilis Overduguañ, ad hañ ſkule vid ſin̄ HErra og Gud tala, edur hønum ſo nalægur ſtanda. Eñ i þeſſu Gieſtabodenu faaum vier ecke alleina ad ſiaa þad Bleſſada Guds Lamb, ſem Abraham Fordum vid talade, helldur faaum vier eirneñ ad neyta þeſs Hollds og drecka þeſs Blood: Hvad tytrande mættum vier þa vera, af þvilijkre Naalægd Guds Sonar? Þegar Uſias gieck of Dryſtuglega ad Guds Saattmaals Ork, þa vard hañ ſtrax ſleigeñ af DRottne med Spitelſku. Hvør villde þa laata ſig furda, þott þeir ete og drecke ſiaalfum ſier Doom, ſem Overduglega eta af þeſſu Braudenu, og drecka af þeſſu Vijnenu? Þviad i þeſſu Gieſtabode, er ſu rietta Saattmaals Ork þeſs Nya Teſtamenteſins, hvørrar Figura og Fyrermyndan ſu Gamla Saattmaals Orkeñ var, i hinu Fyrra Teſtamentenu. Eñ hvørneñ Madur ſkule ſig verduglega tilbwa og reida til Medtekningar Hollds ſins og Bloodſins Chriſti i Sacramentenu, Þad auvijſar Poſtuleñ og kieñer med

einu Orde, seigiande: Hvor Madur proofe sig sialfañ, og ete so af þessu Braude, og drecke af þessum Kaleik, etc. Nu med þvi þetta er ein Andleg Proofan og Andlegt Ransak, sem Postuleñ bijfalar oss hier ad hafa, Þa ꝍ hun ad vera epter Reglu og Maata Guds Orda.

Ransokum þar fyrer fyrst vorn eigeñlegañ Brest og Veikleika: Hvad er Madureñ? Hañ er Molld og Aska, vær erum af Jørduñe skapader i Fyrstu, vier fæduſtum og nærunst af Jørduñe, ad Jørdu verdum vier uñ sijder aptur epter vorn Dauda. Hvad er Madureñ? Hañ er i fyrstu andstygdarlegt Bloods-Sæde, Saurenda Seckur og Madka-Fæda, Madureñ fædest til Þrældooms, eñ ecke til Herradooms, til Omaks, eñ ecke til Hvijldar, til Sorgar, eñ ecke til Glede. Madureñ af Kviñuñe fæddur, fædest i Saurgan Syndareñar, og hefur sier faarra Lijfdaga ad vænta, hvar fyrer hañ verdur alla Daga ad vera uggande fyrer Daudanum; Eñ þær stuttu Lijf-Stunder eru fullar adskilianlegra Eymda og Armædu, og maa þvi Madurin aavallt hryggur vera. Þær eru

þvi

þvi fullar Eymda, ad hvørke Saalen̄ nie Lijkamen̄ eru frij. Saalena aastrijda Synder og Lester, Lijkaman̄ adskilianleg Olucku Tilfelle. Maduren̄ veit eige hvad um̄ sig lijdur i Hijngadfædinguñe, ecke helldur veit han̄ hvad um̄ sig lijdur i Daudanum edur Burtføreñe. Han̄ er so sem þad Bloomstur, sem ad Morgne bloomgast, en̄ ad Kvøllde visnar. Þeir faau Lijfdagar færa med sier ecke allfaaar Eymder og Astrijdur. Nan̄sokum þar næst vorn Overdugleika. Eingen̄ er su skøpud Skiepna, ad ecke sie ad reikna biaa sijnum Skapara so sem Skugge eda Draumur; Jaa, so sem eckert: Hvad er þa Maduren̄ ad reikna i Guds Auglite? Ef adrar Skiepnur eru eckert, þa er Mañeskian̄ þo en̄ miña, hvør ad hefur styggt siñ Skapara med Syndeñe. Gud er i sialfum sier til og i siñe eigen̄ Naatturu eckert an̄ad en̄ sialft Riettlæted, Þvi kan̄ hañs Naattura ecke añars en̄ reidast Syndeñe: Hvørnen̄ skulum vier þa visen̄ og uppþornud Straa, kuña ad standast Naalægd þessa Fortæranda Elldsins? Hvørnen̄ skulu vorar svijvirdelegar Athafner standast Naalægd þessa Riettlætesins?

sins? Hvørneñ vill þad fara um̃ vora Illsku, hvøria þu DRotteñ setur fram̃ fyrer þitt Auglite? Og um̃ vorar Avirdingar sem eru giørdar fyrer Lioose þijns Andlits? So sem þu ert Omælanlega stoor, og Oum̃rædelegur i øllu ødru; So ertu og eirneñ i þijnu Riettlæte og þiñe Reide. Mun sa sem ecke þyrmde Synenum, nockud þyrma eirnre skapadre Skiepnu? Sa sem ecke þyrmde þeim allra Heilagasta, mun nockur Von a, hañ þyrme sijnum Hreckvijsum Þræl? Gud hatar so miog og mikelega Syndena, ad hañ straffar hana, Lijka vel hia þeim, sem honum hafa vered aadur fyrre hiner Kiærustu, hvar til vier siaaum Dæme a Lucifer, sem aadur var Einglaña Høfdinge, eñ sijdañ var wtkastadur i eilijfa Glotun, og er fiøtradur med Myrkraña Hleckium vegna sijns Brots.

Proofum þar næst og Ransøkum þad Blessada Braud, sem oss veitest i Kvølldmaaltijdar Sacramentenu, hvørt Braud ad er Meddeiling Christi Lijkama, Svo sem Postuleñ þar um̃ ad Orde kiemst. Hier siaaum vier þañ rietta Naadar-Bruñ, Og þa Ovverranlegu Myskunsemdaña Uppsprettu. Mun møgulegt ad DRotteñ kuñe oss alldrei ad gleyma, Hvøria hañ hefur giørt Hluttakendur sijns eigeñlegs Hollds? Þviad hafe eingeñ um̃ Æfe sitt eigeñlegt Holld hatad, Þa er eñ sijdur Von, ad Christur muñe sitt Holld hata. Þesse signada Fædãñ

aũ umbreiter og Folkfarun veiter vorum Saalum, Þesse Guddoomlega Hædaũ giører oss Guddoomlega Meñ, sem adur vorum Holldleger Meñ, iñ til þess vier fyllelega medtokum þa Okomnu Dijrdena, Þar sem Gud verdur allt i øllum, og vier alldeilis Gude lijker, Hvad vier ødlünst hier i Trwñe, eñ þar i fyllelegre Medtekningu. Vorer Lijkamer munu og eirneñ ødlast þa Vegsemd, ad vier saum i þeim ad sioa Gud, Auglite til Auglitis, Hvorier ad nu erum Mustere Heilags Anda, helgud og lijfgud fyrer Medtekningu Holldsins og Bloodsins HErrans JEsu Christi. Þesse Allra Helgasta Lækning, Græder øll Syndaña Saar. Þetta Lijfkroptuga Holldted yferviñur og wtdrijfur alla Daudlega Synd, Þetta er þad Allra Helgasta Iñsigle Gudlegra Fyrerheita, Hvørt vier kuñum fraũ ad bera og syna, fyrer Guds Doome, a sijdasta Deige. Fyrst oss er þesse Panturiñ giefeñ, uppa þad eilijfa Lijfed, Þa meigum vier oss þar svo fast uppa reida, so sem vier hefdum þad allareidu medteked. Þad fyrst oss verdur giefed Christi Holld og Blood, Þa verdur og saũarlega þar med og under eins oss giefed allt þad Gooda, sem þad Allra Helgasta Holldted og Blessada Bloodeð hefur wtvegad og forbient. Sa sem hefur giefed oss þad sem meira er vert, Skylde haũ nockud spara oss þad sem miña er vert? Fyrst Gud hefur giefed oss siñ Son, Skyllde haũ þa ei giefa oss allt aũad med honum? Fagne þar fyrer og gledjest Brwdureñ Christi, Þviad sa Tijme er fyrer Hende a hvøriuũ hun mun verda køllud og leidd iñ i Brwdkaup Lambsins: Iklædest hun þvi dijrmætum Bwnade, og take uppa sig Brwdkaups Klæded, so hun verde ecke fundeñ Nakeñ, Þad Klæde er heñar Brwdguma Riettlæte, Hvøriu hun hefur vered Iklædd i Skijrneñe. So lengt er þad fiærre, ad vort eigeñlegt Riettlæte sie þad rietta Brullaups Klæded, ad þad er kallad fyrer Guds Anda, eitt saurugt Klæde Bloodfalls-Siwkrar Kvinu. Minnum oss þar fyrer, ad vier ecke færum med oss i

 þetta

þetta Giestaboðed, þaug andstiggeleguſtu og ſaurugu Klæde vorra eigeñlegra Verka, hvør ed aungvaañveigeñ kuña ad ſkarta fyrer Gude. DRotteñ Iklæd þu oſs þeim rietta Skrwdanum, ſvo vier verdum ecke fundner Nakter, AMEN.

Tuttugaſta og Fyrſta Hugvekia.

Uñ Chriſti Uppſtigningu.

VErdugt er Chriſteñ Saal, ad þu huxer uñ Uppſtigningu þijns Brwdguma HErrañs JEſu Chriſti. Hañ villde þvi ecke vera leingur ſijnum Riett-trwudum ſynelega Nærverande i þeſſu Lijfe, eñ hañ var, ſvo ad þeir mætte þeſſ helldur ydka ſig og æfa i Trwñe a hañ, þvi ſæler eru þeir, ſem ecke ſiaa, og trwa þo.

Þar ſem vor Fieſioodur er, þar ſkyllde og ſo vort Hiarta vera; Nu er Chriſtur (ſem er vor Ædſte Fieſioodur) aa Himnum, Þar fyrer ætte vort Hiarta ad halllda ſier vid þaa Himneſku Hlutena, og þad ſem þar er uppe.

So ſem Brwdureñ gyrneſt Hiartanlega, ad ſiaa ſiñ Brwdguma ſem ſnaraſt aptur til ſijn komande; So aa og eirneñ hvør Riett-trwud Saal, aavallt ad Oſka og gyrnaſt, ad ſaa Dagur mætte ſem ſnaraſt koma, aa hvørium hun meige vera iñleidd

leidd i Brwdkaup Lambsins. Hun maa vel treysta uppaa þañ gooda Pant, þess Verduga Heilaga Anda, hvorn DRotteñ epterskilde hiaa heñe, þa hañ af Himnunum ofañ stie i vort Holld. Hun maa treysta uppaa Holld og Blood DRotteñs, sem hun medtekur i þeim stoora Leyndardoome þeirrar Heilagu Kvølldmaaltijdar, og vissilega trwa, ad vorer Lijkamer sem fædast og næraft, aa þvilijkre Odaudlegre Fædu, mune sijdar meir upp aptur rijsa. Pad sem vier trwum nu, Pad munum vier þar siaa og þess sem vier nu væntum, þad mun þa i Raun og Sañleika framkoma.

DRotteñ JEsus er hiaa oss, aa þessum Vegferdar-Veige, so sem i añarlegre Mynd og Asynd; Eñ i þvi Himneska Giesta-Herbergenu, Þegar vier erum komner til Sætis i vort rietta Fodur-Land, Pa munum vier Riettelega faa ad þeckia hañ, og siaa hañ svo sem hañ er.

Endurlausnareñ villde þar fyrer helldur uppstijga af Fiallenu Oliveti, eñ añar-Stadar, Þviad Oliu-Vidureñ er Teikn, bæde Fridar og Fagnadar. Riettelega stie saa upp af Oliu-Vidar Fiallenu, sem

Frid og Roo, Glede og Fognud hafde wt-
vegad, hræddum og sturludum Mañaña
Samvitskum. Riettelega mætte sæ af
Oliu Fiallenu uppstijga, vid hvørium ad
Himnaña Hersveiter taka med Glede og
Fognude. Gaungum uppa Hæder
Fiallaña med Christo; Gaungum þad
med Hiartans Gyrnd og Fysne, med því
vier kuñum þad ei med Lijkamans Foot-
um ad giøra, Þetta kieña oss Epterdæme
þeirra Heilogu. Moyses gieck uppa
Fialled þa hañ villde tala vid Gud. Þeir
Heilogu Forfedur geingu uppa Fialled,
þa þeir villdu giøra sijnar Bæner, og Off-
ra Gude. Forfadereñ Abraham wtvalde
sier Fiall-Bygdernar, eñ Loth Sliettlend-
ed: So byriar Trwadre Sæl ad giøra,
ad skilia sig vid Sliettlende Veralldareñ-
ar, Þad er heñar Vellystingar, og kiepp-
ast uppa Hæder med Gudhræddre A-
stundan, so fær hun ad heyra Guds Elsku-
leguftu og Liwfleguftu Vidrædur hid iñ-
ra i Anda; So fær hun umstwed med
Abraham þad eilijfa Sæl og Bruna, sem
Heimsins Sliettlende er fyrerbwed.

Bethania merker Eymda og Hørm-

ungas

unga-Hws; J giegnum þetta Hwsed liggur vor Leid sem ferdast vilium upp i Himna-Dijrd, Lijka so sem Christur uppstie wr þessare Eymd i eilijfa Dijrd.

Adur Christur uppstie til Himna, þa var Himeniñ so sem aptur-byrgdur og lucktur fyrer oss, og sw Himneska Paradijs var oss vareñ og bønud, med þvi Elldlega Sverde Eingelsins; Eñ nu sem Christur hefur Sigureñ uñed, Pa stijgur hañ upp til Himna, og upplijkur so Himnenum aptur, So ad hañ vijsade oss Veg upp aptur þangad, hvadañ vier vorum adur fallner. Læresveinarner stoodu og horfdu upp i Himeneñ, þegar Christur fra þeim uppstie, Hvar med þeir kieña oss sem vilium vera rietter Læresveinar Christi, ad upplypta vorum Hiartans Augum til vors Endurlausnara, sem i Himnenum rijker.

O! HErra JEsu, Hvad Dijrdarleg Ending vard a øllum þijnum Eymdum, Og a þiñe Pijnu? Hvad snøgg og good Umskipte verda hier? Hvad mikell Munur var ad sia þig i þiñe Kvøl, a Fiallenu Golgatha, og ad sia þig nu uppstijganda

a Fiallenu Oliveti? A Fiallenu Golgatha varstu Einmana; Eñ hier a Oliu-Fiallenu eru i kriingum þig margar Þusunder Eingla. Þar a Høfud-Skielia-Fiallenu, varstu upphafeñ a Krossen, eñ hier verdur þu i Skyenu Uppnumeñ til Himna. Þu varst þar Krosfestur i millum Tveggia Ræningia: Eñ hier ertu Dijrdarlegur midt i Bland Himneskra Hersveita. Þar varstu med Noglum nidur negldur a Krossen og til Dauda fordæmdur; Eñ hier ertu laus og frij, og þar til þo Frelsare þeirra Fordæmdu. Þar varstu staddur i Dauda og Kvøl; Eñ hier i Glede og Dijrdarlegre Sigurviñingu. Christur er vort Høfud, Eñ vier erum hũs Limer. Fagna þvi og gledst þu Trwud Sal; Sw Vegsemd sem Høfdenu veitest, hun veitest og ødrum Limunum, sem Høfdenu eru samteingder. Þar sem vort Holld drottnar, þar munum vier og eirneñ drottna. Þar sem vort Blood Rijker og Drottnar, þar meigum vier vissélega vænta og vona, ad vier munum þar og eirneñ Dijrdleger verda, Og þo ad Syndernar vilie þetta hindra, Þa hindrar þad þo

ecke

ecke ſw ſameigeñlega Naattura, ſem vier høfum med Guds Syne. Þar ſem Høfuded er, þaangad munu og hiner adrer Limerner ſafnaſt. Nu er vort Høfud Chriſtur iñkomeñ i eilijfa Dijrd, Þar fyrer hafa hiner adrer Lider og Limer a hañs Andlega Lijkama, fulla og alla Ordſøk til ad vænta ſier og vona eirnrar Himneſkrar Dijrdar; Þad fyrſt Høfudid hefur medteked Himneſka Sælu, þa hafa og eirneñ hiner Limerner Eignar-Riett til ſømu Sælu, Hvøria Sælu Chriſtur hefur alla Reidu þeirra vegna wttekeð a Himnum, ſo ad hañ afhendte þeim hana aa Efſta Deige. Chriſtur nidurſtie af Himnum til þeſs ad hañ giørde oſs Riettlaata: Eñ hañ uppſtie aptur til Himna, ſo ad hañ giørde oſs Vegſamlega og Dijrdarlega. Vorra vegna er hañ Fæddur, Vorra vegna Pijndur, Þar fyrer hefur hañ og eirneñ vorra vegna til Himna aptur uppſtijged. Ut af Chriſti Pijnu, þrooaſt vor Elſka til Guds, Eñ i hañs Uppriſu ſtyrkeſt Trweñ vor, ſo næreſt og Voneñ vor i hañs Uppſtigning.

Nu eigum vier epter ad fylgia vorum Brwdauma, ei alleinaſta med goodfwſre Gyrnd Hiartans, Helldur og ſo med Gudrækelegre Hlijdne ytre Verkaña. I þa

Himneſka

Himneſku Guds Barna Borg maa eckert Saurugt iñgaanga, Hvar uñ Einglarner nockurnveigeñ bera Vitne, med ſiñe Hegdan, Þviad þegar þeir nidurſtigu fraa þeirre Himneſku Jeruſalem, hiingad aa Jørdena, þa lietu þeir ſig ſiaa Jtlædda hviitum Klædum, Hvør ed merkia hreinañ og Oſleckadañ Heilagleika og Meinleyſe. Med Lære-Meiſtara Lijtelæteſins kañ eingeñ Drambſeme upp ad ſtijga, og ecke helldur med Fødur Giæſtuñar Þretviiſeñ. Ei kañ helldur med Fridar Hofdingiañum ad uppſtijga Oſamþycked, og ecke helldur med Meyar Synenum Loſte og Oſneytſla. Jaa, aungver Leſter kuña ad vera i Fylgd og Før med Fødur allra Dygda, og ei helldur kuña Syndernar ad fylgiaſt ad med þeim Riettlaata, Edur Beytkleike med Læknaranum. Saa ſem gyrneſt ſijdar meir, ad ſiaa Gud Auglite til Auglitis, hañ ſtunde til ad lifa hier ſem þer, fyrer hañs Auglite. Saa ſem vanter ſier þeſs Himneſka, hañ forackte þad Jardneſka.

Hneig þar til vor Hiortu Goode JEſu, og drag oſs og vorn Vilia epter þier, AMEN.

Tuttugaſta og Aũnur Hugvekia.

Uñ Heilagañ Anda.

Hegar DRotteñ vor JEſus uppſtie til Himna, og Jñgieck i ſijna eilijfu Dijrd og Vegſemd, þa ſende hañ Læreſveinunum H. Anda aa ſiaalfre Hviitaſuñu Haatijdeñe: Og ſo ſem ad þa Gud wtgaf Løgmaaled aa Fiallenu Sinai i Gamla Teſtamentenu, þa ſtie hañ ſiaalfur a medañ nidur til Moyſen; Eins ſkiedur nu i Nija Teſtamentenu, Þegar Poſtularner eiga ad wtgaanga uñ allañ Heimeñ

meñ og Predika Evangelium, þa nidurstijgur Heilagur Ande til þeirra. Þar heyrdust Skruggur, Elldingar og Reidarþrumur, og mieg stoor og skielfelegLwdurs-Hliood, Þviad Løgmaalsins Raust upphefur sig med stoorre Ognan a moote vorre Ohlijdne, og audsyner oss ad hafa forskulldad eilijfa Guds Reide; Eñ hier heyrest so sem eirn hægur Vindblær, þviad Evangelij Raadar Bodskapur hughreiſter aptur og Endurnærer Istodulaus og Ottasleigeñ Hiortu. Þar vard allt Foolked hrædt og skiaalfande, þviad Løgmaaled verkar Reide; Eñ hier þijs stoor Hoopur og Mañfiolde til samans, til ad heyra Guds Furduverk. Fordum nidur stie Gud i Elldenum, eñ þad var hañs Reide-Elldur, hvar fyrer Fialled allt titrade skalf og rauk: Nu nidurstijgur H. Ande og so i Ellde; Eñ þad er hañs Elsku Elldur og Kiærleiks Elldur, hvar fyrer ad Hwsed sem Postularner voru iñe, skalf ecke af Gudlegre Reide, helldur uppfyllteſt med Dyrdar Lioma Heilags Anda. So sem Christur var wtsendur i þeñañ Heim, til ad frelsa Mañlegt Kyn; So verdur og eirneñ hañs Heilagur

lagur Ande wtsendur til ad helga þad og upplijsa i allre Trwareñar Peckingu. Eckert Gagn hefde oss staded af Christi Pijnu, hefde hun ecke vered oss kiend og kuñgiørd i heilogu Guds Evangelio, Þviad hvør kañ ad hafa Gagn af geymdum edur leyndum Fiesiood ? Þar fyrer villde sa Himneske Fader Myskunsemdaña, Ecke alleinasta tilreida eirn mikeñ Velgiørning, fyrer Pijnuna Christi, helldur villde hañ þañ Velgiørning lææta øllum Heimenum framboðeñ verda, fyrer Utsending Heilags Anda. Ein good Mooder nærer sitt Barn a bææduin sijnum Briooſtum; So giefur oss sa goode Gud bæde sijn Briooſt, þad er Soneñ og heilagañ Anda. Heilagur Ande kiemur yfer Postulana, þa þeir voru med einu Samhellde, hvør med ødrum, ad bidiast fyrer, þviad þetta er Ande Bænareñar, hvør ed fyrst verdur feingeñ af Gude med Bæneñe, og sijdañ sialfur uppvekur og ææsijser til Bænareñar, Þviad hañ er þad Samband, sem oss og vor Hiørtu samteinger vid Gud, so sem hañ samteinger Fødureñ og Soneñ, verande þeirra beggia sameigeñleg og samverande Jñbyrdes

Elska.

Elska. Þesse Andleg Samteinging vor vid Gud, hun skiedur wt af Trwñe, hvør Trw ad er Giøf og Gaafa heilags Anda, Trwna ødlunst vier med Bæneñe, eñ rietteleg Bæn skiedur alleinasta fyrer Hiálp og Hiaastod heilags Anda. J Salomonis Mustere, þegar þar var fyrst offrad Drottne Breñe-Foorn, Þa uppfyllte Dijrd DRottens allt Mustered; Eins skiedur þad so tijtt og opt, sem þu offrar Gude þijnum Bænum, þa uppfyller Dijrd heilags Anda allt Mustere þijns Hiarta. O! hvad dasamleg er þesse Guds Myskunseme og Naad, þad Faderen lofar ad Bænheira oss, Sonureñ leggur til med oss, og heilagur Ande bidur i oss og med oss; Eñ heilager Einglar bera fram̃ vorar Bæner fyrer Gud, So ad Naadar-Dyrunum verdur alldrei fyrer þeim aptur luckt? Sa Myskunsame goode Gud giefur oss fyrst Tilhneygianlegt Hiartalag til Bænareñar, Þviad hañ giefur oss Anda Bænareñar og Naadareñar. Hañ giefur og Bæneñe sijna Fram̃kvæmd, Þviad hañ Bænheyrer ætijd vorar Andvarpaner. Og þo þad skie ei alltijd epter vorum Vila, Þa skiedur

ur þad þo alltijd epter þvi sem oß beſt hagnaſt og gagnaſt. Heilagur Ande kom yfer Poſtulana, þegar þeir voru ſamhuga aller i einu Hwſe, og i einum Stad ſtadder, þvi heilagur Ande er Ande Eindrægneñar og Elſkuñar; Hañ ſamteinger oß vid Chriſtum fyrer Trwna, Eñ Gud ſamteinger hañ vid oß aptur fyrer Kiærleikañ: Og i ſama Maata ſamteinger hañ oß Jñbyrdis vid vorn Naunga fyrer Kiærleikañ.

Diøfulleñ er Upphaf alls Sundurlyndes og Tviſdrægne, hvør ed adſkilur oß fra Gude, med Syndunum, og fra vorum Naungum, med Hatre; Prætum og Sundurlynde: Eñ hier þvert a moote þa ſamteinger heilagur Ande oß aptur vid Gud og Gud vid oß med ſiñe Verkan, lijka ſo ſem þad hañ ſamteingde þa Guddoomlegu og Mañdomlegu Naatturuna i Chriſto, med ſiñe Daaſamlegu Yferſkyggingu. So leinge ſem Heilagur Ande blijfur i Mañenum, med ſiñe Naad og Aſtgiøfum, ſo leinge er Madureñ Samteingdur Gude; Eñ ſo ſnart ſem Madureñ fyrer Syndena ſlepper Trwñe og Kiærleikanum, og wtrekur heilagañ Anda, þa fraaſkilur hañ

ſig

sig fra Gude, og slijtur þad helgasta Samband sitt vid Gud, sem heilagur Ande hafde bunded. Sa sem bijr yfer heilogum Anda og hefur hann i sijnu Hiarta, hann batar ecke sinn Broodur; Enn hvornenn kiemur þad til? Pad kiemur so til, ad hann er ordenn eirn Limur a þeim Andlega Lijkamanum Herrans Christi, hvors Limer ad eru aller Heilager og Gudhrædder. Nu so sem ecke kann eirn Limurenn annann ad hata, a Nattúrlegum Lijkama; So kann og ecke helldur eitt Guds Barn annad ad hata, med hverju þad er orded eirn Sameigenlegur Limur under einu Hofde.

Sa sem bijr yfer heilogum Anda, og verdur af honum stioornadur, hann elskar eirnenn sijna Ovine; Hvornenn kiemur þad til? Ordsok þar til er þesse, ad þeir sem halllda sier vid DRottenn, þeir verda eirn Ande med honum, og eins sinnader og hann. Nu lætur Gud sijna Sool upprenna jafnt yfer Vonda sem Gooda, Lijka vel yfer sijna Ovine sem yfer sijna Vine. Sa sem bijr yfer heilogum Anda, hann er Reidubwenn til ad giora ollum Gott epter sijnu Megne, og vill giarnann vera sem flestum til Gagns

og Pienustu, Breitande i þvi sama, epter sijnum Skapara, hvør ad er Bruñur allrar Myskunsemdar, Giæsku og Millde vid alla Meñ. Heilagur Ande uppvekur þvilijkar Hugreñingar og Vilians Tilhneigingar i Mañenum, So sem hañs eigenleg siaalfs Naattura er til, þad er heilagar og Gude þocknanlegar. So sem þad Saaleñ giører Lijkamañ lifande, tilfiñañlegañ og hræranlegañ; Eins lijka giører heilagur Ande, Mañiñ Andlega lifande, Lætur hañ fiña til þess stoora Sætleika Guddoomlegrar Naadar, hrærande og styrande øllum hañs Lidum og Limum, til Hlijdne vid Gud, og Elsku vid Naungañ.

Saa Pytur kom þvi af Himnum ofañ, Hvør ad var Teikn Heilags Anda Tilkomu til Postulaña, Þvi sáa Heilage Ande hefur Himneska Naatturu, Verande samrar Veru med Fødurnum og Synenum, af hverium baadum Fødur og Syne hañ er Framgaangande fraa Eilijfd til Eilijfdar. Þesse Heilage Ande maa þvi og eirneñ Himneskur kallast, af þvi hañ kiemur oss Møñunum til ad hugsa um̃ þad Himneska, og þad sem þar uppe er. Saa sem fester Hiartad sitt vid Jardneska Hlute, og Heimeñ Of-fastlega elskar, Hañ same hefur eñ nu ei ødlast þeñañ Himneska Anda. Heilagur Ande kom i Einum Vind-Blæ edur Guste yfer Postulana, þess vegna, ad hañ audsynde sig ad vera þañ hiñ sama, Sem med sier fører lifande Huggun og Hugsvølun þeim hinu Sorgfullu. Vier lifum voru Holldlegu Lijfe, af þeim

Anda,

Anda, sem vier giefum fra oss og til vor drøgum i Loptenu, Þar fyrer villde H. Ande koma under Teikne og med Teikne eins Vind-Blærs, Hvør ad oss þad veiter, ad vier kuñum ad lifa Andlegu Lijfe Saalareñar. Vinduren blæs þar sem hañ vill, Og þu heyrer hañs Þyt, Eñ hvørt hañ fer, Eda hvadañ hañ kiemur, Pad veistu ecke: Eins er haattad um alla þa sem af Andanum eru fædder. Sa Vind-Þytur, J hvørinn H. Ande kom yfer Postulana, Var mikell og sterkur, Þyiad H. Ande hrærer kroptuglega og Vollduglega Hiørtu Heilagra, J hvørium hañ bijr til alls hiñs Gooda, Ja, hañ hrærer þang so og Hughreyster, ad þang hrædast hvørke Hootaner Ogudlegra Tyraña, Og ecke Svikræde Diøfulsins, Og ecke Hatur Verälldareñar. Sa verduge H. Ande, særer med sier Postulunum til Handa, Kyñing og Skilning allra Tungumaala, med þvi ad Rausti þeirra Predikunar atte wt ad ganga um øll Lønd, og a medal allra Þiooda; So tookst nu i burtu allur Ostilianlegleike Tungumaalaña, Hvør ed var Gudlegt Straff fyrer þa daarlegu Mañaña Dirfsku, Þegar þeir so sem i Traass vid Gud uppbygdu Turneñ Babel, So verda allar Þiooder, Sem adur voru sundurdreifdar med Adskilnade Tungumaalaña, aptur samañsafnadar i Truareñar Einingu fyrer Verkan H. Anda. Heilagur Ande Openberadest þvi i Tungnaña Lijkingu, ad hañ villde þar med andsyna, ad hañ være sa hiñ same, sem styrt hefur Fordum Tungu Spaamañaña, og añara Guds Maña, Þa þeir wt af hañs Jñblæstre, Toludu og spaadu i Gamla Testamentenu, So og være hañ eirneñ sa hiñ same, Sem tala skyllde fyrer Muñ Postulaña, Og sijdañ skyllde avallt leggia Guds Ord þeim i Muñ, sem kieña eiga i Guds Søfnude.

Blessadur og Dijrkadur ad Eilijfu, Sиertu Verduge H. Ande, asamt med Fødurnum og Synenum, fyrer so margar og stoorar Astigiafer, Amen.

* * * * * *

Tuttugasta og Pridia Hugvekia.

Um Tign og Vegsemd Guds Heilagrar Christne.

Hugleid og athuga Christen Saal, hvad mikell og stoor Velgiørningur þier var veittur af Gude, þegar hañ kallade þig i Samfielagskap siñar Heiløgu Christne. Ein er su mijn Elskulega Uñusta, Seiger Christur i Lofkvæde Salomonis. Sañlega maa hun Ein kallast, Þvi ecke er utañ eirn Søfnudur allra Riett-Trwadra, Bæde þeirra sem vered hafa, eru, og epterkomande verda, og þesse Søfnudureñ er Christi Elskuleg Brwdur. Fyrer utañ Christi Andlegañ Lijkama, er ecke hañs Ande, Eñ þeir sem ei hafa Christi Anda, þeir heyra hønum ecke til, þeir sem ecke heyra til Christo, kuña ecke ad eignast Hlutdeilld i þvi eilijfa Lijfe.

So sem ad Fordum allar Skiepnur aa Jørduñe, Drecktust og Tortijndust i Vatns-Floodenu, þær sem voru fyrer utañ Ørkena; Eins skiedur þad eirneñ, ad hvørier sem ecke eru iñeluckter og iñtekner i þa Heiløgu Ørk Guds Safnadar, Þeir verda Eillijflega Glatader og Tortijnder. Saa þarf ecke ad vænta sier, ad hañ eige

Gud fyrer Fodur a Himnum, sem ecke hefur hañs H. Christne, so sem fyrer eina Andlega Moodur a Jorduñe.

Athuga og gaumgiæf vandlega Sæl mijn, ad þess vegna nidurstijga til Helvijtis Dags Daglega Otelianlega margar Sæler, ad þær hafa ecke vered hier a Jorduñe, i Hoop og Samneyte Guds Heilagrar Christne. Pad ad þu ser ecke somu Leid med þeim hinu Fordæmdu, er ei ad þacka þiñe Naatturu, Hvør i siaalfre sier er miøg lijk Naatturu þeirra hiña Fortopudu, helldur er þad Guds Myskun ad þacka, hvør ed alleina Greinarmun giorde a millum þijn og þeirra. Þegar þaug þreifanlegu Myrkur geingu i Egypta-Lande, þa var þo lioos Dagur, so vijda sem Jsraels Syner bigguu. So er og eirneñ Lioos Gudlegrar Þeckingar, alleinasta hia Guds Christne, eñ hia þeim sem eru fyrer utañ þa somu Christne, er Myrkur Villudoomsins i þessu Lijfe, hvort ed þa framleider til Myrkurs eilijfra Kvala i odrum Heime. Sa sem ecke er Lidur og Limur Christneñar, sem strijder hier i Heime, hañ verdur og ecke helldur heñar Lim-

 ur

ur nie Lidur, þegar hun skal Sigre hroosa Aññars Heims i eilijfu Lijfe, Pviad þesser Hlnter eru miøg samteingder millum sijn Jñbyrdis, sialfur Gud, Hañs Heilaga Ord, Trweñ, Christur, Christi wtvaleñ Søfnudur, og þar med eilijft Lijf.

Guds Christne, hun er bæde Mey, Mooder, og Trwlofud Brwdur. Mooder er hun þess vegna, ad hun fæder Gude Dags Daglega Andleg Børn, Eñ Mey er hun þar fyrer, ad hun þijdest ecke Diøfulsins nie Heimsins Raad nie Vilia. Eñ Trwlofud Brwdur er hun, Pvi Christur hefur Trwlofad hana sier til Handa med eilijfum Saattmaala, og giefed heñe Heilagañ Anda i Egta-Pant.

Guds Christne maa lijkiast vid þad Skip, þar sem Christur og hañs Læresveinar eru Jñañbords, Hvørt ed alla sijna Skipveria flitur og færer uñ sijder iñ aa Høfn eilijfrar Sælu og Roosemdar. Jñ aa þessa Høfnena, helldur Guds Christne, hafande Trwna fyrer Stioorn og Stijre, eñ sialfañ Gud fyrer Stijremañeñ, og Einglana fyrer Lids-Meñ. Mastur i þessu Skipenu er Kross-Tried HErr-

ans

ans JEſu Chriſti; Eñ fyrer Segled maa merkiaſt og þijdaſt Heilagt Guds Evangelium og Naadar-Bodſkapur, og þegar nu Guds Heilagur Ande blæs i þetta Segled, þa geingur alltijd og byriar aafram til Hafnarþeirrar eilijfu Sælu og Roſemdar

Guds Chriſtne maa lijkiaſt vid þañ Vijngard, hvorn Gud hefur plantad hier a Jordune, hvorn hañ hefur vøkvad og yferdøggvad med ſijnu eigeñ Bloode. J krijngum þeñañ Vijngardeñ hefur hañ gyrt med ſterkum Mwr-Vegg Heilagra Eingla Verndar og Vardveitſlu. Hañ hefur hier nidurgrafed eina Vijn-Preſſu, Pad er ſijna Heilaga Kvøl og Pijnu, og hefur teked i burt Steina og Pyſtla og allt añad þad Vijngardſins Frioofgun kañ ad hamla og hindra.

Guds Heiløg Chriſtne er ſw hin ſama Kviña, ſem Jklædd var Sooluñe, þvi ad hun er Jklædd JEſu Riettlæte. Sw ſama ſtood aa Tunglenu, Pviad Guds Chriſtne ber ad forackta Jardneſka Hlute, hvørier ad eru Forgeingeleger og Oſtødugger, ſo ſem Tunglſins Byrta.

Miked Dijrmæter og Ypparleger eru

aller þesser Hluter, vid hvoria Guds Christne hefur nu samlijkt vered, Og þvi er skylldugt, þu færer Gude miked Packlæte þar fyrer, ad þu ert Limur þessa so Dijrdar lega og Tignada Hoopsins. Mikla og stoora Velgiorninga lætur Gud i tie vid sijna Christne, eñ þo þaa ødlest ecke aller, Þviad Christne DRotteñs, hun er um̃gyrtur og apturlucktur Alldeñgardur, og sa Iñsiglade Bruñureñ. Eingeñ kañ ad seigia af Fegurd þessa apturluckta Allden jardsins, utañ saa sem þar er iñe fyrer; So kañ og eingeñ helldur þa stooru Guds Velgiørninga ad siaa og þeckia, sem hañ i tie lætur siñe Christne, utañ saa sem er i Christneñe.

Þesse Brwdureñ HErrañs Christi, er døck Asyndum hid Ytra; Eñ harla Frijd og Fagur hid Iñra. Þetta Skiped skiekst og hreckst miøg, midt i Ofsooknaña Bylgium og Mootblæstre, eñ Tortijnest þo alldrei. Þetta Vijn-Tried ver þess betur, sem þvi er nær geinged, og fleire Kvister eru af þvi hogguer. Þessa Kviñuna um̃situr saa Helvijtiske Dreke aa margañ Haatt, Eñ fær heñe þo ecke grandad. Þad

er

er vijst satt, ad Christne Guds er ein fegur Lilia, eñ samt vex hun sem ædur æ millum Þyrnaña. Guds Christne er vijst sæ allra Bloomlegaste Alldengardur, samt drijpur ecke þad sæta Balsam af þessa Alldengardsins Avextum, fyrr eñ þad Nordañvindureñ blæs og brivsar yfer hñ.

Guds Christne er, ad soñu Guds eigenleg Dootter, Eñ samt er hun Heimenum andstyggeleg og Ogiedfelld. Hun bijdur og vænter epter Himneskre Arfleifd, þess vegna verdur hun i þessum Heime ad vera so sem añar Pilagrijmur og Vegfarande. A þessare Vegferdar-Reisu siñe kvelst hun miøg og þijngest; J Kvøleñe og Preyngingūñe er hun þeygiande; J Pogneñe sterk og Hughraust, Og i þessum Styrkleikanum yfervinñur hun uñ sijder.

Pott Christne Guds sie Andleg Mooder, Pa verdur hun þo ad standa under Krossenum, so sem Mooder Christi Maria. Christne DRottens er so sem eirn Paalma-Vidur, þviad þess meire Þwnge Harmkvælaña og Freistingaña sem æ heñe liggur, þess helldur rietter hun sig upp fraa Jørduñe til Himensins.

 Hvxa

Hura þu Saala mijn um̃ þvilijka Tign Guds H. Christne, og sia adu til þu hafer eckert þad i Fare þijnu, sem heñe meige vansooma. Christneñ er Andleg Mooder, Þar fyrer varastu ad forackta heñar Ord og Aminingar. Hun er þvi Mooder, ad þier ber æ Jafnañ ad hallda þier vid heñar Briooſt, Eñ Christneñar Briooſt eru Orded og Sacramentiñ.

Christne Guds er Ospillt Mey, þar fyrer, siertu heñar Sonur eda Dootter, Þa siaadu þig vid ad drygia Andlegar Hoor-aner med Dioflenum, þad er, ad þu Syndger eige. Christneñ er Christi Brwdur, Þvi ber heñe vel ad taka sier Vara fyrer, ad hun hafe eingeñ Mok nie Vinaattu-Hoot vid Diofuliñ. Hun er Brwdur Christi, Þvi ætte hun vandlega til ad siaa, ad hun misse ecke fraa sier Pant Andans, sem Christur hefur heñe giefed i Trygda-Gaafu. Hun er Brwdur Christi, Þvi byriar heñe O-aflaatanlega ad bidia, so ad heñar Brwdgume kome snarlega, og iñleide hana til Brwdkaupsins. Þesse Brwdgumeñ mun koma aa Nottu Uggaleysesins, Þad er, þegar sem fæster taka sier

Vara

Vara fyrer hañs Tilkomu, og Meñ lifa Athugalauser og Uggalauser: Vak þar fyrer Saala miin, so ad Brwdgumeñ fiñe þig ecke sofande þegar hañ kiemur, og wtelyke þig ecke af Dyrum eilijfrar Saaluhiaalpar; Laattu Vidsmior þiñar Trwar loga og lysa, so þu þurfer ecke ad sakna þess þa hid fyrsta, þegar Brwdgumeñ kiemur.

Pu ert hier iñañ Skips-Borda stødd, sia þu til, þu steyper þier ecke wt i Haf Veralldareñar, fyrr eñ þad þu kiemst i Høfnena: Pu ert iñañ Skips-Borda stødd, Par fyrer bid þu Gud, ad hvorke Stormvindur Mootlæteisins, og ei helldur Bylgiur Freistingaña kuñe þier ad Kollkasta. Pu ert Guds Vijn-Trie, kastadu þvi fraa þier Onytsamlegum Greinum, Verke og odru þvi sem Ofriovssamt er, so sem ad eru oll Verk Holldsins og spilltrar Naatturu. Laattu allañ þañ Tijma sem þu hier lifer, vera þier so sem Hreinsunar og Faagunar Tijma, Pa muntu þess Bloomlegre byrtast aa Deige DRotteñs. Pu ert eirn Jñplantadur Kvistur i þad rietta Vijn-Tried, Sem ad er Christur; Siaadu þar fyrer til, ad þu hallder þier þar vid hañ, og siert Groodursett i hañs Undum, So ad þu færer mikeñ Avøxt, Þvi hvorn þañ Kvist aa Vijn-Trienu, sem ecke færer Avøxt, Pañ hiñ sama vill saa Himneske Vijngards-Madureñ burthøggva, Eñ hiñ sem Avøxteñ færer, vill hañ hreinsa, so hañ kuñe eñ ysergnæsanlegre Avøxt ad færa. Pu hefur Jklædst Christo fyrer Trwna, og ert þessare Riettlætes Sooluñe so uñgiefeñ; Siaadu þar fyrer til, ad þu under Footum troder Tuugled, Pad er alla Jardneska Hlute, og vyrder allt lijtels hiaa þeim Himnesku og Eilijfu Andæsunum.

O! þu goode JEsu, sem oss hefur leidt i Samfielag-

skap þinar Christne, sem hier striider a Jørdune, Leid þu og eirneñ oss uñ sijder, þangad sem þin Christne er Sigre hroosande a Himnum, AMEN.

Tuttugasta og Fioorda Hugvekia.

Ein Christeleg Umþeynking uñ þad, hvørneñ Gud hefur fyrerætlad alla þaa Trwudu til Eilijfrar Sælu.

SAla mijn; So opt sem þu villt hura uñ hvørt Gud hefur fyrerætlad þig til Eilijfs Lijfs edur ecke, þa rendu strax þijnum Hugskots Augum til Christum, þar hañ hanger a Krossenum og deyr fyrer allar Heimsins Synder, og Upprijs sijdañ oss til Riettlætes. Taktu fyrst til ad hura uñ Christum, so sem hañ liggur i Asna-Stallenum Nijfæddur, og svo fram epter, og þegar þu hefur yfervegad, hvar til hañ er fæddur, og hvar til hañ hefur allar Kvaler lided, Þa sier þu vel Guds Fyrerætlun, og aasett Raad uñ þijna Saaluhiaalp.

Gud wtvalde oss aadur eñ Grundvollur Veralldareñar var lagdur, Eñ þo wtvalde hañ oss alleinasta i Christo, hvar fyrer, ef þu ert i Christo fyrer Trwna, þa Efadu øngvañeigeñ þar uñ, Þu ert þa visselega eirn af Tølu þeirra Utvølldu. Eñ hvør sem ødruvijs vill rañsaka, grunda og

kaña,

kaña, þad ſtoora Diwp þeſſa Leyndardo-
omſins uñ Gudlega Fyr-rhyggiu, honum
er hætt vid, ad hañ meige falla i Diwp Or-
væntingareñar. Þeim ſem eru fyrer utañ
Chriſtum, þm̃ er Gud eirn fortæranlegur
Elldur. Staadu þeſs vegna vel fyrer, þu
komer ecke aan Chriſti fram̃ ad þeſſum Ell-
denum, ſo hañ fortære þier ecke. Þa alla
ſem ecke hafa med Trwñe medteked HErr-
ans Chriſti Bitaling fyrer Syndernar,
og ecke gieta hañ fyrer ſig bored, alla þa kl-
agar Gud med ſijnu ſtraanga Løgmaale,
og alla þa fordæmer hañ med ſijnu Oſtod-
vañlegu Riettlæte. Varaſtu þar fyrer ad
vilia leita i Guds Løgmaale þar epter, hvo-
rt þu muner eirn i Utvalldra Tølu eda
ecke, Þad kieñer ecki Løgmaaled, helldur
Evangelium og Guds Fyrerheit; Grens-
laſt ecke helldur ſmaaſmuglega epter, hvad
Gude mune hafa geinged til þeſs og þeſs,
ſem hañ giort hefur, So ad þijner eigeñ
Þanckar og Meiningar ville þig ecke. Gud
bijr i þvi Liooſe ſem eingeñ fær tilkomeſt,
Staadu til þu komer ecke Of-nærre þvi
Liooſe, Þvi þad giører þig fyrre Blindañ
eñ ſiaande. Gud hefur feinged þier añad

Lioos

Lioos Evangelii Kieñinga; J þvi hinu sama Liooseñu, kuñum vid ad sia þetta Heimuglega Guds Raad; J þessu Liooseñu sier þu þad rietta Skilnings Lioos, bæde um þeßa Trwareñar Grein og adrar. Grenslastu ecke epter hvad Gud hefur æsett sier i sijnu Heimuglegu Raade, helldur athuga þad sem Gud hefur Openberad þier æ þessum Naadar-Tijma, med sijnu liooslu Orde um siñ Vilia og Asetning. Sw Riettlæting Mañsins sem skiedur hier Tijmañlega, hun er so sem añar Speigell og Imyndan þeirrar Utvalningar til eilijfs Lijfs, sem skiedur fraa Eilijfd.

Lærdu ad þeckia Guds Reide, ut af hañs Logmaale, Og giordu Ydran fyrer Syndernar. Lærdu ad þeckia Myskunseme DRotteñs, ut af hañs Naadar-Bodskap og Evangelio, sem þier verdur framboded fyrer Christi Maklegleika, um eilijfa Saaluhiaalp. Lærdu ad fara riettelega med Trwna þijna, so ad þu audsyner hana, og laater hana framkoma, i allre Christelegre Umgeingne og Meinleyse. Legge Gud þier nockurn Kroß uppaa, þa lærdu ad þeckia, ad þad er hañs Fødurleg Hyrting,

ing, og þu eiger hañ þar fyrer ad lijda med Poleñmæde. Þegar þu hefur allt þetta lært; Taktu þa hid fyrsta til ad tala um̃, hvørt Gud hefur fyrerætlad þig til eilijfs Lijfs edur ecke. Þessa Atferd vill Postuleñ vier hofum, Þviad hañ hefur og eirneñ hana sialfur fyrer oss haft.

Þrijr eru þeir Hluter, sem Meñ eiga hellst ad athuga, i þessum Leyndardoom um̃ Gudlega Fyrerætlun og Asetning, um̃ hvørs Mañs Saaluhiaalp; Fyrst Myskunseme Guds, hvør ed Mañeñ elskar; Þar næst Fullnægia Christi, sem fyrer hñ pijndest; J þridia Maata Naad heilags Anda, sem fyrer Evangelium kallar til Gudlegrar Kyñingur. Øllum Moñum er giefeñ Guds Myskunseme; Þviad Gud elskade allañ Heimeñ, Jordeñ er full af Guds Myskunseme, Og Guds Myskunseme er stærre eñ Himen og Jord, þviad hun er so stoor sem Gud er sialfur, hvør ed i Skriftenñe nefnest sialfur Kiærleikureñ. Hañ hefur vitnad i sijnu Orde, ad hañ vilie einskis Mañs Dauda; Ef þier ecke aanægia Guds Einfølld Ord, Þa hefur hañ þad sama stadfest med sijnum Eide: Gieter þu ecke

trwad

trwad Guds Fyrerheite, Pa trwdu hañs Eide; Hañ kallast Fader Myskunsemdaña, þviad hønum er eingeñ Hlutur so eigeñlegur, sem ad Myskuna sig yfer þad auma Mañkyn, og þvi ad vægia. Til Myskunar upphvetur hañ, hañs eigeñleg Natturа, Eñ til ad dæma og hefna, neyda hañ vorar Synder, so ad þar af maa siaast, ad laangtum Natturlegra, (Ef so mætte seigia) geingur fram̃ af hañs Hiarta Myskunsemeñ eñ Hefndeñ. Christi Forþienusta er þvi ollum giefeñ, ad Christur leid fyrer allar Heimsins Synder: Hvar kañ sterkare Vitnisburdur ad faast um̃ Gudlega Myskunseme oss til Handa, helldur eñ sꝏ, ad Gud elskade oss, þegar vier vorum øngver? Þviad Elsku hañs var þad ad þacka, ad hañ skapade oss nockurn Tijma. Hañ elskade oss og eirneñ, þegar vier vorum fra hønum fallner; Þviad Elsku Guds var þad ad þacka, ad hañ utgaf Soneñ oss til Endurlausnar.

Gud Fader talar þessum Ordum vid eirn og sierhvørn syndugañ Mañ, sem er epter siñe Verdskulldan Fordæmanlegur til eilijfra Kvala, og hefur eckert fyrer sig

ad

ad bitala: Taktu miñ Eingieteñ Son og bitaladu med hønum þijnar Synder. So seiger og eirneñ Sonureñ: Taktu mig, so þu Fridkauper þig.

Christur kallast i Ritninguñe, Flos campi, non Flos horti. Pad er, þvilijkt Bloomstur, sem ute ver æ vijdum Vøllum, eñ ecke i Alldengørdum, þviad Alldengardarner eru umkrijngder hæfum Veggium, so ad þaangad næ ecke aller þeir ed villa; Eñ Ilmur þessarar Mijskunsemdar, sem af Christo stendur, hañ er fyrer øngvum læstur nie lucktur, helldur øllum þeim til reidu, sem hañ af Hiarta riettelega gyrnast; Og uppa þad þu skuler ecke efa þar uñ, hvørt Christur hefur fyrer alla pijnst edur ecke, og fyrer allar Synder bitalad, þa bidur hañ siñ Himneska Fodur fyrer þeim, sem hañ Krossfestu. Hefde hañ ecke fyrer þa sømu bitalad, þa hefde hañ ecke helldur beded Fodureñ fyrer þa; Nu med þvi hañ uthelller sijnu Bloode, Lijka vel þeim til gagns og gooda, sem hañ særdu, pijndu og deyddu, þa er þad ecke ad efa, ad fyrer alla adra nuñe hañ og eirneñ sijnu Bloode hafa uthellt.

Fyrerheiteñ sem standa i Heilogu Gudꝺs Evangelio, heyra og eirneñ ollum Moñnum til i Verolldeñe, Þviad til allra seiger hañ so: Komed til mijn, aller þier sem Erfided, og etc. Hvorke er eg nie þu eirn edur añar hier undañtekeñ, helldur so sem Bitalingureñ er utlagdur fyrer alla; So er og ollum til hañs boded i Evangelio, So ad þeir hañ medtake med Truñe. Þess leingra sem þu aafrañ geingur aa Footum stodugs Trwnadar Trausts til Guds, þess meira eignastu af þessum Arfenum. Ongvum synlar Gud siñar Naadar, utañ þeim alleina, sem ecke virdast hana ad medtaka, og utelykia sig so siaalfer fraa heñe. Athuga þar fyrer Saala mijn, þessa Þriaa Stoolpa, edur Þriaa Vegge uppa hvoria bygd er Guds Fyrerhyggia, edur aasett Naad um þijna Saaluhiaalp. Sa fyrste Grundvallar-Stoolpeñ, er þesse, ad þa þu varst eingeñ, þa skapade Gud þig af engvu. Hiñ Añar er þesse, ad þa þu varst fordæmdur vegna Adams Falls; Þa Endurleyste Guds Sonur þig aptur sier til Handa. Sa Þridie, þegar þu varst fyrer utañ Guds Christne, fæddur Reid-

eñar Barn epter spilltre Naatturu þiña Forelldra, Þa kallade hañ þig i Hoop siña Barna fyrer Skijrnena. Þegar þu hurar um̃ þessa um̃lidna Guds Velgiorninga, þa hefur þu øngva Ordsøk ad efast, um̃ hañs epterfylgiande Raad og Myskun a seirna Tijmanum. Þegar þu visser ecke af þijnum Saaluhiaalpar Vege, þa uppfrædde hañ þig med siinu Orde. Þegar þu foorst villt, þa Leidriette hañ þig. Þegar þu stoodst, þa hiellt hañ þier vid sig, so þu skylldet ecke falla. Þegar þu gieckst aafram̃ i þijnu Kalle og Embætte, þa leidde hañ þig. Þegar þu snerer þier til hañs, þa took hañ feigens Hende vid þier. Jaa, hañ siinde aavallt sitt Laanglundar Gied i þvi, ad bijda epter þier, og siina Fodurlega Myskunseme i þvi, ad fyrergiefa þier. Nu med þvi, ad svo margar Guds Myskunsemder gaanga undañ, Þa efast ecke, ad lijka mune Myskunsemd DRotteñs a epterfylgia. Myskunsemd Drotteñs hefur undañ þier geinged, og svo sem leidt þig, svo þu yrder Læknadur, Þar fyrer mun hun og eirneñ fylgia þier epter, so þu verder Vegsamlegur og Dijrdlegur.

Myskunseind DRottens hefur undan̄ þier geinged og viisad þier Veg, Hvørnen̄ þu skyllder Gudlega og Christelega lifa hier i Heime; Þar fyrer mun hun og eirnen̄ fylgia þier epter, stidia þig og stoda, ad þu meiger eilijflega med hønum lifa.

Hvørnen̄ kom þad til, ad þu slasadest ecke þa þu fiellst? Eda hvør var til Reidu ad stydia þig med siinum Høndum? Var þad ecke DRotten̄ sialfur, sem þig studde? Jaa, San̄arlega var han̄ þad en̄ eingen̄ an̄ar. Vertu þar fyrer Hughraust, Og vænttu þier og vonadu Efalaust Myskunar og eirnen̄ fram̄veiges, og trwdu þvi, ad Gude mune ecke leidast ad giøra þier til gooda, Þar til han̄ hefur Jn̄leidt þig i þad eilijfa Lijf. Þviad i hvørs Høndum skyllder þu helldur villia vita Saalu-hiaalp þijna vera komna; En̄ i han̄s Høndum sem skapad hefur Himen og Jord; Jaa, J þeim Høndum sem alldrei verda stnttre; J þeim Høndum sem eru fullar af Naad og Myskun, hvøriar og eirnen̄ eru i giegnum grafnar, svo ad þar i giegnum kun̄e ost helldur Naad og Myskun ad wtflooa, og til þijn nidur drwpa.

Minstu

Minstu og eiruen Saala mijn, ad vid erum af Gude wtvaleñ, uppaa þad vid skulum vera Heiløg og Ostraffanleg i hañs Auglite, Hvar fyrer, þeir sem ecke hugsa nũ ad lifa Heilaglega, þeim heyrer ecke til Utvalningeñ. Vier erum Utvalder i Christo, Eñ i Christo blyfum vier fyrer Trwna; Trweñ audsyner sig i Kiærleikanum: Hvar fyrer, ad þar sem ecke er Kiærleikureñ, Þar er ecke helldur Trweñ, Þar sem ecke er Trweñ, þar er ecke Christur, Eñ þar sem Christur er ecke, Þar er og ecke helldur Utvalningeñ. Guds Grundvallan stendur stødug, hafande þetta Teikn, ad DRotteñ þecker sijna, sem Saaluhiaalpena munu erfa, Eñ samt seiger Ande DRotteñs, Ad aller þeir skule fraa Raanglætenu vijkia, sem i þessum Hoopnum vilia vera, og Nafn DRotteñs aakalla. Eingeñ slijtur Christi Saude wr hañs Høndum, samt wtheimter Christur þad af sijnum Saudum, ad þeir skule heyra hañs Raust, ef þeir vilia hønum faster i Hende vera. Vier erum Guds Hws og Herberge, Eñ siaaum til vier hølldum voru Trwnadar Trauste og Voneñe stødugleg a allt til Enda.

O! DRotteñ Gud, Þu sem giefur oss Naad til þvilijkt ad gyrnast; Gief þu oss og eirneñ Krapt til, þad ad framkvæma, AMEN.

Tuttugasta og Fimta Hugvekia.

Um þad, Hvørsu mikils Goods ad Bæn eins Christens Mañs sær orkad.

HAD maa Eitt reiknast hiñ stædste Guds Velgiørningur medal añara, ad hañ ecke alleinasta leyfer, helldur befalar oss vid sig ad tala i vorum Bænum Daglega. Mikeñ Krapt hefur Bæneñ sem aa Jordunñe verdur wthellt, Eñ

 kiemur

kiemur øllu þvi til Leidar, sem hun vill at Himnum. Bæn eins Gudhrædds Mañs er svo sem eirn Lykell til Himnarijkis. Þegar Bæneñ uppstijgur i Himeñ, Þa nidurstijgur Frelse og Myskunseme fra Gude af Himnum aptur, til þess sem bidur a Jørduñe. Bæneñ er sa agiæte Skiølldur, Hvør ed Maktarlausar giører allar Ørvar og Skeyte Diøfulsins. Þegar Moyses upphoof sijnar Hendur til Bænareñar, Þa vañ Israels Lijdur Sigur a þeim Amalechitum: Eins mættu og eirneñ Sigur viña a Dieflenum, ef þu uppriettir þijnar Hendur til HErrañs, Þad er, bidur Riettelega. So sem Mwr-Vegguren stendur fyrer Ovinunum, og hamlar þeim ad komast iñ i Borgena; So wtelykst fra oss og so Guds Reide fyrer Bænena, Svo hun kañ ei til vor ad komast edur na.

Siaalfur Endurlausnareñ vor badst fyrer, Ecke þess vegna, ad hañ hefde þar Þørf fyrer, Helldur uppa þad, ad hañ þar med kiende oss, hvad ypparlegur og Omissanlegur Hlutur ad Bæneñ være.

Bæneñ er so sem nockurskonar Skatt-

ur,

ur, Hvorn vier eigum ad giallda Gude, so sem adra rietta Þegn-Skylldu, Þviad Gud hefur þad befalad og uppalagt, ad vier skulum Daglega færa hønum vorar Bæner, so sem nockrar Andlegar Skylldur. Bæneñ er so sem añar Stijge, upp epter hvørium vier kuñum ad gaanga, allt upp i Himeneñ fram̃ fyrer Guds Naadar Stool; Þviad hvad maa Bæneñ añad reiknast, eñ so sem øñur Vegferd edur Uppstigning Hugskotsins og Hiartans, hiedañ fraa þessum Hiegoomlegum Hlutum og upp til Guds i Hædernar: Bæneñ er vor Skiølldur og Hlijfd, Þvi Saal þess Mañs sem i Bænrækneñe lifer, hun fær alldrei Skada af Diøfulsins Ahlaupum edur Araasum. Bæneñ er so sem Eirn Trwr Sendebode og Erendsreke, Þviad hun kiemur fram̃ fyrer Guds Velldis-Stool, Oskande Hiaalpar og Lids af DRottne; Þesse Sendeboðeñ fram̃kvæmer alltijd sitt Erende, og fer alldrei Erendslaust, Þviad allt-jafnt Bænheyrer DRotteñ oss, og þegar þad skiedur ei epter vorre Meiningu edur Asetninge, Þa skiedur þad þo epter þvi sem Gud sier oss mune

vera fyrer Bestu. Añars hvørs þessa meigum vier oss Oefad vænta af DRottne, Sem er, hañ mune añadhvørt giefa oss þad vier uñ bidium, Ellegar og svo þad sem hañ veit ad vera Heilsusamlegra, Eñ hitt, sem vier uñbædum.

Gud Fader gaf oss þañ ædsta Skeink, Sem er siñ Eingieteñ Son, þegar vier bædum hañ ecke; Hvad skyllde had þa vera, sem hañ skyllde oss nu ei giefa, Þar vier hañ bidium? Hvørke hofum vier Riett til ad efa uñ þad, hvørt Gud Fader mune Bænheyra, þegar hañ er bedeñ, og ecke helldur ad tvijla uñ þad, hvørt Sonur Guds mune voru Maale fylgia eda ei hiaa Fodurnum. Hvad sem þu villt uppbyrta eda frañkvæma, þa stæidu til, ad þu ædur, fyrer Bænena gæanger med Moyse iñ i Tialldbwd DRotteñs, so þu leiter Ræda hiaa honum, Þa muntu snarlega heyra, hvøriu DRotteñ svarar þier.

Þegar Guds Sonur HErrañ Christur badst fyrer, Þa Forklæradest hañs Asiaana, svo hun vard Lioomande; Svo verda og stoor Uñskipte og Uñbreytingar i vorre Saalu, þegar vier ydkum Bæn-

ena. Bæneñ er Lioos Sælareñar, hvør ed opt giører þañ Hughraustañ og Gladværañ i ſijnum Anda, þegar hun vid hañ ſkilur, þañ ſem hun i Fyrſtu fañ Sorgande og Orvæntande. Hvørneñ ſkyllde Madur meiga dyrfaſt ad lijta til Soolareñar, utañ hañ hafe ædur fyrre tilbeded þañ ſem hefur ſkapad og tilreidt ſo ægiætt Lioos fyrer Mañaña Augum? Hvørneñ ſkyllder þu meiga nidurſetiaſt til þiñar Mæltijdar, utañ þu ædur fyrre tilbidier þañ ſem þier veiter ſoddañ Rijkuglegar Gæfur, Med hvørium hañ þig Nærer og Fooſtrar? Med hvørre Samvitſku kañtu ad leggia þig til Svefns, edur trwa Nætur-Myrkrunum til þijn, utañ þu ædur wtbrynier þig med Bæneñe? Hvørra Nota ſkyllder þu meiga vænta þier af þijnum Handa-Verkum, utañ þu Akaller og Tilbidier þañ hiñ ſama, æn hvørs Styrks og Adſtodar allt Ervide er Forgiefens og Gagnlauſt? Þar fyrer, hvort þu villt helldur ødlaſt Andlegar eda Lijkamlegar goodar Gæfur, Þa bid þu uñ þær, Og ſvo munu þær þier veitaſt. Gyrneſt þu Chriſtum, ſvo leitadu epter

 honum

hønum med Bæneñe, og þa muntu fiña
hañ. Gyrneſt þu ad Naadar-Dyrunum
ſie fyrer þier upploked, Þa klappadu þar
uppaa med Bæneñe, og munu þær fyrer
þier upploknar verda. Ef þig heimſæker
i Eydemørku þeſſa Heims Þorſte Freiſt-
ingaña og Ørbyrgd aa Andlegum Audæf-
um, þa gacktu til þeirrar Andlegu Helluñ-
ar, ſem ad er Chriſtur, med Hiartans Aud-
mykt, og ſlaadu uppaa hana med Bende
Bænareñar, og jafnſnart muntu fiña og
formerkia, ad Vatns-Straumar Gud-
legrar Naadar munu ſløckva Þorſta þiñ-
ar Faatæktar. Vilier þu færa Gude
Eitt þacknæmelegt Offur, Þa Offradu
hønum Bæneñe, Þar mun uppleggia
Sætleiks Ilmur af heñe til Guds, ſo ad
hañs Reide mun ſtillaſt. Vilier þu Dag-
lega umgaangaſt med Gude, ſvo elſkadu
Bænena, Hvør ad er eitt Andlegt Sam-
lag aa millum Guds og Gudhræddrar
Saalar. Vilier þu ſmacka hvad ſætur
ad DRotteñ ſie, Þa lockadu DRotteñ
med Bæneñe iñ i Herberge þijns Hiarta.
Nu þo ad Bæneñ þockneſt Gude, Þa
verdur hun þo ad vera Riettelega ſkickud

og

og aa sig komeñ, Ef ad hun skal hønum þocknast. Þar fyrer, hvør sem vill vera Bænheyrdur, hañ siaae til ad hañ bidie
1. Forsiaa'lega. 2. Alvarlega.
3. Lijtelaatlega. 4. Stadfastlega i Trwñe. 5. Diarflega.

Fyrst skal hañ bidia Forsiaallega, so hañ bidie uñ þad alleina sem Gude meige koma til Lofs og Dijrdar, eñ Naaungañum til Gagns og Gooda. Gud er Almaattugur, Þar fyrer aattu ecke ad setia hønum fyrer Haatt nie Maata, med hvørium hañ skule hiaalpa. Hañ er hiñ allra Vijsaste, Þar fyrer þarf hønum ei fyrer ad seigia Stund nie Tijma Hiaalpareñar. Bænena eigum vier ecke ad giøra Oforhurad, edur med Flapre, helldur epter þeirre Reglu, sem Trweñ tilseger: Nu geingur Trweñ epter Ordenu og hefur Orded so sem fyrer Speigel; Hvar fyrer, ad hvad sem Gud hefur i sijnu Orde fyrerheited aan Forords, Þess meigum vier og eirneñ aan Forords bidia; Eñ þad sem hañ hefur med Fororde heited og lofad, so sem ad eru þesse Stundlegu Giæde, uñ þad eigum vier og eirneñ med Fororde ad bidia;

Eñ

Eñ þad sem hañ hefur med øngvu moote lofad nie fyrerheited i Ordenu, þess eigum vier og eirneñ med øngvu moote ad bidia. Gud veiter þad opt þeim sem hañ er ordeñ reidur; Hvad hañ munde ei giefa nie veita hinum ødrum, sem hañ er Milldur og Blijdur. Hafdu þar fyrer Dæme Christi, Hvør ed allañ siñ Vilia lagde i Skaut og Fadm Fødursins, Bidiande, Ad ecke skyllde siñ Vilie skie, Helldur hañs.

Oss ber og so eirneñ Alvarlega ad bidia, Pviad hvørneñ kañtu ad heimta þad, ad Gud hañ giefe Gaum ad þiñe Bæn, Þar þu sialfur ecke Gaumgiæfer hvad þu talar med Muñenum? Hvørneñ kañtu ad wtheimta, ad Gud miñest þijn nie þiña Naudsynta, Þar þu sialfur miñest þeirra ecke, og lætur þier ecke vera neitt af Hiarta uñ þær bugad? Þegar þu villt bidiast fyrer, Þa gacktu iñ i þitt Svefn-Herberge, og laattu aptur Dyrnar epter þier, Svefn-Herberge þetta er þitt eiged Hiarta; Iñ i þad aattu ad ganga; Pad er, þu aatt þang ad ad safna øllum Kroptum þiñar Saalar, Ef þu villt Riettelega Bidia: Dyrnar verda og eirneñ aptur ad laatast, Svo ad

Umhuxan Verralldlegra Hluta Umſorg-
unar komeſt þar ecke iñ ſo leinge, Svo þu
hindreſt ecke. Fyrer Guds Eyra Hlioo-
ma eingeñ Ord ſo hartt, ſo ſem Gyrnd og
Tilhneyging Hiartans og Salareñar;
þar fyrer er Hiartalag hvørs eins Mañs,
þang Ordeñ ſem gløggvaſt verda heyrd af
Guds Eyra.

Hiartad a ſo ad framleggia ſig, til al-
varlegra Guddoomlegra Hluta i Bæn-
eñe, ad Muñenum og Tunguñe ſie O-
møgulegt, alla þa Panka wt ad ſkijra;
Og þad heiter ad bidia i Anda og Sañlei-
ka, ſo ſem DRottiñ bifalar, ad Meñ ſkule
og bidia.

Chriſtur þegar hañ badſt fyrer, a Fiall-
enu, þa upphoof hañ ſijn Augu til Him-
ens; So eigum vær ad upplyfta vorum
Hugſkots Augum fra øllum ſkøpudum
Skiepnum til Guds ſem i Hædunum
Helgedoomſins ſitur; Ortett giører þu
Gude, Ef þu bidur hañ ad hlijda þijnum
Bænar-Ordum, eñ giefur þo ei Gaum ad
ſialfur, nie Hugleider hvad þad er, ſem þu
talar vid Gud. Oaſlatanlega er oſs ſkip-
ad ad bidia, og þad gietum vier eirneñ gi-
rt,

rt, ef vier bidium Gud i Anda og Sañleika, þad er, ef ad vor Hiørtu og Hugskot vaka awallt i Gude, med heilagre og goodfwsre Gyrnd Saalareñar. Ecke þarf i Bæneñe alltijd hætt ad hroopa, Þvi ad Gud Bænheyrer og eirneñ Andvarpaner Hiartans, Med þvi hañ bijr i Hiørtum þeirra Gudhræddu. Ecke er alltijd Þørf á Margmælge edur Orda-Fiølda i Bæneñe; Þviad DRotteñ er nalægur vorum Hugreñingum. Ein Andvarpan sem H. Ande uppvekur med oss, og vier so offrum Gude i Andanum, er Gude þeckare og kiærare, helldur eñ Lestur edur Þulning langra Bæna, þegar Muñureñ og Varernar tala ad eins; Eñ Hiartad er þeigiande.

Oss ber og so audmiwklega og Lijtelaat lega ad bidia, og koma ecke fram i Trauste vorrar, helldur alleina Christi Forþienustu. Ef vier byggium Bænena uppa vora eigeñ Forskulldan, þa er hun fordæmañ legur Hlutur i Guds Auglite, Lijka vel þo hun være so heit og alvarleg, ad hun kiæme Mañe til ad sveittast Bloodenu.

Eingeñ kañ Gude ad þocknast ødruvijs, eñ alleinasta i Christo, þar fyrer kañ eing-

eñ riettelega ad bidia, utañ hañ bidie i JEsu Nafne. Foorner þær allar, sem ecke vóru offradar a þvi einasta Altare Tialldbwdareñar, sem þar til var skickad af Gude, kuñu hønum ecke ad þocknast; So kuña þær Bæner Gude ecke ad þocknast, sem hønum eru ecke offradar uppa þad rietta Gull-Altared HErrañ JEsum, Pad er, þær sem ecke eru frambluttar i Trauste HErrañs JEsu Christi Forþienustu, Dauda og Pijnu.

Jsraels Lijd var lofad og fyrerheited, ad hañ skyllde verda Bænheyrdur, Pegar hañ snere sijnu Andlite til Jerusalems Musteris, Og bædest so fyrer, Svo eigum vier og eirneñ vorum Sálar-Augum ad lijta til Christum, i Bæneñe, Hvør ad er þad rietta og saña Mustere Guddoomsins. Christur þa hañ vill bidiast fyrer i siñe Kvøl og Pijnu, Pa fellur hañ fram a sijna Asioonu til Jardar; Sieadu hier hvad miøg saa Blessade Edla HErrañ Lijtelæckar sig fyrer Guddoomlegu Vellde sijns Himneska Fødurs, Hvad meinar þu þa þier byrie ad Lijtelæcka þig, þegar þu skallt bidia.

Vier skulum og eirneñ bidia i sterkre Trw, Verande i Trwareñar Styrkleika Reidubwner til ad gáanga a Mis allrar Stundlegrar Glede, og þar hvert a moote, ad gáanga under allañ Kross og Hørmungar, sem Gud vill láta oss ad Høndum koma, med Poleñmæde. Pess sliootara sem einum er til Bænareñar; Pess Gagnlegra er þad hønum, Og þess optar sem hañ bidur, Pess meire Aviñing hefur hañ; Eñ þess Jnelegar og Alvarlegar sem hañ bidur, Pess kiærare verdur Gude Bæneñ.

 Vier

Vier eigum og svo ad vera Stadfaster i Bæneñe, og Preytest ecke, Þviad, þegar Gud dregur undañ ad veita þad vier um̃bidium, Þa giører hañ þad þar til, ad oss skule þess meira þykiá koma til hañs Hiaalpar, þegar hun fæst, Eñ ei þar til, ad hañ vilie oss alldeilis synia, Þviad þad sem vier þreygium og kriaaum leinge epter, Þad verdur oss þess kiærkomnara, þa þad kiemur.

Vier eigum og so med stadføstu Trauste ad bidia, Efande eckert um̃ Guds Naadar Vilia, Sem er ætijd Reidubweñ oss til Hiaalpar.

O! Þu Myskunsamaste Gud, Sem oss hefur biisalad ad bidia: Uppfræd þu oss med þijnum Heilaga Anda, So vier kuñum þad Riettelega ad giøra, Amen.

Tuttugasta og Siøtta Hugvekia.

Um̃ Vernd og Vardveitslu Heilagra Eingla.

SJaadu Christeñ Saala, og athuga hvad stoor ad sie su Guddoomlega Naad og Myskun, Þar DRotteñ setur þier sijna Heilaga Eingla til Verndar og Þioonustu. Gud Fader wtsende siñ Elskulega Hiartans Son, oss til Lausnar og Frelsis. Soñureñ tekur uppaa sig vort Holld og Blood, so ad hañ af Stad kome þessu Frelsenu. Heilagur Ande DRotteñs verdur wtsendur, so ad hañ oss Heilaga giøre. Einglarner verda tilskickader, ad þeir oss Vernde og Vardveite. So er þa allur Høfdingskapur Himnaña so sem oss þioonande. Ecke skal mig kyn-

ta leingur, nie undra þad, þott allar adrar Skiepnur sieu skapadar Mañenum til Þienustu, Gagns og Nytsemdar, med þvi ad sialfer Einglarner, hvorier ad eru øllum ødrum skøpudum Skiepnum ypparlegre, frambiooda oss og eirneñ sijna Þienustu. Ecke er Undur þo Himineñ giefe oss Lioos og Byrtu a Deigenum, so vier gietum þioonad og uñed, þad oss Naudsynlegt er, Edur Myrkur og Skugga a Noottuñe, so vier þa kuñum ad hvijlast af voru Erfide, Med þvi þeir Himnesku Jñbyggendur eilijfrar Dijrdar, Einglarner, þioona oss og þiena. Ecke er undrande þott Lopted fære oss Lijfs-Anda og uppfoostre allra Handa Fuglakyn oss til Jñdælis, Med þvi þeir Himnesku Andar vaka yfer oss og voru Lijfe, so þvi eckert grande. Valla er þad ad undra, þott Vatned slockve vorn Þorsta, og hreinse oss af Saurendunum, vøkve og nære aptur þad sem of-þurt er, og uppfoostre i sier vorra vegna adskilianlegt Fiska-Kyn, med þvi ad sialfer Einglarner eru oss naalæger, þegar Ofur-Hite Eymdaña og Freistingaña astrijder, so ad þeir oss Endurnære. Va-

lla er furdande, Þott Jørdeñ bere og lijde vorn Þwnga, Nære og fooſtre oſs med Mat og Dryck, og uppfylle vor Matbord med allra Handa Avexte, og allra Handa Kiøte Dijraña, med þvi ad Einglunum er befalad, ad þeir ſkule giæta ad oſs aa øllum vorum Vegum, og bera oſs ſier aa Høndunn, ſo ad ecke ſteyteſt Fotur vor vid Steine.

Hvad miøg og nærkvæmlega ad Einglunum hafe vered um̃hugad um̃ Chriſtum, Þa hañ um̃gieckſt i þeſsu Lijfe, Þad vottar oſs Ritningeñ liooslega, þviad Eirn Eingell bodade Fyrſt hañs Gietnad. Eirn Eingell predikade openberlega wt af hañs Hijngadfædingu. Eingell DRotteñs aavijſade Joſeph, ad hañ ſkule flya med Chriſtum i Egyptaland. Einglar Guds þiena Chriſto i Eydemørkeñe epter yferſtadnar Diofulſins Freiſtingar. Einglarner þioonudu hønum allañ þañ Tijma ſem hañ um̃gieckſt Holldlega hier i Heime og Predikade. Eingell DRotteñs kiemur til hañs, Þa hañ ſtrijdde vid Daudañ. Einglarner Openberaſt þegar hañ reis upp fraa Daudum. Einglarner eru naalæger i hañs Uppſtigningu til Himna;

Himna ;. So vitum vier og eirneñ, ad Einglarner munu med honum koma, og honum naalæger vera, þegar hañ kiemur a Efsta Deige til Doomsins. So sem nu ad Einglarner hafa laated sier vera um̃hugad um̃ Christum sialfañ, og hafa honum þienad, Pa hañ um̃giecks hier hiaa oss i voru Hollde; So munu þeir og vera Um̃sorgunarsamer og Pienustusamer oss til Handa, sem erum Christo Jñlijfader, þad er, ordner Lider og Limer aa hañs Lijkama, So sem þeir hafa þienad Hofdenu, so munu þeir og hinum odrum Limunum þiena. Pad er þeirra Glede og Jñdæle, ad þiena þeim hier aa Jordu̅ñe, med hvorium þeir eiga sijdar meir ad um̃gaangast aa Himnenum Eilijflega.

Pegar Jacob Forfader var aa Veigenum heim til sijns Fodur-Lands aptur, þa Openberudust og vitrudust honum Herbwder Himneskra Eingla; So eru og Einglaña Fylkingar naalægar ollum Guds Bornum i þessu Lijfe, hvort Lijf ad er so sem Vegferd edur Reysa heim til vors rietta Fodur-Lands. Einglarner vardveita Danielem midt a millum Leonaña, So

vernda og eitnen̄ Einglarner en̄ i Dag, alla Gudhrædda, fraa Un̄saatre þess Helvitska Leonsins, sem ætijd geingur i krijng, leitande ad þeim sem hn̄ kun̄e upp ad svelgia. Einglarner hiaalpa Loth ut af Sodoma, so ad han̄ fyrerfarest ei i þvi Baale, So hiaalpa og heilager GudsEinglar oss, med heilogum Jn̄blæstre og Verndan̄ aa moote Dioflenum og Freistingunum, So vier føllum ecke i þad Helvitska Hefndar Baal. Einglarner bera Saal Lazari upp i Skaut Abrahams, So bera þeir og so Saaler allra Utvaldra i þan̄ Unadarsama Hvijldar og Fagnadar Stad Himnesk rar Dijrdar. Eingellen̄ utleidde Petrum ur Myrkva-Stofun̄e, So hiaalpa og so Einglar Guds tijdt og opt, Þar vier erum stadder midt i midium Haaskasemdum og Lijfs Faare. Þar fyrer, þoott mikel sie Magt vors Mootstandara Dioful sins, þa maa oss þo hugga Vernd og Vardveitsla Helagra Eingla, hvør ad er laangtum sterkare. Vissulega eru þesser vorer Hiaalpendur og Lids Herrar oss allstadar Naalæger i øllum vorum Haaska og Voda, þviad þeir verda lijkter i Skriften̄e vid Mynd-
er

er Cherubim og Seraphim, Hvorier ad eru Fliwgande, so ad þu meiger vita, ad þeir kuñe Fullsnart þaangad ad koma, sem þijn vidliggiande Naudsyn wtkrefur, Ef-ast þu ecke þar uñ, ad þesser Verndarar mune þier naalæger vera i ollum Stodum, Þeir eru þvilijker Andar, hvoria eingeñ Mwr, Hindran edur Fyrerstada kañ wte ad lykia wr neinum Stad. Aller synelleger Hluter verda fyrer þeim ad vijkia, Og þar kañ hvorke Stockur nie Steirn, Jaarn edur Maalmur fyrer þeim ad standa, nie þa ad hindra, þviad þeir kuña i gegnum allt soddañ ad gaanga so sem i gegnum añañ þuñañ Reik. Ecke er helldur ad efa, ad þesser goodu Andar mune vita af ollu þvi, sem þig kañ ad skada edur ad aangra, þiaka edur þvijnga, þviad þeir siaa alltijd Auglit þess Himneska Fodursins, og eru þvi Reidubwner til allra þeirra Erenda, sem hañ vill laata þaa framkvæma.

Athuga þar næst Saala mijn, ad þesser Andar eru Heilager, Hvar fyrer þier byriar ad stunda epter heilogu Lijferne og Framferde, ef þu villt faa þeirra Fylgdar og Adstodar ad niota. Þeir kuña hellst

til samans ad vera, sem lijkaster eru i sijnum Athøfnum og Dagfare; Þar fyrer, ef þu villt Vinskap binda vid H. Guds Eingla, Þa stundadu uppaa gott og Gudlegt Framferde. Siertu eirn og i Afvike staddur, þa vertu þo bliwgur fyrer Heiløgum Einglum, og varast þu ad laata þa siaa þig þad neitt adhafast, sem þu munder skamast þijn ad giøra i Mañaña Vidurvist.

Þesser Andar eru skijrlijker og Hreinferduger: Þar fyrer verda þeir i burt fælder og stygder med Klaamlegum og Otuktuglegum Ordum og Athøfnum. Bijflugurnar flija fyrer Reyknum, og Dwfurnar fyrer illum Odaun; So flija og þeir goodu Vardhallds Einglar fyrer þeirre Graatlegu og illa lucktande Syndaña Ydkan. Misser þu vegna Syndaña þeñañ Lids-Afla Heilagra Eingla; Hvørneñ kañtu þa sijdañ ad vera forvaradur fyrer Diøfulsins Uñsaatre og Illskufullum Ahlaupum? Sie ecke Einglaña Mwr i krijngum þijna Saal til Verndar og Forsvars, Þa er Dioflenum hægt ad sigra hana og yfervijña med sijnum Tælingum. Þeir Heiløgu Einglar verda wtsender af Gude, til

ad

ad þioona Moñunum, Par fyrer liggur þier a ad komast, fyrst i Saatt og Vingan vid Gud med Trwñe, vilier þu niootande verda Einglaña Verndar og Vardveitslu. Hvar siñ ecke er Guds Naad og Vingan, þar er ecke helldur Einglaña Vernd nie Voktun hia þeim hinum sama Mañe. Einglarner meiga reiknast ad nockru Leite so sem Guds Hendur, Hvørtar ecke hræra sig til nockrar Þienustu, utañ þeirrar sem Gud sialfur stijrer þeim og wtrietter þær til. Einglar Guds aa Himnum glediast yfer einum Syndugum sem Ydrast og Leidrietteſt; Hvar fyrer ad Taar eirnrar Ydrande Mañskiepnu, erü so sem nockurs konar Vijn eda Glede-Dryckur Einglaña, eñ Ydrunarlaust Hiarta burtdrijfur þaa og fæler fraa sier. Giørum þar fyrer Ydran, So vier aukum Guds Einglum þar med Glede og Fognud.

Einglarner hafa Himneska og Andlega Naatturu. Hugsum þar fyrer um̃ þad Himneska og Andlega, so þeir meige hafa Lysting af, ad bwa hiaa oss. Einglarner eru Lijtelaater og hata Drambsemena, hvad þeir audsyna þar i, ad þeir virdast til ad þiena Ungbørnunum, Hvar fyrer Hrokar sier þa Molld og Aska Jardareñar, Med þvi þeir Himnesku Andarner Lijtelæcka sig so miøg? a Dauda Stunduñe er hellst hætt fyrer Diøfulsins Slægd

um, Þviad so stendur skrifad, Ad Høggormureñ muñe uñsitia ad bijta Kviñuñar Sæde i Hæleñ: Þesse Hælleñ, sem er sa Ytste og Seinaste Partur Lijkamans, merker Dauda-Stundena, Hvør ad er sa Ytste og Seinaste Partur Lijfdagaña. J þvi Dauda Strijdenu liggur mest Magt a Einglaña Adstod og Vardveitslu; so þeir vernde oss fyrer Elldlegum Skeytum Diøfulsins, og bere vorar Saaler i Paradijs; þegar þær wtlijda af Lijkamanum. Þegar Zacharias framde Gudlega Þioonustugiørd i Musterenu; Þa kom Eingell DRottens til hans, Eins ei þvi og vared, Sie so þu gyrnest ad Ydka þig i Heyrn Ordsins og Bæneñe, Þa nalægiast þier Guds Heilager Einglar med siñe Adstod og Þienustu.

O! þu Myskunsame og Millde Gud, Hvør ed med þijnum Heilogum Einglum leider oss um Eydemørku þessa Lijfs; Gief þu oss ad vier af þeim sømu Heilogu Einglum, verdum iñleidder til þess eilijfa Lijfsins, Amen.

Tuttugasta og Siounda Hugvekia.

Uñ Slægd og Uñsatur Diøfulsins.

Hugsadu uñ fyrer þier Christeñ Saala; J hvad stoorum Haaska þu ert stødd fyrer Saker Akiefdar og Uñsaturs þijns Mootstandara Diøfuls sins. Sa þiñ Ovinur er fullur Arædes og Dyrfsku, sterkur og Mattugur, og hiñ Uppafindingasamaste til allra Svika, hafande adskiliañlegar Vijgvielar, og verande Obreytañlegur þeim fram ad fylgia, med ymsu og ymsu Moote vidleitande; Hañ teiger og lockar Mañskiepnuna til

ymſra Illgiørda, og epter þad hañ hefur hana tælt og lockad, Pa ǽklagar hañ hana ſijdañ fyrer Guds Doom Stoole; Hañ ǽſakar og ǽklagar oſs fyrer Guds Auglite, og Gud ǽſakar hañ og eirneñ fyrer voru Hugſkote og Penkum, og Meñena eirneñ Jñbyrdes, hvorn fyrer ødrum. Hañ athugar og giefur Gaum ad, hvar til ad eirn og ſierhvor ſie hellſt hneygdur, og ſetur ſo Snøru Freyſtingañа fyrer hvørn eirn, epter þvi ſem hañ ſier, ad hægaſt er hañ ad fǽnga. Peir ſem um̃ſitia eina Borg med Herſkyllde, og villia hana yfervíña; Peir ſetiaſt ecke ſterklega um̃ hana, þar ſem hun er Ram̃byggelegaſt bygd, og O-ǽleitanlegt er, helldur ſafna þeir þǽngad ſijnum Lids-Afla, þar ſem þeir ſiǽ ad Mwrarner eru nidre, Grafernar eru gruñar, Turnarner ſijſt vaktader, og miñſtrar Mootſtødu er Von; Svo giører og Dioffulleñ, ſem alltijd med ſijnum Her-Skyllde um̃ſitur hvøria eina Chriſtna Sǽl; Hañ rædur þar hellſt ǽ, ſem hañ ſier ad Mañſins Tilhneiging mune ſijdſt a moote ſtanda, og hellſt undañ lǽta. Po hañ verde Einuſiñe yferuñeñ edur til Ba-

ka rekeñ, þa lætur hañ samt ecke af, helldur tekur sig upp ad niju, med ferskre Akiefd, og eñ sterkare Freystingaña Aræasum, so ad hañ lye þa uñ sijder med Freistingaña sijfelldum Laanggiædlegleika; sem hañ kuñe ecke ad viña med Svikaña Stærd og Sterkleika. Meinar þu ad sa inune nockrum vægia, sem Svijkia og Forrææda villde sialfañ DRottteñ Dijrdareñar med Præfalldre Freistingu? Meinar þu ad hañ muñe horfa aa nockurn añañ Christeñ Mañ, sem ecke meir vægde sialfum Christi Lærefveinum eñ so, ad hañ gyrnteft ad sickta þaa sem añad Hveite? Hañ fellde Adam, Sem var skapadur i fullkomnu Riettlæte og Meinleyse; Hvad hægra er honum þa ad fella oss, sem i Syndeñe erum Fædder og Gietner? Hañ sveik Judam i Skoola Endurlausnarans; Hvad hægra mun honum vera ad svijkia oss i þessum Heime, Hvor ad er Skoole Villu og Hrosunar?

J øllum Hlutum þurfum vier ad siaa vid Diøfullegum Svikum og Uñsaatrum. J Velgeingneñe vill hañ locka oss til Hofmoods og Drambseme, Eñ i Mootlætenu til Vijls og Orvæntingar; Staae hañ

hañ ad nockur er af Náttúruñe Adsíáll og O-brudlunarsamur, Þañ hiñ sama Kappkostar hañ ad fiøtra og flækia i Nete Agyrndareñar. Siáe hañ nockurn hafa Kallmañlegt og Høfdinglegt Gied, þañ áastundar hañ ad uppæsa med ofinikellre Reide og Bræde. Siáe hañ nockurñ vera Gladværañ og Lystugañ i siñe Náttúru, þañ hiñ sama áastundar hañ ad fella i Losta-Gyrnd, Ohoofseme og Ofneytslu. Þa sem hañ sier ad alvarleger og áastundunarsamer eru i Gudrækneñe, þáa hina sømu Kappkostar hañ ad fella i Hiátrw og Afgudadyrkan, Þáa sem hañ sier upphafna til stoorrar Tignar, þáa gyrnest hañ ad áanetia i Drambseme og Metorda-Gyrnd. Þegar hañ áafyser og lockar Mañeñ til Syndareñar, þa predikar hañ fyrer hønum alleinasta wt af Guds Myskunseme; Eñ sem hañ hefur hañ yferuñed og i Syndena fellt, Þa snijr hañ uñ Bladenu, og predikar alleinasta fyrer hønum wt af Guds stráanga Riettlæte, leitande so vid, Fyrst ad fella Mañ i Oftraust vid Gud, Og sijdañ þadañ i Vantraust og Örvæntingu.

Hañ aaſæker ſtundum hid Ytra med Of-ſooknum og Herviiktingſkap ſiña Lima, ſem er, Ognadlegra Maña og Tijraña, Stund-um hid Iñra med ſaarum og Elldlegum Freiſtingum, Stundum aaſtrijder hañ oſs Opeñberlega, og med Akiefd, eñ Stun-dum Leynelega og med Svikum. Jaa, hñ ſitur uñ oſs i øllum vorum Athøfnum.

I Matnadenum, leggur hañ fyrer oſs Snøru Ofneytſluñar.

I Gietnadenum Snøru Loſtaſemeñar.

I Ykun vors Embættis ſnøru Leteñar.

I Umgeingneñe Snøru Ofundareñar.

I Yferbodaneñe ſnøru Agyrndareñar.

I Umvønduneñe, Snøru Reideñar.

I Vegſemdeñe Snøru Drambſemeñar.

I Hiartad ſetur hañ illar Hugreñingar, Eñ i Muñeñ leggur hañ Lyge og Oſañen-de, i hina adra Limena ill Verk og Orlett-vijſar Athafner. Hañ kiemur oſs i Vøk-uñe til Illſkufullra Verka, eñ i Svefnen-um til ſaurugra Drauma. So þurfum vier þar fyrer allſtadar, a øllum Tijmum og i øllum Hlutum, ad taka oſs Vara fyr-er Diøfulſins Slægd og Svikum; Þo vi-er vilium Sofa, þa vaker hañ; Þo vier vil-

ium

lum vera Uggalauſer, Pa geingur hañ i krijng ſem greniande Leon. Ef þu ſær eitt Olmt Leon ſækte ad þier, og villde þig ſundur ſlijta og mylia med ſijnum Toñum, meinar þu ecke þu munder fyrer Otta og Hrædſlu ſkialſande og titrande vera? Eñ ſamt ſem ædur ertu Ottalaus og lætur þier ei þar til fiñaſt, Þar þu heyrer þad Helvijtſka Leoned ſitur uñ þig og ſæker ad þier ſo Akaflega og Griñelega.

Athuga þar fyrer Chriſteñ Saala, Svik og Umſaatur þeſſa þijns mektuga Ovinar, og leitadu þier upp Vertu og Hlijf Himneſkra Her-Vopna. Siaadu til ad þijnar Lendar ſieu uñgyrtar med Sañleikanum, og þu taker uppaa þig Harneskiu Riettlæteſins, Iklædſtu Chriſti Riettlæte, og ſo munu ecke orka aa þig Freiſtingar Dioſulſins; Fel þig i Skorum og Farveg Undaña Chriſti, ſo opt ſem ſaa Helvijtſke Hoggormur reñer ad þier ſijnum Bañvænum Skeytum. Hvør ſa ſem er Riett-Trwadur, hañ er i Chriſto, Þar fyrer ſo ſem Dioſulleñ hefur øngva Magt yfer Chriſto, So hefur hañ øngva Magt yfer hvilijkre Trwadre Mañeſkiu.

Fæturner eiga eirneñ Skoo-Fatader ad vera og Reidubwner i Bodskap Fridarens. Siaadu til ad Christi Vidurkieñing og hñs Ord hlioome alltijd þier i Muñe, So kañ þig ecke ad skada nie særa nockur Diøfulsins Freisting. Ord Særinga-Mañsins kuña ecke so aa Flootta ad reka Holldlegañ og Jardneskañ Høgg-Orm, So sem Ord sañarlegrar og stijfelldrar Christi Vidurkieñingar aa Flootta reka þeñañ Andlega Høggorm Diøfuleñ.

Þier byriar og svo ad taka þier i Hønd Skiolld Trwareñar, So þu kuñer hañ ad bera fyrer øll Elldleg Skeyte hins Prettvijsa, og þaug ut ad slockva.

Trweñ hefur þañ Krapt, ad hun kañ og eirneñ sialf Fiølleñ ur Stad ad hræra, Jaa, visselega hrærer hun ur Stad og i burt flytur Fiøll Efasemeñar, Fiøll Ofsooknaña, og Fiøll Freistingaña. Frumburder Israels Maña, urdu ecke i Hel slegner af Eydeleggiaranum i Egyptalande, hvørra Dyru-Stafer voru rioodrader med Bloode Paaska-Lambsins; So munu og ecke helldur þeir Tortijnast fyrer þeim Helvijtska Eydeleggiara Diøflenum,

hvørra

hvørra Hiörtu rioodrud eru fyrer Trwna i Bloodenu Christi. Trweñ stydur sig vid Guds Fyrerheit, Eñ Guds Fyrerheit eru svo sterk, ad Diøfulleñ med allre siñe Magt, kañ þaug ecke ur Stad ad hræra, Par fyrer kañ og Diøfulleñ ecke helldur neina Magt ad hafa a moote Trwñe. Trweñ er Lioos Saalareñar, hvar fyrer, ad allar Freistingar Diøfulsins verda audsienar og Openberar i þessu Lioosenu.

Fyrer Trwna verdur vorum Syndum nidur kastad i Afgruñ Guddoomlegrar Myskunsemdar, i hvørtu Diwpe øll Elldleg Skeyte Diøfulsins wtslockna.

Pier ber og eirneñ ad taka uppa þig Hiaalm Hiaalpræderins, Pad er Heilága Von, Hvør ed oss hiaalpar til ad umbera Freistingarnar, Med þvi hun syner oss, Hvør Ending a þeim mune verda um sijder. DRotteñ er Styrkur þeirra sem strijda i þessare Baraattuñe, og Korona þeirra sem Sigureñ viña. Være eingeñ Ovinur, Pa være eingeñ Baraatta. Være eingeñ Baraatta, Pa være eingeñ Sigurviñing. Eñ være eingeñ Sigurviñing, Pa være aungrar Coronu ad vænta. Betre er sw Baraatta sem ladar Gud til vor, Oss til Styrktar, Eñ su Fridureñ, sem giører Gud oss Fiarlægañ. Pier byriar og eirneñ ad taka Sverd Andans, Sem ad er Guds Ord, Og giefa þig meir ad Huggun Ritningañá, Eñ ad Mootmælum Diøfulsins og haus Freistingum. Christur yfervañ allar Freistingar Diøfulsins med Guds Orde, So yferviña eñ nu haus Limer, Diøfulsins Jñblaastur og Freistingar, Med þvi sama Guddoomlega

Ordenu

Ordenu. Pa hefur þu og eirneñ mikeñ Styrc og Siod af Bæneñe æ moote Freistingum Diøfulsins, med hvørium þu kant ad nyyockia Christum, So snart sem Skip þiñar Saalar, Verdur æfalled af Bylgium Freistingaña. Synelega Ovine yferviñum vier med Skotum og Sløgum, Eñ Andlega alleina med Bænar-Ordunum. Strijd þu Goode og Millde HErra JEsu i oss og fyrer oss, So ad vier meigum i þier Sigureñ ødlast, Amen.

Tuttugasta og Attunda Hugvekia.

Nockrar Almeñelegar Lijfs-Reglur: Hvørneñ Meñ skulu sier Christelega haga og hegda i sijnu Lijferne.

Hu Næælgast alltijd Dag epter Dag, meir og meir þijna Dauda-Stund, Tijma Doomsins og Eilijfdena. Hvar fyrer þier ber þess vandlegar Dags Daglega ad hugsa þar uñ, hvørneñ þu kuñer adfæ stadest a Daudastunduñe, og a Deige þess stræænga Guds Dooms, og hvørneñ þu kuñer ad ødlast þad eilijfa Lijfed.

Þier ber vel og vandlega ad hugsa uñ þijna Pæænka, Ord og Giørder, Þvi þu verdur fyrer alla Pæænka Ord og Giørder gløggvañ Reikningskap ad standa sijdar meir. Þeinktu ad hvøriu Kvøllde mune Daudeñ kuña þig i burt ad taka æ eptrkomande Nottu, og æ hvørium Morgne, ad skie meige, ad hañ þig grijpe æ Epterkomande Deige. Drag þu ecke þijna Yd-

ran og Yferboot a þijnum vondum Verk-
um, undañ til Morguns, Þviad Ovijst er,
hvert þu fær Morgun Dageñ ad siaa edur
ecke, Eñ Daudeñ er vijs aa øllum Stund-
um. Eingeñ Hlutur er so skadlegur og
mootstædlegur Gudrækneñe, svo sem Und-
añdraattureñ. Forsomer þu þær iñre Upp-
vakningar og Bendingar Andans, Þar
hañ aasijser þitt Hiarta til Ydrunar, Þa
nærdu alldrei sañre Yferboot.

Drag þu ecke undañ þijna Ydran og
Umboot þiña Iñre Verka allt fram til
Elle-Dagaña, helldur Offradu DRottne
Æsku-Bloome þijns Alldurs. Ovijst er
hvort Eirn ungur Madur lifer til Elle-
Daga, Eñ þad er honum vijst, ef hañ lifer
Ydrunarlaus, ad hañ mune Fortapast.
Eingeñ Alldurs Tijme er hentugre til ad
þioona Gude eñ Æskutijmeñ, medañ Krap-
tar Lijkamans og Saalareñar eru sem
ferskaster. Viñdu þad til einskis Mañs
Vinaattu, ad takast aa Hendur ad giøra
nockud Illmañlega eda Oriettvijslega, þvi
ad yfer þijnu Frañferde og Giørdum
Dæmer ei saa hiñ same, hvors vegna þu
nockud Raanglega giørder, helldur Gud

 siaalfur,

siaalfur, hvar fyrer þu skyllder alldrei framar meta nockurs Mañs Vinaattu eñ siaalfs Guds. A Vegum DRottens ser Mañe alltijd añadhvørt fraũ eda aptur, hvar fyrer þu skyllder aa hvørium Deige Ransaka gaumgiæfelega þitt Lijferne, hvørt þier hefur fraũ eda aptur fared, i Iðkun Gudrækneñar; Hvør sem ecke fer aafraũ aa Veige DRotteñs, hañ vijkur til Baka, Þar fyrer siaadu til þu stalldrer ecke vid i þvi hinu Gooda, helldur stunda til þu laater þier alltijd nockud aafraũ gaanga. Vertu litwsur og goodur vid alla i þiñe Uũgeingne, Eñ vid sem fæsta øfugur eda Oblijdur, Eñ wtvel þier þo ecke alla, ad hafa Maalbragd vid. Hagadu þier Gudrækelega i Guds Auglite, Riettvijslega fyrer Naunganum, Eñ fyrer siaalfañ þig Flecklaust og skijrlega. Syndu þijnum Vinum Elsku, eñ þijnum Ovinum Poleñmæde, Og vert øllum ødrum wt i fra vel viliadur, og lijka vel so morgum sem þu fær orkad Goodgiørdasamur. Siaadu til þu deyer wt fraa þijnum eigeñ Vilia og Illgiørdum Dags Daglega, medañ þu lifer, so kantu þegar þu deyr ad lifa Gude.

Laattu

Laattu sia i þijnu Vidmoote Medaumkan; J þijnu Tillite Goodgyrne; J þijnum Klædnade Lijtelæte; J þiñe Umgeingne Hoogværd, og i þijnu Mootlæte Poleñmæde. Hugsadu alltijd uñ þessa Priaa uñlidna Hlute, uñ þad Jlla, sem þu hefur giort, uñ þad Gooda sem þu hefur ecke giort, Og uñ Tijmañ, sem þu hefur spillt og illa brwkad. Hugsadu þar næst uñ þessa þriaa naalæga Hlute, sem er uñ þad, hvørsu stuttar ad sieu þessar Lijfs-Stunder; Hvad torvelldlega Meñ kuñe hoolpner ad verda, og hvad faaer Saaluhiaalpena odlest. Hugsadu og eirneñ i Pridia Lage uñ þessa Priaa epterkomande Hlute, uñ Daudañ, Sem er hiñ allra skielfelegaste; Uñ Doomeñ, sem er hiñ allra Ognarlegaste, og uñ eilijfa Gløtun, sem er hiñ allra Obærelegaste Hlutur. Laattu þijnar Kvollld-Bæner bæta uñ fyrer þijnum Athøfnum, sem þu hefur framañ til a Deigenum haft, og aa þañ sijdsta Dag Vikuñar, sem er Hvijldar Dagureñ, bidena þess helldur Gude, sem þad hefur a hinum ødrum Døgunum vered helldur forsoomad. Hugsadu uñ fyrer þier a hvøriu Kvollde,

hvad marger a þeim um̃lidna Deige mune hafa til Gløtunar ut af dæed, og þackadu Gude fyrer þad, ad han̄ hefur vyrdst ad giefa þier Stund og Tijma til Ydranar.

Þar eru Þrijr Hluter upp yfer þier; hvørium þu ætt alldrei ad gleyma, helldur sijfelldlega um̃ þa ad huxa; Sa fyrste er Auga DRottens, sem alla Hlute sier; Sa an̄ar er Eyra DRottens, sem allt heyrer; Sa þridie Samviskũnar Book, J hvøria allt er uppskrifad.

Gud hefur utgiefed sig allan̄ til ad vera þier til Adstodar, Þar fyrer gief þu þig og svo allan̄ til ad vera þijnum Næunga til Adstodar. Pad Lijferne er hid allra besta og æskelegasta, Sem er ødrum til Gagns og Gooda i øllu þienande. Veittu þijnum Yfer-Møn̄um Hlijdne og Lotning, þijnum Jafningium Hialp og holl Ræd, þier Undergiefnum Vernd og Aga.

Læ̈ttu þin̄ Lijkama vera Sæ̈lun̄e undergiefen̄, En̄ Sæ̈lena Gude.

Verdu Angur fyrer um̃lidnar Jllgiørd er. Acktadu lijtels stundlega Lucku, En̄ læt þig Gyrna og Lysta af Hiarta epter þeim eilijfu Audæfunum. Minstu æ

Synd þijna ſo hun þig aangre. Minſtu aa Daudañ, ſo þu laater af Illu. Minſtu aa Guds ſtraanga Riettlæte, ſo þu verder bliwgur og burtkaſter Uggaleyſenu, Eñ gleym þo ſamt ecke ad miñaſt aa Guds Myſkunſeme, ſwo þu ørvænter þier ei hañs Naadar. Skildu þig vid Heimeñ þad fremſt þier er møgulegt, og gief þig allañ til ad þioona DRottne. Giættu ad þvi, ad Hoofſeme og Hreinlijfe er alltijd hætt, þegar Hollded hefur ſitt Epterlæte; ſwo er og eirneñ Mañe hætt ad miſſa Lijtelæted, þa hañ hefur noog Audæfe, og Riettſyneña i ſtoorum Høndlunum. Gyrnſt þu øngvum ſwo freklega ad þocknaſt, ſwo ſem Chriſto, Og Ottaſtu øngvum ſwo ad misþocknaſt ſo ſem hønum.

Bid þu Gud alla Tijma, ad hañ ſkicke þier og ſkipe hvad hañ vill, Eñ giefe þier Hiaalp og Styrk til ad frañkvæma þad ſem hañ ſkipar. Bid þu hañ, ad hañ ſkijle og dylie þijnum umſlidnum Avirdingum, eñ ſtioorne|og ſtijre þijnum epterkomande Verkum og Athøfnum. Stundadu til þvilijkur ad vera, ſwo ſem þu gyrnſt adrer hallde og meine þu ſiert, Þvi Gud

dæmer ecke epter ytra Alite, Helldur epter riettre Raun og Saűleika; Varastu Marg-Mælge i þijnum Ord Rædum, Þviad Doomur Drottens wtheimter Reikningskap af hvøriu Onytiu Orde sem talader. Þijn Verk og Athafner, hvört sem þær eru Goodar edur Illar, Þa verdur þeim ecke gleymt, helldur so sem þeim verdur nidursaad hier i Lijfe, so koma þær aptur fram̄ aa Deige Doomsins. Hafer þu saad nidur i Holldenu, Þa uppskier þu af Holldenu Fordiörfunena, Eñ hafer þu nidursaad i Andanum, þa uppskier þu þad aptur i Andanum, Verdkaup eillijfra Launa. Metord og Vegsemd fylgia þier ecke epter i ødrum Heime, ecke helldur Gnægd Audæfaña, Ecke Vellystingarnar, og ecke neiner saamijter Hluter þessarar Veralldar, helldur munu þier epter þeñañ Stundlega Dauda epterfylgia øll þijn Verk. Siaadu þar fyrer til ad vera so aa þig komeñ, nu i Dag fyrer Guds Auglijn, so sem þu villt vera aa þig komeñ sijdar meir, fyrer Guds Doom-Stoole. Giættu meir og framar ad þvi sem þig uppaa vantar, eñ ad þvi sem þier er laan-

ad.

ad. Drambadu ecke af þvi sem þier er lanad, helldur audmyktu þig, vegna þess sem þig uppa brestur, a þad sem þu skyllder vera. Lærdu ad lifa Riettelega medañ þier er Lijfsins uñt, Þviad i þessu Lijfe þa añadhvort missa Meñ eda ødlast þad eillijfa Lijfed. Epter Daudañ þa er wte Tijme Verkaña, eñ tekur til Tijme Verdkaupsins og Endurgialldsins.

Gudhrædder og Heilager Paankar, eiga ad uppvekia med þier Þeckingena, Þeckingeñ Ydranena, Ydraneñ Audmyktena, og Audmykteñ Bænena; Þøgn Maññsins giører mikeñ Frooa og Hugar-Hægd Hiartans. Þess Fiarlægare sem þu ert Heimenum, þess Þeckare ertu Gude. Hvad hellst þu gyrnest ad faa og ødlast, Þa Ofsadu þess af Gude, Og hvad hellst þu hefur, þa þackadu Gude fyrer þad. Saa sem ecke þackar Gude fyrer medtekna Velgiørninga, Er ecke Verdugur, ad hañ skule adra nija af hønum medtaka. Gud þreytest opt, ad laata sijna Blessan þraalega wte, þar sem ecke kiemur Þacklæte a møote. Siaadu til ad færa þier þad allt i Nyt, sem fram vid þig kiemur, Og þier til fellur. Vilie þier til Velgeingne, Þa vit þu, ad þad er þier Ordsøk til Þacklætes vid Gud, Eñ vilie þier til Mootlæte, Þa vittu, ad þad er þier Amiñing til Ydranar og Yferbootar. Haf þu þijna Magt og Volldugleika til þess ad hiaalpa ødrum, Þijna Vitsku og Speke til ad kieña ødrum, Þitt Rijkedæme og Audæfe til þess ad giøra ødrum til Gooda. Vertu ecke of Lijtelhugadur i Mootlætenu, og ecke Of-Stoorhugadur i Medlætenu. Laat þu Christum vera þitt Takmark, uppa hvørt þu stefner a allre Vegferdar Reisu þiña Lijfsdaga: Stefnduu a þetta Takmarked medañ þu lifer, so þu naaer þvi epter

er Daudan. Læættu þier i øllum Hlutum vera mest umhugad um Hiartgrooed Lijtelæte, og alvarleagan Kiærleika: Læættu Kiærleikan upplypta þijnu Hiarta til Guds, svo þu halldest þier vid han, Eñ Lijtelæted niðurþrycka þijnu Hiarta, svo þu verder ei Drambsamur. Halltu Gud fyrer þiñ Fødur vegna siñar Myskunsemdar, Eñ fyrer þiñ HErra, vegna siñar Umvøndunar. Þar fyrer Elskadu hañ af Hiartans Ast sem eirn Fødur, Eñ Ottastu hañ af Alhuga sem eirn DRotteñ. Elskadu hañ, Þvi hañ vill Myskunsemena, Eñ Ottastu hañ, af þvi hañ vill ecke Syndena. Ottast þu DRotteñ, og vonadu þo samt uppa hañ, Vidurkiendu þijna Eymd, eñ prijsa hañs Myskunseme.

O! DRotteñ Gud, Þu sem giefur oss slijkt ad vilia, Giefdu oss og eirneñ slijkt kuña ad framkvæma, Amen.

Tuttugasta og Nijunda Hugvekia.

Uñ þad, hvørneñ vier skulum Uggleysenu frá oss hrinda.

EF þu huxar uñ fyrer þier, hvad torveillt þad veiter, ad ødlast Sáluhiaalpena, þa muntu þess hægleg-ar gieta hrunded fra þier øllu Uggaleyse og Athugaleyse. Hvorke i nockrum Stad edur a nockrum Tijma, hefur Ohætt vered.

Einglunum var ecke Ohætt i Himnarijke, og ecke helldur þeim Fyrstu Forelldrum i Paradijs; Hvad miklu sijdur skyllde Ohætt vera i þessum Heime? Einglarner fiellu i Nærveru Guds, og Adam i þeim Farsælldareñar Stad Paradijs. Adam var skapadur epter eigeñlegre Mynd sialfs

Guds, eñ samt sem aadur vard hañ tælldur og blecktur med Svikum Diøfulsins. Salomon var sa allra Vijsaste allra Mañna, sem til hafa lifad, Samt sem aadur vard hønum snwed fra Drottne af Lockan og Tilteiging hañs Kveña. Judas var i Skoola Endurlausnarans, og heyrde Dags Daglega uppaa þær Heilsusamlegustu Kieñingar þess ypparsta Læremeistara, samt sem aadur var hañ ecke frij fyrer Snørum Diøfulsins, helldur hrasade hañ og fiell nidur i Diwp Agyrndareñar, og wr þvi Agyrndareñar Diwpe, nidur i Afgruñ eillijfrar Hrygdar.

David var Madur epter Guds Glede og Hiarta, og var Guds Elskulegur Sonur, eñ vegna Mañslags og Hoordooms, sem hañ fiell i, vard hañ samt sem aadur Daudans Sonur. So sierdu þa hier af, ad hvørge er Hættulaust i þessu Lijfe. Eñ Raad aa moote þvilijkre Hættu, er þad hid eigna besta, ad hallda sier med stødugu Hiartans Trwnadar Trauste vid Guds Fyrerheit, Pa verdur Madur frij fyrer Diøfulsins Asooknum. Ongvum er Hættulaust i þessu Lijfe, utañ þeim ad eins,

sem Trwader eru, og a Guds Vege gaanga, Hvoriu Hættuleyse ad alleinasta velldur Obrygdull Stodügleike Guds Fyrerheita. Þegar vier erum komner til þeirrar Epterkomande Sæluñar, Þa Lofsins erum vier wr ollum Haaska, Voda og Vanda komner. Eñ i þessu Lijfe fylgiast ad Gudræknen og Otteñ, og hvorugt maa þar aan añars vera.

Vertu ecke Hyrdulaus eda Athugalaus þa þier geingur nockud aa moote, helldur hvad sem hellst þier aa moote blæs, Þa halltu þad ad vera Hyrtingar-Hrijs Guds þier uppaalagt, vegna þiña Synda, Þviad þad er Venia Guds, ad straffa Heimuglegar og huldar Synder, med Opeñberu Mootlæte. Hugsadu um Stærd og Andstygd þiña Synda, og vert Ottasleigeñ og bliwgur fyrer þeim Riettlaata Hegnara Syndareñar. Vertu ecke helldur Athugalaus nie Uggalaus i Velgeingneñe, Þviad þeim hinum sama er Gud reidur, sem hañ straffar i ongvu i þessu Lijfe. Hvad er Mootlæte þeirra Gudhræddu ad reikna? Þad maa reikna so sem eina hvassa og beitta Ør og Pijlu, sem

sem send verdur wr Guds milldre Hende. Marger eru þeir, Hvoria Gud virder ecke þess, ad hañ straffe þaa i þessu Lijfe, Eñ verda þo ad eilijfu Tortijnder. Stundleg Audlegd og Velgeingne er opt og Tijdum Teikn og Merke eilijfrar Fordæmingar. Eckert er Ofarsællra eñ Farsælld og Velgeingne þeirra sem i Syndunum lifa. Eckert er aumlegra, eñ saa sem ecke kañ ad kañast vid siaalfs sijns Eymd. Hvørt sem hellst þu lijtur eda reñer Augunum, Þa sier þu allstadar eitthvad sem þig maa Riettelega hryggia, og fraa þier taka Uggaleysed og Athugaleysed.

Horfer þu uppyfer þig, Þa sier þu þar Gud, Hvørn þu hefur styggt. Horfer þu ofañ fyrer þig, Þa sier þu þar Helvijte hvørt þu hefur forþienad. Horfer þu aa Bak þier aptur, Þa sierdu Syndernar þijnar, Hvøriar þu hefur drygt.

Horfer þu fram fyrer þig, þa sierdu þar þañ straanga Guds Doom, fyrer hvørium þu maatt vel kvijda. Horfer þu iñ i siaalfs þijns Barm, so sier þu Samvitskuna, sem þu hefur saurgad. Horfer þu wt i kriñgum þig, þa sier þu þar Heimeñ, hvørn

orn þu hefur elskad. Lijt þu aa hvadañ eda fraa hvorium Athøfnum þu ert komeñ, og skamast þijn; Hvar ad þu ert komeñ, og Andvarpa; Hvort þijn Leid liggur, og vertu uggande. Pad Port sem liggur til Lijfsins, er ad søñu þraungt, eñ þo er Gata eda Vegur Saaluhialpareñar, eñ þreyngre. Gud gaf þier þañ dijrmætasta Fie-Siood Endurlausnarenar? eñ þeñañ Fiesiood ber þu þo i veikum Leyrkierinu. Gud gaf þier sijna Eingla til Verndar og Forsvars, samt skalltu vita, ad Diøfulleñ er ecke laangt fiærre sem þig vill undañ þeirre Verndan burttæla og locka. Gud endurnyade þig, i Anda þijns Hugskots; Eñ samt hefur þu eñ miked epter af þeirre gømlu Holldsins Nattúru. Pu ert komeñ under Guds Naad og Vingan, Eñ ecke ertu samt ølldunges iñleiddur i þa eilijfu Farsælld. Vistarveräñ er til Reidu a Himnum; Eñ samt verdur þig fyrst ad þiaa Heimsins Astrijda. Gud hefur fyrerheited og lofad Fyrergiefning Syndaña, þeim sem vilia ydrast, eñ ad giefa þeim Vilia til ad ydrast sem hafa Aätning til ad vilia drygia Syndena, þvi hefur hañ ecke lofad. Par uppe er

til

til Reidu handa þier; og svo sem bijda epter þier, Hugganer eillijfrar Farsælldar, eñ samt hlijtur þu iñ ad gaanga i giegnum margar Mootlætingar og Piaaningar.

Þier er fyrerheiteñ Korona eilijfra Launa, eñ samt verdur þu ad wtstanda fyrst eitt þungt og Hættulegt Strijd. Gud vijkur alldrei fra þvi sem hañ hefur eitt Siñ fyrerheited, so hañ ende þad ecke; So ættu ecke helldur ad vijkia fra upptekeñe Ástundan Gudlegs Lijfernes. Þegar Þrælleñ giører þad ecke sem hønum er bifalad, þa gleymer ecke Herrañ ad frañkvæma þad hañ hefur hootad.

So ættum vier þar fyrer stijfelldlega ad Andvarpa, og burtkasta Uggaleysenu, eñ sijta og graata, so ad vier ecke epter Riettferdugum Guds Doome, verdum af Gude yfergiefner, og til Gløtunar i Diøfulsins Valld afhendter. So leinge sem þu bijhelldur Gudlegre Naad, þa gled þu þig af heñe, Eñ þo svo ad þu meiner þig ecke þa Guds Naad med Sialfskylldu eiga so sem añañ Arf, og farer so Uggalauslega med hana, So sem þu kyñer heñe alldrei ad tapa; Þvi take Gud sijna Hønd fra þier, og svipte

te þig þeirre Gaafu, sem hañ hefur sialfur giefed, vegna Uggaleysis, þa muntu med of-hastarlegum Otta sleigeñ verda, og eing eñ Urrœde muntu þa kuña ad faa nie siaa; Þar fyrer er sa riettelega farsæll, sem med allre Astundan og Kostgiæfne, fordast og varast Athugaleysed, hvort ad er so sem oñur Mooder allrar Olucku og Slisa.

Þar uñ maattu i vissre Von vera, ad Gud yfergiefur þig alldrei, Eñ siaadu til þess, Og kostadu Kapps þar uppaa, ad þu yfergiefer hañ ecke helldur. Gud hefur giefed þier sijna Naad, Bid þu hañ þar fyrer, ad þu meiger stadfastur blijfa under hañs Naad. Gud bifalar vijst, ad þu skuler ecke efa uñ þijna Saaluhiaalp, Eñ þad, ad þu skuler vera Uggalaus uñ hana, Þad hefur hañ alldrei bifalad þier. Strijd þu þetta Strijd med Hørku og Kallmeñsku, so þu faaer uñ sijder Sigrenum ad hroosa, med Hiartañlegre Glede og Føgnude. Þitt eiged Holld þad strijder i þiñe Naatturu aa moote þier; Hvør Ovinur ad er þier so skiædur, sem hañ er þier naalægur.

Heimureñ sem er allt i krijngum þig, strijder aa moote þier, hvør Ovinur er þess

skiædare,

ſkiædare, ſem hañ er Marglidadre.

Diefulleñ ſem ſveimar i Loptenu upp yfer þier, ſtrijder aa moote þier, hvør Ovinur er þeſs ſkiædare ſem hañ er Megtugre; Eñ i Styrkleika þijns Guds kañtu þa ad ſigra og yfervīña; Eñ þad ſkalltu vita, ad þvilijka Ovine kantu ecke med Uggaleyſenu ad yfervīña, helldur med ſijfelldre Baraattu. Þijnar Lijfſtunder eru Baraattu Stunder, og þa verdur þu ſem allra meſt aaſocktur, þa þu fiñur til ſem minſtra Aſookna. Þegar þier finſt ſo ſem ad þu hafer Frid fyrer þeſſum Ovinum, þa eru þeir ſem megtugaſter a moote þier. Viller þu ſofa, Þa vaka þeir. Bıwer þu þig ecke til Mootſtødu, Þa bwa þeir ſig til Aſooknar og Skada. Marger þreytaſt og giefaſt upp a Veigenum, fyrr eñ þeir faa naad īñ i Fodur-Landed. Hvad marger af Iſraels Sonum doou i Eydemørkuñe, hvørier ei feingu ad ødlaſt þad Fyrerheitna Landed? Hvad marger Andleger Abrahams Syner tortijnaſt i Eydemørku þeſſa Lijfs, aadur eñ þeir faa ad ødlaſt þa fyrerheitnu Arfleifdena a Himnum? Eingeñ Hlutur kañ betur ad uppvekia oſs til ad hrinda i burtu

fraa

fra oss Uggaleysenu, helldur eñ þad, ef vier hugsum uñ, hvad faaer þeir eru sem stoduger standa allt til Æfeloka. Laatum oss þar fyrer laanga til þeirrar Himnesku Dijrdareñar. Laatum oss hryggiast þar af, ad vier hofum hana eñ nu ecke medtekid. Laatum oss so vera Athugasama þar uñ, ad missa hana ecke aptur, ad vier hofum af ongvu odru Fognud, eñ af þvi alleina, sem oss hiaalpar til, heñe ad naa.

Hvar til stodar þad þo Madur Glediest uñ Stundar Saker, Ef hañ verdur þar a moot ad hryggiast nu alla Eilijfd? Hvorneñ kuña Meñ Riettelega Glader ad vera i þessu Lijfe, Med þvi ad aller Veralldleger Hluter sem oss kuña ad kiæta og gledia, Þeir forgaanga og þrotna nuñ sijder? Eñ hitt sem hryggia kañ, þverrar þo nie þrijtur alldrei. Vier lifum so Uggalaust, Lijka svo sem vier hefdum alla Reidu yferstaded þær Hættulegustu Stunder Dandans og Doomsins. Christur seiger hañ mune til Doomsins koma, a þeirre Stundu sem vier meinum ecke. Þetta seiger Sañleiks Muñureñ, Ecke Einusiñe, helldur Tvisvar. Hlijd þu þessu þar fyrer, Og vert uggande uñ þig. Kome hañ a þeirre Stundu sem vier meinum ecke, Þa er þad vijst ad Ottast, ad vier munum meiga verda kallader fyrer Doomeñ, Ecke so vel vidbwner sem skyllde. Eñ ef vier komum þaangad Ovidbwner, O! HErra Gud, Hvorneñ skulum vier þa faa stadest þa straungu Dooms Atlycktun sem þar mun gaanga? Eñ þvi er þo so vared, ad þeir sem tapa þar sijnn Maalesne a einu Augnablike, Þeir faa alldrei Uppreisn uñ alla Eilijfd þadañ i fraa. A Einum stuttum Tijma verdur wtkliaad og alycktad

þad

þad sem fram̃ vid oss er ad koma um̃ þañ Oendañlega Eilijfdareñar Tijma; A þessum stutta Tijma og Augnablike verdur hvør Eirn og Eirn dæmdur, Añad hvørt til Lijfsins edr Daudans, Añad hvørt til Fyrerdæmingar eda Sæluhiælpar, Jæ, Añad hvørt til Eilijfrar Dijrdar edur Eilijfra Kvala.

O! DRotteñ, Þu sem hefur giefed oss þijna Náð, til ad uppbyria þad Gooda, Gief þu oss og eirneñ Styrk, So vier kuñum i þvi hinu sama Stadfaster ad standa allt til Æfeloka, Amen.

Þrijtugasta Hugvekia.

Um̃ þad, Hvørneñ Madur skal bera sig ad i fremsta Lage, ad breyta epter Heilagre Hegdan og Fram̃ferde Christi.

Christi Lijferne og Fram̃ferde er sæt fegurste Speigill og Fyrermyndan allra Dygda og Mañ-Kosta. Øll Christi Hegdan, er oss til Uppfrædingar fram̃sett. Marger vilia fæ ad næ Christo, Eñ vilia þo ecke þad til viña, ad feta epter hønum og hañs Fram̃ferde. Þeir vilia hafa Not af Christo, Eñ ecke Omak til ad haga sier epter hañs Lijferne. Læred af mier, þvi eg em Hoogvær og af Hiarta Lijtelaatur, Seger Endurlausnareñ. Utañ so sie þu vilier giørast Christi Lærisveirn, og læra ad breyta epter hønum; Þa kantu ecke Riett-Christeñ ad vera. Ecke er alleinasta Þijnañ Christi ad vera Bi-

 talingur

kallingur fyrer þijnar Synder, helldur ad og eirneñ Framferde Christi, ad vera þier til Epterdæmis i allre þiñe Hegdan og Høndlan. Þiñ Elskuge er Hvijtur og Raudur ad Lit; Skaadu til þu siert og eirneñ Raudur af Adreifingu Christi Bloods, og Hvijtur af hreiñe og flecklausre Epterbreitingu hañs Framferdis. Hvørneñ skyllder þu hafa Elsku til Christum, ef þu elskar ei hañs heilaga Framferde? Ef þier elsked mig, seiger Endurlausnareñ, þa hallded mijn Bodord, hvar fyrer ad þeir sem ecke hallda Christi Bodord, Þeir eru hañ og ecke helldur elskande. Christi allra Helgasta Framferde er su allra ægiætasta Lijfs-Regla sūñ til er, og hvørke Francisci nie Benedicti Reglur, sem Papistar meest af hallda, eru i nockurn Maata vid þessa Regluña samlijklande. Villier þu vera Oska-Sonur og Barn Guds Fødurs, þa giættu ad hvørneñ hañs Eingietneñ Sonur hagar sier og hegdar; Villier þu vera Samarfe Christi, þa aattu ad breita epter Christo. Saa sem vill lifa i Løstum og illu Framferde, hañ hiñ same þioonar Diøflenum; Eñ hvørneñ kañ sa ad vera

ra med Christo, sem sig hefur giefed i Pie-
nustu Diøfulsins? Ad elska Synder og
Leste, Pad er ad elska Diøfulen̄ sialfan̄,
Pviad allar Synder eru af Diøflenum
komnar; En̄ hvørnen̄ kan̄ sa Christum
Riettelega ad elska, sem elskar Diøfulen̄?
Ad elska Gud, Pad er ad elska Heilagt Lijf-
erne og Fram̄ferde, Pviad allt Heilagt
Fram̄ferde er af Gude, Hvørnen̄ kan̄ sa
þar fyrer ad elska Gud, sem ecke elskar Hei-
lagt Lijferne? Elskan̄ audsyneſt i Verk-
unum, og þad er Art og Náttura riettrar
Elsku, ad hun kiemur oss til, ad stunda
Gied han̄s sem vier elskum, og ad vilia og
meiga hid sama, svo sem sa vier elskum.
Þar fyrer, Ef þu elskar Christum Riette-
lega, Pa muntu stunda til ad vera hlijden̄
han̄s Befalningum. Pu munt og eirn-
en̄ elska Heilagt Lijferne so sem han̄, og
munt Endurnyast i Anda þijns Hugskots,
so þu hugser um̄ þad Himneska, lijka sem
han̄ giørde.

Eilijft Lijf er þar tiñefaled og under þvi
komed, ad vier þeckium Christum Riette-
lega; En̄ sa sem ecke elskar Christum,
han̄ þecker han̄ ecke. Sa sem ecke elskar

Lijtelæte, Skijrlijfe, Hoogværd, Sparneytne og Kiærleikañ, sar elskar ecke helldur Christum, Pviad Christi Lijferne var eckert añad eñ sañarlegt Lijtelæte, Skijrlijfe, Hoogværd, Sparneytne og Kiærleike. Christur segest ecke þeckia þaa, sem ecke giøra Vilia sijns Himneska Fødurs, þar fyrer þeckia þeir og ecke helldur Christum, sem ecke giøra hañs Vilia. Eñ hvør er Vilie Fødursins? Hañs Vilie er vor Helgun.

Sa heyrer ecke Christo til, sem ecke hefur hañs Anda; Eñ hvar sem hañs Ande er, Par er hañ med sijnum Astgiøfum og Avøxtum; Eñ hvørier eru Avexter Andans? Pesser, Sem er, Kiærleike, Glede, Fridur, Blijdleike, Goodgyrne, Giæska, Trweñ, Hoogværd og Sparseme.

So sem yfer Christo hvijldest Hellagur Ande, Svo hvijlest hañ og eirneñ yfer øllum þeim sem i Christo eru fyrer rietta og sañа Trw, Pviad Brwdureñ Christi geingur epter hañs Sætleiks Ilman. Sa sem helldur sier vid DRottneñ, hañ er eirn Ande med hønum. So sem Holldlegt eda Lijkamlegt Samband Ecktamañs og Ecktakonu,

takonn, giører þaug bæde eitt Holld; So giører og so sw Andlega Samteinging at millum Christi, og eirnrar Trwadrar Saalar, þaug bæde Christum og Saalena eirn Anda. Hvar fyrer, Saa sem ecke skickar siinu Lijferne og Framferde, epter Christi Lijferne, hañ hvørke helldur sier til Guds, Og ecke helldur hefur hañ Christi Anda i sier bliifanda.

Nun þad ecke tilbærelegt, ad vort Lijferne lijkest hañs Framferde, Hvor ed af Elsku til vor, vard oss i øllu lijkur, ad fraatekeñe Syndeñe? Gud sem sig hefur Opeñberad i Holldenu, hefur oss giefed Form og Fyrermyndan Christelegs Lijfernes med siinu eigeñlegu Epterdæme, so vier kyñum ecke þad fyrer oss ad bera, ad vier høfdum eckert Form epter ad breyta, añad eñ Holldsins Gyrnd og Vilia. Eckert Lijferne er betra, Elskulegra eda Roosamara fyrer Samvitskuna, eñ Christi Lijferne, Þviad Christur er sañur Gud; Eñ hvad kañ ad vera Jñdællra edur Roosamlegra eñ sialfur Gud, Hvør ad er sa hædste og ypparlegaste Goode? Heimsins og Veralldareñar Lijferne fæver med sier

 stutt

ſtutt Jñdæle og Glede, Eñ leider epter ſig eilijfa Hrygd. Hvørium hellſt ſem þu lijkeſt, og epter hvørium ſem þu breyter hier i þijnu Lijferne, Þeim hinum ſama verdur þu og eirneñ lijkaſtur i Uppriſuñe; Breyter þu epter Chriſto i þijnu Frañferde hier i þeſſu Lijfe, þa verdur þu hønum og eirneñ lijkur i Uppriſuñe, Eñ ſie ſo, þu lijkeſt Dioflenum i Syndeſie og Jllſku-Verkum, Þa verdur þu hønum og eirneñ lijkur i ellijfum Kvølum epter Uppriſuna.

Saa ſem vill mier epterfylgia (ſeiger Endurlauſnareñ) hañ take uppaa ſig Dag lega ſiñ Kroſs. Ef þu afneitar ſiaalfum þier i þeſſu Lijfe, Þa þecker Chriſtur þig fyrer ſiñ eigeñ Lim i Doomenum. Ef þu afneitar vegna Chriſti, hier i þeſſu Lijfe, þijnum eigeñ Villa, Þijnum eigeñlegum Veg og Virdingu; Jaa, og øllu þvi ſem þier kañ kiært ad vera, Þa mun Chriſtur laata þig niootande verda ſiñar Tignar, ſiñar Elſku, og ſijns Villia i ødrum Heime. Odleſt þu Hlutdeilld af Kroſſenum Chriſti hier i Heime, Þa ødlaſt þu og eirneñ Huggun og Hugſvølun i ødrum Heime. Lijder þu hier Offſookn i þeſſu Lijfe, þa

ſær

fær þu riikuglegt Verdkaup þar fyrer, i Epterkomande Lijfe. Saa sem mig vidurkieñer, hier i þessum Heime, (seiger Christur) hañ vil eg vidurkieña fyrer mijnum Himneska Fodur: Nu eigum vier ecke ad vidurkieña Christum alleinasta i þvi ad hallda hañs Lærdoom sañañ, helldur og i þvi, ad breyta epter hañs heilogu Lijfe og Frañferde, Og so mun Christur vissélega þeckia oss fyrer sijn Børn aa Dege Doomsins. Hvør sem afneitar mier fyrer Moñunum, seiger Christur, hønum vil eg og so afneita fyrer mijnum Himneska Fodur: Nu verdur Christo afneitad, Ecke alleinasta med Ordunum, Helldur miklu framar med Illu og Ogudlegu Frañferde; Þar fyrer, hvør sem afneitar Christo med Verkunum hier i Heime, hønum mun og Christur neita med siñe Dooms Alycktan i ødrum Heime.

Saa maa eingeñ reiknast fyrer eirn Christeñ Mañ, sem ecke hefur rietta og saña Trw aa HErrañ Christum. Nu iñplantar riett og søñ Trw oss Christo, Hvør ad er þad rietta Wijn-Tried, so sem adra Kviste, Eñ hvør saa Kvistur eda Grein aa Christo, sem ecke færer Avøxt, Þañ afhøggur og burtkastar saa Himneske Wijn-Gards HErrañ: Eñ hvør sem i Christo blijfur, og i hvørium sem hellst ad Christur bijr fyrer Trwna, hañ

þiñ same færer mikeñ Avøxt.

Sa Kvistur er ecke i Raun og Sañleika iñplantadur i Vijn-Trie, sem ecke dregur til sijn Vøkvañ wr Vijn-Trienu; So er og ecke helldur nockur sw Saala iñplantud Christo fyrer Trwna, sem ecke dregur til sijn þañ Andlega Vøkvañ Kiærleikans wt af Christo.

Giørdu vort Frañferde lijkt þijnu allra Helgasta Frañferde HErra JEsu Christe hier i Heime, so ad vier mættum þier fyllelega lijkiast i ødrum Heime, Amen.

Priijtugasta og Fyrsta Hugvekia.

Uñ þad, Hvad þad sie ad afneita sialfum sier.

Hvør sa sem vill mier epterfylgia, þañ afneite sialfum sier, Seiger Endurlausnareñ. Eñ ad afneita sier so sialfum, Pad er ad fraa sier leggia Elsku til sialfs sijns, þvi sw Elska sem vier høfum aa sialfum oss, hun wtrijmer Guds Elsku. Vilier þu vera Christi Læresveirn, Pa verdur þu þar til ad stunda, ad Root þeirrar Elsku, sem þu hefur a sialfum þier, uppvisne og wt af deye i þijnu Hiarta; Pvi eingeñ elskar Riettelega Christum, utañ sa sem sialfañ sig hatar.

Nema svo sie ad Korn Sæded, sem nidursaaest i Jordena, deye fyrst, þa kañ þad ei Avøxt neirn af sier ad færa; Svo kañtu ecke helldur Avøxt Andans ad færa, utañ Elskañ til sialfs þijns wt af deye adur fyrre i þijnu Hiarta. DRott-

DRottenn sagde til Abrahams, Gacktu wt af þijnu Fodur-Lande og fraa þijnu Ætt-Foolke, og wt af þijns Fodurs-Hwse, til þess Lands sem eg vil þier tilvijsa. Ecke kuñe Abraham Forfader ad verda so merkelegur Guds Madur, sem hañ var, fyrr eñ það hañ hafde skiled sig vid sitt Fedur-Land; So kañtu og ecke helldur ad verda riettur og sañur Christi Læresveirn, og eirn riett Andlegur Guds-Madur, utañ þu gaanger fraa þeirre Elsku, sem þu hefur aa sialfum þier. Jacob, þegar hañ glijmde vid Eingeleñ, þa vard hañ af hañs sterku Atektum halltur aa odrum Fætenum, Eñ aňar Footureñ var heill og braustur. Fyrer þessa Tvo Fætur Jacobs þijdest og merkest siw Tvofallda Elska, Sem er Elska til vor sialfra, og Elska til Guds. Pa ed Fyrsta nær Madur Guddoomlegre Blessan, þegar hañ er halltur aa Fæte siñar eigeñlegrar Elsku; Eñ hiñ Footureñ Guds Elsku er heill og Ohindradur. So sem þier er Omogulegt med sama Auga ad lijta upp i Himeneñ og nidur aa Jordena under eins, So kañtu og ecke helldur med einum og hinum sama Vilia, þig ad elska

 um

um̃ fram̃ alla Hlute, og Gud i Himnenum. Elskañ er eirn sa beste Hlutur sem Saaluñe er giefeñ, Hvar fyrer hun heyrer til med Riettu Gude Einum, Sem er sa Allra Ædste og Beste i bland allra Hluta. Þijn Elska er so sem þiñ Gud. Þviad hvad sem þu elskar øllu ødru framar, Þad hid sama giører þu ad þijnum Gude.

Þad sem þu elskar øllu ødru framar, þad virder þu og eirneñ fram̃ yfer alla adra Hlute: Nu er Gud alleina sa sem ypparlegre er og ædre øllum Hlutum; Hvar fyrer, sa sem elskar sig sialfañ mest, hañ giører sig ad Gude, Hvad hid sama er hin svijvirdelegasta Skurgoda Dijrkan.

Þad sem þu elskar allra mest, og iñelegast, þad virder þu og metur fyrer svo dijrmætañ Hlut, So sem aller adrer Hluter mættu vera hønum undergiefner og þloonande. Nu er þvilijkur svo ypparlegur Hlutur eingeñ añar eñ Gud alleina. Siaadu þar fyrer til, ad þu elsker ei sialfañ þig um̃fram̃ allt, so þu giorer ei Gud af þier. Gud er Upphaf og Ending allra Hluta, Þar fyrer a Elskañ med riettu ad Uppbyriast hia hønum, og Endast hia hønum. Guds

Guds eigeñleg Vera er fraaskileñ fraa øllum ødrum skøpudum Skiepnum, Þviad Gud hefur fraa Eilijfd vered i sialfum sier þad hañ er, þar fyrer aa þijn alvarlegasta Elska ad vera fraaskileñ og sneidd fraa øllum ødrum skøpudum Skiepnum. Eirnrar og somu Tegundar sem þijn Elska er, somu Tegundar eru þijn Verk og eirneñ. Ef þijn Verk frameñkoma af riettre og sañre Trw og Elsku til Guds, Þa eru þaug Gude þeck og mikels verd i hañs Augliti, Þo þaug sieu lijtels verd og faantijt reiknud fyrer Mañaña Augum. Eñ kome Verkeñ þijn af þeirre Elsku, sem þu hefur til sialfs þijns, Þa er Omøgulegt þaug kuñe Gude ad þocknast. Elskañ sem Madur hefur til sialfs sijns, hun fordiarfar og saurgar, Lijka vel þaug Bestu og Ypparlegustu Verk, sem hañ kañ af Stad ad koma.

Þegar Christur var staddur i Hwse Simonar, Þa kom þar fram ein Kviña, hvør ed sundur-braut eitt Kier fullt af dijrmætu Salve, og smurde þar med Christi Høfud; Þad heñar Verk syndest lijtels verdt, Eñ samt var þad Guds Syne þocknanlegt,

nanlegt, Hviad þad kom fram̃ af riettre og ſan̄re Trw, af Omeingudum Kiærleika og Ydrande Hiarta.

Foornfæringarnar voru Gude þægt Verk i Gamla Teſtamentenu; Eñ ſamt ſem aadur kun̄e þad Verk ecke Gude ad þocknaſt, þegar Saul Kongur took Herfaang þeirra Amalechitarum, og ætlade þad til Foornfæringar DRottne: Eñ Ordſok þar til ad DRottne þocknadeſt þad ecke, var ſu, ad þeſſe Aſetningur Sauls kom ecke fram̃ af riettre Elſku til Guds, Hviad hefde hañ elſkad Gud riettelega, Þa hefde hañ ecke foracktad Guds Bod og Biifalningar, ſem hønum þo biifalade ad uppbreña allt þad Herfaang, eñ offra þvi ecke; Eñ Saul Kongur elſkade ſig ſiaalfañ framar eñ Gud, og villde audſyna ſiina eigeñ Gudrækne i þeſſu Offre ſier til Hrooſunar.

Elſkañ er ſo ſem nockurskonar Elldur, Hviad ſo ſiingur Guds Helløg Chriſtne i Pſalmenum.

Kom þu goode H. Ande, uppfyll Hiørtu þiña Trwande! Og breñande Elſku þijna i þeim uppkveikiande, etc.

Ellds-Logeñ helldur ſier ecke nidur vid

Goolfed eda Jordena føstum, helldur leitar hañ og leggur upp i Lopted; Eins a þijn Elska ecke ad hallda sier nidur vid þig, Helldur leita upp i Hædernar, til Guds þijns Skapara.

Ad afneita sialfum sier, heiter þad og eirneñ, ad leita sialfum sier øngrar Dijrdar nie Vegsemdar. Þeim ypparsta Gooda, sem er Gud sialfur, tilheyrer og eirneñ hin hædsta og ypparsta Vegsemd. Sa sem leitar siñar eigeñ Lofdijrdar, hañ kañ ecke ad leita Guds Dijrdar; so sem Endurlausnareñ sagde til Phariseaña: Hvørneñ er møgulegt, ad þier kuñed ad trwa, Þar þier leited ydur sialfum Hroosunar og Vegsemdar, hvør hia ødrum? Hugleid þu Epterdæme Christi og fylg þvi epter: Hañ vottar opt og Tijdum um sig; Ad hañ leite ecke siñar Dijrdar, hañ þigge ecke Hroosun nie Vegsemd af Møñunum, og hañ sie af Hiarta Lijtelaatur. Þu medtekur allar þær goodar Gaafur, sem þu hefur, af Guds Hende, þar fyrer attu ad tilreikna þær og eirneñ Gude, Og giefa hønum Dijrdena, eñ þier ecke. Af þessum Giæsku Bruñenum wtfliota Læker allra goodra Hluta,

þar

þar fyrer elga þeir sömu Lækerner til Siafarens ad reña, þad er, Guds Giæsku ad vera tilreiknader og heimfærder med Packlæte. Þaug Grös eda Bloomstur sem kallast Solseqvia, þad er Sool fylgiendur, sinwa sier ætijd epter Sooluñe, af hvörre þaug taka siñ Vöxt og Bloomgunar Vökva, J hvörre hellst Att sem Sooleñ er; So byriar þier og lijka, ad sinwa öllum þijnum Gaafum og allre þiñe Vegsemd ad Gude, og vidurkieña, ad þu hafer af hönum allt þad þeiged, eñ eckert af sialfum þier: Være þad nockud þu hefder af sialfum þier, þa hefder þu vel Orsök til ad leita þier Lofstijrs, og tilreikna þier þijnar Eigenlegar Gaafur; Eñ med þvi þad er eckert, hellldur alleinasta af Gude, þar fyrer aattu ecke þiñar, helldur Guds Vegsemdar alleina ad leita. Su Vegsemd sem Madur sialfum sier tilreiknar, snijr Mañe fra Gude.

Epterdæme höfum vier þar til a Nabogodonosor Konge, hvör ed sagde: Þetta er su megtuga Babylon, hvöria eg hefe uppbygdt til eins Konglegs Hwss i mijnu Rijke, J Styrkleika miñar Magtar, og mier til Lofstijrs og Vegsemdar. Eñ hvörneñ

foor þad ſijdañ fyrer Nabogodonoſor? Þad aavijſar Skriftiñ; So ſeigiande: Ädur eñ Kongureñ hafde þeſſe Ord wt talad, þa heyrdeſt Rauſt af Himnum; Þier verdur ſagt Nabogodonoſor, ad Rijkes Stioorneñ er fraa þier tekeñ, og þu munt verda wtrekeñ fraa øllum ødrum Møñum, So þu hwer i hiaa Villudijrum wt i Mørkeñe: Eins fer þad og ſo, Vilier þu byggia þijna Andlega Babylon, Þad er þijn Eigenleg Goodverk, Siaalfum þier til Hrooſunar; Eñ ecke Gude alleina, Þa verdur þu wtrekeñ fra Guds Auglite, og hñs H. Eingla.

Þad heiter og eirneñ ad afneyta ſiaalfum ſier, ad yfergiefa ſiñ eigeñ Vilia, og hlijda honum ecke; og breyta ecke epter honum. Oſs byriar beſta Vilia allra hellſt ad hlijda; Nu er Guds Vilie æt ijd hiñ beſte, þar fyrer eigum vier og hellſt epter honum ad breyta. Hañs Villa ber oſs hlijdugum ad vera, af hvørs Hende vier medtokum allt þad gott ſem vier høfum; Nu kiemur þad allt ſamañ alleina af Hende DRottens. Hañs Villia er ſkylldugt vier hlijdum, ſem oſs vill leida til Lijfſins og til alls hins gooda; Eñ þad ſama giører Vilie DRottens,

eñs, sem ecke vill neirn fyrerfarest. Settu þiñ Vilia og Velþocknan til Drotteñs, og mun hañ giefa þier það sem þitt Hiarta Oskar.

Vor Eigenlegur Vilie leider oss til Dauda og Glötunar. Hvad felldе vorn Fyrsta Fødur Adam, fra Guds Vinaattu og þeirre Farsælld sem hañ var til skapadur i Eilijfa Glötun ? Eckert añad eñ það, hañ lagde hia sier Guds Vilia, og giengde hønum ecke, Eñ epterfylgde sijnum Eigeñlegum Vilia, Hañ gleymde Guds Bodorde, og hlydde Raadleggingum Diofulsins. Hvør sem þar fyrer vill vera Riettelegur Christi Læresveirn, hañ fraa sier legge siñ Eigeñlegañ Vilia, og gyrnest ad epterfylgia Guds Vilia. Giættu ad Christo hvad hañ giører i sijnu Dauda-Strijde: Offrar hañ ecke Gude sijnum Eigeñlegum Vilia, So sem eitt þacknæmelegt Offur? Offra þu og eirneñ þar fyrer þijnum Vilia Gude, Og so hefur þu lært siaalfum þier ad afneita, So sem Christur af þier utheimter.

O! DRotteñ, Þiñ Heilage Vilie verde, So aa Jørduñe sem aa Himnenum, AMEN

Priitugasta og Auñur Hugvekia.

Uñ þa riettu Hvijld og Roosemd Saalareñar.

Mañsins Saal leitar sier opt ad Hvijld og Unan i hia þessum stundlegum og forgeingelegum Veralldareñar Hlutum, hvøria hun þo ecke fiñur, Og kiemur það svo til, ad Saaleñ er myklu ypparlegre eñ aller adrer Hluter i Heimenum, Hvar fyrer hun kañ ecke

Hvijld

Hvijld og Rooſemd ad fa i hvillijkum til-
komulitlum og lijtels verdum Hlutum.
Aller adrer Hluter i Verolldeñe eru Jard
neſker, Eñ Saaleñ vor hefur Himneſkañ
Uppruna. Hvørneñ ſkylldu þa hvilijker
Hluter gieta heñe og heñar Gyrnd full-
nægt. J Chriſto alleina fiñur hun ſijna
rietta Hvijld og Nægiu, Þvi hañ alleina
kañ allt þad ad veita, ſem hun kañ ad gyrn-
aſt. A moote Guds Reide hvijleſt hun i
Saarunum Chriſti. A moote Aklogun
Dioful ſins hefur hun Hvijld og Hugar-
Hægd i Almættenu Chriſti. A moote
Skielfingu Løgmaalſins i Naadar-Fyrer-
heitum Chriſti. A moote Aklogun Synd-
aña i Bloodenu Chriſti, hvort betur er tal-
ande fyrer Gude, Eñ Abels Blood. A
moote Ogn Daudans hefur hun Hugar-
Hægd, Hvijld og Rooſemd af Upphafning
uñe Chriſti, og hañs Haaſæte, þar hañ ſit-
ur til Fødurſins hægre Handar.

So fiñur nu Trweñ vor og Kiærleikur-
eñ Hvijld og Hægd i Chriſto, hviad þa vi-
er faaum Chriſtum ad elſka, þa kañ Kiær-
leikureñ ecke hærra ad komaſt, edur ædra
ad elſka. Þeir ſem feſta ſiñ Kiærleika vid

Jardneska Hlute, þeirra Elska kañ øngva Hvijld nie Stilling ad fiña.

Aller Jardnesker Hluter eru forgeingeleger og fallvallter, og kuña þvi ecke Gyrnd Sáalareñar ad fullnægia, edur hana ad sedia, Þviad þeir eru aller skáma Stund varande, eñ Sáaleñ er eillijf og epter Guds eigeñ Mynd skøpud, Hvar fyrer hun kañ alldrei fyllelega ad stillast, fyrre helldur eñ hun fær þaug Eilijfu og Obrlootañlegu Giædeñ, sem er Gud sialfur, J hvøriun allt añad gott er iñefaled.

Þar fyrer, so sem Trwañ vor á ecke ad stydiast vid neina Hlute, utañ alleinasta vid Christi Forþienustu, og Fullnægiu, so á og eirneñ Elskañ vor ecke ad lada sig til nockurs añars Hlutar, Já, ecke til sialfra vorra, þviad Elskañ til sialfra vorra, hun hindrar Guds Elsku, hvøria vier ættum þo ad taka fram yfer allt añad.

Sáaleñ vor er Brwdur Christi, hvar fyrer hun á sier alleina vid hañ ad halldа og hañ eirn ad adhyllast. Sáaleñ vor er Hws og eigenlegt Herberge Christi, hvar fyrer hun á øngvum Rwm ad giefa, utañ honum alleina.

Marger leita ſier Hug-Hægdar i Audæfum og Rijkedæme Veralldareñar, Eñ hvorneñ ſkal Hægd eda Hvijld fiñaſt fyrer utañ Chriſtum? Hvar ſem Chriſtur er, þar er Faatækt, ſie hun ecke hid ytra, þa er hun ſamt hid iñra i Hiartanu.

Saa goode HErra Himens og Jardar, hafde ecke þad ſem hañ kuñe Høfde ſijnu ad ad halla, hvar med hañ helgade og vijgde oſs ſijnum Limum, Faatæktena til Hau da. Audæfeñ til falla hid ytra, Eñ þad ſem Hvijld og Roo ſkal Saaluñe giefa, þad verdur ad vera hid iñra i oſs, vid hvad ad Saaleñ kuñe ſier ad hallda i Daudanum, þegar vier verdum allt ad yfergiefa. Añad hvort ſkilia Audæfeñ vid oſs, eda vier vid þaug, og þad ſkiedur Stundum medañ vier lifum i þeſſu Lijfe, Eñ aavallt og Obrygdullt, þegar vier wt af Sofnum; Hvørneñ ſkyllde Saaleñ hafa þa Hvijld og Rooſemd af Audæfunum vid hvør hun ſkilur?

Marger leita epter Hvijld og Stilling ſiñar Saalar i Holldlegu Epterlæte og Vellyſtingum, eñ þær kuña uñ Stundar Saker Hollded til Frids ad ſtilla, eñ Saaleña

lena øngvanẽelgeñ, Þviad þeim fylger opt-
ast nær aa epter Sorg og Angist. Vel-
lystingar og Holldsins Epterlæte heyra
alleinasta til þessu Stundlega Lijfe, Eñ
Saaleñ er ecke skøpud vegna þessa Stund-
lega Lijfs, Hvar fyrer hun verdur vid Lij-
kamañ ad skilia i Daudanum; Hvørneñ
skyllde hun þa Hvijld og Roosemd fiña i
Vellystingunum? Saaleñ hefur sijna
Hvijld og Roosemd i Christo. Hvørneñ
var vared sialfs Christi Hvijld i þessum
Heime? Hañs Hvijld var eckert añad i
þessum Heime, fraa hañs fyrsta Fædingar
Tijma, og allt til hañs Dauda, eñ Sorg
og Stwt, Kvøl og Angist, so hañ kiende oss
ad dæma riett uñ Holldsins Vellysting,
hvad hun være.

Marger leita siñe Saalu Hughægdar
og Hvijldar i stoorum Metordum og ypp-
arlegum Embættum; Eñ þesse Hvijldeñ er
ecke stødugre eñ so, ad hun blæckter i hvør-
ium Guste Veralldar Maña Pocknunar
og Opocknunar, og veit alldrei nær eñ hun
i burt fijkur.

Hvørt Gagn edur Nytseme hefur þu af
þeim Lofstijr sem þu fær af Moñum? Ecke
meira

meira eñ eitt fagurt Maalverk hefur þar af, þo þvi ſie hrooſad. Hugleid þu þad litla Plaatz Veralldareñar, i hvoriu þu bijr: Hvad lijted er þad ad reikna hiaa øllu Landenu, aa moote allre Nordur Alfu Heimſins, edur a moote øllum Heimenum: Nu þo þu hefder Lofſtijr af øllum Heimenum, (hvad ecke kañ ad ſkie) Hvad være hañ þo ad reikna utañ ſo ſem ecke par? Sw Vegſemd og ſa Heidur er alleinaſta Lofsverdur, Hvør ed Utvølldum verdur af Gude veittur i ødrum Heime. Svo ſem Lijf Lijkamans er Saaleñ, ſo er og Gud Lijf Saalareñar, hvar fyrer, ſo ſem ad Saaleñ lifer þa ad eins riettu Lijfe, þegar Gud bijr i heñe, fyrer Naad ſijns Anda, ſo er hun og eirneñ daud, þegar hun hefur ecke Gud i ſier bwanda: Eñ hvada Hvijld kañ Saaleñ i Daudanum ad hafa? Sa fyrſte Daude, er Daude Saalareñar, þegar Madur deyr wt af fraa Guds Naad og Vingan, vegna ſiñar Illſku, Þeſſe Daude kañ ecke añars, eñ epter ſig ad leida þañ añañ Dauda Fordæmingareñar. Hvør ſem nu þar fyrer helldur ſier ſtøduglega vid Gud, og hefur hañs Huggun hid iñra i Hiartanu,

hañs Hviild og Roosemd kañ eingeñ Olucka, sem hid Ytra tilfellur, ad sturla.

Midt i Angrenu er hañ gladur, Midt i Fartækteñe Audugur, Midt i Anaudeñe med goodu Giede, Og i siaalfum Daudanum Lifande. Hañ acktar ecke uppaa Ogn nie Hootan illra Maña, Pviad hañ hefur nooga Magt Heilagrar Huggunar hid Jñra. Hañ hryggest ecke i Mootlætenu, Pviad Hellagur Ande huggar hañ Kroptuglega hid Jñra i Briooстenu. Honum fellur ecke Fartækteñ þwngt, Med þvi hañ er noogu riikur af Guds Myskun og Giæsku. Hañ sturlast ecke af Laste og Miinkunar Ordum Veralldareñar Sona, Med þvi hañ hefur Lofstiir hiaa Gude. Hañ hugsar ecke uñ Vellysting Holldsins, Med þvi honum er laangtum kiærare og betur smackande Sætleike Andans.

Hañ ser ecke leitande epter Wingan Veralldareñar, med þvi hañ hefur Hiartans Lysting af Naad Guds og hañs Wingan, til hvørrar hañ fiñur i Hiartanu. Hañ gyrnest ecke Jardneskañ Fiesiood, Med þvi hañ hefur sier þañ besta Fiesiooden geymt aa Himnum. Hañ Ottast ecke Daudañ, Pvi hañ lifer aavallt i Gude. Hañ gyrnest ecke freklega Veralldlega Speke, Pviad hañ hefur H. Anda i Hiartanu, Sem hañ uppfræder hid iñra Allnægelega. Hañ Ottast ecke Reidar-Prumur nie Storm-Widre, Ecke Baal nie brwsande Bylgiur Vatnaña, Ecke

Himen-

Himen-Tunglaña Hootaner nie Hrædelegar Formyrkvaner, Þviad hañ er i Trwne a Christum, længt upphafeñ yfer allar soddañ Nættürlegar Skiepnur, og lifer i Christo, eñ ecke i Heimenum. Hañ lætur sig ecke villa Blijdlæte Heimsins, Þviad hañ heyrer længtum blijdare Ord og Avarpaner Christi i siñe Saalu og Samvitsku. Hañ Ottast ecke Diøfulsins Magt, Þviad hañ fiñur til Guds Myskunar og Hlijfdar, Sa er længtum sterkare sem i hønum lifer, og viñur Sigureñ, helldur eñ Diøfulleñ sem gyrnest hañ ad viñg og gletur ecke. Hañ geingur ecke epter Tilteigingu Holldsins; Þviad hañ lifer i Andauum, og geingur epter hañs Aeggingum. Þegar Andeñ Endurlifnar i Mañenum, Þa deydest og Krossfestest Holldet. Sa þarf ecke ad hrædast Diøfulsins Aflogun, sem veit sier vijsa og Obrygdula Medalgaungu HErrañs Christi.

Þvilijka rietta og saña Hvijld og Hægd Saalareñar, veite oss og giefe sa sem hana hefur tilreidt og tilbwed, DRotteñ vor JESUS Christus, Blessadur uñ allar Allder, AMEN.

Þrijtugasta og Þridia Hugvekia.

Uñ Gooda og Hreina Samvitsku.

Vad sem hellst þu giører, Þa hugsadu øllu framar uñ Samvitsku þijna, ad þu hana ecke sturler. Ville Diøfulleñ æsijsa þig til nockrar Syndar, Þa Ottastu fyrer Doome þiñar Samvitsku hid Jñra i Hiartanu. Ef þu Ottast i Vidurvist Mañaña, þad ad fremia sem Illt og Osæmelegt er, hvad miklu framar skalltu Ottast ad giøra þad i Vidurvist

vist

vist biñar Samvitsku. Saa Jñre Vitnesburdureñ, er laangtum sterkare eñ saa Ytre, hvar fyrer, þo eingeñ vite af þijnum Syndum, og þær kuñe þvi eingeñ ad aaklaga af Moñunum, þa ber þo Samvitskañ Vitne uñ þær, fyrer hvorre þær dyliast ecke.

Samvitskañ Mañsins er ein af þeim Bookum, sem fram̃ verda bornar og uppslettar, aa Sijdasta Dooms-Deige, Hvar uñ lesa maa i Opeñberingar Bookeñe.

Fyrsta Bookeñ sem fram̃ verdur boreñ og uppslett, Er Guds Vijsdooms Book, sem alla Hlute sier og þecker, wt af hvørre Opeñberlega mun verda uppleseñ, øll Mañaña Verk, Ord og Þaankar.

Sw Auñur Bookeñ er Christur sialfur, sem ad er sw rietta Lijfsins-Book, hvør sem i heñe finst skrifadur med Guds Fijngre, Heiløgum Anda, fyrer rietta Trw i Bloodenu Christi, hañ verdur af Einglunum iñleiddur i Himneska Dijrd og Sælu.

Þridia Bookeñ er Book Heilagrar Ritningar, Epter hvørrar Jñehalldi dæmt verdur bæde uñ vora Trw og Verk, hvørt þaug eru riett eda ecke. Orded þad

sem eg hefe fyrer þeim talad (seiger Endurlausnareñ) þad mun þaa dæma aa Efsta Deige.

Fioorda Bookeñ hefur iñe ad hallda þa Ytre Vitnisburdena Faatækra og añara Naudstaddra, hvørier a Deige Doomsins munu oss iñtaka i eilijfar Tialldbwder.

Fiñta Bookeñ hefur iñe ad hallda þaa Jñre Vitnesburde Samvitskuñar, J hvørre Book allar þær Synder standa uppskrifadar, sem sierhvør Madur hefur drygt uñ sijna Æfe.

Þetta er ein harla stoor Book, aa hvørla allt er uppskrifad med Stijl Sañleikans. So gieta þeir Fordæmdu ecke sagt ney til siña Synda a Domenum, þviad þeirra eigeñ Samvitska vitnar a mote þeim.

Þeir gieta og ecke helldur flwd undañ Syndareñar Akløgun, Þviad Doom-Stooll Samvitskuñar er med þeim, og aa heima hiaa þeim, hvort sem þeir flija. Hrein Samvitska er sa skiæraste Speigell Saalareñar, i hvørium hun kañ bæde ad siaa Gud og sig. J saurugre Samvitsku kañ ecke ad siaast þad skiæra Lioos Guds Auglitis; Hvar fyrer Endurlausnareñ

 so

so seiger: Ad sæler sieu þeir hinu Hrein-Hiortudu, Pviad þeir munu Gud siaa.

So sem hrein og skiær Asiaana er Dægeleg Alits fyrer Mañaña Augum, So er og vel skartande fyrer Guds Augum, hrein og Osaurgud Samvitska; Eñ fwerñ og roteñ Samvitska fæder af sier þaa Orma sem alldrei wt af deya. Par fyrer er oss allt Kapp þar aaleggiande, aa medañ þessar Lijfs-Stunder vara, ad vier lærum ad fiña til þessara Samvitskuñar-Orma, og þaa wt af ad deyda fyrer saña Ydran, Eñ foostra þaa ecke aa Uggaleysenu iñ til þess eilijfa Tijmans.

Allar hinar adrar Bækurnar sem aadur voru upptaldar, Eru til þess þienande, ad þesse Samvitskuñar Book mætte leidriettast og upp aptur skrifast; Hvar til stodar stoor Vitska; Ef þar er fyrer ein ill Samvitska? Pviad epter þiñar Samvitsku Book verdur þu Dæmdur, fyrer Guds Doom-Stoole, eñ ecke epter Book þiñar Vitsku. Vilier þu laata Book þiñar Samvitsku riett skrifast, Pa skrifadu hana epter því sem steudur skrifad aa Lijfsins Book. Lijfsins Book er Christur, þar

fyrer

fyrer stijladu Trwna þijna epter hañs Kleñingum, og Lijferne þitt epter hñs Frañferde. Pa ed Fyrsta verdur Samvitska þijn good, Ef þu hefur hreint Hiarta; Sañordañ Muñ og tilbærelegt Verkaña Frañferde. Hafdu Samvitsku þijna so sem fyrer añad Lioos, i øllum þijnum Giørdum, Pviad hun kañ gløggvast ad syna þier, hvøriar Athafner riettar eru, og hvør iar rangar. Taktu þier sterkañ Vara fyrer þeim Doom-Stool Samvitskuñar, þar sem hiñ same er sekur, Sakaraaberen; Votturen, Doomaren, Fangelsed, Hegnaren og Bodullen: Hvar skal þa fiñast Undañfære, þegar saa hiñ same er Doomaren sem Vitne ber, og hønum er kuñugast um Maaled, sem yfer dæmer? Hvørt Gagn hefur þu þar af, Po aller adrer lofe þig og hroose þier, Ef Samvitska þijn aaklagar þig? Sterkare er Akløgun heñar eirnrar, eñ Lofstijr añara Pusund. Hvad skadar þig þad, Po aller adrer laste þig, og hallde a moote þier, ef Samvitskañ ein afsakar þig? Pesse Doomareñ alleina gietur bæde Maaled sookt og Doomeñ wrskurdad. Pesse Doomareñ lætur sig ecke blinda

med Mwtum og Skeinklugum, og ecke mijkia fyrer nockurn Bœnastad. Hvort hellst þu geingur, Eda hvar hellst sem þu ert, þa er alltijd Samvitska þijn hiaa þier, berande med sier þad sama sem þu hefur i hana iñlagt, Hvort sem þad er Gott eda Illt. Þetta Geymslu-Fied forvarar hun so leinge sem þu lifer, og skilar þier þvi aptur a efsta Doome: Þar fyrer sagde Spaa-Madureñ riett, ad Mañsins Heima-Meñ sieu hañs Oviner. So hefur þu i þijnu eigeñlegu Hwse, og af þijnum eigeñlegum Heimiles Møñum, þañ sem þig aaklagar, þañ sem ad þier giæter, og sijdañ a þier hefner. Hvad gott giører þad, þo Madur life i Nægd allra Audæfa, ef hañ þijnest af Svipum illrar Samvitsku? Bruñur og Uppraas allrar Mañsins Farsælldar, er i Mañsins sialfu eigeñlegu Hugskote; Eñ sie sa Bruñureñ apturbyrgdur, Hvørneñ kuña þa þar Læker wt af ad fliota? Hvort Gagn giører þad, þoott ein siwk Mañeskia ligge i Gullegre Sæng? So giører þad og ecke helldur Gagn þeim sem hefur illa Samvitsku, þo hañ hafe allra añara Hluta Nægter og nooga Audlegd. So stoort

Kapp

Kapp sem þier byriar ad leggia þar aa, ad þu ødlest eilijfa Saaluhiaalp; So stoort Kapp ber þier og eirneñ þar a ad leggia, ad þu hafer gooda og roolega Samvitsku, þvi ad under eins og þu misser gooda Samvitsku, þa misser þu og eirneñ Trwna, Eñ ad mistre Trwñe, þa misser þu Guds Naad, Eñ hvørneñ kantu ad vænta þier eilijfs Lijfs, þa þu hefur mist Guds Naad? Hvilijks Dooms maattu þier vænta af Christo, So sem Vitnisburdur þiñar eigeñ Samvitsku er blioodande. Jllgiørda Meñerner, þo eingeñ þa aaklage, eda neitt uñ þa uppbere, eru sialfer sijner Aklagendur. So sem þad geingur til fyrer þeim Drucknu; ad aa medañ þeir eru i siñe aakofu Dryckiu, þa finst þeim ecke Oled giøra sier neitt Mein edur Baga, Eñ skoñu sijdar þa þeir hafa sofed, og vakna upp aptur; Þa fiña þeir hvørneñ su Ohooflega Dryckia hefur þa wtleiked; So geingur þad til fyrer þeim sem Syndga, aa medañ þeir eru ad Synda-Jdiuñe, og iñ til þess þeir hafa hana frañkvæmt, þa formyrkvast svo þeirra Hugskots Augu, og þeirra Skilnings Sioon, ad þeim syneſt so sem

hun

hun leide eckert Illt epter sig; Eñ sem Syndeñ er fullkomnud, þa rijs Samvitskañ upp af Svefne, og nagar þa og klagar ækaflegar, Eñ nockur Sooknare eda Sakgræbere kañ ad giora.

Þar eru Þriggia Handa Doomar til; Fyrst er Guds Doomur; Þar næst Samvitskuñar Doomur; Og i þridia Lage Veralldareñar Doomur. So sem hier er nu Omøgulegt ad skioota hier undañ Guds Doome, So er hier og lijka Omøgulegt, ad komast undañ Doome þiñar Eigeñlegrar Samvitsku; Þo þu kuñer stundum undañ Veralldareñar Dome ad gleta komest.

Þar kañ eingeñ Veggur ad skilia æ millum þijn og þessa Vottsins, Svo hañ ecke siæe þijnar Giørder og Athafner. Hvør Afsøkun skyllde hier duga, þegar su iñre Akløguneñ hun fordæmer þig? Rooseind Samvitskuñar, Er svo sem nockurt Upphaf eillijfs Lijfs.

Med langtum meire Hugarhægd, kantu þig ad gledia, wt af goodre Samvitsku i Mootlætenn, eñ af illre i Medlætenn. Giegn allre Ofrægd og Alijge, kañtu Drugglega ad bera Afsøkun goodrar Samvitsku. Spyrdu sialfañ þig ad um þijnar Eigenlegar Giørder og Framferde, Þviad sialfum þier er þar um kuñugra eñ nockrum ødrum. Hvad meinar þu stoda mune añ-

ára Maña Oſoñ Hroſſan, Eda hvad ſkyllde þig ſkada añara Logeñ Laſt-Yrde þier til Handa? Epter Guds Dooms Alycktan alleina ſtendur þu eda fellur, Eñ hiña añara Vitnesburder, ſtydia þig hvorke nie fella. Samvitſkañ verdur þvi Eiliif, ad Saaleñ vor er Eiliif. So leinge liggia Helviitſkar Kvaler a þeim Fordæmdu, ſo ſem þeirra Samvitſka lætur ecke af yfer þeim ad klaga. Eingeñ Elldur hid ytra kañ Liikamañ ſo ad plaga, ſo ſem þeſſe iñre Logeñ plaagar Saalena. Saaleñ er Eiliif, Sem i þeſſum Loganum kvelſt, Þvi er og eirneñ Samvitſkuñar Elldur eiliifur ſem hana kvelur. Aungvar ytre Piiſler eru ſvo Obærelegar, So ſem þeſſe iñre Sløg Samvitſkuñar. Fordadu þier þar fyrer, fyrer Sekt Syndaña, Svo þu faller ecke i Kvaler Samvitſkuñar. Siaadu til þu utſlietter fyrer rietta og ſaña Ydran, þiinar Synder ur Book Samvitſkuñar, ſo ad þær kuñe ecke ad verda leſnar a Deige Doomſins, og þu verder ecke þeirra vegna Fordæmdur. Utſlöcktu Orm Samvitſkuñar, med alvarlegre Gudrækne, So hañ ſæe þig ei Of-ſaart bited Añars Heims. Utſlöcktu þeñañ Iñvortes Elldeñ med þiinum Taarum i þeſſum Heime, ſo þu ſaaer Svølun Himneſkrar Huggunar i ødrum Heime. O! DRotteñ, Gief þu oſs ad vier kuñum ad ſtriida Eitt gott Striid og þiihallda ſo Trwñe og goodre Samvitſku, So ad vier Lokſins komuſtum Klaklauſt iñ til vors rietta Fødurlands, AMEN.

Þriitugaſta og Fioorda Hugvekia.

Hvorneñ Madur ſkule ſtunda uppa ſañarlegt Liiferlæte.

Vardtu fyrer þier Chriſteñ Saal, og athuga hvad aum Mañeſkiañ ſie, og med þeirre Ihugan verdur þier hægaſt ad forda þier Freiſtingu Dramb-ſemeñar.

ſemeñar. Hvad tilkomulijtell er Madureñ, þa hañ fæddeſt i Heimeñ? Hvad aum ur' ꝏ medañ hañ hier velkeſt i þeſſu Lijfe? Og hvad Sorglegur, þa hañ verdur fyrer Daudañ burt hiedañ aptur kalladur? Madureñ i þeſſu Lijfe, verdur ꝏſooktur af Dioflenum, Særdur af Freiſtingunum, Lockadur af Vellyſtingunum, Nidurſleigeñ og ſo ſem Foottrodeñ af Mootlætingunum, Fiotradur af Loſtunum, eñ rændur og ſneiddur Mañkoſtunum; Hvar af vill tu þa Dramba og Stæra þig þu Jord og Aſka? Hvad varſtu ꝏdur eñ þu fæddeſt? Varſtu ecke fwlt og andſtyggelegt Sæde? Hvad varſtu ꝏ medañ þu hier lifder? Varſtu ecke Saurenda-Seckur? Hvad verdur þu epter þetta Lijf? Muntu ecke verda Orma-Fæda? Ef ad nockud gott finſt hiꝏ þier, þa er þad ecke þitt eiged, helldur Guds alleina. Eckert er þitt eigenlegt utañ Syndernar, Þar fyrer maattu med riettu eckert þier til eigna utañ þijnar Synder; Þad er eirn illur og heimſkur Þræll, Sem vill ſtæra ſig af Gotze ſijns Herra og Hwsboonda.

Lijttu Mañeſkia ꝏ Epterdæme Chr-

isti, honum þioonar øll Himnaña Dyrd, Jaa, hañ er sialfur su saña Dyrd og Vegsemd, Og þo vill hañ engva Veralldlega Hroosun hafa, helldur hroopar hañ og seig er; Læred af mier, þvi eg em Hoogvær og af Hiarta lijtelaatur. Saa eirn er sañur Guds Elskare, sem er hañs Epterbreytare; Saa sem hefur Christum sier kiærañ, hañ hefur sier og kiært hañs Lijtelæte. Þa hid Fyrsta maa Þrælleñ skamast sijn ad Dreyssa, þegar hañ sier og yfervegar, hvad Lijtelaatur sie sialfur DRotteñ Dyrdareñar. Endurlausnareñ seigest vera sw Lilia, sem vex i Dalverpunum. Sañarlega vex þetta Edla Bloomstred HErrañ Christur ecke uppaa Fiøllunum, Þad er, i Drambsømum og Hofmoodugum Hiørtum, helldur i Dalverpenu, Þad er i lijtelaatum og audmiwkum Hiortum Trwadra; Þviad Riettelega er þad sagt, af einum þeim Heilaga Forfødur, ad lijtelaat Saal sie þad hægasta Sæte og Svefn Herberge Christi, Straumar Gudlegrar Naadar, Reña ofañ epter, eñ ecke uppaa moote. So sem Vøtneñ sækia ecke uppaa Hæderñar, so flijtur og ecke Guds Naad og

Myskun upp til þeirra Drambsömu, helld ur til þeirra nidurslegnu i Hiartanu. Sa heilage David seiger i siinum einum Psalme, Ad DRotteñ sem biir i Hædunum, hañ liite hellst nidur til þess Liitelmootlega bæde aa Himne og Jordu.

Pad er viist fur dañlegur Hlutur, eñ þo i Raun Obrygdanlega sañur, ad vier kuñum ecke upp fyrer þañ allra Hædsta Gud og hañs Hæætign ad koma, utañ fyrer þad Allra Lægsta og Audmiwkasta Liitelæte.

Hvør saa sem er Liitelmootlegur fyrer siinum Augum, og epter Alite siins eigeñ Hugskots; Hañ hiñ same er mikelshaattar i Guds Auglite. Saa þocknast best Gude, sem siaalfum sier misþocknast.

Gud skapade af øngvu Himen og Jord, eñ so sem þad giecck til i Fyrstu Sköpuneñe, So geingur þad eñ til i Endursköpuneñe. Nu skapade Gud alla Hlute af øngvu, og þvi Endurskapar hañ Mañskiepnuna af øngvu Efne; Hvar fyrer, vilier þu verda Endurgieteñ og Endurskapadur til eiliifs Liifs, þa laattu þier þykia þu siert eckert og øngvu niitur fyrer Guds Auglite.

Aller Meñ eru veyker og vanmaattuger,

er, Eñ þo aattu þig sialfur ad dæma hiñ allra veykasta og vanmaattugasta af øllum, þad skadar þig eckert, þo þu wt af saññarlegu Lijtelæte hallder þig og dæmer ad vera minst verdañ af øllum, Eñ hitt er Skadsamt, ef þu dyrfest ad meta þig fram yfer nockurn.

Þeir 24. Aulldungar (Þad er øll Utvaleñ Guds Børn aa Himnum) kasta sijnum Koronum nidur fyrer Stooleñ Lambsins, hvar med þeir tilleggia Gude alla Dyrd Riettlætesins, Myskunareññar, Spekeñar og allra Dygda; Hvad bære oss þa ad giøra aumum Syndugum hier aa Jordune? Þeir Heilogu Guds Einglar og Seraphim, hylia sijnar Asioonur fyrer Guds Dyrdar Auglite; Hvad skyllde þa su Fortapanlega Mañskiepna eiga ad giøra, hvør ed fyrer Gude maa reiknast andstyggeleg i margañ Maata? Christur, sem er sañarlegur, og Eingieteñ Guds Sonur, var so furdanlega Lijtelaatur, ad hañ nidur stie af Himnum, og uppaa sig took vora audvirdelega Nattúru, Nidurlæglande sig, og leggiande i Pijnuna og i Daudañ. Hvad laangtum

 framar

framar bære þa aumre Mañeskiu ad Litelæcka sig, hvør ed med siñe Synd, hefur falled fra Gude sijnum? Sia þu og athuga Christeñ Sala, med hvad furdañlegu og Dasamlegu Lijtelæte ad Endurlausnareñ ockar, hefur læknad og grædt ockar Drambseme, Og skildu þig þvi vid Drambsemena. Frañ um Veg Pijnuñar og Lijtelætesins gieck Christur iñ i Dyrd ena; Meintu þar fyrer ecke, ad þu muner þangad epter hønum komast, ef þu geingur a Veige Drambsemeñar. Diøflarner voru vegna Drambsemeñar wtrekner wr Himnarijke; Hvørneñ skyllder þu þa sem Himnarijked hefur eñ ecke ødlast, komast þangad a Veige Drambsemeñar? Vegur Drambsemeñar leidde Adam i burt ur Paradijs; Hvørneñ skyllde hañ þa kuña ad leida þig þangad, hvadañ hañ þiñ fyrsta Fødur Adam wtleidde? Oskum helldur ad vier meigum vera Þienarar, og þvo Fætur vorra Brædra med Christo, helldur eñ ad metast epter Ostignarlegu Sæte med Dioflenum. Lijtelæckum oss i þessu Lijfe, so ad vier verdum upphafner i ødru Lijfe. Athuga þu ecke Sala mijn

þad

þad sem þu hefur, helldur hitt, þad sem þig uppa vantar, af þvi sem þu ætter ad hafa med riettu. Lættu þig meir hryggia þær Dygder sem þu hefur ecke, eñ þu hrooseſt uñ af hinum sem þu hefur. Peige þu yfer þijnum Maũkostum, Eñ vidurkieñ þu þijna Leste, Þviad þad er uggande, ad ef þu opeñberar Fiesiood þiña Maũ Dygda med Hroosuneñe, Þa mune Diøfulleñ kuña ad svijkia haũ af þier med Drambsemeñe. Elldureñ verdur hvørge betur forvaradur eñ i Øskuñe, so verdur og Elldur Kiærleikans hvørge betur faleñ eñ i Ösku Lijtelætesins.

Drambsemeñ er Sæde allra Lasta, Varastu þar fyrer ad upphefiast af Drambsemeñe, So þier verde ecke nidurkastad i Afgruñ Lastaña. Drambsemeñ er sw hægasta Sæng Diøfulsins, Varastu þar fyrer Drambsemeña, ef þu villt ecke Diøfulsins Underlægia vera. Drambsemeñ er soa sterke Þerre-Vindur, sem uppþurkar Bruñ Gudlegrar Naadar, Varastu þar fyrer ad vera uppblaasiñ af þessum Vindeñum, svo þu misser ecke þañ sæta Vøkva Guds Naadar.

Lækna þu HErra JEsu Christe, þa stooru Voolgu og Þrota vorrar eigeñlegrar Drambsemie. Þitt Heilaga Lijtelæte vere bæde Fullnægia og Fyrermyndan vors Framferdes, Lættu vora Trw kuña Stadfastlega ad sier ad vefia þitt Lijtelæte, og vort Lijferne kuña þvi riettelega epter ad fylgia og sier þar epter ad haga, Amen.

* * * * * *

Prijtugafta og Fimta Hugvekia.

Hvørneñ Mañe byrie ad fordaſt Agyrndena.

SO kiær ſem hier ꝏ ad vera þijn Sꝏlv:hiꝏlp, ſo andſtyggelegur a hier ad vera Agyrndareñar Løſtur. Þar fiñſt eingeñ ſo Aumur og Armur ſem ſꝏ Agiarne, hvørn ſo vel breſtur þad ſem hañ hefur, ſo ſem þad ſem hañ ecke hefur. Sꝏ hiñ Agiarne er þvi Hraklegre øllum ødrum Møñum, Ad þo hañ ſie øngvum goodur, Þa er hañ þo ſiꝏlfumſier veſtur.

So ſem Upphaf allra Synda og Laſta er Dramblæted, ſo er og Agyrndeñ Root allra Laſta. Drambſemeñ ſniꝛr Mañe fra Gude, Eñ Agyrndeñ ſniꝛr hønum til of-mikellrar Elſku ꝏ ſkøpudum Skiepnum. Eñ ſiaꝏum og Hugleidum, hvad diꝛrmætur Hlutur þad er, ſem Agyrndeñ afrekar. Hun afrekar Stundum eckert, eñ Stundum Stundleg Audæfe, og þau med Vanbleſſan og Guds Opocknan. Audæfeñ færa med ſier Omak og Armædu, ꝏ medañ þeirra er aflad, Otta og Uggꝏ, þegar þaug eru wtvegud og i vora Eign komeñ; Sorg og Angur, þegar vier þaug aptur miſſum. Añadhvørt yfergieſa

giefa Audæfeñ þig, eda þu yfergiefur þaug. Hvar fyrer, Ef þu setur þijna Von til Audæfaña, uppaa hvad villtu þa vona aa Dauda-Stunduñe? Ecke er Von þu trwer Gude til Umsorgunar aa þiñe Saalu, þar þu trwer honum ecke til ad forsorga þiñ Lijkama.

Hafe saa Almaattuge Gud Umsorgun fyrer þier, Þvi skyllder þu þa efa uñ, hvort hañ giete veitt þier þijna Lijfs-Næring eda ecke? Hafe saa Allra Vijsaste HErra og DRotteñ Umhyggiu fyrer þier, Hvar fyrer ertu þa stwrande, hvørneñ hañ kuñe þig ad fæda? Hafe saa Milldaste og Orlaataste HErrañ Forsorgun fyrer þier, Hvar fyrer efastu þa uñ, hvørt hañ vilie þig næra eda ecke? Þu hefur Lofun Christi Handskriftada, Hvør ad er DRotteñ yfer Himne og Jørdu, þar uppaa hlioodande, Ad þeim sem leita Guds Rijkis og hañs Riettlætes, skule eckert añad Naudsynlegt aa Bord bresta. Uppaa þessa Lofun maattu þig vel reida, Þviad hañ brigdar ecke sijn Ord, af þvi hañ er Sañleikureñ siaalfur.

Agyrndeñ er sw svijvirdelegasta Afguda-

Dijrkan sem verda kañ, Hvør ed setur Skiepnurnar i Sæte Skaparans. Sæ hiñ Agiarne setur sitt Traust til Skiepnaña, Hvørt hañ ætte alleinasta til Guds ad setia. Hvad sem hellst framar verdur elskad eñ Gud, þad verdur og eirneñ framar meted eñ Gud, og fram̃ yfer hañ teked; Eñ hvad sem fram̃ yfer Gud er teked, edur honum framar virdt; Er þad ecke auglioost, ad þad er i Guds Sæte sett, og hæðsta Guddoomlega Tign veitt sem verda mæ? Esau sellde sijna Frumgietning fyrer eina litla Mæltijd; So selia og marger Arfs-Von sijna i Himnarijke, sem þeim er af Christo wtvegud fyrer Stundleg Giæde og Audæfe.

Judas sellde Christum fyrer 30. Sylfur-Peninga: So selia og þeir hinu Agiørnu Guds Naad og Vingan af Christo wtvegada, fyrer stundlega Aura og Rijkedæme. Hvørneñ kañ sa ad læta sig længa til Himneskꝛ Sætleika Gudlegrar Nædar, sim fullur er af Svijna-Drafenu? Hvørneñ kañ sa hiæ Gude sijna Lysting ad hafa, sim hana hefur i Aud og Rijkedæme stundlegu hier æ Jørduñe? Audæfeñ eru eirn

Pyrner,

Þyrner, seiger Endurlausnareñ; Þar fyrer, hvør sem hellst elskar Audæfeñ og Rijkedæme, hñ elskar skadsama Þyrna og Þystla. O! hvad marga Saal nidurkiefia þess-er Þyrnarner? Þvi so sem Þyrnarner leyfa ecke Hveitenu upp ad vaxa hiaa sier, So nidurkiefur og eirneñ Audæfa Agyrndeñ andlegum Avexte Guds Orda; So siñ Þyrnarner særa Meñ og stijnga med sijnum Broddum, svo særa og meida Audæfeñ Mañsins Hugskot med Uñsorg og Ahyggiu: Hvørs hefur þu þier añars þa ad vænta eñ þess, ad þu muner sialfur eilijflega forgaanga, ef þu safnar alleina for geingelegum Fiesioodum og Audæfum?

Þeir sem safna sier Fiesioodum hier aa Jorduñe, þeir eru lijker þeim sem ad geyma sitt Korn diwpt nidur i Røkum og Vessasømum Jardar Hwsum, þviad aadur eñ þeir afvita, Þa er Korned skiemt og fordiarfad. Hvad Heimsker eru þeir og Ofraũsijner, sem ecke gyrnast neitt añad eñ Jardnesk Audæfe, Þvi hvørneñ kañ sa Jardneske Hlutur ad Hugsvala Saaluñe, sem ad er eirn Ande? Saaleñ er skøpud til Eillijfdar, Hvar fyrer þu giører beñe

Driett, ef þu lætur hana eckert annad gyrnaſt, enn þad ſem Stundlegt er.

Þeſs leingra ſem þu lypter Saalunne til Guds, Þeſs leingra dregſt hun fraa Gyrnd og Elſku Audæfanna.

Skiepnurnar þær ſem næſtar eru Himnenum, þær ſafna ſem minſtre Atvinnu ſamann, So ſem ad eru Fuglar Lopt-ſins, Hvørier hvørke ſaa nie uppſkiera, nie i Korn-Hlødur ſafna. Miis og ønnur Skrid-Kvikinde hafa Samdraatt og ſafna til ſamans i ſiinum Holum og Fylſnum, og kiemur þad ſo til, ad þær Skiepnur eru ſiidre i Tegund enn Fuglarner. Þad er Teikn til ad Saalenn mune vera fraaſnwenn fraa Gude, og of ſamliind og ſamriind vid Jardneſka Hlute, Ef ad hun elſk-ar Audæfenn framar enn ber. Gud gaf þier Saalena, ſem ad er ſaa Diirmætaſte Hlutur, Skyllder þu þa ecke trwa honum til ad hafa Umhyggiu fyrer þinu Liikamlegu Liife?

Gud fooſtrar Fugla Himenſins, Skyllde hann þa ecke fooſtra þig miklu helldur, þu ſem ert epter hanns eigenn Mynd ſkapadur? Gud klæder Liliu-Gros Akurſins, Skyll-

der þu þa efast um̃, hvort han̄ mune villia klæda þig eda ecke? Gud nade, ad Skilningur Man̄sins og Trwen̄ han̄s, kan̄ ecke ad kien̄a hønum so miked sem Nattúran̄ alleina kien̄er Fuglunum. Fuglarner hvørke nidursaa nie uppskiera, helldur bijfala Gude, og trwa hønum til Foosturs og Forsorgunar sin̄a Lijkama. En̄ þeir Agiørnu trwa ecke Gude og han̄s Orde, utan̄ þeir ædur fyrre forsorge sier sialfum fyrer Atvin̄un̄e, so trwa þeir sijdan̄, ad han̄ mune gieta þar forsorgad. Sa hin̄ Agiarne er sa allra Oriettvijsaste i Bland allra an̄ara Man̄a, þviad han̄ hafde eckert med sier hijngad i þen̄an̄ Heim, En̄ samt er han̄ þo so athugasamur um̃ Samdrætt Jardneskra Audæfa, Svo sem han̄ villde Oprootan̄legt Gootz med sier burt færa wr Heimenum.

Sa hin̄ Agiarne er sa hin̄ Oþacklaataste ad reikna, i Bland allra an̄ara Man̄a, Þvi han̄ medtekur margt gott Laan̄ af Guds Hende, en̄ treyster hønum þo alldrei af Hiarta til neins Goods. Sa hin̄ Agiarne ma og lijka reiknast heimskare øllum ødrum Møn̄um, Þviad han̄ yfergief-

ur þaug riettu og ſøñu Giæden̄, aan hvørra ad eingeñ Hlutur maa riettelega Goodur reiknaſt, Og helldur ſier vid þad ſem i Raun og Sañleika er ecke Gott fyrer utañ Guds Vingan, helldur ſkadlegt. Saa ſem verdur Herteken̄ af Elſkü Jardneſkra Hluta, hañ maa ecke ſegiaſt Eignar-Herra þeirra, Helldur þeir hañs. Agyrndeñ kañ hvorke med Audæfunum, nie med Orbyrgdeñe ad rotſløckvaſt. J Orbyrgdeñe mijnkar hun ecke, Þvi þeſs ſijdur ſem Madureñ fær þad ſem hañ gyrneſt, Þeſs aakaflegar gyrneſt hañ þad hañ fær ecke.

J Rijkdoomenum kañ hun og ecke helldur ad þverra, Þviad ſo ſem Aurarner margfalldaſt, ſvo margfalldaſt og eirneñ Agyrndeñ, og þeſs meira ſem hiñ Agiarne hefur aflad, þeſs meira gyrneſt hañ ad auka. Og fer Agyrndeñe ecke Olijkt og Elldenum, Þeſs meire Breñe-Vidur ſem ad hønum er lagdur, þeſs meir vex hañ.

Agyrndeñ er miøg lijk þeim Vatus-Straum, ſem hefur i fyrſtu lijtel Upptøk, Eñ vex ſijdañ af adſkiltañlegum Kvijſlum ſem i hañ koma, þar til hañ verdur eitt Ognarlegt og yfergnæfañlegt Flood.

Settu

Settu þar fyrer Aura-Agyrndeñe þiñe Takmark, so hun drage þig ecke nidur i þad Afgruñ, sem eckert Takmark hefur. Marger svelgia þad hier i þessum Heime i Ydur Agyrndareñar, sem þeir verda ad snellta og mellta med sier i Helvijte ad Eilijfu.

Marger læta sig so þyrsta epter æviñingenum, ad þeir hlaupa þar fyrer siæande og vijsvitande i Gløtunena.

Virdtu þetta fyrer þier Sæla mijn, og athuga þetta Gaumgiæfelega, svo þu fordest Agyrndena. Eckert af þijnu Gotze og Audæfum kantu med þier ad bera til Doomsins, utañ þad alleina sem þu hefur i Guds Nafne Fæatækum giefed, Fyrer hvad, Þo þad sie lijtels verdt eda Stundlegt og Fallvallt, þa hefur Christur þar fyrer heited Eilijfu Lijfe þeim hinu Riett-Trwndu. Giefdu þar fyrer þeim Fæatæku og Voludu, So þu geymer þier þad til Framtijdareñar, Þviad allt hitt sem af geingur, af þvi sem Fæatækum er giefed, þad kiemur ødrum i Hendur, Kañ skie þeim sem þu villder sijst. Sw er Agyrndeñ vest, ad læta sier ei nægia med Drotteñ, þa Madur hefur hañ ødlast. J

Raun

Raun og Sañleika, vænter sa sier ecke þess Himneska, sem miøg mikels virder þetta hid Jardneska. Hvørneñ skyllde sa wtgiefa sitt Lijf, fyrer siñ Broodur eda Naunga, sem ecke vill veita hønum af sijnu Gotze hid minsta þo hañ bidie? Hønd þess Faatæka er ein Himnesk Fiaarhyrdsla, þad sῑ i hana er lagt, geymer hun aa Himnum, so þad eydest ecke aa Jorduñe. Vilier þu giøra Gude þad sem hønum vel lijkar, Þa giør þu til gooda þeim Faatæka. Þad sem til gooda er giørt Limunum, Þar fyrer þackar Høfuded.

Christur seiger til þijn, ad þu skuler giefa sier, af þvi sem hañ hafe laanad þier. Giørdu ødrum til gooda af Guds goodum Gaafum, so muntu gott i Stadeñ hliota. Vijttu wt þijnum Tijmañlegum Audæfum, So þu kñner þeim ad bijhallda, Þvi hvør sem of-fast aa þeim helldur, Hañ tapar þeim. Hlijd þu þessare Amiñingu Christi, So þu þurfer ecke sijdar ad hlijda hañs Avijtum, Þar hañ seiger: Fared fraa mier Bølvader i Eilijfañ Elld, Þviad þier fæddud mig ei þa eg var Hwngradur, etc.

Ølmusu-Giøfeñ er so sem eitt Heilagt Sæde; Saaer þu þessu Sædenu Naumlega nidur, Þa skier þu og so Naumlega upp, Eñ saaer þu þvi Rijflega nidur, Þa skierdu og svo Rijflega upp. Vilier þu vera i Tølu Saudaña Christi, So giørdu hañs Saudum til gooda. Laattu þier Vijte Kidaña sem standa Christo til Vinstre Sijdu, ad Varnade verda, Hvør ed Fordæmd verda, Ecke þar fyrer, ad þaug hafe Raanglega fraa ødrum teked, helldur þess vegna, ad þau hafa ecke Fæde og Foostur veitt

Christi

Christi Limum. Hneigdu og beigdu vor Hiortu Sañe Eilijfe Gud til þiñar Elsku, og Naaungans, fra Agyrndeñe, AMEN.

Þrijtugasta og Siøtta Hugvekia.

Um̃ þad, Hvørneñ vared og hættad sie, Riettum og Søñum Kiærleika.

NJettur og Omeingadur Kiærleike Gedur Elska, er sa Hlutur sem alla Tijma a heima hia þeim Gudhræddu, Og ecke kañ vid þa ad skiliast. Eingeñ Christeñ Madur er aan Trwareñar, eñ eingeñ riett Trw er aan Kiærleikans. Þar er vissulega ecke Byrta eda Lioos riettrar Trwar, þar sem ecke er Hite eda Ilur Kiærleikans; Þviad so sem ecke kañ Byrtañ ad skiliast fra Sooluñe, svo kañ ecke Kiærleikureñ fra Trwñe ad skiliast. Kiærleikureñ er su ytre Hræring og Verkan Saalareñar, sem aldrei utdeyr nie slocknar, So leinge sem Saaleñ lifer Andlegu Lijfe hid iñra. Sie Lijkameñ aan Andardrættar, Þa er hañ Daudur; So er og Trweñ daud aan Kiærleikans. Sa heyrer ecke Christo til, sem ecke hefur hañs Anda, Eñ sa hefur ecke hañs Anda i sier bwanda, sem ecke ydkar Kiærleikañ, Þviad Avøxtur Andans er Kiærleikureñ.

Eitt gott Trie kañ ecke ad þeckiast, utañ af sijnuin Avoxtum; So kañ og eingeñ ad verda þecktur fyrer Trwadañ Mañ, utañ hañ hafe Kiærleikañ.

So sem LijkamansLimer samteingiast og vid Magt halldast Jñbyrdis, fyrer And añ eda Sæalena Mañsins; So samteingiast og eirneñ rietter Limer þess Andlega Lijkama Christi, fyrer Heilagañ Anda, hvør ad er Band Kiærleikans. J Mustere Salomonis var allt yferdreiged og huled, bæde hid iñra og ytra med klæru Gulle; So byrjar og eirneñ ad i þvi Andlega Guds Mustere sie allt forgyllt og yferdreiged, med Kiærleikanum, bæde hid Jñra i Hiartanu, og so lijka hid Ytra i Verkunum. Kiærleikureñ æ ad koma Hiartanu til Medaumkunar vid Næungañ; Hañ æ lijka ad hræra Hendurnar til ad wtbijta og deila þeim hinu Fætæku; Þvi hvørt Gagn er ad toomre Medaumkañeñe, Ef ecke þar raknar af Hendeñe? Eñ þo er ei ytre Utlæteñ Gude þæg nie þeck, utañ þaug kome fram af riettre Hiartans Medaumkan. Trweñ fær alla Hlute af Gude, Eñ Kiærleikureñ wtbijter aptur t

Stadeñ

Staden̄ Naunganum øllu þvi sem han̄ fær og hefur. Trwen̄ giorer oß Gude lijka ad Hætte og Tegund. Nu er Gud sialfur Kiærleikuren̄, hvar fyrer, ad þar sem Kiærleikuren̄ audsyner sig ecke hid ytra, þar þarf eingen̄ ad meina, ad Gud mune bwa fyrer Trwna hid in̄ra. Eingen̄ trwer sa at Christum, sem han̄ elskar ecke, En̄ sa elskar han̄ ecke, sem ecke elskar sin̄ Naunga, Pviad elske han̄ ecke Naungan̄, hvorn han̄ sier, Hvørnen̄ skyllde han̄ þa Gud elska sem han̄ sier ecke? Sa forlætur sig ecke med søn̄u Trwnadar Trauste uppa Christi Velgiørninga, sem skylldugan̄ Velgiørning vill ecke bevijsa sijnum Naunga. So sem eckert þad Verk ma Gott reiknast, sem ecke fram̄ kiemur af Trwn̄e; Svo er eckert þad Verk i sialfu sier Gott, sem ecke kiemur fram̄ af Kiærleikanum, þvi Kiærleikuren̄ er svo sem Fræ og Sæde til allra Man̄-Kosta, og eingen̄ sa goodur Avørtur Verkan̄a sem ecke vex upp af Root Kiærleikans. Kiærleikuren̄ er sa Andlege Saalaren̄ar Smeckur, hvørium alleina vel smackar allt þad sem Gott er, og Riettelega heilnæmt Man̄en-

 um,

um, af Gude sendt, þar fyrer smackar Kiær leikanum allur Kroß og Mootgaungur vel, Jaa, Lijka vel siaalfur Daudenn, þo ad Holldenu smackest þesser Hluter swrer og beyster. Skriftenn seiger, ad Kiærleikurenn sie svo sterkur sem Daudenn, Jaa, þad maa vel reiknast, ad hann sie sterkare enn Daudenn, Pviad þad giørde Kiærleikurenn, ad Christur gieck fyrer oß i Daudann, hvørt Kiærleiks-Verk Daudenn kunne ecke ad hindra, med øllum sijnum Krapte; So kiemur eirnenn Kiærleikurenn sannarlegum Guds Elskendum og Astvinum ad gaanga i Daudann fyrer hann.

Øll Guds Verk frammkoma af Kiærleikanum, Lijka vel þau, þegar hann straffar oß vegna Syndanna, Par fyrer eiga og lijka øll vor Verk ad koma framm af Kiærleikanum til Guds og Naaungans. Gud lætur oß siaa so sem Speigel og Fyrermyndan Kiærleikans, aa øllum sijnum skopudum Skiepnum. Soolenn og øll ønnur Himen-Tungl liooma og lysa, ecke sier, helldur oß Mønnunum, og ødrum Dijrum a Jørdunne. Jurternar eru til adskilianlegs Læknisdooms, ecke sier, helldur oß og

vorum

vorum Lijkømum. Lopted, Vøtneñ, Kvikindeñ, og allar adrar Skiepnur, eru Mañenum til Gagns og Gooda. Ad kuña adskilianleg Tungumaal, er til øngrar Andlegrar Nytseme Gagnlegt, fyrer utañ Kiærleikañ, þviad soddañ Kuñaatta Tungumaalaña, Ef hun er aan Kiærleikans, þa kiemur hun Mañe alleinasta til ad hroosást og dramba þar wt af, Eñ Kiærleikureñ uppbygger og efler Christnena. Þott þu viter alla Leyndardooma, ef þu hefur ecke Kiærleikañ, þa stodar þad eckert; Þad kantu ad siaa a Dioflenum, hvør ed eckert Gagn hefur af þvi, þo hañ kuñe Leyndardoma ad skilia. Þott þu hefder soddañ Trw, ad þu kyñer Fiølleñ med heñe ur stad ad hræra, eñ hafer þu ecke Kiærleikañ, þa kañ þig þad eckert ad bata, þviad þvilijk Trw þienar alleinasta til þess ad giora Furduverk, eñ ecke til þess ad giora þig Saaluhoolpeñ.

Kiærleikureñ er ypparlegre helldur eñ Framkvæmd Daasemdarverkaña, þviad Kiærleikureñ er Obrygdanlegt og eigeñlegt Teikn riettra og sañra Guds Barna. Eñ Daasemdarverkeñ ad gieta giørt, bad veitest lijka vel þeim hinn Ogudlegu. Til Ein-

ſkis kiemur þad, þott þu wtbijter aa medal Faatækra øllum þijnum Audæfum, hafer þu ecke Kiærleikañ þar med, Þviad Good-giørdernar hid ytra eru eckert añad eñ Hr-æſne, Ef þær koma ecke fram̃ af Kiærleik-anum hid iñra: So eru Lǽker Goodgi-ørdaña, Sauruger og einſkis verder, Ef þeir ſpretta og ſliota ecke wt af Bruñe Kiærleikans.

Kiærleikureñ er þoleñmoodur, Þviad Madur reideſt þeim traudlega, ſem hañ riett elſkar. Kiærleikureñ er Goodgiarn, Þviad ſaa ſem af Kiærleikanum giefur Naaunganum ſitt Goodvilingt og Elſku-ſamt Hiarta; Hvorneñ ſkyllde hañ kuña ad neita hønum añara ytre Velgiørning-aña, Sem laangtum miña eru verder? Kiærleikureñ er ecke Øfundſiwkur, Þviad hañ virder añara Laan ſem ſitt eiged, og gledſt af þvi ſem ſijnu eigeñ. Kiærleikur-eñ giører eckert Illmañlega, þvi aller ford-aſt þeim til Miſka ad giora, edur þa ad ſtyggia ſem þeir elſka. Kiærleikureñ hrokar ſier ecke upp, Þviad fyrer Kiærleik-añ verdum vier Iñbyrdis Limer aa Chr-iſti Lijkama; Eñ hvorneñ kañ eirn Lim-

ureñ

ureñ upp yfer ødrum ad þykiast? Kiærleikureñ sÿner ecke aa sier Oþijdt Vidmoot, Þvi þad kiemur af Reide, eñ ecke af Kiærleika, Hvør ad er so sem Taumur og Stilling Reideñar. Kiærleikureñ leitar ecke epter þvi sem hañs er, þviad hañ sem Madur elskar, Hañ sama metur hañ meir eñ siaalfañ sig, og leitar framar hañs Gagns eñ sijns eigeñ. Kiærleikureñ verdur ecke til Ills uppegndur, Þviad øll Reide kiemur af Drambsemeñe, Eñ Kiærleikureñ helldur sig hvørtum lægra. Kiærleikureñ þeyñker ecke Illt, þvi þeim sem vier hugsum Illt, þaa kuñum vier ecke kiæra ad hafa. Kiærleikureñ gledur sig ecke yfer Raanglætenu, Þviad hañ fiñur til añara Eymda, so sem þær aa siaalfum hønum læge. Kiærleikureñ umlijdur allt, Trwer øllu, vonar allt; Hañ umber allt, Þvi ad þad sem Kiærleikureñ vill laata sier gisøra, þad giører hañ og eirneñ ødrum. Tungumaalunum mun liña, og Spaadoomunum mun slota, og Spekeñe hætta, Eñ Kiærleikureñ mun alldrei afmaadur verda, helldur þad sem aavantar hier i Heime, þad mun vid hañ aukast i ødrum Hei-

me, so ad hañ verde þar algiørdur og fullkomeñ. Gud skipade ad þar skyllde giørast Tvø Alltare i Tialldbwdeñe, Og ad Elldeñ skyllde taka af þvi fremra, og bera hañ iñ aa þad iñra. Altare þesse Tvø merkia Tvøfalldañ Hoop Guds Barna. Añar er hier strijdande aa Jørduñe; Eñ añar Sigrehrooſande aa Himnum: So verdur og Ellduren Kiærleikans fluttur fraa þessum Hoopnum sem aa Jørduñe strijder, og til hins sem þar uppe fagnar.

Hugradu hier uñ Saala mijn, og Kappkostadu ad halldа Kiærleikanum. Hvørneñ sem þiñ Naaunge er aa sig komeñ, Þa er hañ þo saa hiñ same, sem Christur hefur virdst ad deya fyrer; Þvi skyllder þu þa sijnia þeim þinum sama lijtels Velgiørnings, sem Christur lagde sitt Lijf wt fyrer? Ef þu elskar Gud riettelega, Þa hatar þu vissilega ecke hañs Jmynd. Vier erum aller eirn Andlegur Lijkame, Þvi ber oss øllum ad hafa eina Andlega Saal. Þad er ecke tilheyrelegt, ad þeir skule lifa i Sundurþycke hier aa Jørduñe, sem til samans eiga ad bwa sijdar aa Himnum. Med þvi vier vilium aller vera samhuga i þvi ad

Tvwa

Trwa aa Christum; Pvi skulum vier þa ecke Jübyrdes samhuga vera. Vier erum aller Pienarar eins og hins sama Herra, hvar fyrer ecke er Riettvijst ad vier skylldum knurra vor aa mille, edur vera Osampycker. Saa Limur aa Lijkamanum er daudur sem ecke finur til þess sem Meinlegt kañ ad vera ødrum Limunum; So þarf og eingeñ saa ad meina sig ad vera Andlegañ Lim aa Andlegum Christi Lijkama, sem ecke lætur sier til Hiarta gaanga þad sem hañs Naaunga sturlar edur skadar.

Eirn Gud er Fader vor allra, Hvørn vier og eirneñ nefnum vorn Fødur Daglega, Epter þvi sem Christur hefur kient oss, Eñ hvørneñ skyllde Fadereñ þeckja þig fyrer siñ Eigeñlegañ Son, Vilier þu ei þeckia hañs Børn fyrer þijn Systkin? Oss ber Meñena ad elska, epter Guds Bodorde. Sieu þeir Verduger þeirrar Elsku, Pa laatum oss þa þar fyrer elska, ad þeir eru þess verder, Eñ sieu þeir þeirrar Elsku Overduger, Pa laatum oss þo samt elska þa, Og laatum þad rijkia i, ad Gud er þess Verdugur, ad vier hlijdum hønum. Elsker þu hañ þig hatar, Pa audsyner þu þar med, ad Gud elskar þig, Reiknadu ecke so til þess, hvad Meñerner giørdu þier, So sem til þess, Hvørneñ þu hagir þier og hafer hägad aa moote Gude. Acktadu ecke so uppaa þad, hvad þiñ Ovinur giører þier Naangt til, Svo sem uppaa þad, Hvad miked Gott saa hafe þier giørt alla Daga, Sem hefur skipad þier, Pu skuler elska þiñ Ovin. Vier erum Naaungar hvør Añars Jübyrdes, Med þvi vier erum af sømu Verkefnum, og eins til komner i Heim-

 eñ

eñ aller samañ, Eñ Brædur og Systur erum vier þri Jñbyrdes, ad aller vier væntum oss jafnt þessarar Himnesku Arfleifdareñar: Siaum þar fyrer til vier elskum hvør añan. Upptendra þu i oss goode Gud og elskulege Fader, Elld Kiærleikans og sañrar Elsku i þijnum Heilaga Anda, AMEN.

Prijtugasta og Siøunda Hugvekia.

Hvørneñ Meñ skulu ástunda Skijrlijfed og Tucktugt Lijferne án Losta-Saurgunar.

SA sem vill vera HErrans Christi riettúr Lærisveirn, hønum ber ad stunda uppá heilagt Skijrlijfe og Hreinlijfe. Gud er eirn skijr og hreiñ Ande, hvar fyrer hañ vill med skijrlijfum Bænum, þad er, af skijrlijfu Hiarta wtkomnum dyrkadur verda. Eirn af þeim Gømlu og Vijsu sagde, ad Helgun Saalareñar og Skijrlijfe Lijkamans, sieu Tveir Lyklar Gudrækneñar og Farsælldareñar. Nema so sie ad Lijkameñ verde geymdur hreiñ og Oflecfadur fra Lostaseme og Saurlijfe, Þa kañ ecke Saaleñ alvarlega nie iñelega ad bidia siñ Skapara. Lijkamer vorer eru Müstere H. Anda, Hvar fyrer vær ættum vel ad varast, ad taka ecke Lime Christi, og giøra þaa ad Limum Hooruñar.

Laatum oss stunda til ad hallda oss vid

Gud

Gud DRottenn vorn med Trwnne og Skijr Lijfenu, so vier verdum eirn Ande med hønum, Enn fordunst ad hallda oss til Hoor-Kvennana, so vier verdum ecke eitt Holld med þeim. Þeir i Sodoma Borg urdu slegner med Blindne af DRottne, Jaa, bæde med Lijkamlegre og Andlegre Blindne; Sama Straff geingur enn nu i Dag yfer alla þaa sem i Saurlijfenu lifa: Þeir siaa ecke Fegurd þess Edla Brwdgumans vors aa Himnum; Enn þeim sijnest ofagurt Andlit Lausa-Kvennana, Sem þo er andstyggelegt bæde fyrer Gude og øllum Mønnum. Saurlijfes þeirra i Sodoma Borg var hefnt med Ellde og Brennesteine, sem DRottenn liet nidur rigna af Himnnum yfer þaa: So upptendrar og eirnenn Gud Gyrndar-Bruna Oleifelegrar Elsku med Eilijfu Baale Helvijtskra Kvala, Hvørt Baal alldrei wtslocknar, helldur uppgeingur Reikur þeirra Kvala umm allar Allder Eilijfdarennar.

Ut af þeirre Heilogu Jerusalem sem þar uppe er, eru wtelucktter Hundarner, Þad eru þeir Saurlijfessømu.

Christur hefur oss þveiged i sijnu Dijr-

 mæta

mæta Bloode, i Skijrnar-Laugeñe, hvar fyrer vier ættum med allre Astundan ad varast, ad vier kvoludum oss ecke aptur i Audstyggelegum Saur Lostasemeñar. Þeir allra Ogudlegustu Skaalkar skamast sijn þess Hættar Glæpe ad fremia i aññara Maña Augsyn, hvar med ad þeirra Nættura, er þeim sem añar lifande Predikare uñ Andstygd þeirrar Syndar.

Skylldum vier þa ecke skamast vor mikľu framar i Guds Augsyn og hañs Heilogu Eingla, soddañ Synd ad fremia? Hvørke Mwr-Vegger nie nockur Afvik kuña Mañe ad skijla fyrer Guds Auglite og hañs Augum, sem eru skiærare eñ Sooleñ. Eingeñ Fylsne nie Leyne, kuña wte ad byrgia Samvitsku Mañsins, Ecke helldur wte ad loka Vardhallds-Einglana; Eru þad ecke Tveir ørugger Vottar, þegar Einglarner og Samvitskañ gaanga fram og vitna aa moote Mañenum. Þad er furdañlegur Hlutur, hvørsu ad Gyrndar-Bruneñ Lostasemeñar baalast allt upp i Himeneñ, og fyrer Guds Augsyn, þar heñar illalucktande Andstygd leggur allt nidur i Helvijte. Þesse skamviña Vellysting,

leider epter sig eilijfa Eymd og Kvaler. Lystingeñ sem Naatturuna kitlar, varer uñ eitt Augnablik; Eñ Kvalernar sem siv kitlande Lyst forþienar, vara uñ alla Eilijfd. þar fyrer skyllde Miñing þess Krossfesta JEsu, Krossfesta i þier og þijnu saurugu Hollde soddañ saurugar Gyrnder, og Umþeynking þess eilijfa Helvijtska Ellds, nidur slockva Gyrndar-Bruna Saurlijfesins. Taar Ydranareñar kuña best ad wtslockva Ofurhita Holldlegrar Fysne, og Elsku Holldsins deyfer best Otte Drottens. Giættu þar ad, hvørsu Losta-Girndeñ er full med Hugsijke og Osiñu, hvørsu ad Lostasamur Verknadur er skañarlegur og fyrerlitlegur, og hvørsu hañs Endalykt er vanvirdugleg. Athuga þu ecke þad blijdlega Alit Diøfulsins, þegar hañ vill teigia þig til Losta-Gyrndareñar, helldur hañs banvæna Hala, med hvørium hañ stijngur þig i Hiarta og Samvitsku, þegar Saurlijfes Gyrndeñ er frañkvæmd.

Hugsadu ecke svo uñ þañ stutta Tijma, a hvørium ad Gyrnd Holldsins varer, so sem uñ þañ eilijfa Oprivotañlega Tijma, a hvørium slijkrar Holldsins Lystingar verdur hefnt. Astund.

Astundadu ad uppfrædast i Skilninge Gudlegra Orda, og þa munu þier synast liooter Lester Holldsins.

Taktu þier alltjafnt nockud fyrer Hendur ad ydia, þviad i Oñ og Ydiu kañ Freistareñ ecke so aa þig ad orka. Þegar David var eckert ad giora, og hañ leit wt af sijnum Lyste-Sal, Þa gat Diøfulleñ sviked hañ; Eñ aa Joseph gat hañ ecke ñaaed med Lostasemeñar Snøru, Þviad hañ var alldrei Ydiulaus. Settu þier fyrer Siooner so sem aa þeirre og þeirre Stundu, þa og þa, mune Daudeñ koma, og so mun þier vissulega miña fiñast koma til Holldsins Epterlætis. Elskadu Sparseme i Mat og Dryck, og þa verdur þier hægast ad standa aa moote Losta-Gyrndeñe.

Þegar Bwkureñ er varmur af aafeingum Dryckium, Þa plagar af þeim Varma ad tendrast Brune Oleifelegrar Elsku. J Sælgiæte Holldsins plagar Skijrlijfenu ad vera hætt og vandfared; Hvar fyrer, Ef þu foostrar Hollded med ofmiklu Sælgiæte og Munadar-Lijfe, Þa elur þu þar og fostrar þiñ daudlegañ Ovin. Minstu þar fyrer ad næra so Hollded, ad þad

gleyme

gleyme ecke ad þiena og vera undergiefed Andanum, og ad temia þad, so þad verde ecke of frañ fwst og Odællt. Settu þier fyrer Siooner Skielfing og Ognán þess seinasta DRottens Dooms, þar med gietur þu slockt og dempad Holldsins Gyrnd-ar-Bruna.

A þeim Deige munu openberast heimugleg Verk Lijkamaña, Meñ verda þa Reikningskap ad standa af hvøriu Onijt-is-Orde; Hvad miklu strængare Reikningskapur mun þa verda heimtur, af saurugum og Klæmlegum Ordum? Verde Meñ ad giøra Reikningskap æ Klæmlegum Ord-Rædum, hvad miklu framar munu þeir þa verda ad standa Reikningskap af nijdlegum og hæduglegum Losta-Verkum? Þo oss fyrnest yfer Nijdugleika Lostasemeñar hier i Heime, af þvi vier hana sijfellega (kañ skie) ydkum, þa verdur hun þo i fersku Miñe, þegar Gud kallar fyrer Doomeñ, hiæ þeim sem ei fyrre ad sier sied hafa. Hvar til stodar þad þa, þo ad eitt Saurlijfe sie huled og duled fyrer Møñunum nũ nockra Stund, med þvi þad verdur frañleidt fyrer Augu og Asynd allra

Mañа a Dege Doomsins? Hvort Gagn giører þad, þo þu komest undañ Jardneskum Doome, þad fyrst þu kant ecke ad flyia undañ þeim Himneska Doomenum? Sa Himneske Doomareñ lætur sig ecke kreinkia med Mwtum nie Gæfum, svo hañ þar fyrer halle Riettenum; Þviad hañ er sæ allra Riettsynaste og Riettvijsaste. Hañ vijkur ecke af Riettenum fyrer nockra Boon eda Beidne, Þvi hañ lætur sig af ønguvnm yfertala, Og er eirn stræangur Doomare. Undañ hañs Løgsøgu kantu og ecke hèlldur ad flya, Þvi hañ er Allsheriar Doomare. Þu kant ecke med Fegrunar Afbotun þiña Mæalefna þeñañ Doomarañ ad blinda nie bleckia, Þviad hañ er sæ allra vijsaste Doomare. Þu gietur ecke undañ hũs Dooms Alycktun Appellerad þitt Mæal, Þviad hañ er sæ Allra Hædste Yfer-Doomare.

Strax sem þesse Doomareñ grenslast epter nockru, so kiemur fram Sañleikureñ. Sem hañ Openberar nockud, Svo verdur þad øllum auglioost, Og sem hañ ælycktar nockud, Þa hefur þad strax sijna Frañkvæmd.

Lættu þier þar fyrer Sæla mijn standa Ugg og Otta af þessum strænga Doomaranum, Og þa mun ecke su kitlande Gyrnd Lostasemeñar gieta þig sviked.

Vertu Roosa Kiærleikans og Lilia Skijrlijfesins. Lærdu af Christo þijnum Brwdguma Lijtelæted; Lærdu og lijka af honum Skijrlijfed. Miog Tignarlegt og Ypparlegt er Skijrlijfed, hvørt ad Herrañ Christur hefur vijgt og helgad, sæmt og tignad i sijnum helgasta Lijkama. Miog tignarlegur Hlutur er Skijrlijfed, þvi þad lætur Mañ sem i Holldenu lifer, Lifa fyrer utañ Hollded.

So sem eingeñ Hlutur er Forsmæanarlegre og Mijnkunarlegre eñ sa, ad verda yfferuñeñ af Holldenu; So er og eingeñ Ædre og Vegsamlegre eñ sa, ad yfervina Hollded og Holldsins Gyrnder. Meñ eiga ecke alleinasta þa ytre Saurgun Saurlijfesins ad fordast, sem skiedur i Verkunum, helldur og eirneñ þa iñre, sem skiedur i Þaunkum og Hugferde Mañsins Hiarta, Þviad ecke dæmer Gud ad eins yfer ytre Verkunum, helldur og eirneñ yfer þeim iñre Þaunkum og Hugreñingum. So

sem

sem med Illwdlegu Iferbragde skadast Kiærleikureñ, so skierdest og eirneñ tijdt og opt Skijrlijfesins Dygd med Gyrndarsømu Augnaña Tillite ; Þvi so seiger Sañleiksins Muñur : Hvør sem lijtur til eirnrar Kviñu, so hañ gyrnest hana, hañ hefur Allareidu med heñe drygt Hooran i sijnu Hiarta. So sem nu ad torvellt er, ad standa a moote þessum Leste ; So Vegsamlegt er ad sigra hañ og yfrerviña, hvørium sem þad verdur af Gude veitt. Þad er vijst torvellt ad wtslockva Gyrndarbruna Lostasemeñar, þvi hun kveikest i Hiarta Æsku Alldursins, upptendrar þa enu Fullordnu, og lætur ei helldur i Fride þa enu Gømlu, og sem hun foracktar ecke ad nema sier Stadar i Hreisum þeirra Fatæku, So skañast hun sijn og ecke helldur ad vera Giestur i ypparlegum Herbergium þeirra Volldugu. Eñ svo sem hler er stoor Vande aa þessu Strijdenu ad hallda þad riett, og verda ecke sigradur ; So stoor Vegsemd er þad ad viña Sigureñ aa þessum Leste ; og standa hañ af sier. Vier eigum ad bera oss ad wtslockva strax þañ allra fyrsta Neysta Gyrndareñar, sem i Hiartad kiemur, so ad

Ellds-Matur, eda Tundur illra Paanka safnest ecke ad heim Neista, og verde um sijder eitt Logande Baal.

Postulen skipar oss ad strijda aa moote ollum odrum Lostum, En Lostasemena helldur han so Andstyggelegan Lost, ad ecke sie Hættulaust ad strijda vid hana, og skipar oss hvi, ad flija fyrer hene, og fordast henar Naalægd. Umflijed (seiger han) Saurlijfes Gyrndena: Hviad Gyrnden hun kiemur til vor, so sem eirn saa Pursa-Madur, Sem sijner aa sier, han munde lijted um sig hafa ho honum være Hws laanad, En komest han in i Hiartad, Pa giorer han sig strax ad diorfum Giest, og sijdan ad Hws-Naadanda, So ad han giorer han ad sijnum Præl um sijder, sem honum nockurn Tijma losade in i sitt Hiartans Herberge. En hitt er Naaded hollast, ad laana honum eckert Hws, Hvi synie Madur honum i fyrstu, Svo geingur han fram hiaa honum, og leitar sier upp annan, sem han kune ad svijkia: Par fyrer, Vilier hu ecke laata henan Ovin yser hier drottna, Pa veittu honum ecke Vidtoku i hijnu Hiarta. Vardveittu oss DROTTEn Mystunseindana, J Hugskotsins Heilagleika, og Lijkamans Skijrlijse og Hreinleika, Amen.

Prijtugasta og Attunda Hugvekia.

Um þad, Hvørsu Fallvallt og Ostodugt ad hetta vort Lijf sie.

Nirdtu fyrer hier Saala mijn, Eymd hessara Lijf-Daga, hvad hrapparlega heir lijda, so ad Hiarta hitt lære ad hefia sig upp ur Hiegooma Stundlegra Hluta, og gyrnast sijna Fodurleyfd aa Himnum. Hessu Lijfe er svo vared,

ad þeß meir vid þad legst af Tijmanum, þeß meir stittest þad, Og þegar Lijfdagarner eru marger komner, Þa fæcka þeir vid þa Mergdena, þad er so sem ein lijtel Stund aller vorer Lijfdagar, og þo miña eñ ein lijtel Stund; Þvi fyrr eñ vier kuñum ad sia oß uñ, Þa eru þeir uñlidner, og Eilijfdeñ fyrer Hondum.

Vier erum i þessu Lijfe svo sem Gester og Pilagrijmar. Abraham hafde ecke Fordum eigeñlegañ Bwstad, eda eigeñlegt Heimele aa Canaans-Lande, Eñ eirn Leg-Stad aatte hañ þar og hañs Erfingiar, hvorn hañ hafde sier keypt. So er og þetta Lijf, Eigeñlega so sem vor Dauda-Stadur og Greftrar-stadur, og so sem añad Pilagrijms-Herberge. Upphaf vors Lijfs, þad er og so Upphaf til Daudans, þvi strax sem Lijf-Dagarner eru aa Enda, so er Daudeñ þar hiaa, og filgest ad med þeim Seinasta Deige Doomsins.

Lijf-Dagar vorer þesser eru lijker eirnre Siglingu; Saa sem sigler, hvort helldur hañ Stendur, Situr eda Liggur, þa naalg ast hañ alltiafnt eins Høfnena sem hañ sigler til, og hañ ber þar ad Lande, sem Bi-

reñ

reñ fleyter hønum. So fer oß og so ad þessum Lijf-Døgum og Lijfs-Stundum, hvørt vier Sofum eda vier Vøkum, hvørt vier Liggium, Sitium eda Gaungum, hvørt vier viltum eda ecke, þa nalgunst vier alltijd Stund fra Stundu, meir og meir, Ending Lijfdagaña vorra. Þetta Lijf ma helldur reiknast Daude eñ Lijf, þviad vier deyum burtu Daglega, og Daglega eydum vier nockru af voru Lijfe. Þetta Lijf er fullt af Sorgum, fyrer þad sem uñilided er, Fullt af Omake og Erfvidismunum, vegna þeß sem nælægt er, Fullt af Ugga og Otta, vegna þeß sem Okomed er. Jñgangur til þessa Lijfs, er hryggelegur; Þvi ad Kvein og Vein er Fyrsta Hliood Ungbarnsins, sem i Heimeñ verdur fædt, Og er ecke Olijkt þvi ad reikna, svo sem ad Ungbarned mætte fyrer sia alla þa Eymd og Olucku, sem a epter kiemur: Lijfed sialft er sijdañ veikt og Ostyrkt, a hvørt marger Kvillar og Sootter vilia strijda, og margar Uñhyggiur Onada og kvelia. Burtføreñ er hrædeleg, Þviad þegar vier verdum burt kallader, þa forum vier ecke einersamler wr þessu Lijfe, helldur

fylgia ofs øll vor Verk, og i gíegnum Daud añ gaungum vier fraĩ fyrer Dom-Stool DRottens. Gietnadur vor er saurugur og Ohreiñ af Syndene. Fædingen aum og Eymdarfull. Lijfed Eymd og Strøffun. Dauden Kvøl og Preinging. Vier skopustum fyrst i Moodur-Lijfe; midt i millum Saurendaña; Vier næruftum þar midt i Myrkrunum, og vier wtleidust-um þadañ med Soott og Kvalræde. Vier erum Þyngsl vorra Mædra fyrer Fæding ena, Eñ þeirra Kvøl og Daude ad reikna i Fædinguñe. Þegar vier fædustum fyrst, þa erum vier svo sem Giestkomande i þeñ-añ Heim; Eñ æ medañ vier dvelium hier, þa erum vier so sem Leiguliðar, þviad hied-añ verdum vier ofs aptur ad flytia, fyrer Daudañ, þa Kalled kiemur.

Vor fyrste Alldur veit hvørke ad seigia af Goodu nie Illu, þvi hañ veit ecke Grein-armun þar a mille ad giøra; Mid-Alldur-eñ vor þiaæst af Sorg og Omake, eñ Elle-Alldureñ af Þijngslum og Soottum All-durdoomsins. Allur Tijme þessa stund-lega Lijfs er aña ðhvort umliðeñ, nærver-ande, eda Okomeñ, sie hañ umliðeñ, hvad

er

er hañ þa ad reikna utañ ecke þar? Sie hañ nærverande, Þa er hañ fallvalltur, Eñ sie hañ Okomeñ, Þa er hañ Oviß. J vorum Uppruna, þa erum vier eckert añad eñ roted Sæde. A medañ vier hier lifum, ecke añad ad reikna eñ so sem Vatns-Boola, Þegar vier deyum, ecke añad eñ Orma og Madka Fæda. Jørdena berum vier i voru Hollde, Jørdena trodum vier, og ad Jørdu verdum vier. Þar fyrer er þad, Þo vier verdum ad fædast, aumur og audvirdelegur Hlutur; Þo vier verdum hier ad lifa, ecke añad eñ Sorg og Armæda; Og þegar vier verdum hier vid ad skilia, ecke añad eñ Kwgun og Þreynging. Lijkameñ vor er eitt Jard-Hws, J hvøriu ad bwa Synd og Daude, Hvørier Jñbyggendur þetta arma Hreyse Daglega nidurbrioota og nijda.

Allt vort Lijf er eitt Andlegt Strijd; Þviad uppe yfer oß i Loptenu arsækia Dioflarner, og vilia oß fordiarfa: A Hægre og Vinstre Sijdu Heimureñ, Hid Nedra sæker ad oß Helvijte, Og hid Jñra siaalft Hollded og spillt Nattura.

Mañsins Lijf maa reiknast eitt Strijd,

þvi þar Gliima awallt Saal og Liif til sa·mans, og vill sitt hallda hvørt. Hvar skyllde Madur þa taka Glede og Roosemd i soddañ Styrielld? Skylldu nockrer Nærverande Hluter gieta oss gladt eda forlystad, Med þvi ad aller Tiimanleger Hluter hafa siina Ending um̃ siider, eñ hitt sem Okomed er, hefur øngva Ending, þeg·ar þad hefur feinged siina Ending, sem vier elskum og hitt kiemur nær og nær sem vier Ottunst. Ecke faaum vier añad Gagn eda Abata af løngum Liifdøgum eñ þetta, ad vier driigium þess fleira Vondt, og siaa·um uppaa þess fleira Hørmulegt, og liid·um þess fleira Ogiedfellt sem vier lifum le·ingur, Þad hofum vier i Abatañ af løng·um Liifdøgum, ad Aklogun Syndareñar verdur þess þiingre og stærre, sem vier lein·gur lifum. Hvad er Mañskiepnañ ad reikna? Hun er Præll Daudans, vaafan·de Pilagriimur, veikare eñ Vatns-Boola, og skam̃viñare eñ Augnablik, faanijtare eñ Skugge, og Hiegoomlegre eñ eirn Radd·ar-Hlioomur, Brothættare eñ Gler, Um̃·breytanleg sem Vindur, og Ovissare eñ Draumur. Hvad er þetta Liif ad reikna?

Þad

Pad er Epterbijding epter Daudanum; Haf Eymdaña, ein lijtel Blood-Bladra, Hvoria ad eitt lijted Fall eda Tilfelle kañ ad spreingia, og ein lijtel Soott ad fordiarfa. Efeñ vor fram epter mæ reiknast so sem Volundar-Hws, iñ i hvort vier gaung um strax wt af Moodur-Lijfe, og ræsum par villter, par til vier fiñum fyrer oss Dyr Daudans. Pessu Lijfe er so hætt sem Glere, pad lijdur so fliott sem Vatns-Straumur, og er Onædasamt so sem añar Bardage, edur sijfelld Orusta, Samt lijst pad mørgum miøg gyrnelegt. Petta Lijf synest so sem ein Vegsamleg og dijrmæt Nyt, eñ uppliwker pu pessare Nyteñe med Hnijfe Sañleiksins, pa muntu siæ ad par er ecke añar Kiarne iñe fyrer, Eñ Madkar og Forrotnan. J krijngum pañ Stad sem Sodoma og Gomorra hafa nidursocked, er skrifad ad vaxe miøg dægeleg Eple Asyndum hid ytra, eñ sie a heim teked, pa gropna pau, og eru ecke par utañ Reykur og Hiegoome hid Jñra: Pessum Eplum er miøg lijk Stundleg Velgeingne pessa Lijfs, hvor ed føgur er Asyndum ed Ytra; Eñ sie hun gaumgiæfelega rañsøkud, Pa fier Madur

ad hun er i Raun og Sañleiká lijkust Reyk og Dupte.

Settu þar fyrer ecke Saala mijn alvarlega pijna Pœnka til þessa Lijfs eda til þess sem i þessu Lijfe kañ ad vera, helldur til þessarar Epterkomande Gledeñar. Berdu samañ þeñañ stutta Tijma sem oss er giefeñ ad lifa i þessum Heime, vid þa Oprioot-añlegu Eilijfd, og so mun þier hægt verda ad dæma, hvad Heimskulegt ad þad er, ad hallda sig vid þetta Stutta og Fallvallta Lijf, eñ gleyma þvi Eilijfa og Oendañlega Lijfenu. Þetta Lijf lijdur sliott, eñ samt sem ædur þa añadhvort ødlunst vier þad eilijfa Lijfed aa þessum sliottlijdande Lijf-Stundum, ellegar og so missum vier þad. Þetta Lijf er miøg aumt, eñ samt þa añadhvort naa Meñ þeirre eilijfu Farsælldeñe i þessu Lijfe, eda þeir sleppa þeñe. Þetta Lijf er miøg Armædusamt, eñ samt añadhvort naaum vier eda sleppum þeirre eilijfu Roo semd i þessu so Armædufulla Lijfe. Þar fyrer, ef þu gyrnest ad naa þvi eilijfa Lijfenu, þa leitadu epter þvi af øllu Hiarta, i þessu Stundlega og Fallvallta Lijfenu. Brwkadu þeñañ Heim þier til Stundlegra

ra Nota, eñ laattu samt Hiarta þitt ecke vid hañ festast. Haf þu þijnar Hondlaner hier i þessu Lijfe, Eñ laattu ecke Saalena þijna, nie Saalareñar Panka festa sig ofmiog vid þetta Lijf. Medferd aa Veralldlegum Hlutum skadar Mañ eckert, ef ad Hiartad elskar þaa ecke of-miog. A Himnenum er vort Fodur-Land; Eñ hier i Heimenum Giesta-Herberge; Laattu þier þar fyrer ecke svo þocknast þetta Giesta-Herberged, þo þu meiger þar vera so sem uñ eina Dag-Stund ad reikna, ad þu laater þad þig burttæla eda draga fra Gyrnd og Epterlaangan þess Himneska Fodur-Landsins. Þetta Lijf maa reiknast so sem Siaafar-Haf, eñ þad eilijfa Lijf maa lijkiast vid Hofn þessa Hafsins. Hvør villde nu so bernskur vera, ad hañ villde viña þad til eirnrar fliottlijdande Logn-Stundar a Hafenu, ad missa þa eilijfu og Uggalausu Fridar-Hofn eilijfar Farsælldar? Þetta Lijf lijdur fliott, og þo ad nockur elske þad, þa seinkar þad sier þo ecke þess vegna, helldur flijr þad fraa þonum, þegar minst Vonum varer; Þvi skyllder þu þa vilia trwa þvi, med þvi þad er svo fallvallt? Þad er

hin stærsta Hætta og Vogun, ef þu dyrfest æ eirnre hiñe minstu Stundu ad vera Uggalaus uñ þig, þvi til kañ ad bera, ad a þeirre somu Stundu, so lijtel sem hun er, meige Dauden Endingu giøra a þijnum Lijfdogum. Eñ hitt er þar fyrer Hættuminst, ad vænta sier Daudans a hvørium Tijma, og æ hvørre Stundu, og ad bwa sig þvi under hañ med riettre Ydran jafnlega.

Gud skickade eirn Orm sem stijnga skyllde Gras-Lundeñ sem uppvogs yfer Høfud Jonæ Spæmañs, af hvørium hañ hafde stooran Føgnud, og þootte miøg vænt uñ hañ, og Lundureñ uppvisnade og þornade: So hefur Gud sendt Orma Foreydsluñar i alla Stundlega Hlute, so ad þeir skule uppeydast og ad aungvu verda, hvørsu vænt sem marger læta sier uñ þær þykia. So sem þar fyrer gott er ad bloomgast med Heimenum Bloomlegum, So er illt ad tapast med Heimenum Tøpudum. Drag þu vor Hiørtu HErra JEsu Christe fra Elsku þessa Heims, og upptendra i oss Gyrnd og Epterlængan til þess Himneska Rijkesins, AMEN.

Prijtugasta og Nijunda Hugvekia.

Uñ þad, Hvad Hiegoomlegur og Fænijtur Hlutur ad Verøllden sie.

Elskadu ecke Saala mijn, neitt af þvi sem i Heimenum er, þvi Heimureñ muñ fyrerfarast, og aller þeir Hluter sem i hønum eru munu med Ellde uppbrender verda.

Eñ

Eñ hvar være ba þijn Elſka? Elſkadu helldur þaug eilijfu Giædeñ, ſvo þu meiger Eilijflega lifa.

Oll Skiepna er Hiegoomanum undergiefeñ, ſaa verdur og eirneñ Hiegoomlegur ſem Skiepnurnar of-miøg elſkar. Elſka þu þañ ſtadfaſta Ofallvallta Gooda, ſvo ad þitt Hiarta verde ſtadfaſt og Ohvikullt.

Læittu þier ecke of-vænt þykia uñ Veralldlega Hefd eda Metord, Þvi hvør ſem of-freklega gyrneſt epter Metordum hiaa Moñunum, hañ kañ ecke Tignadur ad vera af Gude. Saa ſem leitar ſier epter Veralldlegre Tign og Virdingu, hañ verdur ad haga ſier og hegda epter Veralldareñar Vijſu, og ad þocknaſt Verølldeñe, eñ hvør ſem Verølldeñe þocknaſt, kañ ecke Gude ad þocknaſt. Pad er allt ſkam̃vint og Forgeingelegt, ſem vier odluſtum af ſkam̃viñum og Forgeingelegum Hlutum, Hvar fyrer ad Veralldlegur Heidur og Hefd, kañ ecke añars eñ ſkam̃viñ ad vera; Pad ſkiedur opt, ad ſaa ſem aa odrum Deigenum er af Heimenum upphafeñ med Heidre og Virdingu, allt i Himeniñ, ef ſeigiaſt mætte, hañ er añars Dags þar

epter,

epter, af Heimenum mest Foracktadur, Smaadur og Hrakeñ.

Stundadu til ad þocknast Drottne, þvi þad alleina er riettur Heidur og Vegsemd, sem hañ veiter sijnum Elskendum, og hañ bregdst nie dvijnar alldrei. Hvørneñ kañ Madur ad vera betre þar fyrer, þo hañ sie i miklum Virdingum hallldeñ af Møñunum? Epter þvi sem Guds Auglit virdet hañ, epter þvi er hañ i Raun og Sañleika verdr. Þegar Gydingarner leitudu vid ad høndla Christum, og giora hañ ad Konge, þa flvde hañ; Eñ þegar þeir leitudu hañs, og villdu høndla hañ under þa Smaanarlegu Kvøl og Dauda, Þa gieck hañ siaalfviljuglega wt a moote þeim. Vilier þu nu lijkiast Christo, Þa ber þier helldur ad wtvelia Fyrerlitning Heimsins, helldur eñ hũs haarfva Vegsemd og Lofstijr. Sa sẽ ecke vill vegna Christi, forackta Veralldlega Hefd og Vegsemd, hvørneñ skillde hũ setia sitt Lijf wt fyrer Christum? Þar er eingeñ añar Vegur til ad ødlast þa riettu og soñu Vegsemd, eñ saa alleina, ad forackta Veralldareñar Vegsemd; Hvad Christur oss sijner med sijnu Epterdæme, hvør ed i gieg-

num

num Fyrerlitning siñar Pijnu og Kroßens Dauda, Jñgieck i sijna Dijrd. Laattu þier þar fyrer vel lynda, þoott þu siert fyrerliteñ, lijtels acktadur, og ad Hæde og Spotte hafdur hier i Heime; Væntande epter þeirre eilijfu Æruñar Koronu añars Heims. Hvad vier skulum dæma og hallda uñ Tign og Vegsemd þessarar Veralldar, Þad syner oß Christur liooslega med sijnu Framferde. Hønum þioonar øll Dijrd Himnaña, hañ er sialfur su saña Dijrdeñ og Vegsemdar Lioome, Eñ alla þessa Dijrd hulde hañ þo og falde i sijnu allra heilagasta Lijtelæte, þar hañ uñ gieckst hier aa Jørduñe; Hvar fyrer i þeß meire Veg og Virdingu sem Madur er i þessum Heime, og þeß meire Nægd sem hañ hefur af stundlegum Hlutum sig vid ad stydia, þeß iñelegar og Hiartanlegar maa hañ hryggiast, Þviad þeß fiær er hañ Lijkingu sijns Endurlausnara JEsu Christi, hvør ed forsmaadur var og vid eckert Tijmanlegt aatte sig ad stydia hier i Heime. Til lijtels kiemur Lofstijr sa sem vier faaum af Moñunum, ef ad ill Samvitska aaklagar hid iñra; Þad er ecke Olijkt þvi, og ef ad ei-

ern

en stirkur Madur være nidur lagdur i eina dijrmæta Sæng, þvi þad stodar hañ lijted ad liggia i heñe, og skarta hid ytra, Ef ad Sootteñ plaagar og kvelur Lijkamañ hid iñra. Epter þvi sem þu hefur Vitnisburd til af Samvitskuñe hid iñra, epter þvi þiggur þu riettelega Lof eda Last. Eingeñ er riettferdugre Doomare yfer þijnum Giør dum, Eñ Gud og Samvitskañ; Stunda þu þar fyrer, ad laata þessum Doomaranum meiga þocknast þijnar Athafner, og þa er Spiled uñed. Þegar þu ert siaalfum þier kuñugur og Gude, þa ertu noogu Vijd frægur i Heimenum, og þarft ecke meira Nafn nie Lofstijr ad gyrnast.

Hvar fyrer skal Madur gyrnast miøg freklega Aud og Rijkedæme þessa Heims? Of miøg er sa aagiarn, sem ecke lætur sier nægia med DRotteñ. Þetta Lijf er ein Vegferdar-Reysa til þeß eilijfa Fødur-Landsins; Þar fyrer er Gotz og Audæfe ecke utañ til Þyngsla og Farartaalma aa þessare Leideñe, Þvi þaug nidur þryckia og søckva Mañe, svo sem stoor Farmur nidur seckur ofhlodnu Skipe. Þad rietta Rijkedæmed Christi Þienara, er Christur siaalf-

ur, sem er Konungur Himens og Jardar. Pad sem reiknast aa og skal fyrer riettañ Fiestood Mañsins, þviaa so ad vera vared, ad þu gieter teked þad med þier til þess straunga Doms, þegar þier mest aaliggur.

Nu verdur øllum Audæfum og Holldlegum Munum, fraa þier svipt i Daudanum, Pa tortijnest apturþad sem samañ var safnad; Eñ þo tortijnest eñ hryggelegar saa sem samañsafnade, Ef hañ er ecke i Gude Rijkur. Pu komst i þeñañ Heim Faatækur, faatækur skilstu hier vid aptur; Hvar fyrer mætte þa ecke Mided vera ad nockru Leite lijkt bæde Upphafenu og Endinguñe? Hvørier sem eige Gyrnast Audæfeñ meir eñ til riettra Parfenda, Peir nægiast vel med lijtel Audæfe, þvi Naatturañ þarf ecke mikels vid. Hin minsta Guds Naadar-Gaafa og Mañ-Kostur er miklu ædre og dijrmætare eñ allt Veralld areñar Gotz og Audæfe, hviad Mañdygdeñ hocknast Gude aan Rijkdoomsins; Eñ Rijkedæmed þocknast hønum ecke aan Mañ-Kostaña. Christi Faatækt skullde oss kiærare vera, eñ allur Heimsins Audur, Faatækteñ helgast hiaa Christo, hvør

ed var Fatækur i Fædinguñe, Og þo eñ Fatækare medañ hañ umgieckst hier i Lijfe, Eñ allra Fatækastur i Daudanum. Vel mattu framar virda Fatæktena eñ Veralldlegt Gotz og Audæfe, þad fyrst ad Christur wtvalde hana helldur þiña vegna, eñ ad sitia i Aud Guddoomlegrar Dijrdar. Hvørneñ skal sa trwa Gude til siñar Saaluhialpar, sm ecke trwer hønum til Lijkamans Forsorgunar? Hvørneñ skyllde sa wtgiefa sitt Lijf fyrer siñ Broodur, sem hønum vill øngvañ Styrk veita af sijnum Audæfum? Audæfaña verdur orkad med Omake, Eñ þeirra verdur noted med Uggafullre Ahyggiu, eñ þaug missast uñ sijder med Sorg og Harme, og þad Hryggelegra er, ad Ervidesmunerner þeirra enu Agiørnu, eru ecke alleinasta Forgeingeleger, helldur sijnum eigeñ Herra Banvænleger, so sem hiñ Heilage Vernhardus vottar.

Þad þu elskar mest, Þad er þiñ Gud, og hvar sem þiñ Fiesioodur er, Þar er og eirneñ þitt Hiarta. Elsker þu þesse forgeinge leg og Lijkamleg Audæfe Heimsins, Þa kañtu ecke þaug Eilijfu og Andlegu Audæfeñ

ærseñ ad elſka, Þetta kiemur ſo til, ad Ver-
alldlegur Audur nidurþrycker Hiarta
Mañſins, og dregur þad ofan epter, eñ þau
Andlegu toga Hiarta Mañſins upp i Hi-
meneñ. Elſka Jardneſkra Hluta er ſo
ſem eitt Fugla-Fængara Lijm, æ hvøriu
vorer Andleger Peñar og Fiadrer feſtaſt;
ſagde eirn af þeim Heilögu Guds Aſtvin-
um. Kvıña Loths ſem vard ad einum
Sallt-Steine, hun kieñer oſs med ſijnu
Epterdæme, Eñ nu i Dag, ad vier ſkulum
ecke lijta aptur til Baka, epter þvi ſem i
Heimenum er, hellldur ferdaſt Riettleides
fraſñ, Þar til vier næum iñ i vort Him-
neſka Födurland. Poſtularner yfergæfu
allt ſitt; og fylgdu Chriſto epter; Og kom
þad ſvo til, ad hvørier ſem fæ þeckt þaug
riettu Audæfeñ, Þeir fæ Leida og And-
ſtygd æ þeim ſtundlegu Hlutunum, ſem
ecke meiga med riettu Audæfe kallaſt.

Sem Madur hefur ſmackad Sætleika
Andans, So tekur hönum til ad ſmackaſt
Hollded beiſkt og andſtyggelegt, þvi hvør-
ium ſem Chriſtur er miøg kiær, þeim er
Heimureñ beiſkt ſmackande.

Hvar fyrer ſkylldor þu miøg gyrnaſt

ſtundlega Vellyſting, edur Holldſins Epterlæte? Miñing þeſs Kroſsfeſta Chriſti, at ad Kroſsfeſta i þier alla Gyrnd Holldſins, Munadarlijfeſins og Sælgiæteſins. Miñing þeſs ſaarheita Vaals, ſem er i Helviite fyrerbwed Dioflenum, hun ſkyllde deyda i þier allt Vaal og Ofurhita Loſta gyrndareñar. Verdu ſamañ þa ſtuttu Stund Holldlegra Vellyſtinga, vid þañ eilijfa Tijma Kvalaña, ſem a epter kiemur.

Holldleg Lyſting giører Mañ miøg lijkañ Skynlauſum Skiepnum og Beſtium. Deydum þar fyrer alla Lyſting og Jñdæle vorra Skilningar-Vita, Og offrum med Abraham, Gude i eina Andlega Foorn, vorn Elſkulegañ Son, Pad er Gyrnd vorrar Saalar, Só ad vier ſiaalfviljuglega leggium fraa oſs, Og laatum fara alla Vellyſting, og Holldſins Epterlæte, Og tøkum ſeigens Hende vid Kroſſennm, Hvørſu hardur og Opijdur ſem hañ er Widkomu. Saa Vegur ſem liggur upp til Himnarijkes, er ecke ſliettur nie Rooſum vareñ, helldur Hruſottur og Pyrnum hladeñ. Ytre Madureñ ver fyrer Holldlegt Munadarlijfe og Vellyſtingar, Eñ Jñre Madureñ næreſt hellſt i Kroſſenum og Mootlætingunum. Peſs meir ſem hinum Ytra Mañenum fer fram, þeſs meir fer þeim hinum Jñra aptur. Vellyſtingar þiena Lijkamanum alleina, Eñ þeir ſem Riettelega Ottaſt Gud, Laata ſier vera minſt hugad um̃ Lijkamañ, Eñ meſt um̃ Saalena. Vellyſtingarnar taka til Fanga vort Hiarta, Svo þad ſie ecke ſiaalfraadt til ad elſka Gud, og þeinkia til hañs. Ecke hefur þu i burt med þier wr þeſſu Lijfe Vellyſtingarnar ſiaalfar, helldur einaſta þeirra andſtyggelega Miñing og Widbiood, Hvørn þu fær fyrſt i þijnum Dauda,

og

og færer hañ ſvo ſijdañ med þier, fram fyrer Doomeñ, Þar fyrer ſkyllde Otte DRottens deyda þitt Holld, Svo ad þig ſvijke ei þeſs Lyſtingar. Set þu þier fyrer Hugſkóts Siooner Guds Doom, Og þeinktu um hañ jafnlega, Svo þu gaanger ecke epter Doome þiñar Syrndar. Giættu ecke ad fladrande Haus þeſſa Høggormſins, helldur ad hañs Eitrudum og Banvænum Hala, med hvørium hañ ſtijngur. Siaadu til fyrer Raad Chriſti, Sigrenum ad naa, Svo ad þegar þu heſur Sigureñ uñed, Þa meiger þu af Chriſto Verdkauped og Coronuna ødlaſt, A M E N.

Fertugaſta Hugvekia.

Um þad, Hvørt Gagn ad Freiſtingarnar giøre Mañe.

ÞAD Er Gagnlegt fyrer Trwada Saalu, ad reyna Stundum Freiſtingarnar hier i Heime, þvi hun verdur ſtadfaſtare epter eñ aadur.

Siaalfur Endurlauſnareñ ſtrijdde vid Freiſtingar Diøfulſins i Eydemørkuñe, ſo ad hañ yfervиñe hañ og hañs Araaſer vorra vegna, oſs til Saaluhiaalplegs Sigurs. Hañ ſtie fyrſt nidur til Helvijtis, Sijdañ þar epter uppſtie hañ til Himna; So verdur Trwud Saal fyrſt ad ſtijga nidur i Kvala-Stade Freiſtingaña, ſijdañ kiemſt hun þadañ, og uppſtijgur til Himneſkrar Dijrdar. Iſraels Lijdur ſieck ecke fyrre iñteked nie eignaſt Canaans-Land, eñ þad hañ hafde ad Velle lagt, og

 yfer.

yferuñed marga sijna Dyggdir áadur; Eins þarf og ecke helldur Saaleñ ad vænta sier Rijkis Himnaña, utañ hun áadur fyrre fáae yferuñed Hollded og Diøfuleñ.

Freistingeñ hun reyner, Pviad þegar Trweñ hrekst i Mootlætis Bylgiunum, þa fester hun siñ Fot þess fastara a Hiaalprædis Helluñe Herranum Christo, og þess fleire Greiner goodra Verka wtspretta þa af heñe, sem Hregg Mootlætesins meir áadynur. Jaa, Frelsis Vonéñ heñar vex þess hærra, sem þetta Ovedred hana meir skiekur og hrister. Pegar Abraham villde hafa Offrad sijnum Syne epter Guds Befalningu, þa byrtest Guds Eingell honum, Pegar hañ hafde þa Freisting yferstaded, og sagde: Nu formerke eg, ad þu Ottast og Elskar Gud, þar þu hlijfder ecke þijnum einka Syne, miña vegna; So skiedur þad og eirneñ, Ef þu Offrar Gude þijnum eigeñ Vilia, a Freistingar Tijmanum (hvor eigeñ Vilie maa reiknast, so sem einka Sonur Saalareñar) þa færdu þeññ sama Vitnisburdeñ sem Abraham, og þa muntu heyra Gud talande vid Jñra somu Ordum og hañ talade vid Abraham.

So

So ſem Gulled reyneſt og klaraſt i Elldenum; So proofaſt og eirneñ og klaraſt Trweñ i Mootlætenu. Styrkleike Strijds-Mañſins ſieſt hellſt i Bardaga og Orуſtu; So ſieſt og eirneñ Styrkleike Trwareñar i Mootlætenu og Freiſtingunum.

Þegar Stormarner og Bylgiurnar ſækia ad Skipenu Chriſti, Þa audſyneſt hvad Lijtt-trwader velfleſter hañs Læreſveinar eru, ſem þar eru iñañ Bords. Iſraels Lijdur, hvørium Gud wtſkickade til ad yferviña þa Madianitas, Hañ vard ꜳdur fyrre reyndur hiꜳ Vötnunum, eñ þad Strijd endadeſt; So byriar oſs fyrſt ad reynaſt og proofaſt i Vatne Mootlæteſins og Freiſtingaña, ꜳdur eñ þad vier fꜳum vora Ovine ad Velle lagt, og iñleidder ad verda i þad Himneſka Fødurlanded. Hvar fyrer, hvad hellſt a moote blæs Sꜳlu þiñe, Eda heñe fellur til Mootlætinga hier i Heime, Þad er allt Reynſla eñ ecke Reide-Teikn DRotteñs. Freiſtingeñ hreinſar og eirneigeñ og fægar Mañeñ. Chriſtur ſem er ſa allra Naakvæmlegaſte Læknis-Meiſtare Sꜳlareñar, hañ giefur oſs tñ mørg Korn þeſs beyſka Aloes

 til

til ad purgera og hreinsa þar med i burt ur vorre Saalu, Elsku til sialfra vorra og Heimsins, hvør Elska ad er hanvænlega hætt til eilijfrar Gløtunar. Mootlæted uppvekur oss til ad giæta ad vorre eigenlegre Samvitsku, og ad leida oss aptur i Miñe umlidnar Synder sem vier hofum drygt, hvar fyrer, lijka svo sem Læknisdoomureñ forvarar Mañ fyrer Snert Siwkdoomsins; So forvarar og eirneñ Kross og Mootgaangur Mañ fyrer Syndeñe.

Ætijd er Mañe fyrer Syndeñe hætt, Eñ þo laangtum framar a Medlætes-Tijmanum eñ i Mootlætenu. Mørgum verda Audæfe og Veralldleger Aurar ad stijngande Þyrnum, Hvar fyrer Gud tekur opt þessa Þyrnana i burtu, svo þeir fære ei nidurkiæft Hveitenu, Þad er, Guds Barna goodum Asetninge. Marga hindra Veralldleg Umsvif og Størf, fra Guds Hlijdne; Hvar fyrer Gud sender Sotter og Siwkleika, so ad Meñ kuñe þar med ad kañast vid sig sialfa, og deya i burtu fra Heimenum, Eñ lifa Gude. Mørgum vard þad fyrer Goodu, ad þeir mistu Volld og Størf, Aud og Yferburde, og

lijdu

lifdu ſijdañ lꝏngtum Rooſamlegar i lijtellre Lucku.

Veralldleg Tign og Vegſemd kiemur morgum til ad Dramba og Dreiſſa, og upphefia ſig, Hvar fyrer Gud ſender þeim Knieſig og Forøcktun, ſo ad Draimbſe-meñ aptur wt af deye i þeirra Hiortum.

J Pridia Lage, þa uppliiſer og eirneñ Freiſtingeñ Mañſkiepnuna. Alldrei fꝏ-um vier riettelega ſied nie ſkiled hvad fꝏ-nijt og einſkis verd ſie Huggun Stundleg-ra Hluta, fyrre eñ i Kroſſe og Mootgꝏn-ge, Pa ed Fyrſta uppliwkaſt Hugſkots Augun, og uppliijſeſt Skilningureñ, ſvo ad vier ſiꝏum, ad eingeñ Huggun, er ſvo ſꝏtt ſmackande, ſvo ſem Nꝏdar Huggun JEſu Chriſti. Pegar Stephanus var grijttur i Hel med Grioote, Pa ſꝏ hañ Dijrd HErrans Chriſti; Eins ſyner og HErrañ Chriſtur ſig i ſundurmørdum og krømdum Sꝏlum ꝏ Mootlꝏtis-Tijm-anum. Riettur Fognudur og Glede Mañſins kiemur alleinaſta þar af, þegar Gud bijr i honum og bygger. Nu bijr hañ hellſt i honum, þegar hañ hefur ſundur-knoſadañ Anda, og lijtelꝏta og ꝏngrada

 Sꝏl;

Saal; Eñ Saalena sundurknosar best Mootlæted og Freistingeñ, Hvar fyrer rietteleg Glede og Fognudursinst alleinasta hiaa þeim sem Freistingar og Mootlæte lijda.

Freistingeñ er svo sem eirn Vegur til Gudlegrar Þeckingar, hvar fyrer DRotteñ seiger: Eg skal vera hiaa þeim i Þreyngingunñe; Eg skal frelsa hañ wt þadañ, og laata hañ faa ad siaa Hiaalp og Hiaastod mijna. Saa blinde Tobias saa eckert fraa sier, hvørke upp nie nidur, frañ nie til hvørugrar Handar. Eñ þegar hañ hafde Synena aptur feinged, fyrer Eingeleñ Raphael, Þa saa hañ allt þetta sem hañ aadur kuñe ecke ad siaa, verande Læknadur af Galle Fiskins. Þesse Læknisdoomur sem Synena veitte Tobiæ, merker þad, ad Augu vor verda ad smyriast i beyskum Taarum Mootlætingañа, ef vier skulum riettelega siaa og þeckia, hvad vier erum siaalfer i vorre Naatturu, og hvad Lijkamleg Audlegd og Velgeingne sie. Hvar fyrer seiger Postuleñ, ad vier þeckium so sem i Raadgaatu? Þad kiemur so til, ad i Freistingunum þa koñustum vier vid, ad

Gud

Gud kiæter og gledur sijna Utvallda, med
því hinu sama, sem fyrer Mañaña Aug-
um sýnest Hrygd og Sorg ad vera; Hañ
lijfgar þaa med því, sem oss sýnest riettur
Daude ad vera; Hañ læknar þaa med því
sem oss sýnest fyrer vorum Augum vera
Soott og Siwkdoomur; Hañ audgar þa
med því sem oss sýnest Faatækt og Ørbyr-
gd vera. Þar fyrer ætte þacknæmur og
velkomeñ ad vera Krosseñ og Freistingeñ,
øllum þeim sem ecke vilia Christo, vorra
vegna Krossfestum, Opacklaater fiñast.

O! goode JEsu, Legdu hier uppaa Elld
Freistingaña. Slaadu oss hier med Staf
Mootlætesins, i þessum Lijf-Stundum, so
ad þu hlijfer oss añars Heims. O! þu goo-
de JEsu, Þu sem burtkastar þeim Optsiñ-
es fraa þier, sem þu virdest ecke ad hirta,
Legdu uppaa oss þijna Mýskunsama Hirt-
ing, So ad vier fyrer hana drøgustum til
þijn aptur. Þiaa þu og þiaka þañ Ytra
Mañeñ, epter Fødurlegre Villd þiñe, so
ad sa hiñ Jñre vare og prooest aptur i stad-
eñ. Strijd þu fyrer mig goode JEsu, i
mier og miñe Naatturu; Stioorna þu
Bardaganum, og vertu sialfur Korona

og Laun Sigurviñingareñar. Laattu allt þad ſtyrkia og auka Trw mijna, ſem mier vill at moote blaaſa i þeſſium Heime. Kom þu goode JEſu til Hiaalpar miñe veykre og Vanmaattugre Trw, Þviad ſvo hefur þu fyrerheited hiaa Spaamaňenum, ad ſo ſem Mooddureñ huggar ſitt Barn, So vilier þu oſs hugga.

Mooddureñ hun uppfooſtrar med meire Ahyggiu ſitt Veykt og vanmaattugt Nijfædt Barn, So þarf og eirneñ HErra JEſu Chriſte, Trweñ mijn þiñar naakvæmrar Hiwkrunar vid, ſkule hun ecke wt af ſlockna alldeiles. Laattu mig meir og framar gieſa mig ad þiñe Jñvortes Huggun, eñ ad øllu þvi, ſem Dioflar og Meñ kuña at moote ad mæla, og mig med ad hrella, Jaa, Laattu mig faſtara hallda mig vid þijna Huggun, eñ vid eigeñlega Paanka mijns Hugſkots og Hiarta. O! þu goode Samaritane, ſem mig fiñur Haalfdandañ fyrer þier at Veigenum liggiande, Jñhell þu ſterpu Vijne i mijn Synda Saar, Eñ gleym þo ecke ad Jñhella þar og eirneñ þvi miwka Vidſmiore þiñar Huggunar, Legdu ſo margfalldañ Kroſs uppaa ſem þig lyſter, Eñ jaſnframt þeſſu, Styrk og Stødugl yndе til ad uñbera þad med Poleñmæde, ſem þu uppaaleggur, AMEN.

Fertugaſta og Fyrſta Hugvekia.

Grundvøllur Chriſtelegrar Poleñmæde.

HAlltu kyrru fyrer Saala mijn, og lijd og uñber med Poleñmæde, þañ Kroſs ſem Gud þiñ leggur þier at Herdar, Og tak Feigens-Hende vid þvi Moot-

Mootlæte, sem hañ þier tilskickar, Rendu Pønkum þijnum til Pijnuñar Christi, þijns Blessada Brwdguma, og athuga þar, hvørneñ þiñ Endurlausnare var þijndur og plaagadur, Fyrst af øllum, þar næst fyrer alla, Og i Pridia Lage, aa øllu.

Af øllum var hañ þijndur; Þvi hañs Himneske Fader framseldde hañ under Kvølena, Og syndest so sem ad hafa hañ alldeilis yfergiefed i Daudans Neyd og Þreingingu. Hañs elskuleger Læresveinar yfergaafu hañ og flwdu fraa hønum, Hañs eiged Foolk Gydinga-Lijdureñ, foracktar hañ so og fraa sier hrekur, ad þeir kioosa helldur Mordingiañ Barrabam lausañ, Eñ Christum. Heidingiarner negldu hañ aa Krosseñ. Jaa, af allra Mañа Synda-Straffe og Þwnga verdur hañ so þiakadur og þiaadur, i siñe Allra Helgustu Kvøl og Pijnu, ad Riettelega maa seigiast og vidurkieñast, ad hañ hafe sañarlega vered af øllum pijndur og plaagadur.

Hañ pijndest og eirneñ fyrer alla Meñ, Lijka eirneñ fyrer þa sem forackta þa dijrmætu hañs Pijnu, og under Footum troda hañs Allra Helgasta wthellta Blod

med siñe Foracktan og Ydrunarleyse.

Hañ pijndest og eirneigeñ æ ollu, pad er, bæde a Sœlu og ollum Lijkamans Limum; Pvi yfer peirre Kvøl sem hañ leid a Sœluñe, klagar hañ so i Grasgardenum, og seiger: Ad sijn Sœl sie hrygg allt til Daudans; Og a Krossenum hroopar hañ af stærstu Sœlareñar Angist, svo segiande til Fodursins: Miñ Gud, Miñ Gud, pvi hefur pu mig yfergiefed? Aller hañs blessader Limer a hañs helgasta Lijka ma sveitast og Litast peim rauda Dreyra. Pad blessada Hofuded verdur sundur krast ad af Oddum Pyrne-Kransins eda Pyrne Koronuñar. Tungañ smackar pañ beiska Myrru-Dryck. Hendur og Fætur sundur grafast med Noglunum. Sijdañ verdur og giegnumløgd med Spioote. Allur sæ signade Lijkame Hwdflettest; Fyrst i Nædninguñe; Og sijdañ wtpenst og teigest i Krossfestinguñe; Jæ, Hañ lijdur Hwngur, Porsta, Kulda, Forsmæn, Fætækt, Bryxl, Hæd, Beniar, Dauda, Og pa særu Krossens Kvøl.

Hugleid nu Sœla mijn, hvad Ovidurkvæmelegt være pad, ad HErrañ skyllde

so

so kvelliast, eñ Prælleñ vera Ofkaatur? Ecke er Tilbærelegt, ad Endurlausnareñ skule þola so þwngar Pijsler fyrer Misgiorder mijnar og þijnar, Eñ vid skulum samt i Synda Idiuñe hafa jafnañ ockar Glede og Epterlæte. Otilbærelegt er þad, ad Hofuded skule so plaagast, eñ hiner adrer Limerner ecke pared til kieña. Ongvañeigeñ so mijn Saal, helldur so sem Christur siaalfur hlaut i giegnum sijna saaru Pijnu og bitrañ Dauda, ad gaanga iñ til Himneskrar Dijrdar og Vegsemdar? Eins verdum vid og so ad gaanga i giegnum margar Mootlætingar, iñ i þad eilijfa Dijrdareñar Rijke. Athuga og eirneñ Saala mijn, hvørsu ad Gud Endurgielldur Milldelega, Eilijfa Dijrd og Fognud, fyrer þessa Heims Motlætingar. Postuleñ seiger; Ad ecke sieu þessa Heims Harmkvælingar, þess verdar, ad þeim sie nockurn Veigeñ samjafnad vid þa Epterkomande Vegsemd Guds Barna. Hvørsu miked sem vier hliootum ad lijda i þessum Heime, þa varer þad þo alleinasta um eirn lijteñ Tijma; Stundum ecke Ared, Stundum ecke Vikuna, Stundum ecke Dageñ wt; Eñ all-

þrei leingur eñ þessar stuttar Lijfsstunder vara; Eñ Dijrdeñ sem fylger a epter þrijtur ecke uñ alla Eilijfd. Gud sialfur hyggur gaumgiæfelega ad øllum vorum Mootgange, og vill leida hañ i Lioos ar þañ sijdasta Dag, oss hañs Utvølldum til Vegsemdar og Hroosunar. Þeinktu nu þa uñ fyrer þier Sala mijn, hvad liott og osæmelegt þad mune vera ad koma fram a þñ Vegsamlega Samkomu Deige allrar Veralldareñar, Og hafa ecke par af þvi fagra Skarte Motlætingaña, og ad bera þa øngva Gullfeste Krossburdarens sier a Haalse. Sialfur DRotteñ vill þurka og þerra øll Hrygdar-Taareñ af Augum siña Utvalldra. O! hvad farsæl eru nu þaug Hrygdar-Taareñ, sem so dijrmæt Hønd virdest af ad striwka. O! hvad farsællegur Hlutur ertu Kross og Mootgaungur, hvør ed ar Himnum hefur bitt dijrmætt og Rijkuglegt Verdkaup og Endurgialld.

David var ecke full Tiju Ar i siñe Utlegd; Eñ þar i moote Rijkte hañ i heil Fiørutiju Aar. Þetta var so sem nockurs konar Fyrermyndan þar uppa, ad Harmkvæla Tijmeñ Guds Barna skyllde vera

stuttur;

stuttur; Eñ sa Epterkomande Farsælldar og Fagnadar Tijmeñ længiædur; Jæ, ad soñu eilijfur og Oendañlegur.

Hugleid og eirneñ Sæla mijn, og yfirskoda Hørmungar og Mootlæte allra Guds Astvina. Siædu hvørsu Job situr i Saur og Osku veinande og Grætande. Siædu hvørsu hiñ Heilage Johañes Skijrare lijdur i Eydemørkuñe Skort og Hwngur. Siædu hvørsu Postulans Peturs Lijkame, er a Krossenum wtþaneñ. Siædu hvørsu Postuleñ Jacob verdur ad riætta Haalseñ under Sverd Herodis. Siædu hvørsu sw signada Mooder Endurlausnarans Maria, verdur ad standa under Krosse sijns Hiartans Sonar.

Eins er þvi hættad uñ Christnena, sem er Andleg Mooder HErrans Christi; Hun verdur og eirneñ under Krossenum ad standa hier i Heime, og þa beyska Hiarta-Sorg, med þeirre Signudu Mey Maria, ad smacka og reina, lijka svo sem eirneigeñ adrer Guds Utvalder Ast-Viner, sem æ Fyrre Tijmunum lifdu. Uñ slijka Kross-Berendur sijna, Hvørt þad eru helldur Karlar eda Kviñur, seiger siælfur

HErr-

HErran Christur so. Sæler erud þier, nær ed Mēñerner Ofsækia ydur vegna mijns Nafns, þviad so giørdu þeir Spaa-Mōñunum. O! hvad Dijrdlegur Hlutur er Ofsookn og Mootkast Veralldareñar, sem glører oß samlijka Spaamōñunum, Postulunum, og øllum ødrum Guds Utvøldum, Jaa, jafnvel sialfum Endurlausnaranum JEsu Christo? Laatum oß þvi viluglega lijda nockud, med þeim sem Kroß og Hørmungar bera. Laatum oß Kroßfestast med þeim hinum Kroßfestu, svo vier sijdañ verdum Tignader med þeim Tignudu, og Dijrdleger med þeim Dijrdlegu, ad Eymdunum yferstødnum.

Saa sem vill vera riett og sañarlegt Guds Barn, a ecke ad laata sier þwingt pikia ad hafa sømu Kiør og Koste i Verølldeñe, so sem øñur good Guds Børn, og hañs Andleg Syskin hafa aadur fyrre haft: Þvi svo hlioodar þad gamla Ordtæke, Ad lijker Brædur meige lijkt Kaal supa.

Sie so Saala mijn, þu vilier vera riettur Guds-Erfinge, Þa taktu Feigens-Hende vid heillum og Ofsiertum Arfe þeim sem hañ hefur giefed og epterlaated sijnum

Ofsa-

Oſka-Børnum. Nu er þad øllum vitanlegt, ad i þeñañ Arfeñ vill hañ þaug take, Ecke alleinaſta Føgnud og Vegſemd þeſs eilijfa Lijffins, helldur og eirneñ Hrygd og Mootlæte þeſſara Stundlegu Lijf-Daga, Þviad Gud hirter hvørn hañ Son ſem hañ ad ſier tekur. Hañ ſtraffar ſijna hier i Heime, uppa þad hañ væge þeim a hinum ſijdaſta og ſtraungaſta Doome, og laate eckert Afelle, nie eilijfra Pijſla Urſkurd yfer þa ganga: Hañ lætur þvi Plaaningarnar fiølga i þeſſu Lijfe, ad þeſs fleire og meire verde Verdlauneñ, i þvi Okomna Lijfenu. Þar fyrer er ecke ſvo ad reikna til Aukníngs Stundlegra Hørmunga, ſo ſem til þeſs Veglega Vidurauka Eilijfra Verdlauna a Himnum, nær ſem Mootlæted adynur.

Hugleid og ſkoda gaumgiæfelega Sala mijn, hvørneñ vared og haattad ſie Kroſſburde Guds Barna. Hañ uppſlijtur wr Hiørtunum allar Tauger og Rætur þeirrar Elſku, ſem Madureñ af ſiñe veykre Naatturu, hefur til forgeingelegra Hluta i þeſſare Verølldu, Og aptur i Stadeñ þa ſaaer hañ iñ i vor Hiørtu, Oforgeinge-

legu Sæde Guds Otta, og riettre Elsku til Gudslifanda. Krossen lætur oss faa Ama og Leida aa Verolldene og hennar Hœttum, eñ Epterlaungan og Preyging epter þvi sem þar er uppe aa Himnum.

Þess meir sem Hollded deydest, þessmeir þa Endurlifnar og Endurnyast Andeñ. Þegar Verolldeñ tekur til ad smackast oss beyskt og siwrt, Þa tekur Christur og hañs Naad, til ad smacka oss þess sætara.

Morgu og miklu kiemur Gud til Leidar med Krossenum, Þviad fyrst kallar hañ oss med Mootgaangenum, til Angurs og Trega fyrer giordar Synder. Þar næst kallar hañ oss med Mootgaangenum, til Sañarlegs Guds Otta og Bæna-Akalls. J Pridia Lage kallar hañ oss med Krosse og Motgaange þessa Lijfs, til riettrar Þoleinmæde og Umburdarlyndes. Lwkum þar fyrer vorum Hiartans Dyrum upp, þegar hañ aa þær klappar med Krossens Hamre, og hlustum so til þess sem Drotteñ vill þar iñe kieña, og predika i sijnu eigeñ Mustere. Þad ytra Krossens og Mootgaangsins Alit, Er miøg audvirdelegt og foracktanlegt fyrer Heimenum,

og fyrer Holldlegum Augum þess ytra Mañsins; Eñ samt er þad þo Vegsamlegt fyrer Gude, og fyrer Andlegum Augum þess iñra Mañsins. Hvad var foracktañlegra eda svijvirdelegra fyrer Augum Gydingaña, eñ Kvøl og Pijna JEsu Christi? Eñ þar þvert a moote, Hvad var Dyrdlegra og Ædra fyrer Augum þess Lifanda Guds, Eñ su sama Pijna; Þviad hun var af Gude reiknud fyrer anægianlegañ Bitaling fyrer allar Veralldareñar Synder? So skiedur þad og so opt og Ofialldañ, ad saa hiñ Riettlaate lijdur margar Preingingar, Kross og Mædu; Jaa deyr i burt uñ sijder, og eingeñ giefur þar Gaum ad, edur lætur sier þar uñ hugad vera; Samt og aadur, þa eru þvilijkra Guds Utvaldra Maña Pijningar, og þeirra Daude dijrmætur i Auglite Drotteñs. Christneñ, sem er JEsu blessud Brwdur, hun er døck Alits hid Ytra fyrer Søkum ofur-Hita og Bruna Eymdaña og Offsooknaña; Eñ hid iñra er hun harla frijd, og med Lioomande Fegurd, vegna þeirrar Huggunar, sem hun hefur i sijnum Gude. Guds Christne, Edur og so

hvør og ein Christens Mañs Saal, Er so sem sa Aldingardur, hvør ed umgyrdtur er allt um̃ krijng med einum haafum Garde, og apturluktur med læstu Hlide, þar fyrer kañ eingeñ ad siaa haňs Fegurd edur Blo- om, utañ saa sem þar er siaalfur iñañ fyr- er, (þad er sa sem siaalfur er eitt Rιett-trw- ad Guds Barn) Allidrei fiñum vier so fylle lega, Eda fullkomlega til Heilags Anda Huggunar hid iñra, so sem þegar Hollded þiakast hid ytra. Ef ad Elska til Verall- dareñar blijr i oss, Þa fær su Elska sem vier eigum til Guds ad hafa, eckert Rwm þar iñe. Tak til Dæmes; Ef eitt Kier være fullt af Vatne, Hvørneñ kyñer þu þad sa- ma ad fylla af Vijne, utañ Vatnenu være aadur fyrre af þvi steypt? Eins er þvi eirn- eñ haattad, ef vier vilium uppfyllast af El- sku og Kiærleika til Guds, þa verdum vier aadur fyrre i burtu ad hella Veralldareñ- ar Elsku, af vorum Hiørtum; Þvi er nu þa þesse Tilgaangur Guds vors Himn- eska Fødurs, þegar hañ nidurkiefur og nidurslockur i vorum Hiørtum, Elsku til þessa Heims med Krosse og Mootgaange, ad hũ vill þarskule Rwm giefast sine Elsku.

Ad

Ad auk þessa, þa framknijr og þrenger Kroſſeñ Mañ-ennum til ad œkalla ſiñ Gud og Skapara af Hiarta, og er ſo Ordſök til margra goodra Mañdygda. Þeg-ar Veſtañ-Stormureñ blæs uppa Alldengardeñ Chriſti (þad er, þegar Oſſookner og Mootgangur, ſtrijder uppa Chriſtnena) þa reña og driwpa hañs Balſams-Dropar, Þad er, þa aukaſt heñar Dygder, Hvöriar ad eru ſætlega Ilmande fyrer Gude Almattugum, Sa Elſkulege Edla Brwdgume Sœlareñar, Hañ er bæde Hvijtur og Rioodur, Hvijtur er hañ, af Sakleyſenu, Eñ Rioodur af Pijnuñe, Þar fyrer, ef hañs Elſkuleg Brwdur a ad lijkiaſt hönum, og verda biört i Mañ-Dygdraum, Þa verdur hun œdur fyrre ad verda Raud-leit i Pijſlunum. So kañ nu Guds Millde og Myſk-unſeme ad lata framflioota Vidſmior og Hunang, af þeirre hördu Hellu Mootlætingaña. So kañ Fader Myſkunſemdaña ad lata uppvaxa þañ Ilmſæta Avöxt Eilijfrar Vegſemdar, af þeirre beyſku Root Hörmung-aña. Hvörs Avaxtar ad neyta, oſs veite ſa hiñ ſame Eilijfe, Millde og Almattuge Gud, AMEN.

Fertugaſta og Auñur Hugvekia.

Hvörneñ Madur ſkule yfirviña þa Freiſting, þegar Dioſulleñ vill ſetia hönum fyrer Sjooner, ad O-mögulegt ſie ad hañ giete ſtödugur ſtaded i Guds Otta til Eſeloka.

O Þu hiñ Bleſſade og Allra Helgaſte HErra, HErra JEſu, Aſtwdlege Brwdgume miñar Salar; Nær ſkal ſa Fagnadar-Tijmeñ yfer mig koma, at hvörium ad eg meige iñleidaſt af þier i ockar Brwdkaups Fognud? Eg er i añ-arlegu Lande og ſo ſem i Utlegd komeñ fra

 þier.

þier. Eñ þo sem aadur trwe eg stadfast-lega, ad snarlega mune þar koma, og þess mune ecke laangt ad bijda, ad eg aflegge Hreyse þessa Daudlega Lijkama, og ver-de tiileiddur fyrer þitt Blessada og Blijda Auglit i Dijrdena.

Eg er Hræddur og Uggande um̃ mig þvi ad eg ber miñ Fiestood (þad er Trwna) i veykum Leyr-Kierum, Pad er i Synda-hættre Saalu og Lijkama. Skilninge miñar Saalar er hætt vid Villuñe, Pvi ad hañ er til heñar hneigdur; Eñ Viliañ-um er hætt vid ad samþyckia þad hid Von-da, Til hvers hañ er og fram̃fws; Hvar fyrer miñ Ande er ecke so Reidubweñ sem skyllde til þijns Otta; Eñ Holldet er þo jafnañ veykt. Syndeñ tekur mig faan-geñ, og Logmaaled mina Lima strijder i moote Logmaale mijns Hugskots.

Eg er Hræddur og Uggande um̃ mig; Pvíad sa slæge Diøfull og Andskote, situr um̃ ad naa mijnum Fiestood fra mier; Ha-ñs Slægder eru margviislegar; Hañs Gyrnd og Akiefd til ad skada hin Heiptug-legasta, og fær þvi miklu Illu orkad. Hañ sveik og feilde Adam i Paradijs, Judam i

Naavern

Naveru Christi, og i hȳs Skoola. Hvorneñ kañ eg þa aumur og veykur vera Uggalaus fyrer hȳs Svikum og Uñsaatre? Eg er i Otta og Skielfingu staddur, af þvi eg verd i Heimenum ad uñgaangast, Hvør þo er allur fullur med Hrecke og Klæke. Heimsins Vellystingar locka mig til sijn; Eñ Mootlæted sem aa Heima aa Vegum DRottens, fæler mig fraa sier. Avi mig auma Mañeskiu; Hvørneñ skal eg hiedañ komast Klaklaust? Allur Heimureñ er fullur med Snørur; Hvørneñ skal eg kuña Rønd vid ad reysa, med þvi bæde þad Blijda og Strijda legst so i Veigeñ fyrer mig og mier til Hrøsunar? Eg er i Otta og Skielfingu staddur; Þviad med þvi eg veit ad eg þigg af DRottne, bæde Viliañ til þess Gooda, Og so eirneñ Maatt og Megn til ad framkvæma þad ed Gooda, Pa er eg og kvijdande fyrer, ad eg mune meiga med Athugaleyse og Hyrduleyse mijnu; Neyda miñ Gud til ad taka fraa mier aptur þañ gooda Viliañ, sem hañ hefur mier giefed. Eg fer ecke riett med Fyrergiefning Syndaña, og þvi er eg hræddur ad Gud mune epter sijnum Riettferduga

 Doome,

Doome, taka þad fraa mier verduglega, sim̃ eg hefe brwkad og med fared Overduglega. Eg er kvijdande fyrer, ad eg meige af mijnum Gude yfergiefeñ verda, hvørn eg hefe so opt og Tijdum yfergiefed, sijdañ hañ tok mig fyrst i Saatt vid sig. Eg kvelst i mijnu Hiarta, Þegar eg athuga, ad þess stærre muñe verda og þijngre Doomureñ, sem Saxfur DRotteñs eru mier veittar fleire og stærre, Sie so eg fare med þær illa og Overduglega. Hier i moote samt sem aadur, þa huggar mig og Hughreyster siu Ofriootanlega Guds Myskunseme, og kiemur mier til støduglega ad treysta DRottne mijnum þar um̃, ad so sem hañ hefur giefed mier Viliañ til þess Gooda, So muñe hañ og eirneñ giefa mier siñ Naadar-Styrk, til ad fram̃kvæma og fullgiora, þañ sama gooda Viliañ, Þvi hañ er saa Gud, sem stadfastur og Oũmbreytanlegur er; Hañs Myskun hefur mier ætijd hijngad til stadfost og Obrygdul vered, mun mier og ecke helldur um̃ alla Eilijfd bregdast. Saa Grundvollur til miñar Saaluhiaalpar, sem Gud hefur lagt, mun stødugur standa; Þviad hañ er i hañs

ñs Hiarta bygdur og lagdur, hvar ad eingeñ Ostadfeste, eingeñ Siñaſkipte og eingeñ Uñbreiting er. Jaa, ſaa Grundvøllureñ miñar Saaluhiaalpar mun viſſelega ſtødugur ſtanda, Þvi hañ er ſtadfaſtur og ſterkur giørdur med Guds Sonar JEſu Bloode, hvørt bleſſad Blood, alltijd talar mijnu Maale og afſakar mig fyrer Velldes-Stoole DRottens. Jaa, ſa Grundvøllur mun eflauſt ſtødugur ſtanda med Þvi hañ er med Obrygdanlegum Sacramentaña Jñſiglum ſtadfeſtur. Ef eg vænte mier hiñar miñſtu Saalar-Heillar edur Velferdar hiaa ſiaalfum mier, Pa mætte eg viſſulega efa uñ mijna Saalu-Hiaalp; Eñ nu er allt mitt Riettlæte, og øll mijn Saaluhiaalpar Von i HErranum JEſu Chriſto, og kañ mier þvi ecke ad bregdaſt, hvar fyrer eg vil vera Okvijdeñ. Hefde eg af ſiaalfs mijns eigeñ Villia, Krapte eda Skilninge ſnwed mier fyrſt til Chriſtum, þa mætte eg Ottaſt, ad ſaa miñ Villie, Kraptur og Skilningur mætte aptur uñſnwaſt, og ad hønum uñſnwnum mætte eg miſſa aptur Chriſtum; Eñ nu er þeſſu laangtum ødruvijs haattad; Þviad

 Chriſtur

Christur miñ fañ mig, þa eg kuñe ecke hñs ad leita, og þvi mun hañ ecke læta mig aptur glatast, upp fræ þvi hañ hefur mig Einusiñe funded, Þvi ecke er honum nu Ohægra ad geyma mig Fundeñ, eñ ad fiña mig Glatadañ. Sæ hiñ same, sem mig hefur leidt ur Daudans Skugga til Liossens, Hañ mun ecke læta mig hrekiast til Myrkraña aptur ad nyu, vilie og Hiarta-Lag DRottens er alltijd hid sama og um̃breitest ecke af sier til, hvorke i þvi, ad kalla oss til sijns Nædar-Rijkis, nie i þvi, ad giefa oss allra Handa goodar Giafer; Eñ Gud giæfe eg være so Stødugur og Oum̃breitañlegur i þvi enu Gooda, ad mijnu Leite til. Sæ goode Fiestoodur er alltijd til reidu af Hende DRotteñs; Eñ Trwar-Hondeñ mijn er stundum Veyk og Vanmættug vid ad taka, samt sem ædur mun eg med þessare veyku Trwar-Hende, gieta teked a moote Christo, og hñ ad mier vafed, þvi so siñ hañ hefur Nædarsamlega virdst ad læta mig siæ sig og þeckia i sijnum Ordum og Fyrerheitum, svo mun hañ og so Nædarsamlega mier þad veita, ad eg giete mier vid hañs Ord og Fyrerheit med

fastre

fastre og stødugre Trw halldeð. Þessa Trwna skal eg æstunda að brynia og styrkva giøra með miñe alvarlegre og ydruglegre Bæn, og skal so alldrei sleppa Drottne wt af mijnu Hiartans Herberge, þar til eg hefe Sæluhiælpena ølldungis feingeð og ødlast.

Kraptur DRottens er so mikell og Mæktugur, að hañ gietur hæglega geymt og svarað mig til Eilijfrar Sæluhiælpar, Þar fyrer, hvoit miñ eigeñ Veykleike hrelle mig, og giøre mig Ihugasamañ um mijna Sælar Velferd, Þa Hughreyster mig lan̄gtum framar Kraptur DRottens, Hvør eð sijna fulla Framkvæmd og Verkan, hefur i mijnum Veykleika. Hañ hiñ same mun mig styrkia, af hvørium allur Trwarennar Styrkleike kiemur. Næðeñ DRottens huggar mig, Eñ miñ Overdugleike angrar mig, Eñ a moote þeirre Angran set eg það, að ef eg være Verdugur Næðar, Þa være sw Næð, ecke Næð, helldur Verdkaup, Þvi það sem fyrer Verkaña Forþienustu verdur giefeð, það verdur ecke giefeð af Næðeñe, Þvi Næð er ecke Næð, utañ hun veitest alldeilis Oforskulldað: Þar fyrer vil eg reñi Augum Trwarennar fraa mijnum Overdugleika, og til DRottens Næðar og Myskunar, sem þeim Overdugu virdtest að biarga. Þesse Næðeñ DRottens Leidrietter fyrer mier það sem Afvega skeikar, Hun bæter a það sem brestur, Hun afmaaer það sem a verdur. Hvað sem Næð DRottens vill mier ecke tilreikna, það er so sem það hefde alldrei af mer vereð frameð; So er þa øll mijn Sælar-Heill af DRottne alleina, og kañ þvi ecke añars, eñ stødug að bliva Æfeñlega, Amen.

* * * * * *
* * *

Fertugasta og Pridia Hugvekia.

Um̃ Daglega Um̃þeinking Daudans.

VEntu Christeñ Mañeskia, Aetijd og at hvørre Stundu epter Daudanum; Þviad hañ um̃situr þig at hvørre Stundu. Þa þu uppstendur ad Morgne Dags, Þa þeinktu ad skie meige, ad þesse sie Seinaste Dagur þiña Lijf-Daga. Ad Kvøllde, þa þu geingur til Hvijldar, Þa þeinktu ad skie meige, ad þetta meige vera þad Sijdasta Kvlld þiña Lijf-Daga hier i Heime, Og ad su Noott sem i Hønd fer, meige vera þijn Sijdasta. Hvad sem þu gjører, hvad sem þu ætformar, og þier fyrer Hendur tekur ad giora, eda adhafast, Þa huxadu um̃ fyrer þier, hvørt þu munder þad vilia giora eda adhafast, ef þu ætter Samstundis ad deya, og koma fyrer Guds Doom-Stool. Þu skallt meina, ad þo þu huxer ei um̃ Daudañ, þa mune hañ ei sijdur nælgast þig, samt sem ædur, Eda ad Daudeñ mune þess sliootara koma, sem þu huxar um̃ þig optar. O! Ney, Hvørt helldur þu huxar um̃ Daudañ edur ei, hvørt þu talar um̃ hañ edur ei, þa hænger hañ þier alltijd yf-

er Hofde, og naalgast ætijd meir og meir, Stund epter Stundu. Lijfed er hier feinged til Laans, eñ ecke til Eignar-Raada. Þier var med þvi Fororde leift ad gaanga iñ i þetta Stundlega Lijf, ad þu skyl!der wt þadañ aptur gaanga og fraa þvi hverfa, nær sem þu yrder kalladur. Þu komst nakeñ i þeñañ Heim, nakeñ skilur þu vid hañ aptur. Þetta Lijf er so sem Ein Vegferdar-Reisa, Þegar þu hefur leinge framhallded Ferdeñe, Þa kiemur þar ad uñ sijder, ad þu verdur ad snwa heim i Veg aptur, þaangad sem Heimiled er; Þu ert Leigulide, Sem uñ Stundar-Saker skallt bwa hier aa Jordüñe, Eñ ecke ertu Jardareñar æfenlegur Eignar-Herra edur Lands-Drotteñ. Huxadu uñ fyrer þier, hvort þu ferdast, edur hvort þijn Leid byriar aa hvørre Stundu; J þeirre Meiningu førum vier vil!t, ad vier ætlum vier munum deya i þeim Seinustu Andarslitrum, Þvi ef vier athugum riett, þa deyum vier aa hvørium Deige, aa hvørre Eykt, aa hvørin Augnablike, Þvi þess meir sem eykst vid vora Lijf-Daga, þess meir kortast þeir. Þess leingur sem vier lifum,

þess miña er epter Olifad. Þess fleire Dagar sem aukast vid vorar Lijf-Stunder, þess færre eru epter. Vær føllum ecke hastarlega i Daudañ, helldur lijdur og færest sinamsaman ad þeim Tijmans-Puncte, og Stundu sem Gud hefur aasett. Þetta vort Lijf, edur Lijf-Stunder, Eru svo sem ein Leid, Edur Vegferdar-Reisa, aa hvørre Madur verdur Daglega nockud ad ferdast og neckru af ad linka. Oss synest sem øngver Hluter sieu fiarlæggare sijn aa mille, eñ Lijf og Daude, þar þo øngver Tveir Hluter eru hvør ødrum nalægare, eñ þesser eru. Þess meir sem sæker aa Æfena, þess meir þokar ad Daudanum. J þessu Lijfe fer oss aaliijka og Siglinga-Moñum, Pad skiedur opt fyrer þeim, ad aadur eñ þeir vita af, þa er þeirra Reisa endud, og under þad Land komed sem þeir sier til ætla. Eins fer oss tijtt og opt, aadur eñ vier af-vitum, þa er Daudeñ komeñ, þvlad hvad sem hellst vier giørum edur adhøfunst, hvørt vier Etum edur Dreckum, hvørt vier Vøkum edur Sofum, Pa erum vier so sem aa sijfelldu Hlaupe til Daudans, og nalægiunst æ meir

meir og meir. Marger hafa sijnar Lijf-Stunder wtendad, medan̄ þeir hafa vered i Um̄svifum ad wtvega sier Lijfsins Atvin̄u til seirne Tijman̄a. Eingen̄ tekur med glødu Giede moote Daudanum, utan̄ saa ad eins, sem sig hefur leinge vid hønum bw-ed; Deydu fraa þijnum illa Vilia hier i þessu Lijfe, og þa muntu lifa Gude i Daudanum. Laattu Synder og Leste deya fraa þier, aadur en̄ þu sialfur deyr. Siaadu til ad saa gamle Adam deye i þin̄e Naatt-uru aa medan̄ þu lifer; So mun Christur lifa i þier þa þu deyr; Saa ytre Madur-en̄ skyllde alltijd i þessu Lijfe foreydast og fordiarfast, Þa mun i Daudanum edur i Andlaatenu, Endurnyast saa in̄re Mad-uren̄. Dauden̄ burtflitur og færer Man̄ fraa Stundlegum og flioottlijdande Tij-mum, in̄ til Eilijfdaren̄ar, Hvíad þaang-ad sem Tried fellur, Þar liggur þad. O! hvad kostgiæfelega ættum vier nu þa, ad þeinkia um̄ Daudans Tijma og Stundu? Tijmarner lijda og endast, En̄ Eilijfden̄ sem alldrei tekur Enda, Kiemur aa epter. Bw þig þvi vid Eilijfden̄e, nu medan̄ Tij-men̄ varer.

Strax

Strax aa vorre Dauda Stundu verdur þad aalycktad og wtkliaad, hvilijker vier skulum verda um̃ alla Eilijfd, hvort vier skulum vera i eilijfre Sælu, edur eilijfum Kvolum. A þvi Augnablike Dauda-Stundareñar, þa añadhvort eignunst vier eilijfa Farsælld edur missum hana; Siaadu þar fyrer til mijn Saal, med hvad storre Um̃hyggiu þier ber ad bwast vid þeirre Stundu Daudans. Ef þu huxar um̃, ad þu verdur ad deya, þar med er þier hægast ad foracta, og lijtels virda, allt þad sem i Heimenum er, Hugsadu um̃ fyrer þier, hvorsu ad Augu þijn mune formyrkvast og Oskygn verda i Daudanum, Og þar med mun þier hægra verda, ad snwa þeim fra Gyrnd faanijtra Hluta; Huxadu um̃ hvorneñ þijn Eyru mune verda þung heyrd i Daudanum, Og med þeim Paanka kantu hæglegar ad byrgia þaug fyrer Gudlostun, Kiesne og Klaame, Hugsadu um̃ hvorneñ Tungañ mune hiadna og Maattlaus verda i Daudanum, og su Jhugan mun koma þier til ad taka betur Vara a Ordum þiñar Tungu, so hun tale ecke Jllt; Set þier fyrer Siooner þañ

Sveita

Sveita og Harmkvæle sem Mañeskiañ verdur ad þola, þa hun deyr, Og so munu þier synast lijtels verdar allar Heimsins Vellystingar; Set þier fyrer Siooner, hvorsu Madureñ fer nakeñ ur þessum Heime, og muntu med betra Giede gieta Fa- tæktena umbored i þessu Lijfe. Hugleid þu hvørneñ allur Lijkameñ afmyndast og Ofegrast i Daudanum, og so muntu hæg- legar gieta lijtels acktad allt Veralldareñ- ar Skart og Priaal. Athugadu þad sa- ra Saalareñar Kvein og Vein, þa hun er so sem naudug dreigeñ ut af Lijkamanum, Og þa muntu þess kostgiæfelegar varast Synder og Svijvirdingar. Hugsadu um þa Rotnan, sem þu hefur þier ad vænta, epter þiñ Dauda, og so muntu hæglegar þar med gieta dempad Holldsins Dramb og Metnad. Hupa þu uñ hvørsu allar Sk- lepnur yfergiefa þig i Daudanum, og lær- du þar af ad snwa þijnu Hiarta og þiñe El- sku fraa øllum ødrum Hlutum, og til þij- ns Skapara alleina. Hugleid þu hvørsu Daudeñ sier skarpt epter, ad þu gietur ecke hid einasta med þier teked i Grøfena, Og lær þar af ad foracka þessa Heims Audæfe og Rijkedæme.

Hvør sem hier i þessu Lijfe deyder og myrder sijna Saal med Daglegum Syndaña Athøfnum; Hañ fer i giegnum þeñañ Stundlega Dauda iñ til þess eilijfa Dauda og Kvalaña. Eingeñ kiemst sa til þess eilijfa Lijfsins, Sem ecke hefur hier i þessu Lijfe uppbyriad ad lifa i Gude. Vilier þu lifa midt i Daudanum, Pa kostadu Kapps aa ad vera hier Jñplantadur Christo, med riettre og sañre Trw.

Peinktu til Daudans aa hvørre Stundu, þvi Daudeñ vænter þijn til sijn aa hvørre Stundu. Vær berum Daudañ aavallt med oss i vorre Naatturu, hvørt vier førum, vegna þess, vier berum Syndena med oss, Þviad Daudeñ er Verdlaun Syndareñar; Vilier þu nu ad Daudeñ skule þier ecke beyskur verda, Pa heyrdu Guds Ord, og legg þaug uppa Hiartad, og trw þeim stoduglega. Trweñ samteinger oss so vid Christum, ad hun giører oss Eitt med hønum, og giører af Christo og oss, Svo sem eina Mañeskiu.

Þeir sem nu svo eru i Christo, og Eitt med hønum fyrer Trwna, Þeir kuña þeim Eilijfa Daudanum ecke ad deya, Þvi ad

Christ-

Christur er þeirra Lijf. Sa sem helldur sig med Trwñe vid Gud siñ, hañ verdur eirn Ande med honum (svo sem Skrifteñ vottar) og þvi kañ sa hiñ Trwade ecke ad deya ad Eilijfu, Þviad Ande Guds er hañs Lijf.

Jsraels Foolk ferdadest i gieqnum Nauda Hafed til þess Fyrerheitna Landsins, Eñ Pharao og hañs Herlid drucknade i þvi sama Hafe, Eins er Daude þeirra Gudhræddu, So sem Jñgangur til þess Eilijfa Lijfsins, og svo sem Dyr til Paradijsar. Eñ Daude þeirra Jllu og Ogudlegu er aungvañveigeñ Ending Stundlegra Eymda, Helldur er hañ svo sem Eirn Hleckur, sem samañ teingslar þær Eilijfu Eymder vid þær Stundlegu, og þær Epterkomande, vid þær Yfirstodnu. Þeir sem so deya Jlla, Þeir frañfára fra þeim Fyrsta Daudanum til þess Añars Daudans. So er naakvæmleg Samteinging a millum Christi, og hañs Trwadra Maña, ad hun kañ ecke ad riwfast nie sundurslitna i sialfum Daudanum. Mitt i Daudans stærsta Dimu lioomar fyrer þeirra Saalar-Augum, Þad skiæra Lioos Gudlegrar Myskunar og Naadar. A þeirre Hættusomu Daudans Leid, Sender Gud sijnum Þienurum, þa Heilögu Eingla til Verndar og Leidarvijsers. Lijkamer þeirra Gudhræddu eru Mustere Heilags Anda, Og þvi mun sa Goode Heilage Ande ecke leyfa, ad hañs Mustere nidurbrivotest svo i Daudanum, ad þad eige ecke Upprisuñar og Uppbyggingareñar aptur Von. Guds Ord er Eitt Oforgeingelegt og Guddoomlegt Sæde, Þar fyrer kañ Daudeñ þad ecke wtslockva, helldur hylst þad og dylst i Hiörtum þeirra Gudhræddu, Og a sijnum Tijma, mun þad þaug Hiörtun (i hvörium þad er saled og foolged) Endurlijfga og af Daudanum uppvekia til Lijfsins, AMEN.

Fertugasta og Fioorda Hugvekia.

Huggun fyrer þær sem missa sijna Ast-Vine.

HEinktu Christeñ Sæla til þijns gooda Endurlausnara JEsu, og þa mun þier ecke kuña ad Ofbiooda Daudans Ognan. Grimd Daudans er ad soñu mikel og mættug til ad hrella, eñ længtum meire er Millde þijns Endurlausnara, og mektugre til ad hugga.

Israels Lijdur gat ecke drucked Vatned af Bruñenum Mara i Eydemørkuñe fyrer Beyskleika Vatnsins; Eñ sem Moyses epter Guds Avijsan, kastade Trienu i Vatned, Pa vard Vatned sætt og æn Beyskiu; Eins er þvi og svo vared, Ef þu þykest i þijnu Hiarta ecke gieta stadest Beyskleika Daudans, þa vijsar Gud þier til þess Triesins, sem beitre Beyskiu Daudans hefur umsnwed i Sætleika.

Petta Tried er sæ Edla-Kvistur af Root Jesse uppvaxeñ, Sem er HErrañ JEsus Christur sialfur, hvor ed soddañ Sætleiks-Krapt i sier hefur, ad ef nockur vardveiter hañs Ord, Sæ hiñ same kañ ecke ad smacka Daudañ Eilijflega. Petta Lijf er fullt Pyngsla og Piæningar, og

þvi

þvi odlast þeir stoora Hviijld og Lietter, sem fyrer Daudañ burt sofna fraa þessu Liise.
Pad maa so reiknast ad alldrei deye nockur Riett-Christeñ (þviad hañs Saal lifer hiaa Gude) hellldur deye alleinasta hañs Eymder og Mootlætingar. Petta sem oss syñest Daude, er ecke Daude, helldur ein Vegferdar Reysa, og þo soddañ Vegferdar Reisa, sem ecke maa reiknast Burtfor, helldur Apturkoma til þess rietta Heimelesins. Ecke missum vier vora Astvine þa þeir deya, Helldur so sem ferdast þeir undañ uppaa Vegeñ, þaangad sem vier iñañ Skams komum aa epter. Peirra Daude maa ecke reiknast Undergaangur, helldur Uppgaangur; Ecke Burtfør, helldur Undañfør. Daude Guds Barna er ein Fæding til eilijfs Lijfs, Og þvi er hañ øngvañeigeñ Tioon, helldur Abate. Pad vorer Astviner deya i burt; Hvad er þad añad, eñ þeir giefa þa upp ad syndga, Peir giefa upp ad hrekiast og velkiast i þessum Heime, Peir giefa upp ad lijda Eymd og Anaud? Pad vorer Astviner deya i sañre og stodugre Trw; Hvad er þad añad eñ þad, ad þeir ferdast i burt wr Skugga

Stundlegs Lijfs, og koma i þañ Fegurdar-Liooma eilijfs Lijfs, fra Sorgeñe til Fagnadarens, fra Moñunum til Guds? Þessu Lijfe maa vel lijkia vid eina Sigling; Eñ Ending Lijfsins edur Daudans, vid eina gooda og Hættulausa Hofn, og þvi er ecke tilbærelegt, ad vier of-miog hormum þott vorer Viner og Naaungar i burt deye, helldur ættum vier ad samfagna med þeim, ad þeir eru yfer þad Hættusama Haf Lijfdagaña iñ i þa goodu og Uggalausu Daudans Hofn komner. Þessu Lijfe maa vel lijkia vid eina Dyblyssu, edur Faangelses Hws; Eñ Daudanum vid Frelse edur Utfarar Leyfe af þvi Faangelse, og þvi bidur saa goode gamle Simeon so, aa moote sijnu Andlaate, Seigiande: Laattu nu O Rotteñ lausañ Þioon þiñ i Fride, Edur gief nu Þioone þijnum Utfarar-Leyfe: Um Utfarar-Leyfe edur Lausn bidur hier saa goode gamle Guds Mañ, af þvi hñ fiñur og formerker sig i Daudlegum Lijkama iñelucktañ, so sem i odru Faangelse; Þar fyrer ættum vier ad samfagna og glediast med vorum Astvinum, ad þeir eru friaalser ordner wt af þessare Myrkva-Stofuñe, og

eru

eru komner til þeſs fullkomna Frelſis. Poſtuleñ Paall Oſkar ſier ad hañ meige verda laus, og lifa med DRottne: Hier hefur hañ Hugleidt, hvorneñ Mañſins auma Saal er i þeſſu Lijfe ſo ſem bundeñ vid þañ Daudlega Lijkama, med einu ſterku Prældooms Bande, hvort Band hañ Oſk ar upp mætte loſna fyrer Lijkamlegañ Dauda, ſo Ondeñ mætte verda frij og lifa hia ſijnum Drottne og Skapara. Skylldum vier þa hryggiaſt þar vid, þegar vorer Aſtviner loſaſt wr þvilijkum Bondum, og faa fyllelegt Frelſe og Lauſn? O! Nei i ongvañ Maata. Hvar til ſkylldum vier taka uppaa oſs Svart Sorgar-Klæde, epter Fraafall vorra Naaunga, Þar þeir hafa Jklædſt hvijtum Fagnadarens Skrwda? Þvi ſo er þad ſkrifad, ad þeim Utvoldu ſieu giefeñ hvijt Klæde, fyrer Saker þeirra Meinleyſis, og ad Paalma-Vidur ſie i þeirra Hondum, vegna þeſs Sigurs ſem þeir hafa uñed. Þvi ſkulum vier þiaa oſs med Harme og Sorgar-Taarum, þar vier vitum þo, ad Gud hefur þerrad oll Taar af þeirra Augum? Þvi ſkulum vier auka oſs ſiaalfum Onaad þar med, ad harma vo-

ra Burtsofnada, þar þo þeir eru i þvilijkum Sælldar Stad, þar ecke heyrest framar meir Kvein, Hörmung edur Hreop nockurt, helldur hvijlast þeir þar af sijnu Ervide? Þvi skulum vier kvelia vora Ønd i of-miklum Harme, vegna þeirra sem nu eru i þeirre allra stærstu Glede og Unadsemd stadder, a medal Guds H. Eingla? Þvi skulum vier med Grætlegre Roddu hroopa og kveina epter þa, sem standa frame fyrer Lambenu og syngia eirn nijañ Fagnadar Lof-Saung, hafande Gullegar Hörpur og Streingia Hlioodfære i Höndum? Þvi skylldum vier harma þad, þott þeir hafe vered i burtkallader wr þessum Heime, þar þo þeir siælfer fagna og glediast sem mest þar wt af? Hvad Gott og Æskelegt sie, ad skilia vid þeñañ Heim, avijsar Christur i þeim Ordum, þar hañ seiger til siña Læresveina: Ef þier elskudud mig, þa mundud þier glediast þar af, ad eg fer hiedañ wr þessu Lijfe. Læresveinarner hyrgdust þar af, ad HErrañ Christur sagde þeim fyrer sijna Burtför wr þessum Heime; Eñ þar uppa svarar Christur þeim og seiger: Ad ef þeir hefdu rietta Elsku

til sijn, þa mundu þeir ecke misuña sier þeirra farsælu Umskipta, ad skilia vid þessa Eymd og iñgæuga i þa eilijfu Dijrd. Være svo ad þu værer staddur i Sioo eda i Siglingum, og þu sæer fyrer Storm og Siæfar Olgu, sim Skipenu kyñe ad tortijna, munder þu ecke giarnañ og feigeñ vilia flijta þier til goodrar Hafnar? Hugleid nu og siæ, hvørsu þesse Heimur er so sem æ fallanda Foot komeñ, og fer Daglega Dags meir og meir hrørnande, so auglioost er, ad ecke mune læugt þess ad bijda, ad hañ med øllu kollsteipest og eydeleggest; Þvi skylldер þu þa ecke þacka Gude þar fyrer, og samfagna med þijnum Astvinum, ad þeir eru fyrre eñ seirna frelster med einum skaplegum Dauda, undañ þeirre Ognarlegu Hrapan og þvi hættusama Skipbrote þessa Heims, Hvørs ecke hefde vered gott ad bijda.

J hvørs Høndum meinar þu Ohættara edur betra ad eiga Velferd þiña AstVina, eñ i Høndum HErrañs Christi? J hvørium Stad meinar þu, ad Ønd þiña Vina og Naunga kyñe Ohættara edur Ugglausara ad bwa, eñ i þvi Farsæla Paradijsar-Rijke? Athuga hvad Postul-

 eñ

eñ seiger umm Daudañ: Daudeñ er Abate (seiger hañ) Jaa, ad soñu er þad stoor Abate, ad hindrast fraa Synda-Ydneñe; Stoor Abate er þad, ad skilia vid þad Verra, eñ taka i Stadeñ þad Betra; Hafe þiñ Ast-Vinur, saa i Burtsofnade, vered þier iñelega Astfoolgeñ og Hiartkiær, Þa skal þo, og a, Gud ad vera þier eñ þa laangtum Hiartkiærare, Hvørs Vilie þad var, ad taka þañ þiñ Ast-Vin til sijn; Siaa þu til ad þu reidest ecke vid DRotteñ, Þvi hañ took eckert añad i burt fraa þier, eñ þad sem hañ hafde þier aadur giefed, hañ took sitt aptur, eñ þitt ecke; Laattu þier þad ecke misliijka, þoott DRotteñ take þad edur heimte aptur, sem hañ hafde þier feinged til Laans, eñ ei til Eignar. DRotteñ er saa sem sier fyrer Okomna og yferhaangande Olucku. Og þvi skalltu þeynkia, ad af siñe Fødurlegre Forsioon fyrer þijnum Frañlidnum Vin, þa hafe Drotteñ kallad hañ i burtu, uppaa þad hañ skyllde ecke falla, i þa Yferhaangande og Epterkomande Ohamingiu.

Þeir sem sofnader eru i DRottne, hvijla þa sætlega og vært i sijnum Grøfum, þegar

þegar þeir sem epter lifa kvelîast miøg og Onaadast, midt i sîjnu Haasæte og Høllum sîjns Rijkis. Hafer þu mist aastwdlega Vine, Þa glættu þar ad, ad þu muner fiña þaa aptur laangtum aastwdlegre.

Þetta er stuttur Tijme, sem þu verdur vid þaa skileñ; Eñ saa Tijmeñ sem yckar Funde samteinger aptur, tekur alldrei Enda, Þvi þad er sw Blessada og Andvaralausa Eilijfd, Þviad epter Obrygdulu Guds Fyrerheite vonum vier og þess, ad vier munum hiedañ fara wr þessu Lijfe, Hvadañ nockrer vorer eru undañ oss farner, og vær munum til Lijfsins Iñgaanga, þar sem ad vorer Ast-Viner skulu oss verda þess Hiartkiærare, sem þeir hafa oss aadur vered kuñugre.

Jaa, vær skulum þar svo elskast iñbyrdes, ad þar skal alldeilis eingeñ Kvijde vera fyrer nockra Sturlan edur Sundurlynde, þar verdur hiñ same Fagnadur og Roosamur Stadur til Reidu, bæde þeim sem undañ eru farner, og þeim er a epterkoma. Þar mun hvør þeckia sîjna Astvine, Ættmeñ og Naunga, og med Elskulegum Unnunarsømum Samrædum, hvør añ-

añ

añgledia. Par mun Brooder og Systter til samans vera, Berneñ hiaa Foreldrunum. Og aa hvilijkum Glede-Dogum, mun eckert Kvolld Ending giora.

Alijttu þar fyrer, ecke svo Skilnadar-Tijmañ, þar þijner verda fraa þier skilder i Andlaatenu, ad þu ecke miklu framar athuger og yferveger, Tijma Fundaña, þegar þijner Ast-Viner verda þier aptur samteingder i Uppriśuñe. Hvør sem stadfastlega trwer Uppriśu þeirra Frañlidnu, honum syneśt Dauðeñ ecke ad vera þar añad eñ ein hæg Rooseṁdar-Hvijld.

Allt hvad i Heimenum er, þad hefur i sier og med sier liooša Merking og Fyrermyndan Uppriśuñar. Dags-Liooséd, þo þad Daglega gaange under ad Kvøllde, þa reñur þad þo æ jafnañ upp aptur ad næsta Morgne; Grased sem aa Vetureñ deyr og følnar, þad Lifnar og Bloomgast aptur ad Vorenu, þegar Tijmarner Arsins, edur Maanadaña taka Enda, So tekur strax Upphaf aptur a odrum nijum Tijmum, Avexterner falla af, og vaxa sijdañ aptur ad nyju, Sæded kañ ecke ad friofgast og vaxa upp aptur wr Jørduñe, utañ

þad

þad rotne þar ædur. Þa Fuglēn Phenix hefur brent sig til Ösku, Þa lifnar þar Eirn ungur Fugl aptur ur Öskunē; Svo siaum vier alla Hlute Endurnyast, epter sijna Foreyding.

Hver vill þar fyrer trwa ad Gud mune hafa til Oniijtis læted soddan Fyrermyndan skyna og siaast i Nattuurlegum Hlutum? Eda vill nockur meina, ad Skiepnunar Nattura, hvor ed soddan Jmynd Upprisunar i sier ber, hun sie kroptugre en Gud, sem lofad hefur, ad vort Holld skyllde epter Daudan uppriisa; Han sem ad Endurlijfgar Sædes-Korned i Jordunē daudt og roted, so þu meiger vid þad lifa, og þier þad til Atvinnu hafa i þessu Lijfe; skyllde han ecke miklu helldur Endurlijfga bæde þig og þijna, so þu og þeir meige eilijflega til samans lifa? Gud hefur kallad sijna Elskanlega inn i þeirra Svefn-Herberge, Þar fyrer misunntu þeim ecke þeirrar Hvijldar og Rosemdar, sem þeir hafa innan skams mun Upprisu-Tijmen koma.

Þu meinter (kan skie) ad þinn Ast-Vinur munde meiga verda Gagnlegur Limur Guds Christne, Sem strijder hier i þessu Lijfe, ædur en han i burtu dæe af Verølldenne, En Gud villde ad han skyllde vera Limur sinar Christ-

ne

ne ſem Sigrennm hrooſar i Himnennm, DRotteñ villde þad ſo haſa, Þar ſyrer læthu þier þad og eirneñ vel lijka. Þu þeinkter (kañ ſkie) ad þin̄ Framlidne Aſt-Vinur, ſkyllde hier læra goodar Jþrootter, Ment og Speke, Eñ Gud villde ad hañ ſkyllde i þeim Himneſka Hææ-Skoolanum læra þa Riettu og Sañn Speke ſem alleina mææ Speke kallaſt, DRotteñ villde þad ſo haſa, Þar ſyrer læattu þier þad eirneñ lynda og lijka. Þu vonader (kañ ſkie) ad þin̄ Nææunge, Sem nu er i burtu ſoſnadur, Munde komaſt til meire Tignar ææbur hañ dæe, og munde Einhvørn Tijma meiga ſitia ææ medal Herra og Høfdingia, Eñ Gud villde haſa hañ ſitiande ææ medal þeirra Himneſku Høfdingiaña, Sem eru hañs H. Einglar, DRotteñ villde haſa, ad þad ſkyllde ſo ſkie, Þar ſyrer læattu þier þad og ſo lynda. Þu vonader (kañ ſkie) ad þin̄ Fram̄lidne Aſt-Vinur munde verda Audugur, og ſaſna miklu Gotze, æædur eñ hañ dæe, Eñ Gud villde hañ ſkyllde ſææ ad verda Audugur i Dijrdareñar Rijke, DROTTEñ villde haſa ad þad ſkyllde ſo ſkie, Þar ſyrer læattu þier þad og ſo vel lynda,

Þu Heilage HErra Gud, Þu tookſt þad Eina i burt, Sem þu haſder ſiaalſur gieſed, Sie þitt Naſn Loſad og Bleſſad um̄ allar Allder Allda, AMEN.

Fertugaſta og Fim̄ta Hugvekia.

Um̄ hañ Sijdaſta Doom.

HAderen dæmerøngvañ, helldur heſur hañ gieſed Synenum alla Magt og Valld ad dæma.

Þar wt af veit eg vel, O! HErra JEſu Chriſte, ad þu muner koma eirn ſtræængur og Riettlæatur Doomare, Og muner auglijſa og fram̄leida allra Mañа heim-

uglegar

uglegar og huldar Athafner, hvort þad eru heilldur Giörder, Ord edur Þankar. Þa mun upp yfer þm̄ Aumu Mañskiepnum, sem fyrer þañ Dooms Urskurd koma, vera Eirn Vægdarlaus og straangur Doomare; Nidurunder þeim oped og gapande Helvijte, Jñañ fyrer i Briooftenu naggande Samvitska, Hid ytra saa upptendrade Kvalaña Elldur, Vid hægre Sijdu Synndernar med siñe hardre Aklogun, Vid Vinstre Sijdu Dioflarner med hrædelegre Ognan Kvalaña. Þar munu vera nærlæger þeir goodu Einglarner sem verla Syndugum Jñgaungu i Sæluna, og þeir illu Einglarner sem þa med sier hrekia og draga i Kvølena. Hiaa hvørium skal eg þa Skiools og Hæles leita; O! Herra Jesu, J soddañ hættelegre Þreingingu? Eg Ottast øll mijn Verk og Athafner, sem eg hefe framed, þvi eg veit þu væger ecke þeim sem syndga.

Þar verd eg komeñ midt i millum Tijmans og Eilijfdareñar, Tijmeñ hefur þa Enda, eñ þa er Eilijfdeñ epter fyrer Høndum sem alldrei kañ ad endast. Þeir illu Ohreinu Andar heimta, ad i Lioos leidest

øll

øll þau Illsku-Verk, sem epter þeirra Aeggian og Inblæstre hafa frameñ vered; Jaa, þeir tiaa og frañtelia hvorn Eirn og eirn Glæp, uppaa þad ad þeir naae Saalnñe i siñ Selskap med sier til Kvalaña. Pa mun hiadna og ad øngvu verda allur Himensins Her (þad eru Stiørnur og Himen Tungleñ) og Himnarner siaalfer munu samañvefiast, So sem añad Blad, og allur Himensins Her mun nidur hrynia, So sem Lauf-Blad hrinur og fellur af Vijn-Trie edur Fijkiu-Trie. Sooleñ mun rodna, eñ Tungled blikna.

Nu ef þesse Verk þiña Handa, hvor þo eckert Illt hafa giørt, Flya so og skyla sier fyrer þijnu Auglite; Hvørneñ sæ eg aumur Syndare stadest ad koma fyrer þijna Augsioon? Himnar Himnaña, edur þeir hædstu Himnar eru ecke aan Saurgunar i þijnu Auglite; Hvad mun eg þa aumur vera aan Saurgunar, Þar eg iñdreck Rangløted svo sem añad Vatn? Nu ef saa Riettlaate kañ naumlega hoolpeñ ad verda; Hvar mun þa saa hiñ Syndige byrtast? Hvert skal eg þa flya? Hiaa hvørium skal eg mier Skiools leita, nema

hiaa

hiaa þier miñ Herra JEsu? Þu hiñ same verdur Doomare, yfer mijnum Syndum, sem vegna miña Synda ert aa Krossenum dauteñ; Þviad svo seiger Skrifteñ, ad Faderen dæme ongvañ, helldur hafe hañ Synenum giefed allt Valld til ad dæma. Fadereñ gaf Synenum allt Valld til ad Dæma, eñ Sonureñ gaf sig sialfañ i Daudañ, so hañ þyrfte oss ecke ad fordæma, og Fodursins Riettlæte yrde samt Fullnægia giord; Þvi svo stendur þad skrif ad: Ad svo Elskade Gud Heimeñ, ad hañ gaf wt siñ Eingieteñ Son, ecke uppaa þad ad hñ skyllde fordæma Heimeñ, helldur ad Heimureñ yrde hoolpeñ fyrer hañ. Hvorneñ kañ þa ad skie, Miñ goode HErra JEsu, ad þu fordæmer mig, þad fyrst þu ert þar til af Fodurnum sendur, ad eg skule fyrer þig hoolpeñ verda? Þu hefur Fullnægiu giort Vilia þijns Himneska Fodurs, i øllu, Hvorneñ skyllder þu þa, hañs Vilia ecke og so Fullnægiu giøra; J þvi ad giora mig aumañ Saaluhoolpeñ, þad er ecke Villie þijns Fodurs, ad eirn af þeim minstu Vesælingum fortapest: Nu er eg soddañ eirn Lijtelsmootlegur Vesælingur i

 þijnu

þijnu Auglite; Eirn lijtelmootlegur Ve-
sælingur og eirneñ fyrer mijnu Auglite, og
epter mijnum Doome; Þvi hvad er eg añ-
ad eñ Dupt og Aska? Þa er eg og eirneñ i
Idkun Gudræknestar og Christelegra
Dygda of-lijtelmotlegur og einskis orkan-
de Vesælingur. Framkvæm þu þar fyrer
aa mier aumum og lijtelmotlegum Vesæl
inge Villia þijns Himneska Fodurs. Þu
ert þar til hijngad komeñ; O! goode JE-
su, ad þu skyllder Saaluhoolped giøra þad
sem glatad var; Hvørneñ kantu þa ad for-
dæma þañ sem gyrnest Saaluhoolpeñ ad
verda? Synder mijnar aaklaga mig ad sø-
kn, og wtheimta af þiñe Riettvijse eirn
straangañ Doom yfer mier; Eñ þu hefur
mijnar Synder af mier teked, og uppaa
þig siaalfañ lagt. Þu hefur i burt teked
Synder alls Heimsins; Hvørneñ skylldu
þa mijnar Synder vera epter orduar? Hv-
ørneñ kantu ad vilia fordæma mig fyrer
mijnar Synder, þar þu ert þo siaalfviling-
ur fyrer þær daaeñ, So þær yrde kvittar?
Þu ert daaeñ fyrer Synder alls Heim-
sins; Hvørneñ skyllder þu þa ecke vera
daaeñ og fyrer mijnar Synder? Hefder
þu

þu viliad epter strangasta Riette vid mig höndla, HErra JEsu, hvad skyllde þier þa hafa geinged til þess ad vilia nidur stijga af Himnañа Haasæte og Iklædast mijnu Hollde, og lijda Dauda og Krossens Pijnu?

Sie svo ad Dioflarner aasake mig og krefiest Kvala yfer miñe Saalu, fyrer þaug Verk sem hun hefur epter þeirra Aeggian framed, Þa svara eg þar til; Ad Hofdinge þessa Heims er dæmdur, og med þig hefur hañ eckert; Eñ hafe hañ eckert med þig, þa hefur hañ og eckert med mig ad giøra, Þviad eg trwe aa þig DRottеñ miñ, hvar fyrer þu ert i mier og eg i þier. Klage Diofulleñ mig, Þa klagar hañ þar þiñ Vin, hañ klagar þar þiñ Broodur, Hañ klagar þar Barn og Erfingia þess Eilijfa Himneska Fødurs, Eñ Omøgulegt er, ad þu muner strangañ Doom leggia aa þiñ Vin, aa þiñ Broodur, og þitt Barn.

Sie so ad Moyses aaklage mig med sijnum Doome, og hroope Bølvan yfer mier, med þvi eg hiellt ecke allt þad sem skrifad stendur i Løgmaals Bookeñe, Þa svara eg þar svo til, ad þu HErra JEsu Christe, ert ordeñ Bølvan miña vegna og fyrer

mijna Skulld, so ad þu feinger mig frelsad fraa Løgmaalsins Bølvan. Eg hyta ecke um̃ þo Moyses hroope Bølvan yfer mier, þegar þu kallar mig Blessadan̄, Þvi er eg i fullre Von, ad eg mune aptur faa ad heyra þesse Orden̄ til mijn tølud, aasamt ødrum. Komed Blessader mijns Fød-urs, og eigneſt þad Rijke, sem ydur er fyr-erbwed, etc. Aklage mig Moyses sem han̄ vill, samt muntu ecke klaga mig fyrer þijnum Himneska Fødur, helldur muntu vera min̄ Medalgaangare hiaa honum.

So Ottast eg þa ecke Bølvan Moysis, Þvi þu hef-ur i burtteked þa hans Handskrift, sem var aa moote mier. Sie svo-ad þeir hinu Fordæmdu klage yfer mier, og wthroope ad eg hafe i sømu Glæpe falled sem þeir, og eige þvi ecke helldur Vægd ad faa en̄ þeir, Þa jaa-ta eg og medkien̄e, O! HErra JEsu, J þvi ad Synd-ga, er eg þeirra Jafninge, En̄ þad, ad eg kan̄ast vid mijna Synd, og snijst med riettre Ydran til þijn apt-ur, min̄ Endurlausnare, Þad skilur aa millum mijn og þeirra. Þu seiger so sialfur, Ad saa sem heyrer þitt Ord, og trwer aa þan̄ sem þig sende, han̄ hafe þad Ei-lijfa Lijf, og han̄ skule ecke koma fyrer Doomen̄, Nu er eg saa hin̄ same sem heyrer Ord þitt DRotten̄, og trwer aa þig, En̄ hvort þad se veyk Trw, Þa er þad þo samt Trw. Eg trwe ad søn̄u HErra, En̄ kom þu til Hiaalpar min̄e veykre Trw, Eg trwe, En̄ eg bid þu auker mijna Trw. Þo eg sie sekur i øllum Syndum þeirra Fordæmdu, Þa muntu DRotten̄ hiaalpa, svo ad eg verde ad eins i Vantrwn̄s ecke med þeim funden̄.

Aller

Aller þesser Aklagendur skielfa mig, Eñ þu sem ert Doomareñ, þu Hughreyster mig aptur, Pviad þier fieck Fadereñ alla Magt til ad Dæma, Hañ gaf allt i þijnar Hendur, Eñ þu wtgafst þar æ moote sialfañ þig fyrer alla Meñ, Jæ, Pu wtgafst sialfañ þig, fyrer þiñ Søfnud, so ad þu hreinsader hañ, og helgader med Laug Vatnsins i Ordenu. Hvørneñ er møgulegt þu feller straungañ edur hardañ Doom yfer þæ, fyrer hvøria þu hefur wtgiefed sialfañ þig i Daudañ, Jæ, i Krossens Dauda? Pu munt visulega þitt eiged Holld ecke hata, Nu erum vier Limer þijns Lijkama, Holld af þijnu Hollde og Bein af þijnum Beinum, AMEN.

Fertugasta og Siøtta Hugvekia.

Um þad, Hvørneñ Mañ skal lannga epter Eilijfu Lijfe.

Ecke aattu Saala mijn, ad elska þetta fallvallta Lijf, sem skyndelega tekur eirn Enda, helldur hitt sem ær epter kiemur og øngvañ Enda tekur. Uppstijg þu þaangad i hellagre Gyrnd þijns Hiarta, Par sem ad er Æska fyrer utañ Elle, Lijf fyrer utañ Dauda, Glede fyrer utañ Hrygd, Rijke fyrer utañ Umskipte.

Hafe þitt Hiarta Lysting æ Fegurd og Frijdleika, Pa vit þu, ad þeir Riettlaatu skulu skijna so fagurt sem Sooleñ, Pockneft þier Styrkleike, og Liettleike, þa skalltu vita, ad þeir Utvøldu munu vera lijker Einglum Guds. Giedieft þier laanger

 Lijf-

Lijf-Dagar med siifelldre Heilbrygde, þa skalltu vita ad þar verdur eilijf Heilbrygde og Heilbrygdur Eilijfleike. Lyste þig ad hafa allskins Nægd, þa vittu, ad Utvallder munu sediast af allra Handa Nægd, þegar Dijrden̄ Drottens verdur opeñberud. Hafer þu Skiemtun af fogrum Saung-Hlioodum, Pa syngur þar Einglaña Flockur sætlega, fyrer utan̄ Enda og aan Aflaatz. Gyrne þig ad hafa Epterlæte, og hreinferduga Vellysting, Pa siaa þu, Gud mun þa dryckia siina med siifelldum Straume þvilijkrar Vellystingar. Gyrnest þu Vijsdoom og Speke, siaa, ad siaalf Speken̄ Guds Lifanda, mun sig þar fyrer þeim Utvolldu Opeñbera, og liooslega laata sig siaa og þeckia af ollum. Giedjest þier Vinaatta og Kiærleike, þa siaa þu Utvalder munu elska Gud framar en̄ siaalfa sig, og hvor an̄an̄ iñbyrdes svo sem siaalfa sig, og Gud mun og elska þa framar en̄ hvor eirn kan̄ ad elska siaalfan̄ sig. Hafer þu Lyst aa goodu Samlynde, Pa siaa þu, þar vilia aller eitt. Gyrnest þu Magt og Krapt til ad koma þvi af Stad sem þitt Hiarta gyrnest, þa siaa þu ad þeim Utvoldu verdur

dur hægt allt þad ad giora og framkvæma sem þeir vilia, en þeir vilia eckert utan þad sem Gud vill. Þeir gyrnast þad eckert, sem þeir giete ecke til Leidar komed; Þvi þeir gyrnast eckert utan þad sem Gud vill þeir gyrnest. Giediest hier Metord og Rijkedæme, Þa siaadu, Gud mun setia sijna Trwlynda Þienara yfer miked. Þocknest hier ad lifa i Uggaleyse og aan Otta, Þa siaa þu, ad þeir enu Utvøldu, eru svo visser þar uppaa, ad þeir munu þa eillijfu Sæluna alldrei med nockru Moote missa, So sem þeir eru visser þar um, ad þeir ville hene alldrei siaalfkrafa edur viliuger sleppa; Þvi þad vita þeir vel, ad ecke kan Gud, sem þaa elskar, ad taka þa Farsælld fraa sijnum Elskendum Naudugum; Þeir vita þad og eirnen vel, ad Gude er eingen Hlutur yfersterkare, sem kune Gud og þaa Nauduga ad skilia.

Hvad sem þaa Utvøldu kan til ad laanga edur gyrnast, þad finna þeir þar strax, Þviad þeir siaa þar han fyrer sier Auglite til Auglitis, i hvørium ad eru aller Hluter. Svo stoor eru Giæde þess Lijfs, ad þar kan eingen Mæling aa ad komast, so

 morg,

mørg, ad þaug kuña ei teliast, so Dijrmæt, ad þaug kuña ei metast. Þar er Eilijf Heilbrygde Lijkamaña, Þar er lioomande Hreinferdugleike Hugskotaña, Þar er Dijrd og Nægd Gudlegrar Vellystingar, Þar er Unan og Føgnudur, vegna Utvaldra Jñbyrdis Samteingingar. Þar er Furdañleg leyptrande Fegurd aa Lijkamanum, og allur Ofullkomlegleike i burttekeñ fraa Saalunum. Þeir Utvøldu munu þar glediast, vegna þeß Lystelega Unadar-Stadar, sem þeir þar hafa vegna Astwdlegrar Uṁgeingne Heilagra, i hvørre þeir skulu Rijkia, og vegna þeirrar Vegsemdar sem þeir þar faa ad þiggia; Þeir hroosa þar Sigre yfer Heimenum, Hvørn þeir hafa forsinæd; Og yfer Hel-Vijte, sem þeir hafa uṁflwed. Sw minsta Dijrdareñar Korona i eilijfu Lijfe, hun verdur miklu Dijrmætare eñ Heimureñ Þusund Siñum reiknadur, þvi hun er Oendañleg, Eñ hañ Endaulegur; Þar þarf ecke þad ad Ottast, ad eirn mune þar añañ øfunda, þott añar skijne þar fegra i Dijrdeñe eñ añar, þvi þar er i einum og sierhvørium rijkiande Eining Kiærleikans, vegna

þeß

þess Hædsta Klærleika sem i þeim øllum bijr og bygger. Hvoria Vegsemd sem eirn Utvaldur fær, Pa munu aller hiner adrer, þar so yfer gladiast og fagna, so sem þeir hefde hana sialfer odlast.

Par er eingeñ Hlutur a Himne nie a Jordu svo goodur sem Gud, Pvi kuñe ecke ad vera a Himne nie a Jordu svo stoor Giæde nie þvilijk Glede, sem ad siaa Gud og eignast Gud; Par fyrer, ef nockur sæe Gud uñ Eitt Augnablik, Pa geinge sw Glede yfer alla adra Glede, sem vier kuñum ad skynia; Pviad i þvi Dijrdareñar Rijke, þa munum vier siaa Gud i sialfum sier; Vier munum þar siaa Gud i oss og oss i Gude. A Vegferdar-Leid þessara Lijf-Daga, þa er Christur hia oss, Eñ þo svo sem duled og huled i Ordenu og Sacramentunum. Vier þeckium hañ nu wt af hañs Orda Kieñingu; Eñ i þvi Okomna Lijfenu, Pa munum vier þeckia hañ af nærverande Asynd og Alite; Pegar hañ wtbliter oss Braude eilijfrar Sadningar.

Pvi þad mun eins fara, og þegar Lære-Sveinarner þecktu ecke Christum a Leideñe, fyrre eñ uñ sijder, þar þeir voru kom-

ner til Naatt-Stadar; I þvi hañ Braut Brauded.

Sw Himneſka Jeruſalem, hefur eckert Muſtere, þad ſem med Hondum ſie giørt, og ei Sool nie Tungl, Þvi heñar Muſtere er Gud, Hvor og eirneñ er heñar Byrte og Ljoos; J þvi Okomna Lijfenu ſtaaum vier þad ſem vier høfum vonad, og unum oſs med fullkomlegum Notum vid þad ſem vier høfum hier elſkad. Þegar upp var ſmijdad Jeruſalems Muſtere, Þa heyrdeſt hvorke Axar Hlíood, nie Hamars Hlíood; So mun þad og tilgaanga, i þeirre Himneſku Jeruſalem; Þar mun hvørke heyraſt Straff nie nockur Hørmung, Þviad þeir Andlegu Steinarner, med hvorium þad Muſtere verdur uppbygt, (þad eru Guds Utvalder) þeir eru aadur fyrre hier i Heimenum tilreidder og høggner, med Øre Mootlæteſins og Hørmungaña.

Drottningeñ ſem kom til Kongſins Salomonis, hun er ein Figwra og Fyrermyndan, uppaa hvøria og eina Chriſtna Saal, ſem kiemur i þa Himneſku Jeruſalem til Chriſtum; Hun geingur iñ med mikelle

Fylgd og Fornneyte Heilagra Guds Eingla, berande Gull og Gimsteina, adskiliaňlegra Maň-Kosta og Maň-Dygda. Og sem hun er þar iňgeingeň, mun hun furda sig uppaa Speke Kongsins Christi, Item, uppaa adskiliaňleg Embætte Þienaraňa, Þad er Heilagra Eingla og Utvalldra Maňa: Hun mun og eirneň daast ad Rietta-Fioldanum, Þad er ølln þvi sem þa Andlegu Sadning giefur. Hun mun og daadst ad þeim Dijrmætu Klædum i þessa Kongsins Høllu, Þad er, ad Dijrd og Vegsemd Lijkamaňa, þeirra Utvølldu Christi. Hun mun og laata sier miked fiňast til Hwssens Fegurdar, Þad er til Stærdar þeirrar Himnesku Hallareňar. Hun mun og lijka furda sig uppaa þaug mørgu Offur, sim hun þar fær ad siaa, Þad er, hun mun med Furdu heyra uppaa þa margfølldu Lofgiørd, sim DRottne verdur færd i Himnenum, Og mun þvi med stoorre Forundran medkieňa, ad sier hafe ei vered møgulegt øllu þvi ad trwa sem hun nu sier og heyrer.

Vertu nu Hughraust þu Riett-Trwud Saala, og hugleid og skoda einvirdilega

hvad

hvad miked Gott hier er fyrerbwed, þanngad skyllde Hugskots Andanum reña, sem hañ aa sijdar meir ad koma; Þad er tilbærelegt þoott vier kleppunst þaangad, i Tijmanum, sem vier skulum sijdañ vera i Eilijfdeñe.

Hvor ecke hefur Hiartans Gyrnd til ad gaanga iñ i þessa Dijrd sijns HErra, hañ kiemur þar ecke; Vilier þu þa vænta þier ad meiga seirna meir koma i Auglit DRottens, svo stunda þu epter Heilagleikanum, Þviad hañ er siaalfur Heilagur. Vilier þu meiga vænta þier Samfielag skapar þeirra Heilogu Eingla, So siaadu vel til, ad þu med þijnum Syndum reker ei fraa þier þeirra Þioonustu. Sie so þu vænter þier þess Eilijfa; Hvar fyrer gyrnest þu þa so frekt þad Stundlega? Sie so þu leiter epter þvi Okomna Heimilenu; Þvi gyrnest þu þa ad hafa hier fastañ Samastad? Sie so þu hafer Hiartans Gyrnd ad koma til Christum, Þvi skalltu þa Ottast Daudañ? Þad være hañs ad Ottast Daudañ, sem ecke acktade uppaa ad koma til Christum.

Sie so þu vilier gaanga iñ i þa Himneſku Jerusal-

em;

em, Hvar fyrer kvolar þu þig i svo mørgum og mikl-
um Syndum? Þar þo so stendur skrifad, ad eckert Saur-
ugt skule þar iñ ganga? Vilier þu neyta nockurn Tij-
ma af Lijffins-Trie, Pa nædu Christo hier i þessum Heime
med Trwñe, Hvør ad er þad rietta Lijffins-Tried, Þvi
svo stendur þar skrifad: Sæler eru þeir sem þvo sijn
Klæde i Lambsins Bloode, Svo ad þeirra Magt sie a
Lijffins-Trienu, Og þeir um Hlided iñ gange i Borgena.
Ut af þeirre Borgeñe verda Hundarner wtelucktter, Þar
fyrer varastu alla Otugt og Saurlifnad. Þar eru wte-
lucktter Mañdrapparar, Þar fyrer varastu Heypt og Rei-
de: Þar eru wtelucktter Skwrgoda Dijrkendur, Þar fyr-
er varastu Fiesijnk og Agyrne. Þar eru wtelucktter aller
Lygarar, Varastu þvi alla Syndareñar Vonsku (allar
Synder kallast Lyge i Heilagre Skrift). Gyrnest þu ad
vera Giestur i Lambsins Brwdkaupe, So læstu þig
langa epter Brwdgumans Tilkomu. Andeñ og Brwd-
ureñ seigia: Kom þu. Hafer þu ecke Þaut Andans, fyr-
er hvørn þu hroopar og bidur ad DROtteñ vilie koma,
Pa mun Brwdgumeñ alldrei Jñleida þig i þad Him-
neska Brwdkauped. Þu ert þa ecke Riettelegt Brwdur,
Ef þu gyrnest ecke Tilkomu Brwdgumans. Sie so þu
gyrnest ad fa Samastad i þeim nya Himne, og þeirre
niju Jord, Hvar fyrer helldur þu þier þa svo fast vid
þeñañ Gamla Heim, So sem þu villder ecke vid hañ skil-
ia? Vilier þu fa ad ødlast Skaparañ, Þvi lijmer þu
þa þitt Hiarta so fastlega vid Skiepnurnar? Sie so þu
væntar þier Uppbyggingar af Gude a þvi þijnu Hwse sem
ecke er med Hondum giørt, Og skal vera Eilijft a Him-
num, Þvi skalltu þa ecke gyrnast, ad þetta Jardneska
Hreyse i hvøriu vier bwum, Mætte nidurbrjootast? Sie
so þu vilier Yfer-Klædeñ ødlast, Þvi sier þu þa ecke til,
ad vera ecke fundeñ alldeiles Nakeñ under? Bwe ecke
sw Heilaga Preñing i þijnu Hiarta, Hier med Nad-
eñe, Þa mun hun ei helldur þar bwa sijdar meir i Dijrd-
eñe. Hafer þu ecke i þessu Lijfe nockurn Smeck Eilijfrar

Farsælldar,

Farsælldar, Pa sær þu þañ alldrei fyllelegañ i Okomnu Lijfe, AMEN.

Fertugasta og Sioumda Hugvekia.

Uñ þa Farsælld, þegar Madur fær sijdar meir ad siaa og skoda Gud i Eilijfu Lijfe.

Hwse mijns Fodurs eru margar Verur, seiger Endurlausnareñ. O! DRotteñ, Eg gyrnest ad siaa þañ Stad, Þar þu hefur mier eilijfa Vistarveru fyrer-bwed, Þviad eg er hier ecke Heimilis-Madur, helldur Vegfarande, svo sem aller mijner Forfedur. Mijner Vegferdar Dagar eru fæer og iller; Þar fyrer længar mig wr þessare Utlegd epter þvi Himneska Fodur-Lande.

Eg gyrnest ad siaa Nægd Audæfa og Giæda Drotteñs a Lande lifande Mañа. Þesser Lijf-Dagar lijda i burt so sem añar Skugge. Mijner Lijf-Dagar hafa eirn vissañ Skamt, Og mitt Lijf er so sem ecke pared fyrer þijnu Auglite; Hvad skal eg vona añars eñ uppaa þig DRotteñ?

O! DRotteñ JEsu, nær mun þad koma, ad eg meige þig fiña og vera hia þier? Nu skal eg openberast fyrer þijnu Auglite. So sem Hiorteñ længar epter Vatns-

Bruñ-

Bruñenum, so laungar mijna Ond epter þier miñ Gud.

O! þu Fognudur yfer Fognud, aan hvors ad þar er eingeñ Fognudur; Nær skal eg til þijn iñgaanga, so eg meige siaa Gud miñ, sem þar bygger i þier? Fyrer þijnu Auglite, fæ eg Nægd Fagnadar, og gledelegt Lijf til þiñar bægre Handar æfeulega. Þu giører mig druckeñ af Nægdar-Giæd um þijns Hwss, og muntu dryckia mig med Lystingu, svo sem med reñande Vatne, Þviad hiaa þier er Lijfsins Uppspretttu Bruñur; O! hvad æfkelegt Lijf? O! hvad Blessud Farsælld, þar su allra Helgasta Preñing mun uppfylla alla vora Hiartans Gyrnd og Epterlaungan, hvar su blessada Preñing mun af oss sien verda fyrer utañ Ending, Elskud fyrer utañ Leida, Lof ud fyrer utañ Madu og Preyting. Ad faa Gud ad siaa, þad mun gaanga yfer allañ Fognud, og ad siaa Christum og lifa med hønum, og heyra hañs æfstwdlegar Samrædur, Þad mun gaanga yfer alla Gyrnd vors Hiarta.

O! JEsu, æfstwdlegaste Brwdgume miñ ar Saalar, nær villtu iñleida þijna Brw-

de i þiñ Konunglega Sal? Hvad kañ þar ad vanta? Hvad kañ þar ad þykia ar fatt? Hvad kañ þar framar ad Oskast, Þar sem Gud er allt i øllum? Þar verdur Gud Fegurd fyrer Augum þeirra Riettlaatu, Hunaangs Sætleike i þeirra Smeck, Fegurdar-Saungur i þeirra Eyrum, Ilmande Balsam fyrer þeirra Vitum. Hid miwkasta Bloomstur fyrer þeirra Abreifingu. Gud mun vera allt, og utdeila so þar af hvøriium þad Gooda, sem hañs Hiarta gyrnest. Hvør þar gyrnest Lijfed, Heilbrygdena, Frideñ, Vegsemdena, þad skal Gud vera allt i øllum. Þa Leyndardooma DRottens, sem þeir Yppurstu Christneñar Læresedur og Doctores hafa ei kuñad ad skilia hier i Lijfe, Þa munu Smaa-Børneñ kuña ad skilia þar og understanda; Þar mun hiaa oss vera Christur i sijnum Mañdoome, og med liwfustu og Elskulegustu Ordum kieña oss ad skilia þa stooru og huldu Leyndardooma, sem aahræra vora Saaluhiaalp. Hvad meinar þu ad sætleg mune þa hañs Rødd, Og hvad Dijrdarlega føgur hañs Asiaana? Meinar þu ecke, wthellt Myskun mune

fliooto

fliota og driwpa af hans Vorum, og hañ mune ecke med Dyrd og Vegsemd Koronadur framgaanga? Nu þad fyrst Gud verdur allt i øllum, þa verdur hañ fullkomlegt Vijsdoms-Lioos i Skilningenum, Gnægd Fridarens i Vilianum, Tilhlackan til Oendanlegrar Eilijfdar i Miñenu. Sonnreñ mun sedia Skilningeñ uñz fyllelegre Þeckingu. Heilagur Ande mun sedia Viliañ med sætlegre Elsku, eñ Faderen mun Miñed Mañsins sedia og gledia med þvilijkrar Þeckingar og Elsku Jñdælltre Endurmiñingu.

Þu goode Gud munt vera þad Lioos i hvoriu vier siaaum Liooſed; Þad er, vier munum siaa þig i þier siaalfum; Jaa, vier munum siaa þig i Liooma þijns blessada Andlites, þegar vier lijtum þig Auglite til Auglites; Jaa, vær munum ecke ad eins siaa þig helldur munum vier og eirneñ lifa i hia þier, og ecke ad eins lifa i hia þier, helldur og eirneñ lofa þig, og ecke ad eins lofa þig, helldur og eirneñ glediast aasamt med þier; Ecke ad eins med þier glediast, helldur og eirneñ verda þijnum Helløgum Einglum Lijker; Jaa, ecke ad eins verda Ei-

nglunum lijker, helldur og eirneñ ad verda sialfum þier lijker, Þu sem ert Gud Blessadur um alla Eilijfd.

Hier uppa maa sig maklega laata furda hvør Ein Christeñ Saal, og daast ad Mystunseme sijns Endurlausnara og Saaluhiaalpara, hvør ed ecke alleina took oss sijna Ovine aptur i Saatt vid sig, fyrergaf oss Syndernar, og gaf oss sitt Riettlæte, og Arfleidde oss til Himnarijkis, helldur og eirneñ þa giører hañ oss Einglunum og sialfum sier samlijka.

O! þu Sæla og Blessada Borg, O! þu Himnesta Jerusalem, O! þu Heilaga Heimele þeirrar Heiløgustu Guddoomsins Preñingar. Nær mun sú Tijmeñ koma, ad eg meige iñganga i þitt Mustere? Mustere þeirrar Himnesku Jerusalem, er Lambed Guds, Jaa, Pad Lambed Guds, sem burt tekur Veralldareñar Synder, og giefur oss sitt Riettlæte, og er slaatrad þeirra vegna fraa Heimsins Upphafe. Nær mun eg i þessu Mustere meiga tilbidia miñ Gud? Jaa, tilbidia Gud i Gude?

Nær mun sw Sooleñ uter uppreña, sem upplioomar þa heiløgu Borg? Eg er

eñ

eñ nu i Utlegd og Fiarlægd fra mijnu Fedur-Lande, eñ samt er mier ætlud stoor Arfleifd, Þvi þeim Riett-Trwudu er syrer Christum giefeñ Magt Guds Børnum ad verda; Eñ sieum vier Guds Børn, Þa erum vier og hañs Erfingiar; Jæ, Erfingiar Guds, eñ Sam-Arfar Christi.

Tak þig nu upp Sæal mijn, Og ber þig ad næ þijnum Arfe, DROTTeñ er miñ Erfda-Pantur, og mijn stoor Laun. Hvad er þad sem sw Mÿstunsamasta Mildeñ kuñe framar ad giesa? Hun giefur oss Soneñ siñ, Hun giefur oss sialfa sig, Og ef nockud være eñ nu dijrmætara og meira verdt æ Himne og Jordu, Þa munde hun þad og eirneñ giesa. Vier lisum i Gude, Vier erum Meustere Guds, Vier eigum Gud hier i Anda og Leyndardoome, Og þar i Raun og Medtekningu. Þar mun vor Von framkvæmast, Þar munum vier ecke alleina uñ Stund vera, helldur Heimele og stodugañ Bwstad eiga uñ alla Eilijfd, AMEN.

Fertugasta og Attunda Hugvekia.

Uñ þad allra ærstwdlegasta Samlag og Uñgeingne sem vier skulum hafa vid Heilaga Eingla i eilijfu Lijfe.

EPter Upprisu þeirra Framlidnu, þa munu hvorke Konur nie Karlar Gipta sig, heilldur munu Meñ vera so sem Einglar Guds a Himnum. Hvør kañ Verduglega ad hroosa þvilijkre Tign, og Ypparlegleika þeirra Utvøldu? Nær mun þvilijk Dijrd og Vegsemd hafa kom-

ed i nockurs Daudlegs Mañs Hiarta, svo hũ kuñe hana ad skynia og skilia? Þa munu þeir Utvølldu so sein Endurnyader af Uppriſuñar Dijrd og Lioома, fаа ad ſiаа þad bljda Auglit DRottens, af hvørin þeim ſtendur øll Heill, øll Bleſſan, og allt Ynde og Epterlæte. Þa mun vera lаangt i burt allur Daudans Otte og Kvijde, og øll Spilling og Hnignan Nаatturuñar. Eg ſаа Gud frаа Auglite til Auglitis, Og mijn Sаала vard hoolpeñ, ſeiger ſаа Heilage Forfader Jacob: Nu ef þad kuñe ſvo miøg ſtoora Glede med ſier ad fœra, ad fаа ad ſiаа Gud uñ Stundar-Saker, Hvad mun þa hitt orka ſtoorrar Glede og Fagnadar, ad fаа ad ſiаа hañ uñ alla Eilijfd? Ef þad fœrde med ſier Sаalareñar Lijf og Hiаalpræde, ad meiga ſiаа Gud i Mañlegre Mynd; Hvad mun þa miklu framar þad fœra med ſier eilijft Lijf og Farſælld, ad meiga ſiаа hañ Auglite til Auglitis? Hvad kañ þa framar meir ofañ аа ſoddañ Farſælld ad aukaſt? Edur hvad ſkulu þeir Utvølldu gyrnaſt meir eñ þeſſa farſælu Fridar-Stoonena? Samt ſem аadur veiter Gud þeim eñ þa þad Epter-

læte,

læte, ad þeir meiga faa ad vera i þeirre aaſtwdleguſtu og ſætuſtu Umgeingne Einglaña, Jaa, Ei alleinaſta ad vera i þeirra Umgeingne, helldur og ſvo ad vera þeim ſamlijker i Lijkamans Hægd, Liooma og Odaudlegleika.

Vier munum Jklædaſt ſama Bwnade og þeir, ſem ad eru þaug hvijtu Klædeñ, J hvorium vier munum ſtanda frame fyrer Lambſins Stoole, Syngiande DRottne eirn ellijfañ Loſſaung. Vier munum og ſkijna og liooma under ſømu Dyrdareñar Koronu og þeir; Vier munum og hafa ſømu Odaudleikans Frijheit ſo ſem þeir.

Vid høfum ſied Eingel DRotteñs, og munum þvi deya, ſagde Manoha fordum. Eñ laangtum ødruvijs verdur þvi haattad fyrer oſs, þvi ad vier munum ſiaa Puſund Puſunda, og Tiju Puſundſiñum Hundrad Puſunder Eingla, og munum lifa Eilijflega. Epter þvi vier eigum ad vera ſamlijker Einglunum, þa þurfum vier ecke þad Ottaſt, ad Syndeñ mune framar meir giøra oſs þeim Olijka; Vier munum afklædaſt Haan Syndſamlegrar Naatturu, og munum ſo Jklædaſt aptur Klæde Hiaa-

lyrædisins, og munum þar utañ yfer Jfærder verda i þañ Sakleysisins og Meinleysisins Skrwda. Þegar þar er komed, þa verdur eingeñ stygdur, Þar reidest og so eingeñ, Þar er eingeñ Gyrndar-Brune, Eingeñ Metnadur nie Æru-Gijrugheit. Þar þreytunst vier ecke under neirure Synda-Byrde, og ecke þurfum vier þar Synder vorar ad syta og grraata, og ecke framar meir ad Ottast nein Daudleg Saalareñar-Saar, Þviad Leoned af Kyne Juda hefur yferuñed og Sigureñ feinged, Og vier høfum og eiruneñ aller i hañs Krapte Sigureñ feinged.

Epter þvi vier eigum ad verda Samlijker Einglunum, Þa laangar oß hvørke til Matar nie Dryckiar. Gud skaalfur mun vera vor Fæda, af hvørs Elsku vier munum sadder og mettader verda. Gud mun vera vor Fædsla, sem alleina Endurnærer og alldrei tæler. Þa Utvoldu mun hvørke Hwngra nie Þyrsta; Þa mun hvørke Sool nie Tungl nie Hite breña, Þviad þeirra Myskunar HErra stijrer þeim, og hefur Hond yfer þeim, og þañ mun giefa þeim ad drecka af Vatus-Bruñenum.

Þar

Þar mun wt af þeirra Lijfe framflioota Bruñur þess Lifanda Vatnsins; Þar verdur tilreidt eitt feitt Gieſtabod, af klaaru Vijne, af Feite, af Merg, af Dreggialausu Vijne. Ad þessare Veitsluñe munnum vier sitia, Gladværer verda, og af Hiartans Glede haatt Lof singia.

Allt þetta, O! Herra JEsu, mun framkoma, og fullkomnast i Anda og Sañleika; Þviad þaug Ord sem þu hefur til vor talad, eru Ande og Lijf, og med þeim Ordum sem hier i þessu Lijfe eru tijdkud, þa wtmaalar þu oss og fyrer Stooner setur Glede og Fognud þess eilijfa Lijfsins, þvi epter þvi vier eigum ad vera Einglunum samlijker, þa mun og Daudans Otte verda fra oss numeñ. Daudeñ er þa uppsvelgdur i Sigur, Daudanum er þa nidurbrunded ad eilijfu, og Gud þurkar þa øll Taar af Augum sijns Foolks, þar fyrer mun þa vera Glede aan Hrygdar, Heilsa aan Harmkvæla, Lijf aan Mædu, Lioos aan Myrkra. Elskañ mun alldrei koolna; Gledeñ mun alldrei mijnka; Þar skal alldrei Andvorpun heyrast, og alldrei til nockurs Meins fiñast, og ecke neitt Hryggelegt siaast,

helldur allt Gledelegt og Ununarsamlegt. Þar verdur hid stærsta og besta Andvaraleyse, og Andvaralaus Roosemd, Roosamleg Unun, Ununarsom Farsælld, Farsæl Eilijfd, Eilijf Blessun, Blessud Preñing, Preñingareñar Eining, Einingareñar Guddoomur, og Guddoomsins Farsælleg Sioon ad Eilijfu.

Tak þig nu upp Saal mijn, og athuga eñ nu Jñvirdelega, þa Æru og Vegsemd, sem ockur er veitt af Christo. Vid skulum vera i Samfielagskap Einglaña, og Høfud-Einglaña, Thronaña og Herra-Stiettaña, Høfdingiaña og Magtar-Valldaña, Jaa, ecke ad eins eigum vid ad vera i þeirra Samfielagskap og Uñgeingne, helldur eigum vid ad verda þm̃ samlijk.

Þar skulum vid faa ad siaa og þeckia þaa Heiløgu Eingla, sm̃ ockur hafa aadur fyrre i þessu Lijfe vered af Gude tilskickader til Verndar og Pioonustu. Eñ ecke munum vid upp fraa þvi þurfa leingur vid þeirra Pioonustu, Helldur munum vid þa una ockur vid þeirra Sambwd og Naaveru. Vid þurfum þa ei leingur ad gyrnast þeirra Vernd, helldur skulum vid

þa

þa gledia ockur af þeirra Samvistum, og skoda klaarlega þeirra lioomande Fegurd med ockar forklaarudum Augum.

Epter þvi vier eigum ad verda Einglunum lijker, þa munu vorer Lijkamer, sem hier erü Soottþætter, Vanmaattuger og Daudleger, umbreytast og verda Andleger, Krøptuger og Odaudleger, Jaa, Vissulega munu þeir verda Liosmande, Þvi þeir munu verda Naalæger Gude, Hvør ed bijr og bygger i þvi Liose sem eingeñ kañ til ad komast, og er Liosenu Iklæddur. Oforgeingeleger munu vorer Lijkamer verda, Þviad þeir munu vera Einglunum, og lijka Forklaarudum Lijkama Christi samlijker. Þeim verdur nidursaad Forgeingelegum, Eñ þeir uppriisa aptur Oforgeingeleger. Þeim verdur saad i Vansemd, Eñ munu upp aptur rijsa i Vegsemd. Þeim verdur nidur saad i Veykleika, Eñ rijsa upp aptur i Krapte. Þar verdur nidur saad Kistlegum Lijkama, Eñ rijs upp aptur eiñ Andlegur Lijkame, Hvør ed mun liooma so sem Geyslar Himinsins ad Eilijfu.

Kom HErra JEsu, og dvel ecke, Kom HErra JEsu, og laat oss saa ad naa þvilijkre Dijrd og Vegsemd, Amen.

Fertugasta og Nijunda Hugvekia.

Um þær Feikna Kvaler sem þeir Fordæmdu verda ad lijda i Helvijte.

Hugleid Christeñ Saala, hvad hardar og þwngar ad sieu þær Helvijtsku Kvaler og Pijsler, og so muntu hæglegast hept gieta Gyrnd og Villia þijnum, til ad syndga aa moote Samvitskuñe.

J Helvijte er Owtskijrañleg Mergd og Nægd af øllu Illu, Eñ þar þvert aa moote

Skortur og Ohægd a ollu Goodu, Hvad kañ þa ad vanta af ollu Vondu, sem straffader eru, fyrer þa mestu og stærstu Vondsku, Pad er Syndena? Hvad Gott kuña þeir ad hafa, sem eru fraaskilder og wtelückter, fraa þvi Ædsta Gooda, þad er fraa Gude? Jaa, J Helviite mun standa Obærelegur Hite af Elldenum, og nijstande Grimd af Kuldanum, Par verda sijfelld Myrkur, Par verdur Svæla og sijfelldur Harmur, Par verda fyrer Sioonum Ognarlegar Mynder Dioflaña, Par verdur Hroop og Velnan ad Eilijfu, Par verdur Purkur og Porste, Par verdur ein Andstyggeleg Breñesteins Lyckt, Par verdur nagande Ormur Samvitskuñar, Par verdur Otte, Par verda Harinkvæle, Par verdur Skoñ og Svijvirding, vegna allra giordra Synda, sem þa eru ollum ordnar augliooſar: Par verdur Ofund, Par verdur Hatur, Par verdur Faatækt, Par verdur Skortur a Asiynd og Skodun Guds blijda Auglites; Jaa, Par verdur eingeñ good Von epter.

Gud mun med sijnum Krapte fraaskilia Elldsins Byrtu og Looma fraa hñs Hita

og

og Bruna. Brune Elldsins skal þiena til Kvala þeirra Topndu; Eñ hañs Fegurdar Lioome til Fagnadar þeirra Utvøldu. Su litla Byrta eda Skijma, sem þar verdur hia þeim Fortøpudu, hun mun ecke verda þeim til neirnrar Unnnar, so þeir kuñe vid hana ad siaa, þad þeir meige glediast af, helldur skal hun vera þeim til Sturlunar, þvi þeir munu i giegnum hana siaa þad eina, sem þeir meige hryggiast af. Þeir Fordæmdu skulu hvørke faa ad lijta Sool nie Tungl, nie Stiørnur, Ei helldur Christum siaalfañ, nie hañs Utvalda, helldur munu þeir verda med sijfelldum Taarum og Trega, ad horfa uppa þær herfelegu Mynder Dioflaña og aumra Maña. Med Eyrunum munu þeir verda ad heyra uppa Vein og Væl Tapadra, og uppa Grenian og Gudlastan Dioflaña i Kvalaña Baale. Þeirra Muññr og Mage mun kveliast i Hwngre og Þorsta, og ecke af neinum lystelegum Smeck Matar nie Dryckiar Endurnærast. Fyrer þeirra Vitum skal vera Obærelegur Breñesteins Odaun, og þeir skulu bæde hid Jñra og Ytra fiña til þess steikiande Loga, sem sig læser

allt

allt iñ i iñsta Merg Beinaña. Lijkamer þeirra Tortijndu, munu vera O-æasiæ-leger, dockver, þwnger a sier og seiner; Þeirrá Miñe mun kveliast af Uñþeinkingu Syndaña, og þo munu þeir Topudu ecke so æangrast þar af, ad þeir hafa syndgad, so sem þar af, ad þeir verda ad missa allar Vellystingar.

Eirn Neiste af þeim Helvijtska Ellde, mun giora meire Kvol og Pijnn þm Topudu Syndurum, helldur eñ ein Joodsiwk Kviña kuñe ad hafa, þoott hun læge i Neyd sijns Barnburdar upp i heil Þusund Ar. Þeir munu æpa wt af Oltjdauleg-um Kvølnm, Eñ gnijsta Toñum wt af Heiptar-Huga, og Ofund vid Gud og Utvalda. Sierhvor Ein Synd og Løstur mun hafa sitt eiged Straff og sierlega Kvøl. Eins og þad ad Mañ kañ epter aung vu þvi ad længa i ellijfu Lijfe, sem hañ fæe ecke; So fær Madur þad eckert i Helvijte, sem hañ epterlæangar og gyrnest.

Þeir Fordæmdu munu øngva Hugar-Hægd þar af hafa, þott þeir hafe i þessu Lijfe leiged i adskilianlegum Vellystingum, helldur mun Miñing og Uñþeinking þeir-

ra fyrre Vellyſtinganña þa plyna, og ſæra þeirra Hiarta meir og framar, og þeir For dæmdu munu ongva Hugar-Hægd þar af hafa, þott þeir hafe haft ſijfellt Sælgiæte Ols og Matar hier i Heime, þvi þeir munu þar ei faa eirn Vatns-Dropa ad ſvala aa ſijnum Oſeigianlegum Þorſta.

Ongva Huggun nie Hugar-Hægd mun þeim þad helldur giora, þott þeir hafe hier i Heime geinged i dijrmætum Klædum, Þvi þeir eru þar ecke Iklædder utañ Skemm og Fyrerlitningu. Ongva Huggun nie Hugar-Hægd munu þeir þar af hafa, þott þeir hafe i þeſſu Lijfe haft ſtoor Volld og Metord; Þvi i Helvijte mun eingeñ Virding nie Vegſemd vera, helldur ſijfelld Hrygd og Andvarpan.

Ongvañ Frooa nie Hugar-Hægd munu þeir og helldur þar af fiña, þoott þeir i þeſſu Lijfe hafe aadur fordum ſamañſafnad miklum Aud og Rijkedæme; Þviad i Helvijte munu aller jafnt Obyrger og ſnauder vera; Þeir Fordæmdu munu ecke faa ad ſiaa Guds blijda og bleſſada Auglit. Eñ þad, ad faa ecke ad ſiaa Guds blijda Auglit, þad mun þijngra aaliggia, eñ allar adrar

Helviitskar Kvaler. Være so ad þeir i Helviite mætte ad eins faa ad siaa Guds blijda Auglit, Þa mundu þeir hvorke siña til Kvala nie Meina, edur nockra Harma.

Þeir Fordæmdu munu siña til þeirra Kvala, sem koma fraa Guds Auglite, Eñ faa þo alldrei ad siaa hañs Blessada Auglit: Guds Reide mun svo sem añar sterkur Stormur, jafnañ uppblaasa og uppæsa Elld eilijfra Kvala. Þeir Fordæmdu munu ei alleinasta missa Guds blijda og farsællega Asynd, Helldur og eirneñ munu þeir hörmulega kveliast, af griñlegre Asynd Dioflaña. Þeir enu sömu Dioflar munu leggia uppaa þaa Reffingarnar, sem þeim höfdu stijrt og stioornad hier i Heime til Illsku-Verkaña. Sie so ad Madur verde Stadlaus, og Naalegt Ofbioode, þa hañ sier uñ Stundar-Saker eina Vofu; Hvad meinar þu þa þeim aumu Fortöpudu Möñum meige ofbiooda, Þar þeir verda uñ alla Eilijfd ad siaa uppaa laangtum skielfelegre Mynder Dioflaña.

So verda þeir Fordæmdu, ecke alleinasta ad umgaangast med Dioflunum ad

eilijfu,

eilijfu, helldur verda þeir i þessare Uñgeingne af þeim Ohreinu Ondum, og so Plaagader og Pintader: Jaa, sie so ad Olofulleñ plaage so hardlega þaa enn Heilogu og Guds Utvoldu, hier i þessu Lijfe, þegar honum er þo þar til skamtad og aasett lijted Leife af Gude; Hvad meigum vid þa meina ad hañ mune pijna þaa Fordæmdu, sem alldeiles eru under hañs Valld sellder, so hañ giøre vid þa epter sijnum eigeñ Vilia? Þeir Fordæmdu pijnast ecke einunges af Dioflenum hid Ytra, helldur og einneñ af Samvitskuñar Orme hid Jñra.

Hvør Ein og Ein Synd, sem þeir hafa drygt aa allre sijñe Æfe, hun mun vera þeim fyrer Sioonum Oaflaatanlega. Og þa mun siu Asynd og Jhugun Syndaña, verda þess saarara kveliande Samvitskuna, sem þa er sijdur Von aa Kvittan og Syndaña Fyrergiefningu. Strax sem þær Forsiaalu Jomfrwrnar (þad er þeir Riett Trwudu) eru iñgeingnar med Brwdgumanum sijnum Christo, Þa er strax apturluckt Dyrunum; Jaa, vissulega verdur apturluckt Dyrum Naadareñar, Dyrum Fyrergiefningareñar, Dyrum Hugguñareñar,

areñar, Dyrum Vonareñar, og Dyrum Ydranareñar. Þeir Tøpudu munu hroo þa og seigia til Fiallaña og Biargaña: Falled nidur yfer oss og hylied oss fyrer Reide Lambsins. Eñ þad Hroop mun þa ecke stoda, Þviad Himen og Jord munu flija fyrer hañs Reide, so sem þar stendur skrifad: Allar Eyar eru i burt flwnar, og Fiølleñ fundust ei framar meir: Hvad sem hellst ad eykur Fognud og Glede þeirra Utvøldu, þad hid sama eykur Kvaler og Harma þeirra Fordæmdu. Þar munu ad søñu sumar Kvaler vera stærre eñ sumar, Eñ sem ædur mun þeim sem miñe Kvaler hafa ad bera, vera Obærelegt, og ei fiña til neirnra meire Hægenda, Edur Vægdar þar fyrer; Eñ hiner sem meir plaagast munu þaa þo øfunda þar fyrer, ad þeir ecke jafnt med sier hardlega pijnast. Ecke mun þad þeim Fordæmdu nein Huggun nie Harma-Boot, þott nockrer af þeirra Vinum edur Naaungum, sieu iñkomner i þa Himnesku Sælu, So sem og eirneñ þeir Utvøldu faa øngva Sorg þar af, þott þeir vite suma af sijnum komna i eilijfar Kvaler.

Pijna þeirra Fortøpudu mun so ſaart og þwngt aa þeim liggia, ad þeir munu ei gieta nū neitt aňad þeinkt nie hugſad, helldur eň uň ſijna nærverande Eymd og Plaagu. Þeir Fordæmdu munu hata allar Guds ſkapadar Skiepnur. Þeir munu hata hvør aňaň Jňbyrdes, Þeir munu hata Guds Heilaga Eingla, Jaa, Guds Utvalda Meň, og lijka vel Gud ſiaalf aň, Vegna þeirrar Riettferdugu Hefndar, ſem þeir hafa J-ratad. Hier i Heime aaſtrijder hvørn eirn fyrer ſig einhvor Ein ſierleg Plaaga edur Mootlæte, ſo ad Eirn lijdur Faatækt, Aňar Sootter og Kraankleika, hiň Pridie er undervorpeň þwngum Prældome, Fioorde liggur under Roog og Laſt-Mælum; Eň þar mun øll þvilijk Olucka, hvørinn Einum Fordæmdum i ſeň og under eins tilfalla. Þar mun hvørke Lidur nie Limur og eckert Skilningar-Vit a Lijkama þeirra Fortøpudu, ſem ecke pijneſt og plaagaſt. J þeſſu Lijfe myker þad allar Plaagur og Mootlætingar, ad Madur vænter ſier og vonar einhvørrar Bootar a ſijnu Bøle; Eň þar er øngrar Bootar nie Vægdar Von uň

alla Eilijfd. Þær Helvijtsku Kvaler eru ecke alleinasta Oendanlegar, helldur verdur og alldrei Støk nie Uppgiøf a heim um̃ eitt Augnablik i þeirre allre Eilijfd. Hvar fyrer, þoott aller Meñ sem af Adam hafa fædst, in̄ til þessa Dags, og hier epter munu fædast in̄ til Dooma-Dags, skiptu aller med sier eirnre Plágu, hvilijkre sem Ein fortøpud Saal lijdur i Helvijte, alleina fyrer eina Synd, Þa munde þo so mikel Kvøl koma a hvørs þeirra Hluta af þeirre Eirnre Helvijtskre Plágu, ad þær mundu laungt gánga yfer allar þær Pijntingar, sem aller Mordingiar, Ráns-Meñ og Odáda Meñ hafa lided under Bødlaña Hende, allt frá Veralldareñar Upphafe, og til þessa Dags.

DRotteñ Gud, Gief þu oss ad vier mættum so þeinkia um̃ Helvijte, ad vær þángad alldrei komum, Amen.

Fimtugasta Hugvekia.

Um̃ þad, Hvørneñ Eilijflega munu vara þær Helvijtsku Kvaler og alldrei þrotna.

EF þu Christeñ Saala hyxar um̃ Oendanlega Eilijfd Helvijtskra Kvala, þa lærer þu þar af þess betur, ad þeckia

þeckia hvad Obærelega þwngt mune vera under þeim ad liggia. J Helvijte er geyſelegt Baal, ſem er breñande uñ alla Eilijfd. Lijf þeirra Tortijndu er ecke añad eñ Oendanlegur Daude, þeirra Daude er ecke añad eñ Oendanlegt Lijf i Eilijfum Kvølum. J Helvijte breytaſt þeir alldrei ſem kvelia, og þo kuña hiner alldrei fyllelega wt af ad ſlockna, ſem under Kvølunum liggia.

Elldureñ ſteyker alltijd og Breñer þa Fordæmdu, Eñ þo alldrei til Fulls; Þar eykur Kvøl a Kvøl ofañ, og verdur þo hvørke Prot nie Ender a ad Eilijfu. Hvad kañ ad giefa ſtærre Orvænting eñ þad, Ef nockur veit ſig eiga nockrar þær Pijſler fyrer Hondum, ſem alldrei taka Enda uñ allar Allder?

Hvad kañ þyngra vera eñ þad, Þegar þad kiemur fram vid Eirn ſem hañ villde ſijdſt, Eñ hitt alldrei, ſem hañ elſkade heilſt; Nu er þvi ſo vared og hattad fyrer þeim Fordæmdu, ad þeir fa alldrei uñ alla Eilijfd þad þeir gyrnaſt, og verda þo þad ad lijda Oendanlega, ſem þeir villdu ſijdſt. Under eins og Reide Guds vid þa

Fordœmdu rienar, under eins mun og so þad Helvijtska stafflinast. Nu rienar hun alldrei um̃ Allder Allda, Par fyrer er ecke nein Von ad þad Straff og þær Kvaler nockurn Tijma þverre. Under eins og þeir Fordœmdu giøra rietta Yðran fyrer sijnar giordar Synder, Under eins þa munu þeir faa Upplausn aa sijnum Illgiordum; Nu er þar vte og endadur allur Tijme Idranarẽnar, Par fyrer er þa eingen̄ Von Fyrergiefningarẽnar epter. Under eins og þad Dioflunum leidest ad pijna Saalernar, under eins munu Fordœmder faa Frijun fyrer Pijnunum. Nu lætur Grimd Dioflan̄a alldrei af, Par fyrer slotar og alldrei Kvølum þeirra Fordœmdu. Under eins og Guds Riettlæte um̃breytest, Pa munu Um̃skipte verda aa Pijnu þeirra Fordœmdu.

Nu er Guds Riettlæte Oum̃breytanlegt, Par fyrer verda og eingen̄ Um̃skipte aa Kvølum þeirra Fordœmdu. Pad er saa Riettvijse Urskurdur þess strannga og Riettlaata Doomara, ad þeir sem hier i þessu Lijfe villdu alldrei vera aan Synda, Peir skulu i eilijfu Lijfe alldrei vera aan

Kvala.

Kvala. Pad er Riettvijst og tilheyrelegt, ad alldrei liñe Hefndeñe af þeim Fordæmdu, Þar þeir villdu alldrei liña ad syndga, þegar þeir gætu þar vid spornad. Þeir Fordæmdu syndgudu so leinge sem þeirra Eilijfd yferstood (þad er so leinge sem þeir lifdu) þar fyrer er Riettvijst, þo þeir kveliest i Guds Eilijfd, Pad er, fyrer utañ Enda. Þeir gætu þvi ecke syndgad leingur, ad þeir lifdu ecke leingur, hefdu þeir mætt lifa hier Æfeñlega, þa hefdu þeir og eirneñ haft Vilia til ad syndga Æfeñlega. Ellds-Kveikia þess Helvijtska Kvalaña-Baals, er eilijf, sem er Syndaña Saur, þar fyrer er og Kvoleñ i þvi Bælenu eilijf. Liootleike Synda þeirra Fordæmdu, er Gude alltijd fyrer Augum; Hvørneñ kañ þar fyrer ad burttakast sw stoora Hefnd, sem Gud hefur eitt Siñ tilskickad þvilijkum Andstygdar-Verkum? Þar til og so, þa er Syndeñ ein Endalaus Vondska, Þvi hun er giørd og frameñ æ moote þeirre Oendañlegre Giæsku (þad er a moote Gude) Hvar fyrer og eirneñ Christur vard ad giallda fyrer Syndena Oendañlegañ og Omælañlegañ Bitaling. Þar fyrer er

verdugt, þo þeir sem i sijnum Syndum deya, hreppe Oendaãlegt Straff og Pijnu. Þeir Tøpudu wtslocktu i sier, og siñe Sarlu hier i Heime eilijfa Guds Myskun, Þar þeir villdu ecke snwast, þar fyrer er þad epter Guds Riettferdugum Doome tilheyrelegt, ad þeir falle i eilijfa Guds Riettlætes Hefnd i ødrum Heime. Gud skapade Mañeñ i Upphafe, epter siñe eigeñ Mynd, so hañ kyñe ad lifa med sier ad Eilijfu, Sijdañ þegar Madureñ var falleñ fraa sijnum Skapara i Synd og Vondsku, þa gaf Gud Mañenum aptur ad nyu sijna eigeñ Mynd, fyrer Christi sijns Sonar Forþienustu; Þar ofañ aa þa hefur Gud giefed oß þaug Medøl, fyrer hvør ad vier meigum naa eilijfre Saaluhiaalp, Sem ad er sitt Ord, og þaug hellogu Sacramenta, med Heilogum Anda, og hefur oß so fram boded eilijfa Sælu, Þar fyrer er þad riett, ad þeir sem ecke vilia medtaka þa eilijfu Sælu, þeir medtake eilijfa Plaagu. Jllur Vilie skilst alldrei vid þaa Fordæmdu, Þvi skilst alldrei vid þaa Straffed fyrer þañ Jllsku Viliañ. Þeir Fordæmdu wtvøldu sier Stundlega Vellystingar, og skam

vlñ Heimsins Audæfe, Eñ forsmaadu þau Opriootañlegu Audæfeñ, Sem ad er Gud sialfur og hañs Myskun. Þeir kieptust meir epter Rijkedæme þessa stutta og fallvallta Lijfs, eñ epter Rijkdoome þess eillijfa og Opriootañlega Lijfsins; Þar fyrer er Riettvijst, ad þeir faae ad reyna eilijft Hefndar-Straff og Kvaler.

O! þu Oendaulega Eilijfd, O! þu Omælelega, og allra Tijma Leingd yfergaangande Eilijfd.

O! þu Orañsakanlega Eilijfd, Hvøria eingeñ Mañlegur Skilningur fær nooglega yfervegid, Hvad miklum Þwnga eykur þu ofañ aa Kvaler þeirra Topudu? Þegar Oteliañlega mørg Þushund Ara, eru yferstadeñ i Kvolunum, þa verdur svo til ad þeynkia fyrer þeim Fordæmdu, sem byriudust þær þa ed Fyrsta, Þvi þa er eins Oendañlegur Tijme epter so sem hañ var fraa Fyrsta Upphafe Kvalaña. Vier siaaum og vitum hvad stoor Kvøl þad er, ad liggia karlægur i Sæng siñe upp i 30. Ar, Hvad meinar þu þa mune vera miklu stærre Pijsl ad breña og brælast, i þvi Helvijtska Breñesteins Dijkenu, uppi þushund

Siñum Þushund Ar.

O! Eilijfd, Eilijfd, Þu ein ert sw sem frañ wr ølluñ Maata eykur Kvaler þeirra Fordæmdu. Þwngt er ad lijda þær Helvijtsku Kvaler, vegna þess þær eru bitrar og hardar, eñ þyngra þar fyrer, ad þær eru so marghaattadar, Eñ þo allra þijngst þess vegna, ad þær eru svo Oendañlegar, ad þær liña ecke uñ alla Eilijfd. J Helvijtskum Kvølum mun Daudeñ vera Oendañlegur, Þviad hañ mun þar ævallt rijkia, Þar mun vera Oendañleg Ending, Þviad i hiaa Endinguñe mun ætijd nij Uppbyrian vidtaka. Þeir enu Fordæmdu munu gyrnast Lioosed, og þad þo ecke ødlast, Þeir munu leita epter Daudanum, og Daudeñ mun flija fraa þeim. Epter Hundrad Siñum Þushunder Þushunda Ara lideñ, munu ad nyu aptur uppbyriast þær fyrre Kvalernar, Eins og þær take þa hid fyrsta til, og mun þa eñ Eilijfd og Oendañlegur Tijme vera fyrer Hende epter. Þeir enu Fordæmdu munu meir og framar kveliast hid Jñra, af Tilhugxun Oprootañlegleika Kvalaña, Eñ hid Ytra af Tilfiñingu Pijslaña. Hvad kañ ad vera

Hormu-

Hørmulegra eñ þad, ad deya, ſo ad Madur i þeim Dauda alltijd hiare, og lifa ſo, ad Madur i þvi Lijfe alltijd deye?

O! þu Vanværna Lijf, O! þu lifande Daude, ſiertu riettelegt Lijf, Hvar fyrer deyder þu þa? Og ſiertu riettelegur Dauде, Hvar fyrer giører þu þa ecke eina Endіng Lijfſins um̃ ſijder? Vier kuñum ecke fyllelega ad ſkynia nie þeckia, hvad Eilijfdeñ ſie, Þviad þad fyrſt hun kañ ecke med nockre Tijmaña Leingd mællt nie meteñ ad verda, þa er og ecke helldur Von hun kuñe af nockurs Maũs Hugſkote verda ſkileñ nie underſtadeñ; Eñ vilier þu nockud dæma um̃ Laungædlegleika Eilijfdareñar, þa huxadu um̃ þañ Tijma, ſem vered hefur fyrer þad, ædur eñ Heimureñ var ſkapadur. Gieter þu nu þa uppgrenſlad, med þijnum Þaunkum, nær Gud hafe fyrſt tek-ed til ad lifa og rijkia i ſiñe Almættis Dijrd, Þa kañtu og ſo ad uppgrenſla og fiña nær ed Kvaler þeirra Tøpudu ſkule endaſt.

Lattu ſo ſem þar være eitt mikid og ofur hætt Fiall, ſem ſtærra være eñ bæde Himen og Jørd, og þar kiæme eirn lijtell Titlingur æ hvørra Þuſund Ara Freſte,

 og

og bære i burtu i sijnu Nefe eitt lijted Sand-Korn af þvi Fialle i hvørt Sin̄, þa være nockur Von til um̄ sijder, epter mørgum Siñum Pushund Pushunda Ara, mætte þad Fiall eydast og þrotna. En̄ ad sæ Helvijtske Kvalaña Elldur nockurn Tijma þrotne edur eydest, þar er alldeilis eingen̄ Von til. So sem þad, ad Verdkaup þeirra Utvøldu þrotnar alldrei i Sæluñe; So þrotnar og ecke Straff þeirra Fordæmdu i Kvøleñe; Þvi so sem þad, ad Myskunseme Guds vid þæ Utvøldu, tekur øngvan̄ Enda, So tekur og Riettlæte hañs vid þæ Illu og Ogudlegu øngvan̄ Enda. Lætt þu sem svo mørg være Kvalaña Kyn hiæ þeim Fordæmdu, so sem ad eru Dropar i Hafenu, og eirn lijtell Fugl kiæme tiñan̄ Pushund Ara eitt Sin̄ og tæke ad eins eirn Dropa af þvi stoora og vijda Hafe i burtu med sier, Þa være þo nockur Von til, ad skie mætte um̄ sijder ad uppeyddest sw stoora og mikla Gnogt Hafsins; En̄ þad, ad endast kuñe Kvaler Fordæmdra, Þar er alldeilis eingen̄ Von til.

Sæla mijn, Sæla mijn! Lætt þier æ-tijd vera fyrer Sioonum þær ellijfu Kval-

er og Piijsler þeirra Forðæmdu, Hvad siifelld Umþeynking þess Helviijtska Kvalaña Baals, varnar Maññe ad koma i það Kvalaña Baal. Laat þier Saala miin! vera umhugað, ad giøra Yðran medaň Naadareňar og Fyrergiefningar Tijmeň er fyrer Hondum. Ellds-Matur þess Helviijtska Ellds ins er ecke aňað eň Syndernar, Þar fyrer, þess fleirum Syndum sem þu safnar, þess meire Ellds-Kveikiu safnar þu þier i þeim eilijfu Kvølum.

O! DRotteň JEsu, Þu sem fullu bitalader a Krossenum fyrer vorar Synder, Laat oss ecke rata i þær Eilijfu Kvalaña Eymder, AMEN.

Fimtugasta og Fyrsta Hugvekia.

Um Andlega Upprisu Guds Barna.

(Þesse Hugvekia hefur af Authore vidaukeň vered, siidaň Bookeň i Fyrsta Siň a Prent wtgieck)

Ecke stodar þig Christi Upprisa, nema Christur upprijse og so i þier, So sem Christo byriar, ad verda gieteň, lifa og fædast i þier, So byriar honum og so ad upprijsa i þier. Daudeň fer jafnaň undaň Upprisuňe, Þvi ei ma aňad upprijsa eň það sem adur var falled, Svo er þvi og so vared i þeirre Andlegu Upprisuňe. Ecke upprijs Christur i þier, nema Adam deye fyrst i þier. Ecke upprijs sa Iñre Madur-

Madureñ, nema sa Ytre sie ædur grafeñ. Ecke auglijsest Andans Endurnijung fyrre, eñ ædur hyliest Elle Holldsins, og ecke er þad noog ad Christur uppriße Einusiñe i þier, Þviad sa Gamle Adam kañ ei ad vtßlecka a einu Augabragde. Sa Gamle Adam vill giarnañ Endurlifna i þier Daglega, Þvi byriar þier ad deyda hañ Daglega, so ad Christur meige Daglega taka til ad lifa i þier. Ecke uppstie Christur til Himna, nie iñgieck i sijna Dijrd, ædur eñ hañ uppreis af Dauda, So kañtu ei ad iñgæunga i Himneska Dijrd, nema Christur ædur uppriße og life i þier. Ecke er þad Limur Andlegs Lijkama Christi, sem Christur lifer ei i. Og ei mun sa leidast af Christo til þeß Sigre-hroosande Safnadar, sem ei hefur ædur vered Limur hañs Lijkama, i þeim striidanda Sofnude. Trwlofuneñ geingur undañ Hioona-Bandenu, Þvi kañ sw Saal ecke ad Jñleidast i Brwdkaup þeß Himneska Lambsins, sem ei er ædur Trwlofud Christo i þessu Lijfe, og med Pant H. Anda Jñsiglud. Laat Christum þeß vegna upprijsa og lifa i þier, so þu lifer i honum Eilijflega. Þetta er sw Fyrsta Upprisa. Sæll er sa og Heilagur sem Hlutdeilld hefur i hiñe Fyrstu Upprisu, yfer hvilijkum hefur sa Añar Daude öngva Magt. Ef þu villt i Upprisu Lijkamañs til Lijfsins framgæunga, Þa verdur Christur Daglega ad upprijsa i þier i þessu Lijfe. Þa Christur uppreis, uppvañ og so Sooleñ, So og lijka ef Christur

ſtur rijs upp i þier Andlega, þa naun og ſo upp reña i Salu þiñe Lioos Heilſuſamlegrar Guds Kyñingar. Eñ hvorneñ ſkyllde þar kuña ad vera Lioos Heilſuſamlegrar Guds Kyñingar, þar eñ nu hafa ſiñ Stad meſtu Myrkur Syndaña? Otte Drottens er Upphaf Viſkuñar, Hvorneñ kañ þa þar ad vera Himneſk Viſka, Þar ſem Otte DRottens hefur alldrei Stad ſeinged? Eñ ſaa ſem ecke hefur Lioos Guddoomlegrar Þeckingar i þeſſu Lijfe, Hvorneñ kañ ſaa ad verda Hluttakande eilijfs Lioofs i Tilkomanda Lijfe? Liooſſens Born fara alleinaſta til eilijfs Lioofs, Eñ Myrkraña Born til eilijfs Myrkurs. Þa Chriſtur uppreis, Hrooſade hañ Sigre yfer Daudanum, Eins fer ſaa fraa Daudanum, til Lijfſins, i hvorium Chriſtur Andlega upp rijs, Þvi ecke kañ ſaa ad yfervinnaſt af Daudanum, J hvorium ad lifer Daudans Sigurviñare. Þegar Chriſtur uppreis, hafde hañ med ſier fullkomed Riettlæte, Þvi hañ er daaeñ vegna vorra Synda, og uppriſeñ oſs til Riettlætis; Eins lijka er ſa Riettlaatur ordeñ fraa Syndeñe, J hvorium Chriſtur Andlega upprijs, Þvi hvorneñ kuña Syndernar ad hafa þar Stad, þar ſem fullkomed Chriſti Riettlæte lifer og liodmar? Eñ þad Chriſti Riettlæte tileinkaſt oſs fyrer Trwna. Þegar Chriſtur uppreis, Fieck hañ Sigur yfer Satan, Þviad hañ hafde i ſiñe Nidurſtigningu til Helvijtes, Nidurbroted hañs Rijke, Hañs Holl ad Herfange teked, og hañs Vopn ſundurbroted.

broted. So og lijka kañ Satan ecke ad hafa Yfer-
burde a þeim, i hvorium Christur Andlega upp-
riis, Pvi ecke kañ sa af Satan ad sigrast, i hvor-
ium ad lifer Satans Sigrare. Pa Christur
uppreis, vard Jardskialfte mikell, So og lijka
skiedur sw Andlega Upprisa med Christo, ecke fyr-
er utañ rietta Hræring og Sundurknosan Hiart-
ans. Sa Gamle Adam kañ ecke ad deydast
fyrer utañ Kijf og Mootstodu Andans, So kañ
og ei Christur i þier Andlega ad uppriisa an
stoorrar Hræringar. Ecke skiedur Andleg Upp-
risa med Christo, nema adur verde Syndeñ af-
maad, Eñ Syndeñ afmaaest eige, nema þar ko-
me fyrst til Syndareñar Pecking, Eñ þar er eñ nu
ecke komeñ riett Pecking Syndareñar, sem ecke er
alvarlegt Angur edur Sundurknosan; Pess veg-
na skier þar ecke Andleg Upprisa Christi, þar sem
ecke hefur adur komed alvarlegt Hiartans Ang-
ur og Sundurknosan vegna Syndaña. Ezechi-
as sagde so: Hañ sundurkramde i mier oll mijn
Bein sem añad Leon, Sia hier eina mikla Hrær-
ing, Eñ strax leggur hañ þetta til: O Drotteñ, þar
af lifa Meñ, og þad Lijfed mijns Anda stendur
med ollu i þvi sama, Pviad þu lietst mig sofna wt
af, og Lijfgader mig, Pu fleyger ollum mijnum
Syndum a Bak þier aptur. Sia hier Andlega
Upprisu af Syndunum.

Pa Christur uppreis, nidurstie Eingell Drott-
eñs af Himne, og setteft a Grofena, Eins lijka
ef

ef Christur uppriis Andlega i þier, þa maattu gledia þig vid Einglaña Nalægd. Þar sem sa Gamle Adam eñ nu Lifer og Rijker, Þar er þægelegt Svefn-Herberge Dioful sins, Eñ þar sem Christur Lifer og Rijker, þar hafa Einglarner Lïst til ad bwa, Þvi so er skrifad: Ad Fognudur sie a Himnum yfer Einum Syndugum sem Ydran giorer, Eñ þar sem ad er soñ Ydran, Þar uppriis Christur eirneñ Andlega, Eñ þar sem Christur er ecke eñ nu Andlega uppriseñ, Þar er ecke eñ þa Guds Naad, Eñ þar sem ecke er Guds Naad, þar er ei helldur Einglaña Vardhalld, Þar sem Christur er ecke eñ nu Andlega uppriseñ, Þar rijker samt sa Gamle Adam, Eñ þar sem sa Gamle Adam rijker, Þar rijker og so Syndeñ, Eñ þar Syndeñ rijker, Þar rijker og so Diofulleñ. Eñ hvada Samfielagskap kuña Einglarner ad hafa med Dioflenum? Þa Christur uppreis, byrtest hañ sijnum Læresveinum, og tiaade sig þeim lifande. Eins lijka ef þu ert ordeñ Hluttakande fyrer Trwna, þeirrar Andlegu Upprisuñar, Þa tiaa þig og so lifande Lim Christi, fyrer Kiærleikañ. Ecke kañ Madur ad dæmast lifande, Ef hañ auglijser ecke wtvortes Lijfsins Verk, Þar sem Christur er, þar er og Heilagur Ande, Eñ þar sem Heilagur Ande er, Þar verkar hañ og knijr til allra goodra Verka, Þviad þeir sem af Heilogum Anda stioornast, Þeir eru Guds Born. Þess vegna ef vier lifum i Andanum, þa laatum oss og so gaanga i Andanum.

danum. Soolareñar Lioos wtdreyfer alla Vega Geyslaña Liooma. Trwareñar Lioos wtdreifer og so alla Vega Breñande Elskuñar Varma. Ef þu gieturekeð Liooſed fraa Sooluñe, Pa maa ſkie þu gieter adgreindt Kiærleikañ fraa riettre Trw. Syndernar eru Daudleg Verk, Ef þu geingur i Daudlegum Verkum, Hvorneñ kant þu þa ad lifa i Christo, og Christur i þier? Syndernar hliida til þeim Gamla Adam, Ef saa Gamle Adam rijker eñ nu i þier, Hvorneñ hefur þu þa Andlega uppriſed med Christo? Syndernar tilhliida Hollðſins Alldurdoome, Ef þu geingur þa i Hollðſins Elle, Hvorneñ kañ þa saa Nije Madur ad lifa?

Upptak oſs O! goode JESU af Syndaña Dauda, So vier gaungum i Endurnijungu Lijfdagaña. Piñ Dauðe deyde i oſs þañ Gamla Adam. Pijn Uppriſa Endurlijſge vorn Jñra Mañ, Pitt Blood þvoe oſs af Syndunum. Pijn Uppriſa Jklæde oſs Riettlæteſins Klæde. Til þijn þu ſaña Lijf, Andvarpum vær ſem i Syndunum erum dauder. Til þijn þu ſaña Riettlæte Andvarpum vær, ſem vegna Syndaña, erum fraahvorfner.
Til þijn þu ſaña Saaluhiaalp Andvarpum vær,
ſem vegna Syndaña erum Fyrerdæmder.
Endurlijſga oſs, Giør oſs Riettlaata
og Saaluhoolpna, Amen.

acceptis, qvia tamen eſt ad plus dandum invitatio, poteſt etiam eſſe ſpecies precationis, & hactenus eo refertur. Chriſtus hæc omnia complectitur in Oratione divina ſeptem partibus, *Matt. VI.9.ſeqq.* & diſtingvit in (1) *Bona*, & (2.) *mala*. *Bona* ſunt vel *ſpiritualia*, vel *temporalia*. In *ſpiritualibus* (*a.*) eſt *gloria Dei*, qvæ ſupremus ſcopus & finis ultimus. (*b.*) *noſtra ſalus*, qvæ eidem ſubordinatur: unde in ſecunda petitione adventus Chriſti petitur. (*c.*) *Medium*, qvo conſeqvimur, eſt Dei voluntas, cujus impletionem petitione tertia poſcimus. Medium externum ſunt bona temporalia, qvæ etiam omnia petuntur petitione qvarta ſub titulo *panis qvotidiani*, ſic tamen, ut ſubmittantur divinæ voluntati. *Mala* autem conſiderantur vel *qvoad reatum*, ſicqve in qvinta petitione; vel *qvoad dominium*, in ſexta petitione; vel *qvoad radicem* & *ablationem totalem*, de qva in ſeptima petitione agitur. Hæc ſunt, qvæ nobis neceſſaria Chriſtus putavit: nec dari aliqva poſſunt, qvæ ad ea non poſſint re-

per Christum, ut Mediatorem. Per preces enim patet proximior aditus ad Deum, qvi fit per Christum. Ergo in Christi nomine preces instituendæ. Hoc enim est Mediatoris & intercessoris officium, qvod nihil est aliud, qvam applicatio ejus, qvod ab ipso acqvisitum est. Hoc nulli creaturæ est communicabile. Ergo non datur Mediatoris Mediator, intercessoris intercessor. Ergo sancti non possunt esse intercessores. Atqve ideo singulis precationis particulis respectus ad Christum est involvendus. Qvicqvid nobis datur, per Christum datur. In *prima petitione* ex ore Christi petimus, ut sonet verbum, dum volumus, sanctificari nomen Dei. Nam sanctificari non potest Dei nomen, nisi in & per Christum. In *secunda* itidem fit communicatio regni divini per Christum, dum oculi ejus radios gratiæ in cor nostrum spargunt. In *tertia* voluntas Dei adimpleri petitur, qvod fit, qvando sub capite spinoso, in sangvineo sudore, videmus, in Christo voluntatem Dei plene ad-

nim peccata nostra mundantur, & corda nostra a[illegible]

gvineo ſudore, videmus, in Chriſto voluntatem Dei plene ad-

nimi peccata noſtra mundantur, & corda noſtra a[illegible] *In ſexta* de tentatione petimus, ut Chriſtus nobiſcum maneat, & ſic reſpicimus ad perforatos ejus pedes in cruce. In *ſeptima* tandem per apertum latus cœlum ipſum introſpicimus, & accipimus. Et hoc eſt, qvod diximus, qvod per Chriſtum fieri debeat precatio. Et talis precatio actum Mediatoris plenarie peractum reſpicit. Hinc qvia Apoſtoli cum intellectu non petierunt, dicuntur *hactenus non petiiſſe*. *Terminus ad qvem* eſt ſive certa res, ſive is a qvo omnia bona proveniunt. *Terminus a qvo* non eſt localis, cum hic nulla fiat loci determinatio, *Act. IV. 21.* Qvamvis privatæ preces fieri poſſint in loco ſecretiori. *Principalis terminus a qvo* eſt mens hominis: non enim poſſunt preces eſſe ſine intellectu, in lingva ignota aut non at-

tente:

